

5 abstencions (p. 3647).

Esmena del G. Socialista (núm. 325, de modificació i de supressió)

Torn a favor : I. Sra. Ferran (S), juntament amb les esmenes núms. 330, 331, 349 i 369 (p. 3648).

Torn en contra : I. Sr. Colomines (CiU) (p. 3649).

L'H. Sr. Armet (S) intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3650).

Votació de l'esmena núm. 325 : rebutjada per 31 vots a favor, 55 en contra i 1 abstenció (p. 3650).

Votació de les esmenes núms. 330, 331, 349, 369 : rebutjades per 27 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 3650).

Esmena del G. p. Popular (núm. 326, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Esteve i Oriol (P), juntament amb les esmenes núms. 328, 332, 333, 336, 342 i 374 (p. 3650).

L'I. Sr. Colomines (CiU) intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3650).

Torn en contra : I. Sr. Colomines (CiU) (p. 3651).

Votació de les esmenes núms. 326, 328 i 374 : rebutjades per 30 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 3652).

Votació de les esmenes núms. 332, 333, 336 i 342 : rebutjades per 5 vots a favor, 81 en contra i 1 abstenció (p. 3652).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 327, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 323).

Esmena del G. p. Popular (núm. 328, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 326).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 329, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 323).

Direcció General d'Ordenació i Planificació Sanitària

Esmenes del G. Socialista (núms. 330 i 331, d'addició i de modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 325).

Esmenes del G. p. Popular (núms. 332 i 333, de modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 326).

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 334 i 335, de modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 323).

Esmena del G. p. Popular (núm. 336, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 326).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 337, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 323).

Direcció General de Salut Pública

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 338 i 339, de modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 323).

Vot particular i esmena del G. p. del PSUC (núms. 340 i 341, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC), juntament amb l'esmena núm. 341 (p. 3652).

Torn en contra : I. Sr. Colomines (CiU) (p. 3652).

Votació : rebutjada per 31 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 3652).

Esmena del G. p. Popular (núm. 342, de supressió)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 326).

Institut Català de la Salut

Esmena del G. Socialista (núm. 343, a la totalitat)

La I. Sra. Ferran (S) intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3653).

Debatuda abans (P-79, 16) (esmena núm. 345).

Votació : rebutjada per 26 vots a favor, 56 en contra i 4 abstencions (p. 3653).

Esmena del G. Socialista (núm. 344, d'addició i de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Manuel Nadal (S). Tot seguit, n'anuncia la retirada (p. 3653).

Esmena del G. Socialista (núm. 345, a la totalitat)

Debatuda abans (P-79, 16) i votada (esmena núm. 343).

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 346, 347 i 348, de modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 323).

Esmena del G. Socialista (núm. 349, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 325).

Esmena del G. Socialista (núm. 350, de modificació)

Torn a favor : I. Sra. Barenys (S), juntament amb l'esmena núm. 355 (p. 3653).

Torn en contra : I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 3654).

Votació : rebutjada per 24 vots a favor, 46 en contra i 5 abstencions (p. 3654).

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 351, 352, 353 i 354, de modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 323).

Esmena del G. Socialista (núm. 355, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 350).

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367 i 368, de modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 323).

Esmena del G. Socialista (núm. 369, d'addició i de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 325).

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 370 i 371, de modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 323).

Vot particular del G. p. del PSUC (núm. 372, de modificació)

Retirat.

Esmena del G. p. Popular (núm. 373, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Esteve i Oriol (P), juntament amb l'esmena núm. 429 (p. 3654).

Torn en contra : I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU) (p. 3655).

Votació : rebutjada per 3 vots a favor, 47 en contra i 20 abstencions (p. 3655).

Esmena del G. p. Popular (núm. 374, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 326).

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 375 i 376, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Lucchetti (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 145 i 146 (p. 3655).

Torn en contra : I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 3656).

L'I. Sr. Lucchetti intervé per fer un aclariment (p. 3656).

Votació de les esmenes núms. 375, 376, 145 i 146 (estat d'ingressos) : rebutjades per 26 vots a favor, 47 en contra i 3 abstencions (p. 3657).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 377, de modificació)

Debatuda després (esmena núm. 392).

Departament de Política Territorial i Obres Públiques

Gabinet del Conseller i Secretaria General

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 378, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 383, 386, 387, 388, 394 i 415 (p. 3657).

Torn en contra : I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU) (p. 3658).

Votació de les esmenes núms. 378, 383, 386, 387, 388, 394 i 415 : rebutjades per 19 vots a favor, 47 en contra i 2 abstencions (p. 3658).

Esmenes del G. p. d'Esquerra Republicana (núms. 379 i 380, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Vila i Comaposada (ER), juntament amb les esmenes núms. 390, 393, 402, 403, 405, 411 i 414. Tot seguit n'anuncia la retirada (p. 3658).

Esmena del G. p. Popular (núm. 381, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Veray (P), juntament amb les esmenes núms. 391, 395, 397, 404, 406, 410 i 412 (p. 3660).

Torn en contra : I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU) (p. 3660).

Votació de les esmenes núms. 391, 395, 404, 410 i 412 : rebutjades per 23 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció (p. 3660).

Votació de les esmenes núms. 397 i 406 : rebutjades per 3 vots a favor, 68 en contra i 3 abstencions (p. 3660).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 382, de modificació)

L'I. Sr. Veray (M) intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3660).

Torn a favor : I. Sr. Casals i Parral (M), juntament amb l'esmena núm. 385. Tot seguit, anuncia la retirada de l'esmena núm. 384 (p. 3660).

Torn en contra : I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU) (p. 3661).

Votació de les esmenes núms. 382 i 385 : rebutjades per 3 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció (p. 3661).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 383, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 378).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 384, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 382).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 385, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 382).

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 386, 387 i 388, de modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 378).

Direcció General d'Urbanisme

Esmena del G. Socialista (núm. 389, d'addició i de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Tomàs (S) (p. 3661).

Torn en contra : I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU) (p. 3662).

Votació : rebutjada per 18 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció (p. 3662).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 390, de modificació)

Defensada i retirada abans (esmena núm. 379).

Esmena del G. p. Popular (núm. 391, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 381).

Esmena del G. Socialista (núm. 392, d'addició i de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Oliart (S)* (p. 3662).

Torn a favor de l'esmena núm. 377 : *I. Sr. Vives (PSUC)* (p. 3663).

Torn en contra conjunt : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 3663).

L'I. Sr. Vives (PSUC) intervé per fer uns aclariments (p. 3663).

Votació de les esmenes núms. 392 i 377 : *rebutjades per 22 vots a favor, 58 en contra i 3 abstencions* (p. 3664).

Direcció General de Transports

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 393, de modificació)

Defensada i retirada abans (esmena núm. 379).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 394, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 378).

Esmena del G. p. Popular (núm. 395, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 381).

Esmena del G. Socialista (núm. 396, de modificació i modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Rísquez (S)* (p. 3664). *Tot seguit, n'anuncia la retirada* (p. 3665).

Esmena del G. p. Popular (núm. 397, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 381).

Esmena del G. Socialista (núm. 398, d'addició i de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Parpal (S)* (p. 3665).

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 3666).

L'I. Sr. Parpal (S) intervé per anunciar-ne la retirada (p. 3666).

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 399 i 400, de modificació)

Retirades.

Direcció General de Política Territorial

Esmena del G. Socialista (núm. 401, d'addició i de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Tomàs (S)* (p. 3666).

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 3667).

Votació : *rebutjada per 28 vots a favor, 48 en contra i 2 abstencions* (p. 3667).

Esmenes del G. p. d'Esquerra Republicana (núms. 402 i 403, de supressió)

Defensades i retirades abans (esmena núm. 379).

Esmena del G. p. Popular (núm. 404, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 381).

Departament de Política Territorial i Obres Públiques

Direcció General de Carreteres

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 405, de supressió)

Defensada i retirada abans (esmena núm. 379).

Esmena del G. p. Popular (núm. 406, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 381).

Esmena del G. Socialista (núm. 407, d'addició i de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Aleu (S)* (p. 3667).

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 3668).

Votació : *rebutjada per 24 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció* (p. 3668).

Esmena del G. Socialista (núm. 408, d'addició i de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Parpal (S)* (p. 3668).

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 3669).

L'I. Sr. Parpal (S) intervé per demanar uns aclariments (p. 3669).

Posició del Govern : *H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques* (p. 3670).

Posició del Grup : *I. Sr. Parpal (S)* (p. 3670).

Votació : *rebutjada per 26 vots a favor, 49 en contra i cap abstenció* (p. 3670).

Direcció General de Ports i Costes

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 409, de supressió)

L'I. Sr. Vila i Comaposada (ER) intervé per retirar-la (p. 3670).

Esmena del G. p. Popular (núm. 410, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 381).

Direcció General d'Obres Hidràuliques

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 411, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 379).

Esmena del G. p. Popular (núm. 412, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 381).

Esmena del G. Socialista (núm. 413, d'addició i de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Abelló (S)* (p. 3670).

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 3670).

Votació : *rebutjada per 30 vots a favor, 46 en contra i cap abstenció (p. 3671).*

Direcció General d'Arquitectura i Habitatge

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 414, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 379).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 415, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 378).

Esmena del G. Socialista (núm. 416, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Oliart (S), juntament amb les esmenes núms. 418 i 419 (p. 3671).*

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 3672).

Votació : *rebutjades per 18 vots a favor, 59 en contra i 2 abstencions (p. 3673).*

Vot particular del G. p. del PSUC (núm. 417, de modificació)

Retirat.

Esmena del G. Socialista (núm. 418, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 416).

Esmena del G. Socialista (núm. 419, d'addició i de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 416).

Junta de Sanejament

Esmena del G. p. Popular (núm. 420, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Veray (P). Tot seguit, anuncia la retirada de les esmenes núms. 422, 424, 425, 426, 427 i 428 (p. 3673).*

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 3674).

Votació : *rebutjada per 3 vots a favor, 78 en contra i cap abstenció (p. 3674).*

Esmena del G. Socialista (núm. 421, de modificació i de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Manuel Nadal (S)* (p. 3674).

Torn en contra : *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU)* (p. 3674).

Votació : *rebutjada per 22 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 3675).*

Institut Català del Sòl

Esmena del G. p. Popular (núm. 422, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 420).

Vot particular del G. p. del PSUC (núm. 423, de modificació)

Retirat.

Esmena del G. p. Popular (núm. 424, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 420).

Esmena del G. p. Popular (núm. 425, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 420).

Comissió de Ports de Catalunya

Esmena del G. p. Popular (núm. 426, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 420).

Institut Cartogràfic de Catalunya

Esmena del G. p. Popular (núm. 427, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 420).

Confederació Hidrogràfica del Pirineu Oriental

Esmena del G. p. Popular (núm. 428, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 420).

« FF. CC. de la Generalitat de Catalunya »

Esmena del G. p. Popular (núm. 429, de modificació)

L'I. Sr. Veray (P) n'anuncia la retirada (p. 3675).

Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

Gabinet del Conseller i Secretaria General

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 430, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 431, 434, 442, 445, 450 i 454. Tot seguit, n'anuncia la retirada (p. 3675).*

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 431, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 430).

Esmena del G. p. Popular (núm. 432, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Santacreu (P)*, juntament amb les esmenes núms. 443, 452 i 453. Tot seguit, n'anuncia la retirada (p. 3675).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 433, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Torres (ER)*, juntament amb les esmenes núms. 436, 439, 446, 447, 448, 449, 455, 456, 458 i 459. Tot seguit anuncia la retirada de l'esmena núm. 457 (p. 3676).

Torn en contra : *I. Sr. Sunyer (CiU)* (p. 3678).

Votació de l'esmena núm. 433 : rebutjada per 25 vots a favor, 54 en contra i 4 abstencions (p. 3678).

Votació de l'esmena núm. 436 : rebutjada per 25 vots a favor, 54 en contra i 4 abstencions (p. 3678).

Votació de l'esmena núm. 439 : rebutjada per 4 vots a favor, 54 en contra i 25 abstencions (p. 3678).

Votació de l'esmena núm. 446 : rebutjada per 4 vots a favor, 54 en contra i 25 abstencions (p. 3678).

Votació de l'esmena núm. 447 : rebutjada per 3 vots a favor, 53 en contra i 25 abstencions (p. 3678).

Votació de l'esmena núm. 448 : rebutjada per 26 vots a favor, 54 en contra i 5 abstencions (p. 3678).

Votació de les esmenes núms. 449, 455 i 459 : aprovades per unanimitat (p. 3678).

Votació de l'esmena núm. 456 : rebutjada per 3 vots a favor, 54 en contra i 27 abstencions (p. 3678).

Votació de l'esmena núm. 458 : rebutjada per 26 vots a favor, 54 en contra i 4 abstencions (p. 3678).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 434, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 430).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 435, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Casals i Parral (M)* (p. 3680).

Torn en contra : *I. Sr. Graells (CiU)* (p. 3680).

Votació : rebutjada per 25 vots a favor, 54 en contra i 4 abstencions (p. 3680).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 436, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 433).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 437, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Casals i Parral (M)* (p. 3680).

Torn en contra : *I. Sr. Graells (CiU)* (p. 3680).

Votació : rebutjada per 25 vots a favor, 53 en contra i 4 abstencions (p. 3680).

Esmena del G. Socialista (núm. 438, de modificació i de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Ayguadé (S)*, juntament amb l'esmena núm. 441 (p. 3680).

Torn en contra : *I. Sr. Graells (CiU)* (p. 3681).

Votació de l'esmena núm. 438 : rebutjada per 25 vots a favor, 58 en contra i 4 abstencions (p. 3681).

Votació de l'esmena núm. 441 : rebutjada per 25 vots a favor, 53 en contra i 8 abstencions (p. 3681).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 439, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 433).

Esmena del G. Socialista (núm. 440, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Ayguadé (S)*, juntament amb les esmenes núms. 444 i 451. Tot seguit, n'anuncia la retirada (p. 3681).

Esmena del G. Socialista (núm. 441, d'addició i de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 438).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 442, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 430).

Esmena del G. p. Popular (núm. 443, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 432).

Esmena del G. Socialista (núm. 444, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 440).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 445, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 430).

Direcció General de Producció i Indústries Agroalimentàries

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 446, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 433).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 447, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 433).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 448, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 433).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 449, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 433).

Direcció General de Promoció i Desenvolupament

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 450, a la totalitat)

Retirada abans (esmena núm. 430).

Esmena del G. Socialista (núm. 451, a la totalitat)

Retirada abans (esmena núm. 440).

Direcció General de Promoció i Desenvolupament

Esmena del G. p. Popular (núm. 452, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 432).

Esmena del G. p. Popular (núm. 453, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 432).

Direcció General del Medi Rural

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 454, a la totalitat)

Retirada abans (esmena núm. 430).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 455, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 433).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 456, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 433).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 457, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 433).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 458, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 433).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 459, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 433).

Departament de Treball

Gabinet del Conseller

Esmena del G. p. Popular (núm. 460, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Esteve i Oriol (P), juntament amb les esmenes núms. 463, 467, 470, 471 i 475 (p. 3682).*

Torn en contra : *I. Sr. Sesnilo (CiU) (p. 3683).*

Votació de l'esmena núm. 467 : *aprovada per 60 vots a favor, cap en contra i 30 abstencions (p. 3683).*

Votació de l'esmena núm. 460 : *rebutjada per 28 vots a favor, 59 en contra i 3 abstencions (p. 3683).*

Votació de l'esmena núm. 471 : *rebutjada per 4 vots a favor, 82 en contra i 3 abstencions (p. 3685).*

Votació de les esmenes núms. 463, 470 i 475 : *rebutjades per 5 vots a favor, 58 en contra i 25 abstencions (p. 3685).*

Secretaria General

Esmena del G. p. Mixt (núm. 461, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Casals i Parral (M), juntament amb l'esmena núm. 465 (p. 3685).*

Torn en contra : *I. Sr. Sesnilo (CiU) (p. 3685).*

Votació : *rebutjades per 5 vots a favor, 58 en contra i 27 abstencions (p. 3685).*

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 462, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Alay (ER), juntament amb l'esmena núm. 466 (p. 3686).*

Torn en contra : *I. Sr. Sesnilo (CiU) (p. 3686).*

Votació de l'esmena núm. 462 : *rebutjada per 29 vots a favor, 54 en contra i 4 abstencions (p. 3686).*

Votació de l'esmena núm. 466 : *rebutjada per 33 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció (p. 3686).*

Esmena del G. p. Popular (núm. 463, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 460).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 464, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Lucchetti (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 468, 469, 472 i 474 (p. 3686).*

Torn en contra : *I. Sr. Sesnilo (CiU) (p. 3687).*

Votació de l'esmena transaccional a la núm. 464 : *aprovada per unanimitat (p. 3688).*

Votació de l'esmena núm. 468 : *rebutjada per 28 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 3688).*

Votació de les esmenes núms. 469 i 472 : *rebutjades per 3 vots a favor, 60 en contra i 25 abstencions (p. 3688).*

Votació de l'esmena núm. 474 i modificacions de l'esmena núm. 146 : *rebutjades per 28 vots a favor, 58 en contra i 3 abstencions (p. 3688).*

Direcció General de Relacions Laborals

Esmena del G. p. Mixt (núm. 465, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 461).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 466, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 462).

Direcció General d'Ocupació

Esmena del G. p. Popular (núm. 467, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 460).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 468, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 464).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 469, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 464).

Direcció General de Cooperació

Esmena del G. p. Popular (núm. 470, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 460).

Esmena del G. p. Popular (núm. 471, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 460).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 472, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 464).

Programa per al Foment de l'Ocupació

Esmena del G. Socialista (núm. 473, a la totalitat)

L'I. Sr. Garcia i Sáez (S) fa avinent que ha decaigut (p. 3688).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 474, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 464).

Institut de Formació i Promoció Cooperatives

Esmena del G. p. Popular (núm. 475, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 460).

Departament de Justícia

Gabinet del Conseller i Secretaria General

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 476, de supressió)

L'I. Sr. Torres (ER) n'anuncia la retirada (p. 3688).

Esmena del G. Socialista (núm. 477, de modificació i modificació)

Torn a favor : I. Sr. Oliart (S), juntament amb les esmenes núms. 478, 479 i 489 (p. 3688).

Torn en contra : I. Sr. Orriols (CiU) (p. 3690).

Votació de les esmenes núms. 477, 478, 479 i 489 : rebutjades per 33 vots a favor, 58 en contra i 1 abstenció (p. 3691).

Esmenes del G. Socialista (núms. 478 i 479, de modificació i modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 477).

Esmena del G. Socialista (núm. 480, d'addició i modificació)

Torn a favor : I. Sra. Barenys (S), juntament amb l'esmena núm. 486. Tot seguit, anuncia la retirada de l'esmena núm. 486 (p. 3691).

Torn en contra : I. Sr. Orriols (CiU) (p. 3692).

Votació : rebutjada per 32 vots a favor, 60 en contra i 1 abstenció (p. 3692).

Esmenes del G. p. Popular (núms. 481 i 482, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Pujol i Folcrà (P) (p. 3692).

Torn en contra : I. Sr. Orriols (CiU) (p. 3692).

Votació : rebutjades per 12 vots a favor, 80 en contra i cap abstenció (p. 3693).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 483, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Casals i Parral (M), juntament amb l'esmena núm. 487 (p. 3693). Tot seguit, n'anuncia la retirada (p. 3693).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 484, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Alay (ER), juntament amb l'esmena núm. 492 (p. 3693).

Torn en contra : I. Sr. Pérez-Moreno (CiU) (p. 3693).

Votació de l'esmena núm. 484 : rebutjada per 34 vots a favor, 58 en contra i 1 abstenció (p. 3693).

Votació de l'esmena núm. 492 : rebutjada per 4 vots a favor, 86 en contra i cap abstenció (p. 3693).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 485, de modificació)

Retirada.

Esmena del G. Socialista (núm. 486, de modificació)

Retirada (esmena núm. 480).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 487, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 483).

Esmena del G. Socialista (núm. 488, de modificació i de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Casares (S). Tot seguit, n'anuncia la retirada (p. 3693).

L'I. Sr. Secretari Primer llegeix l'esmena transaccional a la núm. 488 (p. 3694).

Votació de l'esmena transaccional : aprovada per unanimitat (p. 3694).

Esmena del G. Socialista (núm. 489, de modificació i modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 477).

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 490 i 491, de modificació)

Retirades.

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 492, de supressió)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 484).

Departament d'Indústria i Energia**Gabinet del Conseller i Secretaria General**

Esmena del G. Socialista (núm. 493, d'addició i de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Riera (S)* (p. 3694).

Torn en contra : *I. Sr. Cardús (CiU)* (p. 3694).

Votació : *rebutjada per 25 vots a favor, 60 en contra i 1 abstenció* (p. 3695).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 494, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Casals i Parral (M)*, juntament amb les esmenes núms. 503 i 505 (p. 3695).

Torn en contra : *I. Sr. Grau (CiU)* (p. 3695).

Votació de l'esmena núm. 494 : *rebutjada per 1 vot a favor, 59 en contra i 24 abstencions* (p. 3695).

Votació de les esmenes núms. 503 i 505 : *rebutjades per 4 vots a favor, 58 en contra i 21 abstencions* (p. 3695).

Serveis Territorials

Esmena del G. Socialista (núm. 495, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Riera (S)*, juntament amb l'esmena núm. 497 (p. 3695).

Torn en contra : *I. Sr. Cardús (CiU)* (p. 3696).

Votació de les esmenes núms. 495 i 497 : *rebutjades per 26 vots a favor, 59 en contra i 2 abstencions* (p. 3696).

Direcció General d'Indústria

Esmena del G. Socialista (núm. 496, a la totalitat)

Torn a favor : *I. Sr. Riera (S)* (p. 3696).

Torn en contra : *I. Sr. Cardús (CiU)* (p. 3697).

Votació : *rebutjada per 21 vots a favor, 58 en contra i 3 abstencions* (p. 3698).

Esmena del G. Socialista (núm. 497, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 495).

Esmenes del G. p. Popular (núms. 498 i 499, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Colomé (P)*, juntament amb les esmenes núms. 502, 506 i 507 (p. 3698).

Torn en contra : *I. Sr. Grau (CiU)* (p. 3698).

Votació de les esmenes núms. 498 i 499 : *rebutjades per 21 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció* (p. 3699).

Votació de l'esmena núm. 502 : *rebutjada per 4 vots a favor, 57 en contra i 18 abstencions* (p. 3699).

Votació de les esmenes núms. 506 i 507 : *rebutjades per 3 vots a favor, 60 en contra i 18 abstencions* (p. 3699).

Esmena del G. Socialista (núm. 500, d'addició i de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Riera (S)* (p. 3699).

Torn en contra : *I. Sr. Grau (CiU)* (p. 3700).

Votació : *rebutjada per 21 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció* (p. 3700).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 501, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Casanovas (ER)* (p. 3700).

Torn en contra : *I. Sr. Grau (CiU)* (p. 3700).

Votació : *aprovada per 65 vots a favor, 19 en contra i cap abstenció* (p. 3700).

Esmena del G. p. Popular (núm. 502, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 498).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 503, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 494).

Direcció General d'Energia

Esmena del G. Socialista (núm. 504, d'addició i de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Cigarrán (S)* (p. 3700).

Torn en contra : *I. Sr. Cardús (CiU)* (p. 3701).

Votació : *rebutjada per 18 vots a favor, 50 en contra i 7 abstencions* (p. 3701).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 505, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 494).

Esmena del G. p. Popular (núm. 506, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 498).

Direcció General de Tecnologia i Seguretat Industrial

Esmena del G. p. Popular (núm. 507, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 498).

Departament de Comerç, Consum i Turisme**Gabinet del Conseller i Secretaria General**

Esmena del G. Socialista (núm. 508, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Lucchetti (PSUC)* (p. 3701).

Torn en contra : *I. Sr. Coll i Majó (CiU)* (p. 3701).

Esmenes del G. Socialista (núms. 509, d'addició i de modificació, i 510, de modificació i supressió)

Torn a favor : I. Sr. Cigarrán (S), juntament amb les esmenes núms. 515, 518, 519 i 520 (p. 3701).

Torn en contra : I. Sr. Coll i Majó (CiU) (p. 3703).

Votació de les esmenes núms. 508, 509, 510, 515, 518, 519 i 520 : rebutjades per 24 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 3704).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 511, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Casals i Parral (M) (p. 3704).

Torn en contra : I. Sr. Coll i Majó (CiU) (p. 3704).

Votació : rebutjada per 1 vot a favor, 81 en contra i cap abstenció (p. 3704).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 512, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Alay (ER), juntament amb l'esmena núm. 521 (p. 3704).

Torn en contra : I. Sr. Coll i Majó (CiU) (p. 3705).

Tot seguit, l'I. Sr. Alay (ER) n'anuncia la retirada (p. 3705).

Esmena del G. p. Popular (núm. 513, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Colomé (P), juntament amb les esmenes núms. 516 i 523 (p. 3705).

Votació de les esmenes núms. 513, 516 i 523 : rebutjades per 4 vots a favor, 61 en contra i 21 abstencions (p. 3705).

Direcció General de Promoció Comercial

Vot particular del G. p. del PSUC (núm. 514, de modificació)

Retirat.

Esmena del G. Socialista (núm. 515, d'addició i de supressió)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 509).

Esmena del G. p. Popular (núm. 516, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 513).

Vot particular del G. p. del PSUC (núm. 517, de modificació)

Retirat.

Esmena del G. Socialista (núm. 518, d'addició i de supressió)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 509).

Direcció General de Comerç Interior i Consum

Esmenes del G. Socialista (núms. 519, de modificació i 520, d'addició i de modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 509).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 521, de modificació)

Debatuda i retirada abans (esmena núm. 512).

Direcció General de Turisme

Esmena del G. Socialista (núm. 522, a la totalitat)

Torn a favor : I. Sr. Guitart i Domènech (S) (p. 3705).

Torn en contra : I. Sr. Coll i Majó (CiU) (p. 3706).

Votació : rebutjada per 22 vots a favor, 60 en contra i 3 abstencions (p. 3707).

Esmena del G. p. Popular (núm. 523, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 513).

Exposició de Motius

Títol de la Llei

Text del Dictamen

Votació dels conceptes dels estats d'ingressos i de despeses no esmenats o no aprovats, de l'article 1, de l'Exposició de Motius, del títol de la Llei i de les parts del Dictamen no votades : aprovat per 65 vots a favor, 23 en contra i cap abstenció (p. 3707).

Explicació de vot : H. Sr. Armet (S) (p. 3708), I. Sr. Lucchetti (PSUC) (p. 3709), M. H. Sr. Barrera (ER) (p. 3709), I. Sr. Esteve i Oriol (P) (p. 3710) i I. Sr. Subirà (CiU) (p. 3711).

Preguntes (Punt tercer de l'ordre del dia.)

El M. H. Sr. President anuncia que totes les preguntes han estat retirades o posposades (p. 3711).

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els Programes Educatius de TV3 (Punt quart de l'ordre del dia.)

Presentació : I. Sra. Vintó (PSUC) (p. 3712).

Posició dels grups no presentants : I. Sr. Descals (CiU) (p. 3712).

La I. Sra. Vintó intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3712).

Votació : rebutjada per 18 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 3712).

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el Compliment de les Competències del Departament de Governació en Matèria de Funció Pública (Punt cinquè de l'ordre del dia.)

Presentació : I. Sr. Lucchetti (PSUC) (p. 3713).

Votació : rebutjada per 17 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció (p. 3713).

La sessió s'aixeca a tres quarts de nou del vespre i dotze minuts.

La sessió es reprèn a dos quarts de deu del matí i catorze minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major, l'Oidor de Comptes, la lletrada Sra. Andreu i els lletrats Srs. de Alfonso, Ferret i Pau.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball, de Justícia, d'Indústria i Energia, i de Comerç, Consum i Turisme.

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

Aquesta Presidència ha de comunicar que, en relació amb la sol·licitud formulada pel Molt Honorable senyor Heribert Barrera, respecte a l'esmena 135 del Grup Socialista, de les reserves per defensar en el Ple, número 148 de l'Informe de la Ponència, que proposa l'addició d'una nova disposició addicional, la Mesa, d'acord amb l'article 26.2, del Reglament, i estudiats els antecedents relatius a la tramitació del Projecte de Llei de Pressupost de la Generalitat per al 1985, en què s'admetia a tràmit sense objecció una esmena del Grup Socialista idèntica a la que ara es qüestiona, que proposava un pla de reactivació econòmica per a les comarques del Berguedà i del Ripollès.

La Mesa : primer, considera que la dita esmena número 135 pot ésser sotmesa a debat i votació en sessió plenària com ho fou en Comissió.

Segon : considera que, d'aprovar-se, en cap cas no comportaria increment dels crèdits consignats en l'estat d'ingressos o de despeses, sinó que únicament obligaria el Consell Executiu a elaborar un pla de reactivació econòmica i a especificar quines de les consignacions pressupostàries incloses en l'estat de despeses permetrien l'execució del pla.

Tercer : Reitera el seu criteri que, per evitar equívocs, les esmenes no han de deixar oberta la possibilitat de diferents interpretacions alternatives.

A conseqüència d'això, en el moment oportú es posarà a debat l'apartat que va quedar apartat.

Reprenem l'examen de les esmenes, i ara ens pertoca ocupar-nos de les del Departament d'Ensenyament. La primera esmena que hi ha en aquest Departament és la 255. Correspon al Grup Socialista, i per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Marta Mata.

La Sra. MATA : Senyor President, senyores i senyors diputats, i tots els qui tenen la bona voluntat de continuar acompanyant-nos en aquest final d'any, dia de Sant Silvestre, dia en què hem pogut tots veure l'home dels nassos i que tots ens podem saludar dues vegades el bon dia... *(Rialles.)* Bé, començo, potser per analogia amb això dels nassos i tot això, agrupant en una sola defensa, perquè siguin votades en el moment oportú, les esmenes següents : 255, 261, 263, 265, 266, 268, 275, 276, 277...

El Sr. PRESIDENT : Perdó, si té la bondat d'anar una mica més a poc a poc...

La Sra. MATA : Sí.

El Sr. PRESIDENT : Després de la 268, quina?

La Sra. MATA : 75, 76, 77, 78, 79. La 281 està retirada perquè està inclosa en la 266, és a dir, la 281 queda retirada.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, gràcies.

La Sra. MATA : I, en primer lloc, he de desglossar dues es-

menes, la 279 i la 277, dues esmenes que pretenien obrir dues partides per a l'escola bressol de la Generalitat i dels municipis amb 500 pessetes, i les retiro en pro d'una esmena transaccional signada per tots els grups, que tinc el gust de donar-vos.

Mitjançant aquesta esmena s'admet una alta de 1.000 pessetes a la secció 06, servei 03, capítol II, article 22, concepte 229.27, «Funcionament llar d'infants», amb una baixa corresponent a la secció 06, servei 01, capítol II, article 22, concepte 226.01, «Atencions protocol·làries i representatives». *(Pausa.)*

Es tracta d'una esmena transaccional, com ja he dit, i simbòlica, acceptada d'entrada; no cal que la defensi però permetin-me, almenys, que la celebri fins i tot en la seva petitesa, 1.000 pessetes per començar la política de la llar d'infants dins de la Conselleria d'Ensenyament, tal com havia promès el senyor Conseller. Cal celebrar en aquest dia 31 de desembre i en aquesta hora que, després d'haver encarrilat ahir alguns dels problemes de les dones a través de la Comissió, i gràcies a la boníssima actuació personal i parlamentària del senyor Descals —que m'agrada reconèixer—, colloquem aquest primer clau per encarrilar els problemes de les criatures. Obrim una partida que correspon a la consideració educativa de les institucions dedicades als infants més petits. Vet aquí una vella aspiració sentida per molts pares i molts mestres i veïns i ajuntaments, jo diria que molt més sentida pels nens petits, encara que no sabem entendre la seva manera d'expressar-ho; per mi mateixa, que em penso que va ser la primera esmena que vaig defensar en uns pressupostos generals de la Generalitat, i, com ja he dit, és, de tota manera, una aspiració que en aquest moment està penjada d'un clau de 1.000 pessetes. Ara pertoca a la Conselleria bastir l'estructura que l'afermi i, tot felicitant-nos-en, ho recordem així mateix.

Les esmenes que queden per defensar són un conjunt de nou esmenes, que mouen, però, 1.678 milions de pessetes. Tenen les següents motivacions de fons.

Les esmenes 255, 275 i 276, són esmenes que pretenen donar ajuda a la participació per un valor de 25 milions de pessetes, ja sigui a associacions, ja sigui a consells escolars.

La 261 pretén un ajut a la renovació pedagògica a través dels moviments que organitza l'Escola d'Estiu. És a dir, dedica uns 12 milions a augmentar aquesta partida, que, curiosament, s'ha rebaixat aquest any.

L'esmena 263 és una atenció als més dèbils a partir de l'educació especial, augmentant la partida seva de 60 milions de pessetes.

Les esmenes 265 i 266 es dediquen a l'acompliment d'un programa català, el programa de la Llei del CEPEPC, amb un augment de 155 milions de pessetes.

I, finalment, em voldria aturar a les dues darreres esmenes, la 266 i la 278, dedicades a la concertació per a la gratuïtat de l'ensenyament, tot considerant prioritària l'acció municipal a ensenyament general bàsic i a uns instituts politècnics determinats, que en els pressupostos d'aquest any tenen exactament la mateixa subvenció —pesseta per pesseta— que tenien en els pressupostos de l'any passat, d'una manera incomprensible, com si res no hagués passat en les partides de personal, etcètera.

Bé, les motivacions de l'aplicació d'aquestes partides van ser ordenades en conjunt en l'esmena a la totalitat. No les repeti-

rem; ho repeteixo, vaig a centrar-me ara en el cas del finançament d'aquestes partides, i molt especialment en el cas del finançament de la darrera partida, un finançament de 1.391 milions, que s'extreuen de : 328 milions de centres d'ensenyament general bàsic; 141 milions per a aplicació del Reial Decret 657/78, del 2 de març; 645 de centres de FP-1; 277 de centres de FP-2.

Jo voldria que quedés molt clar —és que estic defensant una font de finançament, l'única que puc defensar dins d'aquests pressupostos— què és el que estic defensant. He hagut d'extreure el finançament d'aquesta esmena de 1.391 milions de pessetes per a convenis amb corporacions locals, per a centres de pre-escolar i d'EGB, en fi, partida que no figura en els pressupostos, he hagut d'extreure aquest finançament de les partides ja existents en la mateixa secció i pressupost, però el que vull és que quedi constància, si més no en el *Diari de Sessions*, que el finançament que proposem no significa la disminució d'aquestes partides, sinó la vehiculació a través d'elles de tot el que es consigna per a l'escola de Catalunya en els Pressupostos Generals de l'Estat; concretament —i aquí tinc el quadre—, en els Pressupostos Generals de l'Estat es consigna per a convenis, concerts i subvencions a l'escola de Catalunya les següents quantitats : per a educació especial en el conjunt de l'Estat es consignen 7.900 milions, amb un 21,24% destinat a Catalunya —vol dir 1.681 milions destinats a Catalunya—; en aquests pressupostos només se'n consignen 1.648 milions, és a dir, 33 milions menys.

Per a formació professional es dediquen en els Pressupostos Generals de l'Estat 21.328 milions : a Catalunya li pertoca el 27% de FP-1 i el 30% de FP-2; en conjunt, a Catalunya li toquen 6.007 milions. En aquests pressupostos no se'n consignen més que 5.353 milions, és a dir, no es pressuposten 654 milions, que són pressupostats en els Pressupostos Generals de Madrid.

I per a l'ensenyament general bàsic es pressuposten en els Pressupostos Generals de l'Estat 110.308 : a Catalunya li pertoca el 21%; per tant, a Catalunya li pertocuen 23.650 milions, però en aquests pressupostos només s'hi pressuposten 22.905 milions, és a dir, 744 milions de diferència.

En conjunt, es pressuposten en els Pressupostos Generals de l'Estat 32.277 milions per a Catalunya, mentre que en els Pressupostos Generals de la Generalitat de Catalunya només se'n consignen, d'aquesta partida, 30.683 milions; la diferència és de 1.594 milions.

Ho comprenc, és un ball de xifres, però és que realment a nosaltres ens ha deixat tan astorats com a vostès suposo que els deixa fora d'òrbita. Per primera vegada, en l'explicació contra la nostra esmena a la totalitat que el senyor Descals va fer, van començar-se a reconèixer aquestes xifres i a donar unes explicacions. El senyor Descals ens va dir que es tractava, les partides que es consignaven aquí, d'uns crèdits ampliables, d'unes partides provisionals a consolidar, d'unes quantitats provisionals que amb els càlculs fets segons el que deia el Consell de Ministres que abans de l'1 de maig s'havien de fer «reservas generales de créditos con el fin de cubrir nuevas demandas», estic dient exactament les paraules que va dir el senyor Descals, però el que les escoles de Catalunya necessiten no són «nuevas demandas», sinó unes demandes molt velles. El senyor Descals, finalment, va reconèixer que entre la carta del

17 de desembre i la reunió del 23 de desembre s'havia passat de la xifra de 27.977 milions a ja considerar la xifra que acabo de donar ara —32.277 milions—, i, a més a més, encara ens va alarmar més el senyor Descals quan va dir que en aquesta última reunió —com vam llegir en el diari— la Conselleria es proposava un concert amb el 6% —en el moment de començar l'any— de les escoles d'EGB i de FP, i que mentrestant la Conselleria continuaria fent un estudi exhaustiu, continuaria estudiant-ho. Per què ho continuaria estudiant? Doncs per passar no a concerts, sinó al conveni del model B al model A; això el que ens va explicar.

I el que no ens va dir el senyor Descals és que mentre la Conselleria està estudiant aquesta assignatura que ja ha suspès als exàmens de juny, als exàmens de setembre i als exàmens de gener, mentrestant també estan suspesos els mestres, que no cobraran directament de la Generalitat, com diu que han de cobrar a través dels concerts. Mentrestant, també estan suspesos els pares, que continuaran pagant quotes que no són les corresponents als concerts, i, mentrestant —diem nosaltres—, estan suspesos els ajuntaments, i molt concretament l'Ajuntament de Barcelona, que no tenen res per part de la Generalitat en concepte de conveni singular per a les escoles de pre-escolar i d'EGB. Tres suspesos per un valor de 1.590 milions de pessetes. I, mentrestant, es van fer les rodes de premsa en unes dates, en unes diades ben assenyalades —31 de juliol, 27 de desembre—, i el que nosaltres pretenem és que en una futura i imprevisible data no s'hagués de fer una altra roda de premsa, explicant que encara no s'han signat concerts i que l'escola de Catalunya és la pitjor tractada de tot l'Estat, perquè, al final, el que pot passar és que a alguns d'aquests 1.590 milions de pessetes s'apliqués la fatídica sentència de «devuélvase al Tesoro», i això es farà si vostès no les gasten tal com cal.

Jo vaig acabar l'argumentació a la nostra esmena a la totalitat remarcant com aquests pressupostos d'Ensenyament tenen la grisor d'una empresa en crisi; està bé que no s'estiri més el braç que la màniga, però si el que passa és que no et poses ni l'americana, ni la camisa, ni la samarreta, crec que se n'està fent un gra massa. No és el que cal fer per tirar endavant, com es diu i com caldria, l'ensenyament a Catalunya en aquest fi de segle, aplicant-li tots els recursos que realment tenim i que es troben consignats en els Pressupostos Generals de l'Estat i no consignats en els Pressupostos de la Generalitat.

Per a mi aquesta és la xifra més escandalosa, el buit més escandalós que he hagut de veure mai en uns pressupostos d'Ensenyament.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Jané.

El Sr. JANÉ : Sí, senyor President, si m'ho permet, des de l'escó. Després de la intervenció de la Diputada Marta Mata, ens podria semblar que a més a més de veure l'home dels nassos, estem en un castell de focs de final d'any.

Realment hi ha una llei important en l'Estat espanyol, que és la LODE, una llei que comportaria, com altres vegades ha passat, l'existència d'un autèntic finançament de l'ensenyament, i, un cop més, a tots, absolutament a tots els ciutadans d'aquest Estat ens està passant el que altres vegades ja ha passat, i és que una cosa és la llei, la llei-marc, i l'altra és el diner que es pot destinar per a aquesta llei-marc.

Semblaria talment —quan tots nosaltres sabem que això no és possible— com si en el pressupost que se'ns acaba de presentar per a la nostra aprovació del Departament d'Ensenyament es volguessin dissimular partides, es volgués escamotejar diner públic i diner que sabem que és totalment finalista, quan el propòsit lògicament del Departament d'Ensenyament és arribar al màxim, i més que al màxim de les possibilitats, no d'aquest pressupost que hem de presentar, sinó del que hauria de ser.

No fa pas massa dies que en el Congrés de Diputats i després en el Senat de l'Estat varen ser rebutjades totes i cada una de les esmenes que en la partida del Ministeri d'Educació es van presentar, no només del Grup de Minoria Catalana, sinó també per altres grups. Què més voldríem que aquests crèdits —que en diem ampliables, que se'n diu legalment ampliables, ens agradi o no ens agradi aquest terme—, a més a més de poder-se ampliar, ja fossin suficients en aquest moment!

Ahir el Diputat Descals ens va marcar amb paraules justes, com sempre, i exactes, la qüestió d'aquests crèdits referits a concerts. El mateix Ministeri, d'aquestes partides, que les fa ampliables..., però m'imagino que el mateix Ministre Maravall té les seves limitacions, té les seves limitacions i nosaltres sabem que el diàleg, la negociació, podran arribar, potser, a fer-los de veritat ampliables, però que en el pressupost actual aquesta lectura només és provisional.

Ahir, dintre de la dinàmica d'aquestes sessions de pressupostos —i potser això dintre del Departament d'Ensenyament tot procediment didàctic deu ser força vàlid—, ahir, en una de les esmenes —si jo no ho recordo malament, a la 174— el Diputat senyor Sala ens demanava, referit al Centre Informàtic de la Generalitat, del Departament de Presidència, que s'incrementés la partida d'aquest Centre Informàtic. Nosaltres avui, precisament, en un dels paquets, en un dels capítols que la Diputada Marta Mata ens acaba d'anomenar, en allò referit, juntament amb altres partides, amb altres altes proposades, als convenis amb corporacions locals, en allò referit a educació especial precisament ens fan la baixa en una partida, la 229.04, la del Centre Informàtic del Departament d'Ensenyament, per un valor de 40 milions de pessetes. És a dir, on ahir es demanava una alta, avui, per finançar la destinació de diner a les corporacions locals, se'ns demana una baixa de 40 milions, juntament amb 20 milions més dels programes experimentals. Quan dic que això pot ser un alligament didàctic, ho dic conscient que en la dinàmica de pressupostos, a tota alta li ha de correspondre una baixa, i això passa aquí i també, dissortadament, i en Ensenyament més dissortadament encara, passa en el Congrés de Diputats i en el Senat de l'Estat.

Quan es demana aquesta alta per a l'educació especial ens torna a donar en la mateixa esmena, la 263 del Grup Socialista, ens torna a donar un exemple de l'aplicació de la LODE quant al seu finançament. És, el finançament, un model estàndard de la baixa. En educació especial, concretament, tots sabem que hi ha més personal que hi està treballant que el personal que el mateix finançament ens permet.

Quant als centres, a la partida que se'ns demana convenis amb corporacions locals per a centres de pre-escolar i d'EGB, ens demanen una alta de 1.391 milions de pessetes, i això mateix se'ns demana en les baixes, baixes a les quals devem nosaltres la seva defensa, quant a centres d'EGB, de 328 milions de pessetes, en els quals tenim consignats 22.905 milions

de pessetes. Per aplicació del Reial Decret 657/78, del 2 de març, 141 milions més, i per als centres de FP-1, 645 milions, i centres de FP-2, 277 milions. I això són partides d'aplicació de la LODE quant a concerts educatius; són crèdits finalistes, d'aquests transferits pel Ministeri d'Educació. ¿Com podem reduir aquestes quantitats de diner transferit per passar-los a un altre concepte quan en les corporacions locals, per exemple a FP ja s'han destinat 720 milions per un cantó i a filials 797 milions més?

Els pressupostos, senyora Mata, i vostè en ensenyament ho sap tan bé com jo mateix, són com són i ni a vostè ni a mi, ni a cap diputat ens deuen agradar suficientment quant a partides, quant a diner i quant a destinació. Perquè, en definitiva, estem jugant amb el que no es pot jugar, i hi estem jugant des de fa molts anys, hi estem jugant des de fa, jo diria, massa anys. (*Remor de veus.*) Sí, però en aquest callar hi ha els nostres fills i hi ha el nostre futur. (*Remor de veus. Pausa*)

Nosaltres creiem que el que no val és esperonar tota una esperança, no només ja de gratuïtat, sinó de qualitat, i després el finançament deixar-lo on s'ha deixat. D'escamotejar diner en cap de les partides, això no s'ha fet ni es farà, i això ja ho sabeu, que de la mateixa manera que heu acabat dient allò de «la devolució al Tesoro», això, si un centre no ho pot fer, molt menys el Departament d'Ensenyament d'una de les comunitats autònomes que més problemàtica tenim quant a l'ensenyament, quant a la seva qualitat i, evidentment, quant al seu finançament.

De tot el paquet d'esmenes a diferents partides que se'ns ha presentat, haurem de votar-les no a favor, sinó tot al contrari, tenint en compte fins i tot que algunes d'elles serien molt del grat del nostre Grup poder-les votar a favor, sempre que es disposés de les quantitats adients.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT : Bé, aleshores, anem a posar a votació aquest conjunt d'esmenes. Podem fer-ho conjuntament? (*Pausa.*) (*La Sra. Mata s'aixeca per parlar.*)

La Sra. MATA (*de l'escó estant*) : Senyor President, hi ha dues esmenes que són retirades en honor de l'esmena transaccional.

El Sr. PRESIDENT : D'acord, d'acord; perfectament. La transaccional, la farem després.

Bé, doncs, a excepció d'aquestes dues transaccionals, que són la 277 i la 279, les altres les anem ara a votar conjuntament.

Els qui siguin favorables a aquest conjunt d'esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest conjunt d'esmenes ha estat refusat per 25 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena 256, que és del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Eulàlia Vintó.

La Sra. VINTRÓ : Senyor President, senyores i senyors diputats, lamento que les necessitats i els canvis d'horari hagin fet que això es faci al matí i no a la nit; normalment a la nit joestic més desvetllada que a aquestes hores del matí... (*remor de veus i rialles*), però això també farà que procuri anar més de

pressa en honor a la necessitat de substanciar el Pressupost per al 1987 dins de l'any 1986. Per tant, aprofito, senyor President, per dir que agrupo en aquesta defensa les esmenes 256, 258, 260, 264, 267, 269, 271, 274, 280, 282, 283. És a dir, totes les corresponents al Departament d'Ensenyament que el nostre Grup havia presentat.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, gràcies.

La Sra. VINTRO : Aquest conjunt d'esmenes no és inferior, ni per la quantitat, ni per la qualitat, ni pel grau de no-acceptació dels pressupostos, senyor Descals, a les que hem presentat en anys anteriors.

I lamento haver de fer aquesta precisió, perquè em va semblar que abans-d'ahir el senyor Descals deia que més enllà de la nostra esmena a la totalitat, després, quan entràvem dins del pressupost, el fet que hi haguessin menys esmenes volia dir que hi estàvem més d'acord. Per tant, voldria que quedés clar, almenys en la consciència del senyor Descals, que ens continua semblant parcialment exactament igual d'inacceptable que el que ens sembla en la seva globalitat. I, de fet, si el senyor Descals —que estudia bé normalment els pressupostos, les esmenes— ha sumat, veurà que la xifra de milions que tractem de canviar amb aquestes esmenes, tot i que estiguin tal vegada una mica més agrupades, és superior de 300 milions al que intentàvem l'any passat, la qual cosa vol dir que continuem estant descontents.

Per tant, el volum d'esmenes pretén moure 918.278.122 pessetes a les baixes, i la mateixa xifra de les altes, un cop descomptades les 1.000 pessetes d'una esmena que ha estat acceptada en Comissió i que pretenia, igual que l'any passat, que s'obrís una partida o que s'incrementés una partida de personal per tal que els centres d'educació general bàsica disposessin de personal d'administració que alliberés el personal docent d'aquestes tasques i els permetés dedicar-se més intensament a les funcions pedagògiques que els són pròpies.

L'any passat vaig tenir la satisfacció que aquesta esmena s'acceptés, però tanmateix haig de dir que les 1.000 pessetes han quedat exactament igual de congelades i que em temo —voldria equivocar-me— que durant l'exercici de 1987, i arreglats els problemes de finançament, la Conselleria trobés el mecanisme de dotar les escoles d'EGB d'aquest personal d'administració que tanta falta els fa. I, per ser coherents amb l'any passat, m'agradaria que l'esmena en la qual es pretén també dotar de 1.000 pessetes les retribucions del personal laboral, també dels centres d'EGB, destinats exactament igual a funcions administratives, pogués córrer la mateixa sort que va córrer l'any passat.

Ara bé, d'on procedeixen les baixes, que és un dels temes que a la Conselleria, o als defensors dels pressupostos els interessa? En primer lloc, del servei 01, en partides que nosaltres tradicionalment hem esmenat, i hem esmenat sobretot perquè se'ns nega la informació de l'ús que es dona a aquests diners. A preguntes d'aquesta Diputada i d'altres diputats d'aquesta Cambra, s'ha demanat per a què serveixen els milions per a estudis o els milions per a treballs, i se'ns ha contestat que això és matèria reservada... (*Remor de veus.*) A mi..., no, no; això consta en papers escrits oficials d'aquesta Cambra, senyor Descals. A mi m'agradaria que de la mateixa manera que en altres administracions aquest ús dels diners, que pot ser perfectament legítim i necessari però que és controlat pel Parlament, o que

és controlat per l'oposició en els municipis, fos possible de saber quin ús se li dona, perquè, mentre no en sapiguem l'ús, ho sento molt, però el nostre Grup ho continuarà esmenant.

Esmenem, per tant, la partida d'estudis, que no deuen estudiar tant, perquè l'any passat hi havia 19 milions i aquest any ja només n'hi ha 15, és a dir, que l'any passat ens podrien haver acceptat ja una part de l'esmena. Aquest any nosaltres pretenem eliminar els 15 milions; hi insisteixo, sobretot perquè no sabem què en fan, i eliminar els 17 milions de treballs pel mateix motiu.

Volem reduir la partida d'atencions protocol·làries. Quan les despeses de funcionament dels centres d'EGB, senyor Conseller, només li poden pujar un 10%, que vostès incrementin d'un 100% les seves atencions protocol·làries ens sembla una mica excessiu. Jo li asseguro que encara que ens doni alguna copeta menys de cava quan vinguem a alguna reunió del Consell Escolar de Catalunya, per exemple, o que pugui invitar una mica menys a dinar algunes persones, això, les escoles d'aquest país li ho agrairan, i nosaltres no pretenem deixar-lo sense una pesseta per a atencions protocol·làries, però li fem el mateix increment que vostè ha fet a les escoles d'EGB, és a dir, un 10%; si l'any passat tenia 5 milions, aquest any 5 milions i mig, i destini 4 milions i mig a les atencions de les escoles, que crec que li ho agrairan bastant.

De publicitat i propaganda, eliminem els 15 milions, tot respectant els 65 de publicacions i edicions, que vénen incrementats de 25 milions. Nosaltres estem d'acord que la Conselleria pugui editar i pugui publicar treballs, estudis, bancs de dades que hagi pogut recollir; ens agradaria que publicqués aquell famós mapa dinàmic que encara està corrent per Catalunya, però ja que això sembla que encara no arriba, no toquem la partida de publicacions, però creiem que publicitat i propaganda no caldria que en fes, el Departament, sobretot quan el que diuen els anuncis publicitaris és que està tan allunyat de la realitat de les escoles.

Modifiquem també els milions dels programes experimentals de centres privats —de centres privats— perquè considerem que allà on ha de fer l'èmfasi, ha de fer l'esforç fonamental la Conselleria no és en l'experimentació en els centres privats, sinó en l'experimentació en els centres públics. Ja vaig dir en l'esmena a la totalitat que curiosament la partida dels privats pujava de 20 a 40 milions, mentre que la dels públics només pujava 6 milions. Pensem, per tant —en 6 milions, del 81 al 87, senyor Descals—, que sense treure les partides que hi ha a centres privats que experimenten i que, per tant, continuïn amb els seus programes, caldria —i els incrementem, els deixem un cert increment— passar 20 milions de la privada a la pública.

Tornem a treure les indemnitzacions, les altres indemnitzacions. Se'ns tornarà a dir que és per pagar els tribunals, les oposicions. Bé, doncs si és per pagar dades que són fixes, donin una partida en la qual això quedi clar, però tot el concepte d'«altres indemnitzacions», nosaltres continuarem esmenant-lo sistemàticament.

I treiem també del servei 01 els 169 milions de construccions i instal·lacions d'edificis administratius. Senyor Conseller, el seu edifici ens ha sortit caríssim i ens sembla molt bé : durant tres anys seguits en els Pressupostos de la Generalitat apareixien partides de bastants centenars de milions perquè la Con-

selleria pogués agrupar totes les seves direccions generals disperses per tota la geografia de Barcelona i ubicar-se en un edifici digne que està avui a la Diagonal, ara bé, després del que ens hem gastat —no vull recordar la xifra, però sí bastants milions—, em sembla bastant inconcebible que, quan la rebaixa o quan l'increment en les inversions és tan petit, encara haguem de destinar, d'una banda, aquí 169 milions, i en el servei següent 31 milions, que naturalment els senyors de Convergència s'han adonat que era un xic massa i aquesta l'han esmenada. Però nosaltres les esmenem totes dues perquè creiem, ho repeteixo, injustificables aquests 169 milions. Per tant, això és el servei 01. Del servei 02, aquesta partida que acabo de dir, i de la dotació per a serveis de nova creació treiem 62 milions, que l'any passat eren 30 i aquest any passen a 62. L'any passat vam preguntar per a què servien, ningú ens ho va saber dir, i, sense que sapiguem per a què serveixen, pugem més del 100%.

I, per últim, i seguint la coherència amb la qual nosaltres sempre hem fet esmenes en aquest pressupost, eliminem del servei 06, de les subvencions a la FP-2, 516 milions.

I queda una esmena, pel que fa a baixes, que és una esmena que fa referència a universitats, en la qual nosaltres el que pretenem saber és què es pensa fer amb la partida de promoció universitària, per una banda, i què es pensa fer amb una altra partida que acaba dient «convenis internacionals dedicats a universitats», perquè no en tenim informació i les 1.000 pessetes de baixa i d'alta pretenen, bàsicament, tenir aquest coneixement.

Pel que fa a les altres, molt ràpidament, nosaltres dediquem el principal volum d'aquests 900 milions a les despeses de funcionament dels centres d'EGB; continuem insistint que els diners que reben els centres dels diferents nivells per atendre el funcionament regular i diari, el quotidià, allò que fa en la vida diària cada un dels centres escolars és directament escandalós per insuficient, i si la Conselleria ha pogut incrementar la subvenció a les universitats fent que passin a un 40% d'increment —i nosaltres ens alegrem d'aquest esforç que s'ha fet per a la universitat—, no podem deixar de denunciar que no es faci aquest esforç per als altres nivells d'ensenyament, i, per tant, el volum principal d'aquests diners va a EGB, per pujar aquest 10% d'escreix que no cobreix ni tan sols l'increment d'aules, per pujar-lo de 169 milions, per pujar de 200 milions el batxillerat, de 255 la Formació Professional, de 17 milions l'educació especial —creiem que és important també aquest esforç—, 13 milions per als centres d'acció especial, 5 per a l'educació permanent d'adults. És a dir, excedir un volum total de 667 milions.

Pel que fa a manteniment, conservació i reparació de centres d'EGB i de secundària, destinem aquests milions del centre administratiu, de l'edifici de la Diagonal, i creiem que dividits en uns quants milions per als centres d'EGB i de secundària, a aquests centres, que tenen també necessitats de reparació absolutament urgent, els aniria bastant millor.

Per complir la Llei del Parlament de Catalunya, aquesta Llei de la qual ja vaig parlar en l'esmena a la totalitat, demanem un increment de 99 milions, que es finança amb una de les partides que ara ja no hi és; efectivament, en la mesura que en Comissió les úniques esmenes que prosperen són les de Convergència, els 30 milions que hi havia per a nova dotació de l'edifi-

ci administratiu han passat a «convenis amb administracions locals». Si això ha de permetre que el grup majoritari voti la meva esmena, jo no tindria inconvenient —com que els 99 milions estaven dotats de dues partides— d'eliminar la que ja ha desaparegut, però continuïn-me votant la segona, cosa que també crec que no em faran, però que no sigui la qüestió formal raó per desestimar-ho.

Per a perfeccionament del professorat —i ho comentava també en la mesura que s'han rebaixat, com recordava la senyora Mata, les partides dedicades a les escoles d'estiu, als programes dels instituts de ciències de l'educació, les activitats de les corporacions locals als cursos de postgrau— destinem 37 milions; per als programes experimentals en centres públics, doncs, ja he dit 20 milions : 15 milions per a educació compensatòria —potser seria bo que en lloc de parlar-ne tant, comencéssim a fer-hi alguna cosa—; per als equips d'assessorament psicopedagògics —dels quals la ciutat de Barcelona continua essent la «ventafocs» del sistema o de la creació d'aquests equips— destinem —simbòlicament, ho sé— 3 milions. Per al programa de catalanització, que ha baixat, em permeto recordar-los que els diners destinats a la catalanització del Departament d'Ensenyament han baixat respecte a l'any passat, i que si bé és cert que tot el procés de reciclatge de professors d'EGB es pot dir, no que estigui acabat, malauradament, però que l'esforç que s'ha fet és important, voldria recordar en aquesta Cambra que en l'àmbit de la Formació Professional, per exemple, s'està absolutament a les beceroles de la catalanització, i que en l'àmbit del Batxillerat tampoc s'hi ha treballat gaire; per tant, tot i que siguin col·lectius numèricament menys nombrosos, em sembla que no podem rebaixar els pressupostos dels programes de catalanització, i per això nosaltres demanem incrementar-los de 15 milions. I, en darrer lloc, l'esmena del personal laboral, de 1.000 pessetes, destinada a tasques administratives.

Aquest és el conjunt, senyor President, senyores i senyors diputats, de les esmenes parcials que nosaltres hem presentat. Esmenes parcials que sabem la sort que correran; que quan estudiem els pressupostos moltes vegades ens preguntem si encara té alguna mena de sentit que ens dediquem a intentar modificar uns criteris absolutament inamovibles d'una majoria que tampoc se'ls estudia, i que partides que un any ens diuen que no es poden tocar perquè ja estan gastades, resulta que l'any següent les rebaixen, i, per tant, vol dir que no eren ni tan segures ni tan intocables, però que nosaltres pensem —almenys els que encara creiem en l'escola pública de Catalunya— que no podem, encara que només sigui pel *Diari de Sessions*, deixar de fer constància de com voldríem que funcionés.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Descals.

El Sr. DESCALS : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, senyora Vintró, a mi m'admira sempre, de veritat, la seva força irònica i dramàtica «*in a wagnerian manner*», que diria aquell personatge d'Oscar Wilde en *La importància de dir-se Ernest*.

Jo li contestaré, lògicament, pel cantó de les baixes. En primer lloc, voldria dir-li que em penso que el global de les baixes que vostès proposen és inferior a l'augment del pressu-

post d'Ensenyament, per tant, vol dir que és inferior també al de l'any passat.

Bé entrem —i aniré molt ràpidament— en el tema d'atencions protocol·làries. Senyora Vintó, no es tracta del cava; es tracta de relacions amb el Ministeri d'Educació i Ciència, es tracta de relacions internacionals, es tracta de relacions amb altres institucions, de tal manera que si l'any passat hi havia 5 milions de pessetes, es va veure que se'n van necessitar gairebé el doble, i per això s'ha consignat aquesta quantitat.

Pel que fa a l'esmena 258, d'«estudis», bé, jo, és clar, l'any passat ja li vaig llegir aquesta llista que vostè diu que és tan fosca i que no acaba d'aclarir-se i que és matèria secreta.

Són : estudis d'educació especial, 3 milions; batxillerat, 3; formació professional, 3 més, i d'altres aspectes sobre l'anàlisi, el coneixement i les necessitats escolars. Per tant, no és matèria fosca, és ben clara.

Pel que fa a la secció de treballs, nosaltres creiem que és a causa de l'aplicació del Decret 1005/1975, i 90/1985, i, a més a més, de la Llei de Pressupostos de l'Estat, que fa que s'hagin de fer treballs tècnics de suport a l'anàlisi del sector escolar.

Pel que fa a la publicitat i propaganda, bé, jo li voldria dir que, miri, un símil : totes les esglésies tenen campanes, i sonen, independentment que el sermó sigui bo o no sigui bo, independentment que la gent hi vagi o no hi vagi (*remor de veus*). De tota manera, li voldria dir que per a anuncis es gasten 10 milions de pessetes, per a promoció, 3 milions, i a campanyes informatives, 2 milions, que són exactament els milions que hi ha consignats.

Bé, pel que fa al tema de programes experimentals, vostès posen programes experimentals privats, però és que la partida diu exactament : «programes experimentals del Departament d'Ensenyament», per tant, fan referència als quatre programes que fa l'escola privada, però perquè en determinats moments potser l'escola privada té un determinat personal molt especialitzat en determinats aspectes, d'aquests que llavors la seva experiència és útil a tota l'escola de Catalunya.

Pel que fa a construccions i instal·lacions administratives, els 169 milions, pensi també que aquí hi ha la futura nova ubicació dels serveis territorials de Barcelona. Per tant, això comporta determinats aspectes de l'edifici de la Diagonal, i dels serveis territorials.

Pel que fa a la dotació de serveis de nova construcció, també és una de les coses que anem explicant cada any. Es tracta que allò que deia l'esmena a la totalitat del Pla Quadriennal, en moments determinats hi ha aspectes que no queden resolts en el programa, com per exemple poden ser escomeses, poden ser d'altres problemes que sorgeixin a l'hora de posar en marxa el centre, com podria ser també el trasllat del mobiliari d'un centre de reposició, i tot això fa que es necessitin aquests diners, perquè això pot permetre que en pocs dies l'escola es posi en funcionament, encara que tingui aquests petits problemes.

Pel que fa a altres indemnitzacions, doncs, bé, també és la història que vostè ja ha dit i que l'any passat deia que li semblava una partida curiosa i difícil d'esbrinar, és el tema de dietes i tribunals d'oposicions. És clar, jo ara m'hauria d'estendre —tinc més de quaranta fulls aquí per explicar— sobre el tema de convenis internacionals i promoció d'activitats universitàries. Només voldria dir que els convenis internacionals, entre

ells hi ha el conveni signat entre la Generalitat de Catalunya i el rector de la Universitat de Califòrnia, de Berkeley, sobre aquest conveni de cooperació que suposa aspectes com promoure la investigació en el camp dels estudis catalans i els llaços culturals, educacionals i professionals entre la Universitat de Berkeley i les institucions catalanes. Això suposa uns 20 milions de pessetes, 150.000 dòlars. I, llavors, hi ha els futurs —i possibles— convenis amb Stanford i amb els convenis amb el Mercat Comú, amb el programa Erasmus.

Els cursos postgrau, que ja deu conèixer, seria un altre tema, i, finalment, hi hauria el tema de les subvencions a formació professional. Miri, jo, és clar, hi ha diversos aspectes : hi ha aspectes polítics i hi ha aspectes conjunturals. Jo li voldria dir que si nosaltres acceptéssim aquesta esmena seva, en la qual vostè ha posat tan d'èmfasi, no sé què passaria a la gespa de davant del Departament d'Ensenyament; és possible que per comptes que hi hagués un cartell que digués : «No trepitgeu l'herba», potser hi hauria un cartell que diria : «Càmping Can Granota». (*Remor de veus.*)

Bé, aquesta última, la creació de places de FP privat per 1.000 pessetes, fa referència a un aspecte molt concret, que voldríem que quedés desglossat perquè, normalment, en el tema dels concerts, els concerts serveixen per pagar el professorat i les despeses de funcionament del centre, però en un moment determinat també hi ha hagut ajudes perquè els centres de formació professional puguin tirar endavant reparacions i aspectes de millora dels seus edificis, i aquesta partida queda oberta perquè realment quedi ben desglossat el fet del pagament de les nòmines i funcionament, i el fet que fa referència a les hores. (*Remor de veus.*)

Per tant, per tots aquests aspectes...

El Sr. PRESIDENT : Prego a la Cambra que es mantingui en silenci.

El Sr. DESCALS : Gràcies, senyor President... Ja poden imaginar-se quina és la constant destinació de la nostra dotació.

El Sr. PRESIDENT : Anem ara, doncs, a la votació d'aquestes esmenes. Podem fer-ho conjuntament? (*Pausa.*) (*Ll. Sr. Torres s'aixeca per parlar.*)

El Sr. TORRES (*de l'escó estant*) : Senyor President, demanaríem votació separada per a la 256, 267 i 274.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem, doncs, a votar aquest conjunt d'esmenes, amb l'excepció de la 256, 267 i 274, que votarem després.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat refusades per 27 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Anem ara a la votació de les tres que han quedat. Poden fer-se conjuntament, aquestes tres? (*Pausa.*) Bé, anem a la votació de les esmenes 256 i 267.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes dues esmenes han estat refusades per 32 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Finalment, ara la votació de la 274.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 27 vots a favor, 64 en contra i 5 abstencions.

Bé, ara farem les transaccionals que han estat anunciades. (Ll. Sr. Cadevall demana per parlar.) Digueu, digueu, si us plau.

El Sr. CADEVALL (de l'escó estant) : Crec que la 257 encara no ha estat defensada.

El Sr. PRESIDENT : No, no; són transaccionals que portem arrossegades d'abans. (Pausa.)

Ara es llegiran les transaccionals que s'han fet, en substitució de les 277 i 279.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA : Esmena transaccional a les 277 i 279 : «secció 06, servei 03, Alta : capítol II, article 22, concepte 229.27. Funcionament llar d'infants : 1.000 pessetes.

»Baixa : capítol II, article 22, concepte 226.06. Atencions protocol·làries i representatives : 1.000 pessetes.»

Signat per tots els grups parlamentaris.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem, doncs, a la votació d'aquesta transaccional.

Els qui siguin favorables a aquesta transaccional, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Seguim ara amb la 257, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Magí Cadevall.

El Sr. CADEVALL : Gràcies, senyor President. Es tracta d'una esmena de caràcter simbòlic al pressupost de la Direcció General d'Ensenyament Universitari. Es demana d'augmentar de 1.000 pessetes el concepte 750.04, això és, la transferència a les universitats per al programa especial de recerca i desenvolupament tecnològic.

En el debat del Pressupost del 1986 ja es va dir que per primera vegada hi figurava la subvenció a les universitats de Catalunya després de les transferències, i vàrem denunciar una manca de política universitària. Bé, però jo crec que també els equips de govern de les universitats catalanes varen reclamar més atenció del Consell Executiu de la Generalitat, i això em consta per articles firmats a la premsa o per notícies aparegudes sobre contactes amb el Departament d'Ensenyament i crec que fins i tot amb el President de la Generalitat.

Aquest any, en el Pressupost del 1987, jo voldria destacar un fet positiu, que és l'aportació suplementària de 1.000 milions per part del Consell Executiu, 700 per a despeses generals de les universitats i 300 per a aquest programa especial de recerca i desenvolupament tecnològic, que he dit.

Vull destacar aquest fet positiu, però no podem nosaltres compartir l'optimisme, o jo diria que el triomfalisme manifestat ahir en la seva rèplica a l'esmena a la totalitat, pel Diputat senyor Descals.

Senyores i senyors diputats, la universitat és un tema seriós, difícil i no podem llançar les campanes al vol. La qüestió és :

l'aportació és suficient? A quines necessitats respon? Per a la formació de la recerca i desenvolupament tecnològic, sobretot en les universitats, calen inversions. Això ho reconeix el mateix programa presentat pel Consell Executiu en aquests pressupostos, on diu que cal renovar molt l'actual equipament universitari. Com ja consta en les contestes a les preguntes que havíem fet, no es disposa en aquest moment d'una programació d'inversions, per tant, no dispo de informació absolutament oficial, però em consta que una primera estimació feta pels equips de govern de les tres universitats catalanes xifren les necessitats d'inversió per als propers anys en 20.000 milions de pessetes.

Aquests 20.000 milions han de ser el punt de referència, per tant : fins a on es poden cobrir? Fins a on caldrà rebaixar? Són suficients 300 milions?

Jo voldria fer constar que per a les universitats es tracta d'un moment especial; és a dir, les universitats han de fer en aquesta època, en aquests moments, un salt qualitatiu. Cal invertir ara per renovar l'equipament universitari. Això, a més a més, pot tenir un efecte multiplicador : és a dir, si es fa aquest esforç, aquesta renovació, es podran obtenir diners de programes europeus, etcètera.

En resum, la finalitat d'aquesta esmena, doncs, no és pas fer una crítica, sinó demanar un gest simbòlic. Demanar a les forces polítiques presents en aquest Parlament que reconeguin que s'ha fet un primer pas, però que no s'han cobert totes les necessitats, que queden moltes necessitats per cobrir, i que esperem que en els propers anys es puguin atendre millor.

Gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Jané.

El Sr. JANÉ : Gràcies, senyor President. Aquesta és una partida, una esmena que realment no l'entenem i que possiblement es deu deure a una certa confusió numèrica, ja que en la partida que se'ns demana de fer aquest símbol, donant una alta de 1.000 pessetes, que és el servei 05, partida 750.04, ja hi ha consignats en el pressupost 300 milions de pessetes, 300 milions de pessetes.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Anem, doncs, a la votació d'aquesta esmena 257.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 26 vots a favor, 64 en contra i 1 abstenció.

Ara pertoca ocupar-nos de l'esmena número 262, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Marçal Casanovas.

El Sr. CASANOVAS : Moltes gràcies, senyor President. Si m'ho permet, defensaré conjuntament la 262 i la 270.

Aquestes dues esmenes al Pressupost del Departament d'Ensenyament han estat inspirades en la finalitat d'obtenir aclariments sobre aquestes dues partides que estimem poc explícites, com moltes n'hi ha en aquest pressupost.

Ens agradaria saber, per un costat, a què es deu que l'import

de la confecció de la nòmina d'aquest Departament arribi a superar —la confecció, només—, arribi a superar els 45 milions i escaig. I, per un altre cantó, voldríem saber quins es creuen que han de ser aquests nous serveis a crear, que s'estimen en la xifra no gens petita de 62 milions de pessetes.

Nosaltres, com he dit, hem fet aquestes esmenes amb la idea que, si se'ns aclareixen prou els motius d'aquestes inversions proposades nosaltres, amb molt de gust, retirarem aquestes esmenes de la votació.

De tota manera, em temo —de la manera que van anar, almenys, les respostes que es donaven anit, que més que aclariments eren subterfugis i excuses— que, segons el que se'm respongui ara, no les podrem retirar i les haurem de posar a votació.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Descals.

El Sr. DESCALS : Gràcies, senyor President; des de l'escó estant. Senyor Casanovas, es tracta, pel que fa a la nòmina, d'un acord del Consell Executiu de data 3 d'abril del 86 que fa que el Departament d'Ensenyament passi aquests diners al Centre Informàtic de la Generalitat de Catalunya per a la confecció de la nòmina. Això suposa un abaratiment bastant interessant, perquè l'any 86 la nòmina del Departament va costar 56 milions, és a dir, unes 8,33 pessetes per perceptor i mes, i ara, a través d'aquest Centre, en costarà la quantitat consignada, o sigui 45.160.000, és a dir que representarà només un 5,75 pessetes per perceptor i mes. Per tant, això suposa una reducció del 19%.

I pel que fa a l'esmena 270, ja més o menys ho he apuntat quan feia el torn en contra a la senyora Vintó, però li ho aclariré més : es preveu l'acabament de 32 centres, perdó, de 24 centres d'EGB, de 4 de Batxillerat i de 7 de Formació Professional, i es dedicaran per a això els diners per a escomeses —electricitat, telèfon, aigua i gas, neteja del local prèvia a la seva ocupació, trasllat de mobiliari a centres de substitució i a RAM, per al clavegueram, per als timbres i serralleria, per als canons i els acabaments. Tots aquests aspectes suposen diners que es poden tenir a la disposició immediata perquè no hi hagi conflictes en el moment d'endegar aquests centres que es pensa acabar aquest any.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Es mantenen les esmenes?

El Sr. CASANOVAS : Senyor President, davant les explicacions, les retirem.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Ara pertoca ocupar-nos de l'esmena 272, del Grup Socialista. Per defensa-la, tinc el gust de donar la paraula a la Illustre Diputada senyora Àfrica Lorente.

La Sra. LORENTE : Gràcies, senyor President; des de l'escó estant. Defenso conjuntament l'esmena 272 i la 273.

(El M. H. Sr. President s'absenta del Saló de Sessions i l'I. Sr. Vice-president Primer el substitueix en la direcció del debat.)

Parlaré primer de la modificació que fem de la secció 06, servei 02, quant al que es diu de «dotacions de nous serveis», que el senyor Descals acaba d'explicar; però és que això, vaja!, jo no hi entenc massa, però si el clavegueram, el llum i l'electricitat són nous serveis, escolti'm!, jo no ho entenc com a nous serveis. Jo, això, em sembla que és una altra cosa i hauria de

tenir una altra denominació. I com que això no és clar que siguin nous serveis, i perquè no hi hagi confusió, precisament nosaltres que ja hem denunciat no fa gaire que fan falta escoles noves i que les escoles velles que hi ha també estan en molt mal estat i en molt mala situació, i precisament per això que deia abans el Diputat de Convergència, contestant a una esmena de la Diputada Vintó, per al bé dels nostres fills, i diria jo per al bé, també, dels nostres mestres, que necessiten escoles bones i no aules habilitades que fa molts anys que habiten, jo diria que com que queda molt més clar que aquests diners, 62 milions, vagin a centres d'ensenyament secundari i a centres d'ensenyament primari, per això fem aquesta esmena en el sentit que els nous serveis, que vostè diu que són «electricitat, clavegueram i no sé què», que quedi clar que són diners dedicats no solament a escoles noves que es necessiten, sinó també a les escoles que tenim en molt mal estat.

Moltes gràcies, senyor President.

EL SR. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre senyora Diputada. Per a un torn en contra, dono la paraula a l'Illustre Diputat senyor Jané.

El Sr. JANÉ : Gràcies, senyor President, i des de l'escó estant, si m'ho permet. Simplement, per remetre'm a la informació que el Diputat Descals ens acaba de donar, i potser afegir-hi que el tema aquest que sorprèn, d'escomeses, no entra en el projecte de nova construcció d'un edifici escolar i, per tant, s'ha d'atendre novament. Repetint que hi ha en portes la inauguració de trenta-dos centres d'ensenyament, i aquesta dotació dels nous serveis de la partida 240.01, que hi ha consignats 62 milions, quedarien reduïts simplement a 2 milions, que no abastarien la mitjana de dedicació per a aquest concepte que està calculat.

Quant a les altes a què aniria a parar, cal recordar que per a centres d'ensenyament secundari hi ha destinats 2.227 milions i escaig, i als centres d'ensenyament primari hi ha consignats 2.824 milions i escaig de pessetes.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Illustre senyor Diputat. Si ningú indica el contrari, votariem aquestes dues esmenes conjuntament.

Vots a favor d'aquestes dues esmenes, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes dues esmenes han estat rebutjades per 26 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Passem ja al Departament de Cultura i la primera esmena és l'esmena 284, que formula el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el goig de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI : Senyor President, senyores i senyors diputats, per anunciar que defensarem les esmenes 284, 287, 290, 293...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Hi ha una transaccional, eh?

El Sr. LUCCHETTI : Bé, si hi ha una transaccional al final, doncs, jo, em permetran que en faci una referència, encara que sigui curta... 296 —per descomptat que acceptem la transaccional i retirem aquesta esmena, si cal...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Evidentment.

El Sr. LUCCHETTI : ...si cal que no l'argumenti en l'ara de la transaccional, doncs, no l'argumentarem, però em sembla que ajudarà fins i tot que les senyores i els senyors diputats votin la transaccional el que jo pugui dir ara... La 296, la 305, perdó, i amb això...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Hi ha una transaccional a la 311.

El Sr. LUCCHETTI : La 311 —que és una altra transaccional—, la 315 —que no és cap transaccional, per desgràcia—, la 316, la 317, la 319, i amb això acabarem totes les esmenes i vots particulars que nosaltres teníem presentats al Departament de Cultura. Els defensarem en una sola intervenció i els posem a votació, si ningú demana el contrari per votar a favor d'alguna esmena, doncs, globalment.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat.

El Sr. LUCCHETTI : Aquest és un departament al qual, vostès ho saben, el nostre Grup tenia previst inicialment presentar una esmena a la totalitat, que en un moment determinat vam retirar, no perquè desapareguessin les nostres reserves respecte al que és la política global del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Hi havia una vegada —com diuen els contes— un pacte cultural, hi havia una vegada un llibre blanc sobre la cultura que s'havia de fer aquí a Catalunya. Tot això no s'ha fet, l'elaboració d'aquest llibre blanc hauria permès, l'elaboració conjunta d'aquest llibre blanc hauria permès també l'elaboració conjunta d'un pla d'equipaments culturals i programar les futures inversions del Departament... Avui ens trobem sense aquest pla, a curt i mitjà termini, i per tant, aquest pressupost és un reflex d'aquesta absència d'aquesta programació, almenys programació que nosaltres coneguem, programació a partir de l'elaboració del llibre blanc.

Sense aquest llibre blanc, pel que representa d'avaluació i radiografia de les possibilitats i de les necessitats actuals de la cultura catalana, difícilment aquests pressupostos poden respondre a una política ben definida, amb inversions i iniciatives ben localitzades territorialment i ben localitzades sectorialment i que permetin una real política de desplegament cultural.

Al contrari, hi ha certes partides que augmenten enganyosament, les transferències corrents i de capital de les corporacions locals, que entenem que en aquest moment històric, finals de 1986, principis de 1987, eleccions juny 1987, poden ser de nou una arma electoral en mans del Govern de Convergència i Unió, i nosaltres ens temem que aquests fons no es distribuïran amb criteris racionals, amb criteris equilibradors territorialment —també culturalment—, sinó amb criteris polítics, en el pitjor sentit de la paraula.

Nosaltres presentem una sèrie d'esmenes en concret, i també, incidint en el que deia la meua companya Il·lustre Diputada senyora Eulàlia Vintó, i també ho deia la senyora companya i Il·lustre Diputada Marta Mata, sobre el tema d'«estudis i treballs tècnics»; aquesta Conselleria, només d'estudis i treballs tècnics, amb quatre serveis que apareixen, pugen a 65.500.000 pessetes. A nosaltres ens preocupa aquesta munió d'estudis i treballs tècnics, que moltes vegades no apareixen amb claredat ni detallats, ni amb claredat la seva utilització.

Publicacions. Publicacions, només en el servei 02, apareixen 100 milions de pessetes de publicacions.

Nosaltres entenem que a Cultura, aquest és un tema important, però ens sembla que no s'està rendibilitzant prou bé aquestes partides pressupostàries i, per tant, nosaltres presentem, dotem algunes de les nostres propostes d'augment d'aquestes partides que proposem baixes, perquè ens sembla que en una política de prioritats, nosaltres hem d'assenyalar les nostres i, evidentment, el Govern assenyala les seves.

Nosaltres què augmentem? Bé, nosaltres posem un accent en un tema que ens sembla important —i ens sembla que segurament a la majoria dels diputats els semblarà important—, que és el tema de les emissores municipals. O és que les emissores municipals no estan jugant avui, aquí, a Catalunya, un paper de difusió cultural, és que les emissores municipals no estan jugant avui, aquí, a Catalunya, un paper en la normalització lingüística? Nosaltres pensem que sí; i, en tot cas, que una política de la Generalitat, en aquest sentit, faria que les emissores municipals actuessin molt més decididament en aquest terreny de la normalització lingüística, de la difusió cultural. Sembla com si les emissores municipals fossin una altra cosa, a vegades, fins i tot, enemics als quals cal clausurar, i no elements culturals importants aquí, a Catalunya, elements culturals, plurals políticament i culturalment aquí a Catalunya, i nosaltres entenem que això és molt important. Per això nosaltres proposàvem una esmena, dues esmenes per a emissores municipals : una, a la Direcció General de Política Lingüística —perquè ens sembla que juguen un paper en la normalització lingüística—, i una altra a la de Difusió Cultural, una de 15 milions i l'altra de 20 milions de pessetes d'augment.

I això d'on ho trèiem? Doncs ho trèiem d'una partida que surt en majúscules, les inicials, que es diu «Projecció Cultura Catalana». I això, dit així, ens sembla molt bé; la cultura catalana cal que es projecti, però també ens sembla que cal que reforcem interiorment la cultura catalana, reforcem interiorment el tema de la normalització lingüística, perquè, si no, difícilment després podrem projectar a fora el que aquí no hem consolidat, el que aquí no hem regat suficientment perquè creixi. I, després, també ho trèiem de publicacions, que ens sembla que és una partida que és excessiva.

També augmentem una partida a casals i ateneus. Pensem que aquestes entitats culturals sense finalitat de lucre juguen un paper molt important aquí a Catalunya, i que cal també ajudar-los en aquest sentit.

I, finalment, un altre bloc que nosaltres també augmentem les seves partides és els ajuntaments, tant per a equipaments de normalització lingüística, que ens sembla que és un tema molt important, alguns ajuntaments, jo en conec algun molt de prop com el de Santa Coloma de Gramenet per citar un ajuntament en una zona conflictiva del cinturó industrial on s'està fent un treball extraordinari de normalització lingüística per part de l'Ajuntament, amb l'ajut de la Generalitat, però que cal donar més instruments per continuar tirant endavant aquesta tasca, i, després, a ens locals, també per a infraestructura i equipaments culturals, a les corporacions locals, que també nosaltres demanem que s'augmenti aquesta partida en 30 milions de pessetes.

Un altre tema que a nosaltres ens sembla que no acaba de tenir prou empena en la política del Consell Executiu és el

tema de les publicacions en català. En aquest moment està a punt d'aparèixer un nou diari en català, el *Diari de Barcelona*, ja existeix el diari *Avui*, hi ha d'altres publicacions en català, existeix *El Món*, sabem que hi ha ajuts per a totes aquestes publicacions que jo he mencionat, però pensem que aquest és un tema importantíssim de normalització, també lingüística i no només de normalització lingüística, i que des de la Generalitat cal que hi hagi una política molt més decidida de suport a les publicacions en català. Nosaltres proposem un augment simbòlic, perquè la veritat és que aquests pressupostos de cultura, malgrat l'augment d'aquest any, que és un augment molt important, com que és un augment molt important aquest any, que ve precedit de quatre anys de penúria augmentativa, doncs, l'augment molt gros d'aquest any, la veritat és que continuen essent uns pressupostos que, per a Catalunya, fan una mica de vergonya, en el sentit de la poca quantitat —i suposo que el Conseller estaria d'acord amb mi en aquest tema.

Nosaltres proposem alguns nous conceptes, creem alguns nous conceptes que ens sembla que són importants. Perquè, mirin, el Consorci del Teatre del Liceu, que se li destinen 250 milions de pessetes —l'any passat n'hi havia 200—, i nosaltres hi estem d'acord, i tant de bo que es poguessin destinar els 250, però nosaltres pensem que, aquest augment dels 50 milions, per què en lloc de destinar-ho al Teatre del Liceu, que, per altra banda, ja té altres partides d'ajut financer en altres llocs, per què no es destinen a beques i estudis de compositors i intèrprets catalans? Perquè si la nostra subvenció és a les grans institucions i no culturalment, musicalment no es fa un treball de base, potser ens trobarem amb les pedres, d'aquí a molts anys, i no amb una realitat viva de la música aquí a Catalunya.

I, exactament, pel que fa a l'entitat autònoma d'Organització d'Espectacles i Festes, que nosaltres proposem una baixa molt petita, de 20 milions de pessetes. Però, per què 20 milions de pessetes? Doncs, per a beques per a projectes teatrals catalans nous, per a textos teatrals nous; beques per a realització d'assaig crític, en el camp dels espectacles, del teatre, de la música, etcètera, i subvenció de muntatge d'autors teatrals vius; hi ha autors teatrals que han anat guanyant aquests darrers anys una sèrie de premis, en els quals en les bases del concurs estava, doncs, que aquella obra es muntaria, l'obra no s'ha muntat perquè la gent que ha muntat el concurs després no ha tingut prou diners o prou capacitat per complir una de les bases del premi, que era muntar l'obra que ha guanyat el premi teatral. Nosaltres pensem que això és un gran problema, i que els textos de teatre són per a ser muntats, i que, per tant, això requeriria, també —si són bons, òbviament, o si són mínimament bons—, un ajut clar per part de la Generalitat.

Jo, amb això acabo. Tenia altres qüestions de l'esmena a la totalitat relacionada amb el pressupost de l'entitat autònoma d'Organització d'Espectacles i Festes; entenem que no s'ha de renunciar, òbviament, a una política de titularitat pública, d'un teatre de qualitat, i que és lògic que pateixi un raonable dèficit aquest concepte, però que cal reivindicar majors criteris de gestió i de racionalitat; perquè hi ha una desproporció important entre el major creixement de les despeses per a l'any 87 respecte al 86, i el creixement menor dels ingressos del 87 respecte al 86, i això ens preocupa.

Amb això, doncs, no sé si m'he descuidat algun tema en

concret, jo crec que no... Sí, hi ha un tema molt concret al qual em volia referir, i és que a la Direcció General de Patrimoni Escrit i Documental hi ha una partida que ens agradaria que se'ns expliqués i, possiblement, un cop explicada, si l'explicació és satisfactòria, retirarem l'esmena. Diu: «Baixa per retard en la provisió de vacants»; hi ha una partida del Pressupost que diu: «10.000.000 menys 10.700.000 pessetes». Bé, això, nosaltres entenem que és el sector de biblioteques. Quan aquí, en el nostre país, tenim una mancança de bibliotecàries, d'assistència tècnica a biblioteques, el fet que hi hagi una partida en negatiu en els pressupostos que digui «Baixa per retard en la provisió de vacants, de 10.700.000 pessetes» ens preocupa, volem demanar una explicació; per això hem presentat una esmena simbòlica de 630.000 pessetes, que les traiem d'un altre lloc, també absolutament simbòlic, però perquè se'ns expliqui això, i, en tot cas, si l'explicació fos la que ens temem, aleshores mantindriem l'esmena.

Res més, senyor President, moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. L'Il·lustre senyor Diputat crec que ha oblidat de referir la 318 de les esmenes, però, del context de la seva intervenció, dedueixo que ha defensat totes les del Departament.

El Sr. LUCCHETTI: Perdoni, senyor President, a quina es refereix?

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: La 318.

El Sr. LUCCHETTI: La 318? Efectivament, sí.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Juli Sanclimens.

El Sr. SANCLIMENS: Gràcies, senyor President; senyores i senyors diputats, efectivament, en aquests moments la Conselleria de Cultura, té endegat un pla d'actuació que també tindrà molta importància l'estudi del *Llibre Blanc* —que ja es contempla en l'anomenat Pacte Cultural— i la primera part d'aquest estudi està previst lliurar-se el mes de gener del 87.

Convindrà amb mi, senyor Diputat, que un pla començarà amb més substància si es té ja definida una actuació que ens pensem i desitgem que el *Llibre Blanc* dibuixi.

Contestaré —o procuraré contestar— totes les esmenes. Vostè ha parlat que veia en els estudis i treballs tècnics una exageració en la quantitat pressupostada; jo li diria que, precisament, aquests estudis i treballs tècnics fan referència a estudis derivats precisament del Pacte Cultural i d'altres que puguin sorgir durant l'any. A aquests estudis i serveis tècnics vostès em proposen, concretament en la seva esmena 298, una rebaixa de 5.500.000 pessetes en aquests estudis i treballs tècnics del Centre d'Història Contemporània. Com sap vostè, aquest Centre d'Història Contemporània, que inicialment estava adscrit a Presidència, i ara... (*El Sr. Lucchetti s'aixeca per parlar.*)

El Sr. LUCCHETTI: Perdó, demano disculpes, senyor President, és una esmena retirada, la que està argumentant el senyor...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: A quina s'està referint? L'esmena...

El Sr. SANCLIMENS: 298.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Sí, és una esmena retirada.

El Sr. LUCCHETTI: Està retirada des d'ahir al matí.

El Sr. SANCLIMENS : No se m'havia comunicat, perdoni.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Està retirada des d'ahir, sí.

El Sr. SANCLIMENS : Bé, quant a... perdoni, és que no se m'havia comunicat, per això. Ja m'estranyava, perquè (*rialles i remor de veus*) era una esmena en què es retiraven 5.500.000 al Director senyor Benet. Bé... (*Remor de veus.*) Al centre, al centre; al centre que molt bé dirigeix el senyor Benet.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Prego que tant l'Illustre Diputat que està intervenint com l'Illustre Diputat que ha fet l'observació corresponent a l'esmena no segueixin amb aquest diàleg.

El Sr. SANCLIMENS : D'acord.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies.

El Sr. SANCLIMENS : Bé, quant a les publicacions, que també, en fi, convindrà amb mi el senyor Diputat, que si un departament, doncs, ha de ser pròdig en publicacions, aquest, possiblement hagi de ser el Departament de Cultura. I, l'increment pressupostari per a l'any 1987, respon a la idea que les publicacions són element essencial en la política de desplegament cultural. Amb tot, la política de publicacions del Departament de Cultura té molt en compte la necessitat de no entrar, en cap moment, en conflicte amb els interessos del sector editorial. La idea que l'Administració no ha de substituir mai la iniciativa privada en aquells camps en què aquesta té una dinàmica pròpia és una idea motriu de l'actuació del Departament de Cultura. Jo li podria..., i, és clar, no li puc fer, però està a la seva disposició tot el seguit de publicacions del Departament de l'any 1986, i la previsió d'una part de les publicacions per al 1987; veurà que totes elles són prou importants perquè aquest capítol el continuem mantenint.

M'ha parlat —possiblement li faig, no sé si per l'ordre mateix que m'ha parlat vostè, però amb l'ordre de les esmenes que tenia presentades—, em proposa una baixa de 50 milions al Gran Teatre del Liceu. Bé, sap vostè que el Gran Teatre del Liceu funciona amb un consorci i que, evidentment, el Departament de Cultura el que ha de complir és el compromís amb aquest consorci; i el compromís del Departament aquest any ha sofert un augment de 50 milions de pessetes i, per això, aquest augment en aquest mateix pressupost.

Vostè em proposa, en l'esmena 318, un augment a «Despeses que ocasioni el funcionament de l'Escola de Cinema». Això, també no creiem convenient acceptar aquesta esmena, perquè el funcionament de l'Escola de Cinema suposarà dos tipus de despeses : la del capítol II, d'acord amb el que s'ha previst en el concepte 229, i les del capítol IV, per tal de donar compliment al conveni que se signi amb l'entitat que acollirà físicament l'escola. Per aquest motiu, si es produís la baixa en el concepte proposat, no podríem posar en marxa l'escola.

Vostè em proposa una baixa a la «Projecció de cultura catalana» de 20 milions, i vol l'alta a «Institucions culturals per a infraestructura» i a «Emissores municipals». Bé, com que aquí només deia «emissores municipals» podríem entendre que, en fi, no sabíem exactament, ara vostè s'ha explicat que era per a Política Lingüística. Jo li puc assegurar que el Departament de Política Lingüística, doncs, té previst, precisament, de dotar aquest any unes subvencions especials a les emissores municipals per a l'ajuda de normalització lingüística.

Em proposava també, en una esmena, una rebaixa al «Con-

sorci del Palau de la Música» de 30 milions de pessetes...

El Sr. LUCCHETTI : Retirada.

El Sr. SANCLIMENS : També està retirada, d'acord.

Bé, la baixa aquesta que em deia de la «Provisió de vacants», no podem acceptar aquesta esmena, perquè sovint es produeixen despeses relacionades amb serveis extraordinaris, les quals és necessari atendre i, *a priori*, són difícils de quantificar per la seva mateixa naturalesa. D'aquí que aquesta esmena tampoc li poguéssim acceptar.

Jo no sé, senyor Lucchetti, si li he contestat tots els temes que m'ha preguntat, però, en definitiva, aquesta és la nostra posició. Per tant, no podem acceptar-li cap d'aquestes esmenes i, en tot cas, ja vam oferir, al seu moment, les dues transaccionals que ja té la Mesa per llegir-les.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. El senyor Martí Carnicer demanava la paraula, m'imagino que per clarificar la votació.

El Sr. CARNICER (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President; per demanar la 317 com a vot separat, i després per suscitar si les 306, 307 i 308 estan retirades.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Sí, sí; confirmat, la 306. La 306 està retirada, la 307 està retirada i la 308 està retirada.

Gràcies, senyor Diputat.

Bé, si no s'indica el contrari... (*El M. H. Sr. Barrera demana per parlar.*) Molt Honorable senyor Diputat? (*Remor de veus.*)

El Sr. BARRERA (*de l'escó estant*) : Per saber el número de les esmenes que es van a votar, perquè potser voldríem fer una reserva d'alguna d'elles.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Sí, senyor President, senyor Barrera. La 284, la 287, la 290, la 296, la 305, la 315, 316, 317, 318 i 319. I, després, la 293 i la 311 queden substituïdes per una transaccional.

Hi ha demanada votació separada de la 317, pel Partit Socialista.

El Sr. BARRERA (*de l'escó estant*) : Per la nostra banda, no necessitem cap altra votació separada.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per tant, votariem, en primera instància, totes les esmenes referides, llevat la 317 i la transaccional.

Vots a favor de tot aquest grup d'esmenes, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest grup d'esmenes ha estat rebutjat per 27 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Esmena número 317. Vots a favor, si us plau, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 88 en contra i cap abstenció.

Tot seguit, sotmetem la transaccional 293. Diputats que estiguin a favor d'aquesta transaccional, es posin drets, si us plau. (*L'I. Sr. Lucchetti s'aixeca per parlar.*)

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*) : Perdó, senyor President, jo...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Demanaria que la

llegíssim.

El Sr. LUCCHETTI : ...demanaria que, com a mínim...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Sí, sí, disculpi, disculpi. Perdonin els senyors diputats. Senyor Secretari, tingui l'amabilitat de llegir la 293.

El Sr. SECRETARI QUART : «Esmena transaccional a la número 293, del Grup parlamentari del PSUC. Alta, servei 03, concepte 228.02. Per a activitats relacionades amb la situació de la dona a Catalunya : 3 milions.

»Baixa : servei 03, concepte 229.04. Organitzar un curs de formació permanent... És que hi ha la primera paraula que no l'entenc bé : «organitzar»... S'entén, no? (Pausa.)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : O sigui, l'alta és per la situació de la dona a Catalunya, i la baixa correspon a tres conceptes : el 229.04, 229.06 i 229.08, que és un milió a cada un d'aquests tres conceptes.

Diputats que estiguin a favor d'aquesta transaccional, es posin drets. (Remor de veus.)

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que desitgin abstenir-se?

Aquesta esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara a la 311, Senyor Secretari, tingui l'amabilitat de referir-la.

El Sr. SECRETARI QUART : Esmena 311, del Grup parlamentari del PSUC : «Refosa dels conceptes del servei 05. 673.01, fons de l'art de la Generalitat, 5 milions. 673.02, Adquisició d'una part de l'obra de l'escultor Fenosa, 50 milions. En un de sol, del servei 05, 673.01, fons d'art de la Generalitat, que adquireix una part de l'obra de l'escultor Fenosa, 55 milions.» Signat pels grups parlamentaris.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Secretari.

Diputats que estiguin a favor d'aquesta transaccional que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que desitgin abstenir-se?

Aquesta esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem, ja, a l'esmena 285, del Grup Socialista. Per defensar-la, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Josep González.

El Sr. GONZÁLEZ NAVAS : Senyor President, senyores i senyors diputats, senyor Sanclimens, per defensar deu esmenes, les 285, 288, 289, 292, 295, 297, 300, 302, i 303, i anunciar la retirada de la 312 i de la 314.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat.

El Sr. GONZÁLEZ NAVAS : I això d'unificar la defensa de les esmenes no és perquè vulgui estalviar a les senyores i els senyors diputats la defensa de cap d'elles, sinó perquè estan estretament relacionades.

En elles pretenem quatre objectius. Primer, disminuir i fins i tot suprimir les partides, o alguna de les partides, de publicació de propaganda, publicitat i protocol; segon, augmentar les partides de col·laboració amb els ajuntaments; tercer, que quedi reflectit l'acord interinstitucional, el dit pacte cultural, i, quart, donar a les subvencions uns criteris mínims d'objectivitat, ja que, d'aquest pressupost, s'ha de dir que les aparences

enganyen. Quan un fa una primera lectura del pressupost del Departament de Cultura, un té la tendència a creure que el senyor Conseller deu tenir una gràcia especial o una influència de no sé quina mena en el Consell Executiu, perquè el que va ser una dificultat insalvable en els pressupostos d'anys anteriors per als consellers Max Cahner i Rigol, ho ha aconseguit el senyor Joaquim Ferrer, que és augmentar-lo de 2.000 milions —1.966, exactament—, el 35%, i un no pot menys que fer una valoració positiva d'aquest fet.

Quan un aprofundeix en el contingut dels pressupostos i en fa una segona lectura, les coses es comencen a aclarir i ja són més explicables els mèrits del Conseller, que ha tingut l'habilitat de mantenir funcions del seu anterior càrrec i continua amb les seves campanyes de subsidi, o campanyes del que sigui, o almenys suposo que ha convençut d'això els seus companys de Govern. De tota manera, és difícil d'entendre com només des del Gabinet del Conseller es dediquen 165 milions a publicitat, promocions, publicacions, protocol, etcètera.

Si un té la paciència o l'obligació —i hem tingut totes dues coses— d'aprofundir una mica més en el contingut dels pressupostos, arriba a la conclusió que malgrat millores significatives, malgrat l'augment del 35%, malgrat que alguna direcció general tingui un comportament acceptable, un ha d'arribar a la conclusió que la Conselleria fa, com ja va fer l'any passat, una política d'aparador, que utilitza les subvencions amb criteris de repartidora, que margina de la seva política els ajuntaments i que incompleix els seus propis compromisos.

Recordo, i segur que també ho recordaran les senyores i els senyors diputats que hi eren presents, la compareixença del senyor Conseller a la Comissió de Política Cultural el dia 20 de febrer d'enguany, compareixença per voluntat pròpia, i en la qual ens va explicar el projecte del seu Departament. Després d'una llarga disquisició sobre la concepció política de l'Estat del benestar —suposo que recordant anteriors militàncies—, i com no s'aplicava amb prou decisió a la Conselleria fins en aquell moment, va definir, el senyor Conseller, tres objectius com a línies mestres de la gestió que amb ell començava : una, el desplegament cultural de Catalunya. Dues, màxima atenció a la nova generació de creadors, i, tres, relançament del diàleg entre les distintes cultures existents a l'Estat espanyol.. Aquest últim objectiu, basant-se en Bosch i Gimpera i en Carles Riba, i citant fins i tot la Constitució i l'Estatut per reforçar els seus arguments. També en aquella mateixa intervenció el senyor Conseller va dir —i són paraules textuais— : «Vull insistir que, la política de desplegament cultural, la intentarem realitzar a través del pacte cultural.»

Doncs, bé, comissions de treball a part, que suposo que, reunir-se s'han reunit moltes vegades, que han portat a terme una ingent labor, molt més, suposo, que l'anterior Conseller de Cultura, nosaltres no hem sabut trobar en el pressupost del 87 —i puc assegurar a les senyores i els senyors diputats que no hem anat de mala fe— tot això dels nous creadors.

Del desplegament cultural via pacte cultural, en parlarem després. El que sí que hem trobat és el relançament del diàleg entre les distintes cultures de l'Estat espanyol. A aquest objectiu cabdal de la política de la Conselleria es dedica, en la partida 229.07, del servei 03, la ingent quantitat d'un milió i mig de pessetes. Confiam que malgrat la quantitat, siguin bones les relacions entre les cultures d'Espanya.

Altres conceptes tenen un tractament similar, malgrat que no fossin contemplats en l'exposició del Conseller. Un milió i mig dedica el pressupost del Departament per a activitats relacionades amb la promoció de la dona —suposo que se sumaran a la partida que es va aprovar ahir—, i, la veritat és que no hi ha res massa sorprenent en un pressupost en què les despeses que ocasiona l'organització d'un premi puja tant com el valor del premi. O sigui, el Premi Nacional de Teatre i Dansa, puja un milió i mig de pessetes; l'organització, també puja un milió i mig de pessetes. I això sense comptar la part d'activitats comptabilitzades al capítol I del pressupost, ja que suposo que, el Premi, l'organitza el personal de la Conselleria.

I això només és una mostra de la política en què el més important és aparentar; tant se val fer més o menys, l'únic que importa és donar la impressió que es fa.

Davant d'aquest pressupost, el nostre Grup es va plantejar dues alternatives: una primera, fer una esmena a la totalitat, difícilment explicable en un pressupost que augmenta del 35%, i, la segona, que és el que definitivament hem fet, que és assenyalar els punts més escandalosos de la política de la Conselleria, donant-li a les nostres esmenes —perquè no pot ser d'altra manera, donada l'actitud tancada del Grup majoritari— un cert caràcter de denúncia testimonial.

Dèiem que la política de la Conselleria era una política d'aparador, i ho és en el sentit més estricte: 384 milions gasta la Conselleria —i és una conselleria de pressupost petit—, en publicacions, publicitat, promoció, despeses de protocol. I 384 milions, deixant a part la Direcció General de Política Lingüística, que té un tractament diferent. 165 milions d'aquest pressupost estan assignats directament al Conseller.

No sabem quines són les raons que justifiquen la progressió geomètrica de la partida «despeses diverses», que des que el senyor Ferrer és Conseller ha passat de 38 a 154 milions, només en el Gabinet del Conseller, i de 64 a 132 en la Secretaria General.

Tampoc sabem quines són les raons que justifiquen que el capítol de publicacions, tan generós en aquesta Conselleria, arribi aquest any a 121 milions, augmentant més de 50 respecte a l'any passat.

Em sembla excessiu que també es dediquin 163 milions a partides destinades a promoció, quan no es dedica res als museus de titularitat municipal, o no es contempla el compromís sobre el Museu d'Art de Catalunya.

En les nostres esmenes 285, 295, 297 i 313 intentem corregir en part aquesta política amb una part substancial de la partida «activitat de major eficàcia cultural».

S'ha parlat molt ahir i avui del menyspreu que el Consell Executiu té pels ajuntaments i de la falta de voluntat de portar a terme una política de col·laboració institucional. Si hi ha un departament en què la col·laboració entre institucions és imprescindible, és el de Cultura. I això, que sí que ho entén alguna direcció general, no ho entén el conjunt de la Conselleria, suposo que ha de ser el Conseller.

La Direcció General de Política Lingüística, considerant que la normalització lingüística exigeix l'esforç de totes les institucions, es planteja una autèntica política de col·laboració: la distribució del capítol IV d'aquesta Direcció General és molt significativa: de 454 milions que es dediquen a subvencions, 404 van als ajuntaments, o a col·laboracions amb els ajunta-

ments, i 50 a les institucions sense finalitat de lucre.

Per què no és factible de fer en la resta de la Conselleria una política similar? És que és menys necessària la coordinació cultural que la de la política lingüística? En aquest tema, i malgrat l'augment de 2.000 milions, es pot fer exactament el mateix discurs de l'any passat, ja que la proporció entre el que es dedica a la col·laboració amb els ajuntaments i les subvencions als ens privats és cada vegada més important a favor de les institucions privades. En el conjunt de la Conselleria, i sense comptar la Direcció General de Política Lingüística una altra vegada, es dediquen als ajuntaments 90 milions de pessetes i a les institucions privades, 564.

Fins i tot, en una direcció general com la de Difusió Cultural, que fa la impressió —i fins i tot el nom hi fa pensar— que hauria de tenir un paper clau en la col·laboració institucional, la relació entre les partides destinades a institucions públiques i privades és d'autèntic escàndol: 29 milions a les corporacions locals, 137 a les institucions privades. Si el paper de la Direcció General de Difusió Cultural és repartir, crec que són 423 milions en total, comptant els capítols IV i VII, 314 dels quals els dóna als particulars i 109 als ajuntaments, i fer aquesta repartició ja costa —perquè és el que costa mantenir aquesta Direcció General— 100 milions, i aquesta Direcció General no té cap més funció que aquesta, pensem que no té sentit i que el més lògic seria la seva desaparició.

I és que, fins i tot en el capítol VII, és també en la Direcció General de Difusió Cultural on les diferències són més espectaculars: 80 milions dedica a la col·laboració amb els ajuntaments i 177 a les institucions privades.

I si és greu aquesta actitud, de negar la col·laboració interinstitucional i dedicar la majoria dels recursos a subvencions directes, això que s'amaga de «a famílies i institucions sense finalitat de lucre», el fet s'agreuja encara quan aquestes subvencions apareixen en el pressupost sense definició, sense que sigui clar a què es dedicaran.

El 60% —326 milions— de les subvencions a les institucions privades és de lliure disposició; no s'especifica quina és la seva destinació. El senyor Conseller i el seu Director General tenen 325 milions de pessetes per repartir, sense que de la documentació proporcionada per la Conselleria es pugui deduir en què es gastaran. És evident, doncs, que la qualificació inicial que fèiem, de política de repartidora i d'oposició a la col·laboració amb els ajuntaments, està plenament justificada.

Davant aquesta realitat, el nostre Grup planteja en les seves esmenes una triple alternativa que resti arbitrarietat a la política de la Conselleria i que la faci més justa. Per una part, les esmenes 303 i 313 proposen, sense més, passar partides de subvencions privades a partides de col·laboració amb els ajuntaments, a fi de compensar l'actual greu desigualtat; en una segona línia d'esmenes, la 289 i la 302 proposen quelcom ja habitual en les esmenes socialistes dels pressupostos: és que els ajuntaments puguin conèixer les subvencions i les transferències de capital que la Conselleria fa a institucions privades del seu municipi; la fórmula exacta que proposem és que aquestes subvencions es facin d'acord amb les corporacions locals. Només d'aquesta manera pot portar-se a terme una política coordinada, i només així podem optimitzar esforços i evitar repeticions; la negativa permanent any darrere any a acceptar fórmules d'aquesta mena només explica la voluntat de mantenir la possibilitat de

repartir sense cap tipus de control.

Una última línia d'acció, que és l'esmena 300, està pensada per a aquelles subvencions no especificades en pressupostos i dirigides a institucions culturals d'àmbit nacional. En aquest cas, també amb la intenció de limitar la possibilitat de repartir indiscriminadament, proposem que sigui la Comissió de Política Cultural d'aquest Parlament la qui estableixi el programa i el criteri de subvenció. La fórmula exacta és : «a institucions culturals sense finalitat de lucre per a la realització d'activitats culturals, d'acord amb els criteris i el programa que establirà la Comissió de Política Cultural del Parlament de Catalunya».

Parlàvem abans de la falta de col·laboració amb els ajuntaments, de la disminució percentual respecte a anys anteriors, i encara no hem fet menció d'un fet que està en la ment de tots, com és l'acord interinstitucional, el dit «pacte cultural», allò que parlava el senyor Conseller de Cultura el dia 20 de febrer, a través del qual s'havia de fer, s'havia de realitzar el famós desplegament cultural. Ja suposàvem que hi havia alguna relació entre el pacte cultural i el pas del Conseller Rigol a la defensa activa; també suposàvem que no despertaria grans entusiasmes en l'actual Conseller, però el que no esperàvem —sobretot, després de certes afirmacions de fe— és que l'acord interinstitucional no tingués el més mínim reflex en el Pressupost.

A última hora, esmenes del Grup del Govern, preparades a corre-cuita i aprovades en la Comissió, creen algunes partides, i això farà que estigui present en el document final, si més no d'una manera simbòlica, ja que aquest és el caràcter que tenen les esmenes. Això no treu la impressió que un altre dels eixos de la política del Conseller —objecte, a més a més, d'un pacte institucional amb gairebé totes les institucions públiques d'aquest país— no aparegués ni simbòlicament en el document de la Conselleria.

Per acabar, en les nostres esmenes recollim el que d'una o altra manera ha estat compromís del Conseller durant aquest temps, i li hem volgut donar, si més no, un caràcter testimonial. En les esmenes 305 i la 319 parlem dels museus locals; en la 309, del Fons d'art contemporani; en la 314, de l'Orquestra Ciutat de Barcelona; en la 317, del Museu d'Art de Catalunya. En total, gairebé 200 milions, que no són ni de bon tros suficients, però que volen complir el paper de fer constar als pressupostos el compromís pres al seu dia pel Govern de la Generalitat. En aquesta destinació serà molt més profitós que en la de «Publicitat, propaganda, dietes, protocol, publicacions, etcètera», en la qual proposem les baixes.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, l'Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Juli Sanclimens.

El Sr. SANCLIMENS : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, més que la defensa d'unes esmenes, l'Il·lustre Diputat senyor González m'ha semblat que feia una esmena a la totalitat. No obstant això, com que aquestes esmenes que ha citat fan referència —com ell ha dit molt bé— bàsicament al desplegament de l'acord interinstitucional que coneixem per «pacte cultural», jo li haig de dir que el plenari de les institucions signants del pacte cultural s'ha reunit, en el que va d'any, set vegades, i els temes més importants que han estat tractats són la realització del *Llibre Blanc*, que, com he anunciat abans, el mes de gener està previst el lliurament de la

primera part; normalització lingüística, per tal de mancomunar esforços entre totes les institucions que es plantegen els centres de normalització lingüística; els museus de Catalunya, amb particular relleu dels museus de Barcelona, que per la seva importància podem anomenar «museus nacionals» —Museu d'Art de Catalunya, Museu d'Arqueologia—, i el Museu d'Art Contemporani, que el Departament de Cultura i l'Ajuntament de Barcelona han acordat un calendari, que comença l'any 1986 i acaba l'any 1989, per tal que aquell any sigui inaugurat l'esmentat Museu, d'acord amb les previsions.

El proper 1987 començaran les inversions, i cada institució hi destinarà 100 milions de pessetes. Aquests 100 milions estaran destinats a la constitució del fons d'art. El 88 i el 89, a més de mantenir-se aquesta quantitat, cada institució invertirà anualment 200 milions de pessetes en obra nova.

I quant a la Biblioteca de Catalunya, es constituirà un consorci entre la Generalitat i la Diputació de Barcelona, l'Ajuntament de Barcelona i l'Institut d'Estudis Catalans, per tal d'administrar-la. La Generalitat i la Diputació aportaran els recursos econòmics per al seu funcionament, en un termini establert per al 1987, 88, 89 i 90. Quan la Generalitat pugui esmerçar els recursos necessaris, el Consorci es dissoldrà, i la Biblioteca passarà a ser administrada directament per la Generalitat.

Per dur a terme tots aquests temes hi ha creades comissions de treball, sectorials, on són representades totes les institucions que han signat el pacte i que mantindran totes elles periòdiques i freqüents reunions.

Això és la situació actual del treball que està fent la Comissió per al desenvolupament de l'anomenat pacte cultural.

El senyor González ha fet molts números, però jo també li n'he de fer alguns. Quant a les corporacions locals, jo he fet els meus números del que va, al pressupost del 1987, a les corporacions locals, i veiem que, pel capítol IV, i m'estalvio de llegir-li-ho concepte per concepte, per no allargar-ho, van 494.842.000 pessetes, i al capítol VII 188.098.000. És a dir que, per a corporacions locals, el pressupost del 1987 contempla la quantitat global de 682.940.000 pessetes. Telegràficament, esmena per esmena, que és el que em correspon, li diré, bàsicament, ja, d'entrada, que no li n'accepto cap, no li n'acceptem cap i que, a la primera, la 285, el servei 05, que és donar una nova partida a ens territorials per al funcionament dels museus, mirant per les despeses que ocasionarà el funcionament de la xarxa de museus, en la xarxa de museus ja hi ha, en museus locals, un conveni amb el Departament; en aquests museus, el Departament assumeix unes despeses i els ajuntaments unes altres. Això ja estava previst, i la quantitat destinada cobreix aquest compromís.

A la 288, que crea una nova partida de fons d'art contemporani, en el debat en Comissió ja es va aprovar una esmena del nostre Grup en aquest sentit, no en la quantitat, però que ja va per aquest camí.

A la 289, el programa de suport a institucions des de la Direcció General de Difusió Cultural, ja es considera prou ampli. Pensi que aquest any, en els pressupostos hi van 137 milions i mig, i l'any passat, 129 milions i mig.

A la 292, que és l'ajuda a l'Orquestra Ciutat de Barcelona, tradicionalment el Departament ajuda l'Orquestra Ciutat de Barcelona, i enguany també ho farà.

La 295, que crea una nova partida de museus d'art de Catalu-

nya, nosaltres, en debat en comissió, també es van aprovar unes esmenes en aquest sentit, amb diferent quantitat, però en el mateix sentit que la que proposa el Grup Socialista.

La 297, ja li he argumentat, doncs, amb els mateixos arguments que li he fet en l'esmena 285.

Aquesta, la 300, que és... És molt original. Almenys, a mi m'ha semblat molt original... (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT : Silenci, si us plau!

El Sr. SANCLIMENS : Diu «a institucions culturals sense finalitat de lucre, per a la realització d'activitats culturals, d'acord amb els criteris i el programa que establirà la Comissió de Política Cultural del Parlament de Catalunya». Bé, així ja podem prescindir del Govern, el Parlament de Catalunya ja fixarà, doncs, les prioritats en tot el que sigui de Comissió de Política Cultural, en aquest cas.

Bé, creiem que és competència del Departament i de les direccions generals establir els diversos criteris d'ajut i suport a les institucions culturals, d'acord amb els diferents programes que cada any es pressuposten. No té cap sentit, no té cap sentit delegar aquestes competències en una comissió parlamentària. És més : el que pretén l'esmena és introduir un control parlamentari de la despesa *abs ante*, quan en realitat ha de ser *ex post*, un cop liquidat i executat.

La 302 —i ja acabo—, tampoc la podem acceptar, perquè ja estan previstos dos conceptes diferents per a infraestructures de locals culturals de corporacions locals i per a infraestructura de locals culturals a institucions. No és gens clar barrejar ambdós conceptes; per altra part, aquest programa que pensa dur a terme la Direcció General de Difusió Cultural, igual que en anys anteriors, però amb una dotació molt superior, es farà d'acord amb les corporacions quant al concepte 761, que per això s'ha previst.

I, a l'últim, l'última, la 303, que proposa, per a infraestructura i equipaments de locals culturals de les corporacions locals, el concepte 761 ja ha sofert, aquest any, precisament, un increment excepcional que no haurà passat desapercbut al senyor González. És a dir, l'any passat hi havia 18 milions; aquest any ja se n'hi ha pressupostat 80 : de 18 a 80 és un salt qualitatiu bastant important, diria jo. I també s'ha incrementat el concepte 781 que, de 22 milions que teníem en el pressupost del 86, 171 milions són els destinats al pressupost del 1987.

Per totes aquestes raons que els he exposat, i tal com ja els he anunciat abans, ens oposarem a la totalitat d'aquestes esmenes.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Sotmetriem a la consideració dels senyors diputats les esmenes que tot seguit referiré, llevat que se n'indiqui votació separada.

Esmenes 285, 288, 289, 292, 295, 297, 300, 302 i 303. (*L'I. Sr. Carnicer demana per parlar.*) Un moment, el senyor Martí Carnicer?

El Sr. CARNICER (*de l'escó estant*) : Sí, la 313 també, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : La 313 també. D'acord, perquè la 12 i la 14 han estat retirades. La 313. (*El M. H. Sr. Barrera s'aixeca per parlar.*) Senyor Barrera?

El Sr. BARRERA (*de l'escó estant*) : Senyor President, de la 295, votació separada.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Barrera. No indicant cap altra cosa, sotmetrem a votació totes les esmenes referides, llevat de la 295.

Diputats que estiguin a favor de tot aquest grup d'esmenes, que es posin drets, si els plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Aquest grup d'esmenes ha estat rebutjat per 29 vots a favor, 59 en contra i 4 abstencions.

Sotmetem ara a votació l'esmena 295.

Diputats que estiguin a favor de l'esmena 295, que es posin drets.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 56 en contra i 7 abstencions.

Passem ara a l'esmena 286, del Grup Mixt. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL : Moltes gràcies, senyor President. Defensaré conjuntament les esmenes 286, 304 i 321, donada la seva similitud.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies.

El Sr. CASALS I PARRAL : Jo voldria dir que estem debatent el pressupost del Departament de Cultura i crec que el senyor Conseller de Cultura es mereix que li donem la més calorosa enhorabona.

Ha arribat aquí en aquesta Cambra, avui, amb tres cuirasses que el protegeixen perfectament. La primera és haver aconseguit un dels augments més importants en el pressupost, cosa que s'aconsegueix amb altres instàncies i que donada la legislació actual, que no ens permet canviar res de seccions, per tant, ve amb una cuirassa tranquil·la, que li pot donar molta tranquil·litat, amb una cuirassa legal, contra la qual en el seu moment vam estar en contra, perquè disminueix notablement les possibilitats que té el Parlament per orientar el pressupost, i, per tant, pot estar tranquil, perquè res li mancarà.

El segon risc és un risc molt petit, que gairebé es pot dir també una segona cuirassa, i és que li podien canviar de butxaca alguna cosa, però mai passar-ho a una butxaca del veí. Per tant, enhorabona també.

I, com a tercer, té la protecció de la generosa flexibilitat del Grup majoritari que, com estem veient, doncs, accepta els arguments i les esmenes de l'oposició de manera molt magnànima i, per tant, doncs, també té la garantia que gairebé no tindrà una possibilitat de tenir cap sobresalt.

Dit això, nosaltres amb aquestes tres esmenes plantejem unes baixes i unes altes, com és norma; les baixes les plantejem sobre publicacions o similars, que són partides que estan molt generosament dotades, i jo no critico les publicacions del Departament; jo crec que presideix en les publicacions segurament una gran bona voluntat i un gran bon desig; del que ja no estic tan segur és de l'eficàcia de moltes de les publicacions.

Li podria dir, senyor Conseller, que aquest diputat —i no faig responsable d'això ni tan sols els companys de grup, m'ho atribueixo personalment—, arribo a pensar que algunes de les publicacions quan s'han repartit a les bústies dels senyors diputats si tenen alguna eficàcia més lluny d'haver-les deixat a nosaltres mateixos. Però no vull passar aquesta crítica a les publicacions, sinó dir que com que crec sincerament que els sobren

diners, crec que fóra bo que dotessin una mica més algunes institucions que sí que fan molt per la cultura catalana, com és el Palau de la Música Catalana, com és el Museu de la Ciència i la Tècnica de Catalunya i com és la Biblioteca de Catalunya.

Aquest és el motiu pel qual demanem baixa en aquelles partides de publicacions i alta de quantitats que podríem dir que són molt modestes, que no poden arribar a fer gran cosa més, però que almenys representen un índex que creiem en aquelles coses que són de més prestigi i que més han fet al llarg del temps per la cultura catalana i que més poden fer en endavant.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Sanclimens.

El Sr. SANCLIMENS : Sí, gràcies; si m'ho permet, des de l'escó estant, senyor President.

Contestant ràpidament les tres esmenes; la primera, que ofereix un augment al Consorci del Palau de la Música de 6 milions, jo li diria que no li podem aprovar perquè l'acord conjunt entre la propietat i les institucions que formen part del Consorci s'ha xifrat precisament en l'ajut, en aquests 30 milions, i no tindria cap raó incrementar aquesta dotació.

Quant a la 304, que proposa un augment al funcionament i activitats del Museu de la Ciència, li diria que l'any passat, l'exercici del 86, més ben dit aquest any, l'exercici del 86, estava dotat amb 2 milions i aquest any ja s'ha dotat amb 20 milions; vol dir que aquí ja es veu la voluntat política del Departament a potenciar aquest Museu.

I, per últim, la previsió del Consorci de la Biblioteca de Catalunya, que vostè encara hi posa un augment de 15 milions, li diria que, tal com he argumentat en el torn en contra de l'esmena del Grup Socialista, ja hi van 100 milions de pessetes, d'acord amb el pacte cultural i, per tant, no veiem necessari incrementar aquesta aportació.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Si no s'indica el contrari, votariem les esmenes 286, 304 i 321.

(*El M. H. Sr. Barrera demana per parlar.*)

El Sr. BARRERA : Senyor President...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Molt Honorable senyor Barrera, sí?

El Sr. BARRERA : ...votació separada per a la 286.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies.

Votació de l'esmena 286.

Vots a favor de l'esmena 286, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 52 en contra i 8 abstencions.

Passem ja a les esmenes 304 i 321.

Vots a favor, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 25 vots a favor, 55 en contra i 9 abstencions.

Passem ja a l'esmena 291, del Grup Socialista. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ : Per retirar l'esmena 291 i per defensar la 299.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ : L'esmena 299, del Grup Socialista, presenta un increment de la partida que fa referència al Circ i al Teatre Romà. En el projecte de Pressupostos estan previstos 6 milions i el Grup Socialista demana un increment fins als 15 milions.

El perquè d'aquest increment? Em sembla que no se li escapa a ningú la importància del patrimoni arqueològic, fonamentalment de l'època romana, a la ciutat de Tarragona. Nosaltres pensem que en aquests moments cal un canvi de política de la Conselleria de Cultura en aquest tema; en aquests moments hi ha un conjunt de monuments a la ciutat de Tarragona que necessiten no solament la seva recuperació, sinó que també es necessita la col·laboració, sobretot, amb l'Ajuntament.

En concret, volíem esmentar el tema del circ romà. En aquests moments hi ha un projecte que supera els 300 milions de pessetes, amb el qual es tracta de posar la capçalera del circ romà, un dels monuments millor conservats d'aquesta època i, per tant, nosaltres pensem que la participació de la Generalitat ha de ser molt més important.

Hem de tenir en compte que l'any vinent, l'any 1987, l'Ajuntament de Tarragona aportarà més de 80 milions a aquesta obra, pensem que és un patrimoni nacional de Catalunya i, per tant, nosaltres demanem aquest increment, perquè pensem que és un increment mínim, que la Conselleria de Cultura hi ha de participar i, per tant, demanariem el seu vot favorable.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, el senyor Sanclimens...

El Sr. SANCLIMENS : Sí, gràcies, senyor President. Bé, ja s'està negociant un acord entre el Departament i l'Ajuntament de Tarragona, la qual cosa pot suposar unes inversions per part del Departament amb càrrec al concepte 611.01, de 15 milions addicionals. Per aquest motiu no sembla necessari incrementar aquest concepte.

Per altra part, els conceptes als quals es proposa la baixa són del tot indispensables per portar a terme diverses actuacions des de la Direcció General de Difusió Cultural, de la mateixa manera que s'ha fet en anys anteriors.

Per aquests motius no podem acceptar aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Sotmetem aquesta esmena a votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 32 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

Correspon ara l'esmena 294, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Marçal Casanovas.

El Sr. CASANOVAS : Moltes gràcies, senyor President. Si m'ho permet, senyor President, defensaré la 294, la 301 i la 309.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies.

El Sr. CASANOVAS : Senyories, l'esmena...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Silenci, si us plau.

El Sr. CASANOVAS : L'esmena 294, no penso estendre-m'hi, perquè és una esmena que rebaixa, suprimeix, pretén suprimir els 100 milions per a publicacions del Departament, perquè com ja va dir el meu company de Grup, l'Honorable senyor Heribert Barrera, ahir, nosaltres estem molt descontents no solament de la política que porta el Departament de Cultura en publicacions, sinó tots els departaments de la Generalitat.

No entrem a si les publicacions són útils o no són útils, però unes sumes tan considerables, amb unes edicions d'un luxe fora del normal, per moltes de les publicacions que se'ns envien i que veiem publicades, creiem que no ens podem permetre aquest luxe, que el nostre finançament no està per luxes d'aquesta mena. Si la publicació és necessària que es faci, que es faci dignament, però que no es faci com es fan moltes de les publicacions que surten de la Generalitat. És per això que nosaltres mantenim i posarem a votació aquesta esmena.

Quant a l'esmena 301, és més aviat una esmena que va dintre de la filosofia que ens ha fet presentar les esmenes que anteriorment he defensat, fa escàs temps. Si obtenim, si se'ns explica..., d'aquests 20 milions per a activitats culturals que fomenten la cultura de les nacionalitats i regions de l'Estat, que vol dir en concret, si se'ns explica d'una manera tan explícita com ha tingut el gust de fer abans el senyor Descals amb les altres preguntes, aquesta, amb molt de gust la retirariem.

Quant a l'esmena 309, he de dir que la nostra esmena —voldria aclarir-ho— no va en cap moment contra la decisió, contra la possibilitat que la Direcció General del Patrimoni Artístic pugui adquirir l'obra de l'escultor Fenosa. No res més lluny que això. No cal que ningú ens faci l'elogi de la vàlua de l'escultor Fenosa, Apelles Fenosa, que tenim ben clar el lloc que ocupa en l'escultura contemporània catalana i creiem necessari que el Fons d'Art de la Generalitat compti amb obres d'aquest artista i, si cal, amb especial atenció, ja que l'obra de Fenosa als nostres museus és pràcticament nul·la. Però ens estranya, i aquí hi ha el motiu de la nostra esmena, ens estranya el fet que s'hagi volgut obrir una partida especialment destinada a l'adquisició d'aquestes obres i més si es fixa en el Fons d'Art de la Generalitat, així, genèricament, una altra partida on només s'hi destinen 5 milions, una desena part del que es vol destinar a l'obra de Fenosa. Això, ho creiem fora de lloc.

És per això que nosaltres havíem fet aquesta esmena. Aquesta esmena ha estat objecte d'una transacció a una altra esmena que anava per uns camins similars, del Grup del PSUC, i, per tant, nosaltres, aclarit aquest punt, retirem aquesta esmena, ja que hem votat tots els grups favorablement l'esmena del PSUC que incloïa aquests 50 milions, destinats exclusivament a Fenosa en la partida dels 5 milions, destinats al Fons d'Art de la Generalitat, i que d'aquesta manera hi haurà més agilitat per poder fer més el que calgui, agafar l'obra de Fenosa que sigui necessària, i, si cal, destinar-ne a altres artistes igualment meritoris.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula el senyor Juli Sanclimens.

El Sr. SANCLIMENS : Gàcies, senyor President. Quant a

l'esmena 294, de disminució en les publicacions de 100 milions de pessetes ja he fet l'explicació, que també ha rebutjat aquest concepte, en una esmena del PSUC.

Quant a la 301, que proposa una disminució de 20 milions per a activitats culturals dels centres que fomenten la cultura de nacionalitats i regions de l'Estat espanyol, jo li voldria dir que Catalunya, tradicionalment, ha estat una terra receptora d'immigrants, els quals cal integrar dins la nostra comunitat.

Per tant, avui dia a Catalunya gaudeix de veïnatge administratiu una població que, en un tant per cent elevat, originàriament provenen d'altres nacionalitats i regions de l'Estat espanyol. El mateix Estatut de Catalunya ja ho reconeix així.

Per aquest motiu, la Generalitat, i d'ençà dels traspassos en matèria de cultura l'any 81, consigna anualment en els seus pressupostos un concepte específic destinat a les activitats culturals que duen a terme a Catalunya els centres que fomenten la cultura de nacionalitats i regions de l'Estat espanyol, siguin o no *casas regionales*.

Precisament perquè correspon a la Generalitat aquesta competència, mai ho ha rebutjat, i si ho fes, això suposaria, d'acord amb el que preveu l'apartat 3 de l'article 149 de la Constitució, que l'Estat ho hauria d'assumir, la qual cosa no té cap sentit perquè l'Estatut de Catalunya ja ho recull.

Moltes gràcies, senyor President, moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : El senyor Marçal?

El Sr. CASANOVAS : Sí, davant de les explicacions que han tingut l'amabilitat de donar-nos, retirem l'esmena 301; o sigui...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : 301 i 309 retirades, i quedarien...

El Sr. CASANOVAS : Ah! perdó, la 294.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Exactament. Sotmetem aquesta esmena a consideració dels senyors diputats.

Vots a favor, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 6 vots a favor, 53 en contra i 25 abstencions.

Passem ara ja a l'esmena 318, que correspon... No, ja està feta la 318, la 320, que correspon al Grup Socialista. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Josep González.

(El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc.)

El Sr. GONZÁLEZ NAVAS : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, l'esmena 320 és l'última del nostre Grup al Departament de Cultura. Està dirigida a la Direcció General del Patrimoni Escrit i Documental, i és una esmena tradicional per part del nostre Grup. El Pressupost de 1987 dedica a la subvenció de les publicacions periòdiques en català l'astronòmica quantitat de 109 milions de pessetes. Exactament la mateixa quantitat que el Pressupost del 86, i 14 milions menys que el Pressupost del 85, i això que el pressupost global de la Conselleria —com ja hem dit més d'una vegada— ha augmentat de 2.000 milions de pessetes aquest

Aquesta ha estat una constant —la disminució d'aquesta partida— del Conseller Ferrer; la disminució de l'ajuda a la premsa en català, des que ell és Conseller, totes aquestes

ajudes han anat baixant, o mantenint-se, com ha passat en aquest cas.

Almenys no ha baixat la part d'ajudes que consten expressament en els Pressupostos. Nosaltres continuem sense entendre quin sentit deu tenir la renúncia a subvencionar la premsa parcialment en català; tampoc entenem que la ridícula partida de 17 milions dedicada a la subvenció de les publicacions d'informació general en català —setmanaris, fonamentalment— s'hagi de compartir, aquest any, amb les infantils i juvenils, sense que la partida augmenti ni cinc, i tampoc no entenem que no es tingui en compte la propera aparició d'un nou diari en català, tal vegada perquè no provoca entusiasme en el partit del Govern, que, en el seu dia, es va oposar al procés que feia possible la seva aparició. I és que el Govern —suposo, més que la Conselleria— està convençut que hi ha..., i utilitza, per tant, altres formes més rendibles de finançament de les publicacions; a través de la publicitat institucional, de les publicacions pròpies, fins i tot dels avals de crèdit, és més fàcil ajudar qui els interressi. Les paraules del Conseller referint-se a l'ajuda a la premsa setmanal, que, d'un en un, s'han de tractar cadascun dels problemes, és el més llunyà d'un criteri objectiu de subvenció. Estem segurs que la misèria a la subvenció general i ajudes especials a qui els convé és una política premeditada que practica el Consell Executiu amb el més absolut desvergonyiment.

I s'ha de dir que l'esmena 320, després de tants anys de proposar fórmules racionals de distribució de recursos, no considerada, aquesta vegada no pot ser més que simbòlica.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Sanclimens.

El Sr. SANCLIMENS : Gràcies, senyor President. Les dotacions previstes en els tres conceptes 471.01, 471.02 i 471.03 s'ha fet d'acord amb les previsions de 1986, i per tal de donar compliment al Decret de 21 de novembre del 83. I, per tant, les quantitats d'ajuts estan fixades, i varien en funció de la difusió de cada publicació. Si s'acceptés aquesta esmena, quedaria un romanent en un concepte, mentre que es produiria un dèficit en un altre.

Per tant, nosaltres ja els anunciem que no podem acceptar aquesta esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Anem, doncs, a procedir a la votació d'aquesta esmena 322.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Ara passem a la 322, del Grup Mixt. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL : Moltes gràcies, senyor President. L'any passat ja vam defensar una esmena referent a la política de la Generalitat respecte al cinema català. Ara proposem a la Cambra que aprovi una esmena que, de fet, suposa acceptar la proposta del Col·legi de Directors de Cinema de Catalunya, respecte a la creació d'una oficina catalana per al cinema.

Fóra bo que aquesta oficina coordinés la totalitat de promo-

ció del cinema català, per comptes de portar-la com es fa fins ara a través de l'organisme d'Espectacles i Festes. De fet, amb l'increment de dotacions a Cultura és sorprenent la relativa marginació del cinema dins del Departament, màximament quan el cinema és un important vehicle cultural, útil tant per a la normalització lingüística com per donar a conèixer la cultura catalana arreu del món. Esperem que la sensibilitat de la Cambra la porti a aprovar aquesta esmena, encara que això suposi una excepció en el dia d'avui.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Sanclimens.

El Sr. SANCLIMENS : Gràcies, senyor President. Aquesta esmena es presenta amb la finalitat de crear una partida nominativa dintre dels pressupostos de l'entitat autònoma d'Espectacles i Festes, amb destinació a la futura oficina catalana del cinema.

Des del Departament s'ha dit que quan es creï l'esmentada oficina, per part del Departament trobarà suport. I així es farà. Però en funció de l'entitat que tingui la mateixa oficina. Ja es veurà si el suport s'ha de fer mitjançant un concepte del capítol II, o bé haurà de ser necessàriament del capítol IV. Per tant, ens sembla més correcte no concretar-ho i esperar la constitució de la mateixa oficina, perquè ens podríem trobar, si ho concretem malament, que el suport que políticament ja s'ha acordat de donar, tècnicament ens resulti més difícil. Per tant, no podem acceptar-los aquesta esmena.

Gràcies, senyor President. Gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem a sotmetre a votació aquesta esmena número 322.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per un 1 vot a favor, 56 en contra i 28 abstencions.

Havent acabat el Departament de Cultura, abans de passar al Departament de Sanitat, procedirem a la discussió de l'esmena 135, que havia quedat aparcada en espera de la decisió de la Mesa que ja he tingut el gust de comunicar als assistents.

Per tant, l'Il·lustre Diputat senyor Ayguadé té la paraula per defensar aquesta esmena 135.

El Sr. AYGUADÉ : Senyor President, senyores i senyors diputats, pujo en aquesta tribuna amb la plena consciència que, segurament faig una tasca molt justa i molt necessària, després de tots els anys que he estat de diputat en aquesta Cambra.

Permetin-me vostès que els expliqui de què es tracta l'esmena que intentaré defensar en aquestos moments : es tracta, simplement, de manar al Consell Executiu que elabori un pla de reactivació econòmica per a tres comarques de Catalunya : la Conca de Barberà, el Priorat i les Garrigues. Tres comarques que necessiten aquesta planificació —i ho vull deixar ben clar perquè ningú en tingui cap dubte— que permeti que el Consell Executiu, recollint de totes les partides d'inversió real de tots els departaments, elabori, d'una forma coordinada, un pla d'actuació urgent, que permeti, això sí, que, com a mínim, es dediqui una quantitat de 1.500 milions de pessetes per a cada una d'aquestes comarques.

Coordinació que és necessària, perquè el que no pot passar és que dos pobles a menys de cinc quilòmetres de distància disposin tots dos d'un institut de batxillerat i d'una formació professional quan, per un altre cantó, s'han de fer centenars de quilòmetres —dotzenes de quilòmetres, perdó— per tenir l'ensenyança general bàsica amb unes mínimes condicions de dignitat. El que no pot ser és que un departament construeixi una piscina, per exemple, a Cervià de les Garrigues, i en aquell mateix poble el Departament de Política Territorial i Obres Públiques hagi de subvencionar la portada de l'aigua per a l'ús de boca per a aquells habitants. El que no pot ser, és que per un cantó es parli de realitzar grans obres hidràuliques, i avui, l'any 1987, hi hagi pobles que encara no tinguin resolt el problema de disposar d'un bé tan necessari com és disposar d'aigua corrent, Jo diria, allargant el conjunt de fets que clamen perquè hi hagi una coordinació entre els diferents departaments i, per tant, que hi hagi un pla d'actuació o de reactivació.

Però també, senyores i senyors diputats, es necessita col·locar un mínim de 1.500 milions de pessetes per a cada una de les comarques, com a acció d'inversió, perquè aquestes comarques han vist com en els últims quatre anys, la Generalitat de Catalunya les ha marginat a deixar-les com una de les comarques amb menys grau d'inversió real, i, concretament, la comarca de les Garrigues està molt per sota de la mitjana de Catalunya. Però, el que és més greu : per a l'any 1987, veu com és la penúltima comarca en inversió real del nostre país.

I aquestes comarques necessiten aquesta inversió, perquè jo els podria desconcertar amb un conjunt de xifres, però que tots vostès coneixen, i que poden trobar en qualsevol dels anuaris estadístics que el nostre país elabora contínuament.

Però permetin-me que els digui algunes coses : hi ha tota una sèrie de pobles que necessiten, en aquests moments, beure mitjançant la portada d'aigua en cisternes, pobles sencers; que hi ha centenars de famílies, senyores i senyors diputats, que viuen, arriben a final de mes i els permet la subsistència, gràcies a les pensions que en aquella casa reben els vells de la família; que hi ha pobles, senyores i senyors diputats, que no tenen deficiències en ensenyament o en sanitat, sinó deficiències en llum, en aigua corrent o en telèfon; que hi ha una despoblació i un envelliment evident de la població; que aquestos dos últims anys —com s'accepta en la mateixa memòria econòmica dels Pressupostos que han entrat en aquesta Cambra—, s'assegura que en els dos últims anys aquestes comarques han perdut la majoria de les seves collites. Qualsevol dels diputats d'aquesta Cambra que és veí d'aquestes comarques, o que pertany a aquestes comarques, coneix centenars de famílies que la quantitat màxima d'ingressos que han tingut aquest any és de 100.000 pessetes, o menys, en concepte dels ingressos per l'agricultura. Comarques que han vist perdre, com les Garrigues, la totalitat de la seva collita en oli, o quasi la seva totalitat de collita de fruits secs o en cereals, almenys en aquelles zones —no en la seva totalitat, però sí, almenys, en alguna part de les seves zones— que tenen com a únic mitjà de subsistència aquest conjunt de cultius.

Jo faria molt llarga la relació de la situació d'aquestes comarques, però permetin-me que, de totes elles, en faci o en ressalti una : quan parles, no amb el conjunt de ciutadans d'aquestes comarques, sinó, almenys amb una bona colla d'aquests ciutadans, pateixen i viuen amb desesperació, perquè veuen com la

resta de la societat no es recorda d'ells i, molt fonamentalment, els poders públics i, concretament —i no n'és aliè— el mateix Parlament de Catalunya, i perquè també senten massa sovint en molts ciutadans que tenen les obligacions i les responsabilitats de govern dir, d'algunes comarques que són deprimides, que no tenen solució.

Jo voldria afirmar aquí que això no és veritat, que amb un esforç d'imaginació i de recerca de solucions, aquestes comarques no tenen una solució total, però sí que tenen, o que es pot aconseguir rebaixar molt la seva mala situació. La seva situació de turisme és pràcticament desconeguda, i tenen una bona oferta. En aquests moments, podríem preguntar segurament un bon llistat de pobles que molts de les senyores i els senyors diputats no coneixen que existeixen, i són llocs que permeten perfectament, i que seria molt bonic que el conjunt dels ciutadans de Catalunya coneguessin. Que, per exemple, pobles d'Alacant saben vostès que viuen gràcies a la utilització de la fruita seca i la mel, transformant-los en productes com són, per exemple, els torrons. Sàpiguen vostès que les Garrigues, per exemple, tenen la millor fruita seca i la millor mel que en aquests moments es fabrica segurament a Europa, i, en canvi, no hi ha ni una sola indústria de transformació o de comercialització d'aquests productes. Que hi ha estudis que avalen, senyores i senyors diputats, que aquestes comarques disposen d'unes condicions immillorables per a la utilització de la terra per a cultius de plantes aromàtiques medicinals o industrials, i que en aquests moments, amb una petita inversió de la Generalitat de Catalunya, es podria iniciar el procés perquè el conjunt de ciutadans d'aquestes comarques poguessin cultivar tot aquest conjunt de cultius.

També faria molt llarga la meua relació de qüestions que es podrien realitzar i queestic segur que el conjunt de ciutadans d'aquestes comarques els poden manifestar.

Permetin, senyores i senyors diputats, perquè conec les manifestacions de molts diputats o d'altres persones de la mateixa comarca o de fora d'ella, que diuen que això significa un augment de les partides pressupostàries, o que significa també —senyores i senyors diputats— que el Grup Socialista vol utilitzar aquesta esmena d'una manera demagògica i partidista.

Res més lluny de la nostra voluntat, i és per això, senyores i senyors diputats, que oferim en aquesta Cambra retirar aquesta esmena per no posar-los en la tessitura de votar que no, sinó simplement de posar-los en la possibilitat que donem una via d'esperança als ciutadans d'aquestes comarques, i que per a l'any 1987, i simplement amb un compromís del Grup parlamentari majoritari d'aquesta Cambra nosaltres en tindríem prou, que durant l'any 1987, com explicitava ahir el Conseller d'Economia i Finances, el senyor Cullell, es realitzarà un pla de reactivació amb participació del conjunt d'entitats de la comarca, sense que en siguin aliens els grups parlamentaris en aquest Parlament, perquè per a l'any 1988, amb les possibilitats pressupostàries que la Generalitat de Catalunya disposi, es puguin reactivar unes comarques que nosaltres tenim la seguretat que tenen futur, i, a més a més, uns ciutadans que ens ho agrairan perquè, per primera vegada, veuran que el Parlament de Catalunya i les diferents institucions ens preocupem per ells.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President; moltes gràcies. Només formalment per fer un torn en contra en el sentit que el nostre Grup parlamentari no és partidari, en la Llei de Pressupostos, votar direccionaments territorials de les característiques que ens han estat explicats. Això ha passat en altres ocasions; concretament en el precedent que s'ha esgrimit precisament per donar tràmit a aquesta esmena.

Però, en canvi, el nostre Grup —i aprofito per dir-ho—, en aquest formal —només formal— torn en contra fa totalment seves, és sensible a la problemàtica, que és, per altra banda, coneguda —ben coneguda— pel nostre Grup mercès als diputats que tenim en aquelles comarques, i, en aquest sentit fa seves totalment les paraules que va pronunciar sobre aquesta qüestió l'Honorable Conseller d'Economia i Finances ahir. Vull fer aquesta manifestació precisament arran de les darreres paraules que el Diputat senyor Ayguadé ha pronunciat des de la tribuna.

(*Ll. Sr. Ayguadé s'aixeca per parlar.*)

El Sr. AYGUADÉ (*de l'escó estant*) : Senyor President, davant les explicacions del Portaveu del Grup de Convergència i Unió, ens n'alegrem, i, per tant, retirem l'esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, gràcies. (*Remor de veus.*)

Entrem ara en el Departament de Sanitat. La primera esmena, la 323, és del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*) : Senyor President, i seguint amb la tònica que hem iniciat aquest matí, que vam iniciar ahir i que hem seguit aquest matí, anunciar que defenso les esmenes 323, 324, 327, 329, 334, 335, 337, 338, 339 —la 40 i la 41 anuncio que les defensarà el meu company Maties Vives, per tant les deixo aparcaades—, la 346, 347, 348, 351, 352, 353, 54, 56, 57...

El Sr. PRESIDENT : Perdó, perdó...

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*) : 354, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 370, i 371.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé.

El Sr. LUCCHETTI : Per tant, totes les que corresponen al Departament de Sanitat i a l'Institut Català de la Salut, que són la secció 08 i la secció 32.

Ja quan vam argumentar la nostra no-esmena a la totalitat vam explicar els criteris generals que ens feien aportar aquestes esmenes. Jo voldria fer notar, continuant amb aquella argumentació, que de les cinquanta-sis esmenes parcials que hi ha en aquest Departament, de les cinquanta-sis, observo que trenta-cinc són del Grup que jo represento, que és un 62,5%, i vint-i-una esmenes tots els altres grups. Només faig una referència a això per deixar constància de la nostra preocupació per aquest tema, que crec que ja és coneguda de tots vostès.

Entrant en detall en les esmenes, i que responen a aquells criteris generals que ja vam anunciar ahir de l'increment excessivament gran en assistència primària, sobretot en la construcció de nous centres d'assistència primària, i la necessitat de reestructurar funcionalment els mitjans humans per atendre aquesta necessitat i el tema de la reordenació hospitalària, que no vull tornar a ella, fem una sèrie d'esmenes en aquest mateix

sentit. No té res a veure amb això la primera esmena, que és la 323, quan nosaltres fem una baixa de nou en aquesta partida que apareix en totes les conselleries i en tots els serveis, de publicacions, treballs i altres activitats. Nosaltres fem una disminució, com també fem una disminució en prestació de serveis diversos per enviar aquests diners, que pensem que aquí sobren, a l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials, al qual ja em referiré després perquè els defensarem a part, però aquestes dues primeres esmenes, en definitiva, traspassen diners del Departament de Sanitat a l'Institut Català..., fa transferències a l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials.

Entrant ja més concretament en les de salut, en les de sanitat i serveis socials, en el Gabinet del Conseller i Secretaria General reduïm les transferències al Patronat de l'Hospital Oncològic per obligacions financeres, amb coherència amb el que ja vam expressar ahir, per tant no m'hi estendré, i, en canvi, traspassem quantitats importants de 20 i 80 milions, per una banda, a la millora de la gestió del Departament de Sanitat, especialment per establir programes, objectius concrets indicadors per a la seva avaluació, i molt especialment per als temes de personal : el tema de vacants, d'ofertes d'ocupació, aplicació d'incompatibilitats, etcètera. I també a l'Institut d'Estudis de la Salut per incrementar les seves activitats i la cobertura de les seves activitats, orientat, sobretot, al reciclatge de personal propi i de les diverses administracions públiques a integrar en el futur.

Ja dintre de la Direcció General d'Ordenació i Planificació Sanitària, fem esmenes de baixa en el Pla de Reordenació Hospitalària —programa de mobilitat de personal—, i, en canvi, aportem aquestes quantitats de nou a l'Institut d'Estudis de la Salut per al reciclatge i posterior integració de personal provinent de corporacions locals —ens sembla que aquest és un tema molt important—, per a l'establiment de programes específics orientats a una major eficiència i estalvi de recursos del Departament. Observaran que moltes de les esmenes que fem nosaltres són per millorar la gestió globalment dels recursos del Departament —això ja va sortir ahir en les esmenes a la totalitat que va defensar la Diputada que va intervenir per part del Grup Socialista, i també en la meua intervenció, pensem que aquest és un tema important—, i també per reforçar el programa d'alta tecnologia de la Direcció General d'Ordenació i Planificació Sanitàries.

A la Direcció General de la Salut Pública, rebaixem, del capítol I, proporcionalment..., pensem que al capítol I es produeix sempre una provisió, sempre hi ha vacants dels cossos de sanitat local, per tant, hi ha una possibilitat de reduir aquestes partides, i, en canvi, nosaltres creem dos nous conceptes : en el capítol IV, a «Transferències a corporacions locals», proposem la creació amb 100 milions de pessetes, que és una xifra encara baixa, però que iniciaria aquest procés d'un programa de salut pública per a les corporacions locals, de subvenció a les corporacions locals per a un programa de salut pública específic, i un nou capítol també de transferències a corporacions locals, d'un programa de laboratoris de salut pública municipals, que seria també una nova subvenció a les corporacions locals.

Això formaria un programa de salut pública per a les corporacions locals que ens sembla que és un tema d'importància.

No m'estic referint —i em refereixo ara al meu il·lustre

contradictor a continuació— a les esmenes en concret; suposo que no fa falta perquè ja les coneix.

Quant a la secció 32, de l'Institut Català de la Salut, nosaltres proposem una sèrie d'esmenes. Per exemple, disminuïm conceptes com «farmàcia», i no ens ha d'estranyar : nosaltres entenem que les transferències corrents per receptes mèdiques és una xifra irreal, absolutament baixa; pensem que no hi ha una política efectiva en aquest sentit. Aleshores, no volem entrar a discutir les quantitats i treiem partides en aquesta partida per millorar l'assistència sanitària amb mitjans propis en institucions obertes, especialment reforma de l'atenció primària i dels sectors sanitaris, i després treiem tota una sèrie de partides importants, per un total —si no ho veig malament—, doncs, de més de 1.000 milions de pessetes dels concerts d'assistència sanitària, de concerts amb institucions obertes, per dedicar-ho a diferents conceptes, que són, en primer lloc, augmentar els capítols I i II proporcionalment, del servei 41, per a la dotació de quadres per al comandament dels serveis centrals de l'àrea de gestió i de la Direcció General i per a la millora de la gestió dels centres propis i dels concerts, per a la reforma de l'atenció primària —de nou incidim en el tema de la gestió; pensem que hi ha problemes de gestió i que cal reforçar aquestes àrees. Els capítols I i II proporcionalment, del servei 21, per a la millora de la distribució i desdoblament de les places de medicina general complementàries a la reforma de l'atenció primària. Als capítols I i II proporcionalment, del servei 22, per prioritzar la reforma de l'atenció primària i la implantació de noves àrees bàsiques de salut. Al concepte 6, inversions reals, proporcionalment, del servei 22, per prioritzar les inversions en centres propis per la reforma de l'atenció primària.

També per triplicar —dintre del programa especial previst per a la reforma de l'atenció primària— les quanties, la dotació d'aquest programa, fem un traspàs dels concerts d'assistència sanitària amb institucions tancades, hospitals d'aguts i crònics a aquesta altra partida.

També procedent d'aquesta mateixa partida, s'incrementen les inversions en centres propis per a la reforma de l'atenció primària, en definitiva, inversions al servei 22. I també procedent d'aquesta mateixa partida fem una proposta de traspasar 100 milions de pessetes al servei 23, capítols I i II proporcionalment, per millorar la gestió del personal dels centres hospitalaris, redistribuir recursos, cobrir serveis necessaris que redueixin la dependència de serveis concertats.

Hi ha també, en el mateix finançament, de concerts d'assistència sanitària, altres propostes de canvi de partides per a inversions corresponents, precisament, a aquesta millora de gestió del personal dels centres hospitalaris, per a la millora de la gestió dels centres hospitalaris propis i del sector concertat, per facilitar la integració dels recursos de les diferents àrees de l'Administració pública, per incrementar els serveis de les administracions públiques, per incrementar els concerts extra-hospitalaris amb corporacions locals per a la integració de serveis i, en definitiva, per a la reforma de l'atenció primària i les inversions en centres propis de la reforma de l'atenció primària.

També dintre de l'Institut Català de la Salut hi ha una partida que es destina a bestretes de personal per fer una política no restrictiva amb retraïment de les peticions que es fan per part del personal.

Hi ha dues grans esmenes més, dintre de l'Institut Català de la Salut. Una que proposa rebaixar el concepte 255.05, del servei 24, i passar-lo al concepte 252 —un augment—, i que és simplement perquè pensem que els concerts amb especialistes i altres serveis, com diu el pressupost, són els concerts més incontrolats, més incontrolables, els que generen més possibilitats de clientelisme, mentre que, en canvi, els concerts que nosaltres proposem amb institucions tancades són concerts més verificables, sobretot després del decret d'agost sobre concertació.

I també traspassem una partida molt important del servei 23, de tot el capítol II, proporcionalment, a tot el capítol VI, proporcionalment —per tant, de despeses corrents a transferències—, amb l'argumentació que cal l'austeritat en la despesa dels béns que en diem «fungibles», corresponents al capítol II i, en canvi, cal destinar més recursos al capítol IV, i fem una esmena global en aquest sentit.

Aquestes són les nostres esmenes, que esperem que siguin votades favorablement.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat doctor Colomines.

El Sr. COLOMINES : Senyor President, senyores i senyors diputats, pensava fer les meves intervencions des de l'escó mateix, però haver acumulat trenta-una esmenes conjuntament, la qual cosa demostra una capacitat extraordinària de síntesi del senyor Lucchetti, m'obliga, i en atenció a ell, a venir aquí, encara que sigui molt ràpidament.

Voldria, abans, dir que hi ha tres vots particulars : un ha dit que el contestaria el senyor Vives, i després hi ha el vot particular 25 i el vot particular 26, que estan retirats, aquests. Bé. Un correspon a l'esmena 372 i l'altre a l'esmena 348... (*Remor de veus.*)

Bé, doncs, abans de començar, permetin-me una consideració global a les minoracions. És una consideració que valdrà per a tots els grups, i que en tot cas, si ho volen, la repetiré, però que en aquest moment em veig obligat a fer. En la intervenció que jo vaig fer, no em recordo si era ahir o abans-d'ahir —una vegada tancats aquí dintre, la noció del temps es perd una mica—, vaig parlar de tot una sèrie de programes i de tota una sèrie d'actuacions que tenia el nostre Departament.

Bé, aquesta sèrie de programes i d'actuacions es basa en l'estructura pressupostària que nosaltres, en aquest moment, hem presentat. Per tant, qualsevol minoració que hi hagués en aquest aspecte, altera profundament tota aquest nostre programa. D'acord, però jo li faig avinent això perquè ho sàpiga.

Malgrat això, jo he escoltat molt atentament el que el senyor Lucchetti ha dit, i voldria resumir-ho en quatre grans preocupacions que em sembla que té el senyor Lucchetti —en relació amb els Pressupostos, vull dir, eh?—, quatre grans preocupacions, que són les següents : primer, la proporció que hi pugui haver entre la despesa corrent i les inversions, aquest és un primer tema; el segon tema és el tema de la concertació; el tercer tema, a parer meu, em sembla que és aquesta ajuda, potenciació que voldrien a corporacions locals, encara que sigui per un aspecte molt determinat, i un quart tema és una certa preocupació per l'Oncològic, que suposo que no és mèdica, però que és una preocupació per l'Oncològic. Si m'ho permeten, jo els diré com veiem aquesta qüestió, i amb això miraré de donar resposta al que ha dit el senyor Lucchetti. Si el senyor

Lucchetti creu després que hi ha algun tema molt concret que jo no hagi citat, m'ho pot demanar, i jo intentaré donar-li'n explicacions.

En relació amb la proporció de despesa corrent i inversions, mirin, jo he mirat quina despesa corrent nosaltres havíem fet l'any 86, i quina despesa corrent hem fet l'any 87, o proposem per a l'any 87. Com a despesa corrent l'any 86, hi ha —i això ja està tancat, pràcticament, avui és l'últim dia— 172.000 milions de pessetes, en números rodons; en la despesa prevista per al 87 hi ha 190.000 milions, en números rodons. I, en relació amb la inversió, l'any 86 hi ha 3.400 milions i per a l'any 87 hi ha previstos 7.267 milions.

Això, proporcionalment, vol dir que, del 86 al 87 hi ha hagut, en despesa corrent, un 10% d'augment i que, en inversions, hi ha hagut un 113,7% d'augment. En fi, aquests són els números que hi ha.

Jo els podria llegir, si ho volen, tot el que significa aquest augment d'inversió, però m'agradaria més no fer-ho, per dues raons: primer, per estalvi, i, la segona, perquè m'interessa molt no barrejar xifres, no donar un ball de xifres, i que quedi molt clar a les senyores i els senyors diputats que estan aquí, i als qui no són diputats, doncs, també, perquè sàpiguen això: que l'augment de la despesa corrent és del 10% i que l'augment que nosaltres fem de les inversions és del 113%. Em sembla que això ja demostra que la nostra voluntat és que les inversions vagin amunt. Ara, passarà una cosa: que aquest augment del 113% generarà més despesa corrent, i l'any que ve hi tornarem a ser. Però, llavors, ja en parlarem l'any que ve, que ho farem amb més temps. Molt bé. Aquest és el primer dels punts.

El segon dels punts es refereix a la concertació. Evidentment, és un dels temes que el senyor Lucchetti en diu «incontrolables», però que jo li diria que nosaltres tenim més ben controlats, perquè sabem que són uns temes incontrolables. Vostè sap que hi ha un dèficit estructural, vostè sap que nosaltres hem de fer una assistència immediata i continuada, vostè sap que nosaltres tenim previst un aprofitament de tots els recursos que hi hagi a Catalunya i vostè sap que, malgrat aquest aprofitament dels recursos, nosaltres intentem que aquests recursos es facin amb una gestió bona, perquè hi hagi una contenció de costos. Nosaltres utilitzem la concertació en aquells casos en què ens fa falta i nosaltres la controlem, i de veritat que no ens surt a un preu diferent del que ens pugui sortir amb les institucions pròpies —a part que hi ha moltes coses que no podem fer amb institucions pròpies.

Nosaltres, en aquest aspecte, tenim bufetades pertot arreu: tenim bufetades del PSUC, dient que massa concertació; els senyors de Coalició Popular ara ens diran que nosaltres en fem poca, de concertació, i... bé, la nostra clientela també té problemes, perquè li sembla que nosaltres hauríem d'utilitzar més els recursos de la professionalitat privada. Nosaltres estem en un punt d'equilibri; intentem estar en un punt d'equilibri i, en aquest sentit, els Pressupostos d'aquest any ho reflecteixen.

El tercer punt és l'ajuda a les corporacions locals. El senyor Lucchetti s'ha referit a les actuacions que fan referència a la salut pública. Miri, els ajuntaments, senyor Lucchetti, tenen les competències que tenen, el Departament sempre les ha respectades, aquestes competències, i no solament les ha respectades, sinó que ha intentat una ajuda. I li diré un exemple molt concret, que fa referència, per exemple, a la xarxa de laborato-

ris de la salut pública, que no són els laboratoris d'anàlisis clíniques —no em faig propaganda, jo, ara mateix: no hi tinc res a veure, jo, amb els laboratoris de la salut pública—, però que sempre han estat a disposició dels ajuntaments, i els alcaldes que hi ha per aquí ho saben, això. Per tant, nosaltres, en aquest sentit, no restringim res: hem donat tot el que havíem de donar i, en tot cas —i això sí que ho voldria fer constar—, les competències, nosaltres no els les disminuïm. En canvi, sí que els les disminueix la Llei General de Sanitat, i aquest és un altre problema del qual aquí no cal parlar.

I, finalment, el quart punt, llevat que el senyor Lucchetti en vulgui algun altre, és la preocupació per l'Oncològic. A l'esmena a la totalitat d'ahir en vam parlar, de tot això. Jo vaig parlar d'aquest tema des d'un interès mèdic, i des d'aquest interès mèdic, i des de l'interès que té el Departament de tenir un hospital de referència oncològic, nosaltres pensem que Catalunya necessita aquest hospital de referència; nosaltres pensem que tenim l'oportunitat, en aquest moment, de constituir una institució que pot ser molt important.

Al mateix temps, la situació d'aquesta institució pot donar complementació a l'hospitalització enormement saturada...

El Sr. PRESIDENT: Prego la Cambra que es mantingui en silenci.

El Sr. COLOMINES: Moltes gràcies, senyor President.

Pot ser una complementació a l'hospitalització a Bellvitge i, en integrar aquest hospital en les XHUP, aconseguirem dues coses, a part d'això: que hi hagi una vigilància de la qualitat de les prestacions que es puguin fer des d'aquest centre i, d'altra banda, que hi hagi un control de la gestió i de la despesa, perquè nosaltres és això, el que fem en tots els centres que corresponen a les XHUP.

Bé, jo em penso que, això, en general, és el que jo he pogut recollir de vostè. De veritat que no puc admetre-li cap de les esmenes que vostè proposa, per la raó de la minoració, i perquè el que vostè vol, nosaltres també ho volem, i ja ho fem en la mesura que podem, però espero que aquesta explicació meva l'hagi pogut tranquil·litzar i, doncs, pensi i pugui votar, amb tota tranquil·litat, el pressupost aquest, encara que no retiri les seves esmenes.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Anem a la votació d'aquestes esmenes. La podem fer conjuntament? (Ll. Sr. Torres demana per parlar.) El senyor Víctor Torres té la paraula.

El Sr. TORRES: El nostre Grup desitjaria poder votar separatament un bloc de deu esmenes del Partit Socialista Unificat. Són —si ho vol, les hi enumero— la 324, 334, 335, 351, 354, 357, 363, 365, 367 i 368. Aquestes podem votar-les en un bloc separat.

El Sr. PRESIDENT: Bé, haurà de repetir això, perquè ha anat tan de pressa que no he donat l'abast. Bé, després de la 135.

El Sr. TORRES: 351, 354, 357, 363, 365, 367 i 368.

El Sr. PRESIDENT: Aquestes, a part, però conjuntament. Dos blocs, eh?

Bé, anem ara, doncs, a la votació de les esmenes que no han estat anomenades ara pel senyor Torres, eh?

Els qui siguin favorables a aquest bloc d'esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest bloc d'esmenes ha estat refusat per 26 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Ara anem al bloc d'esmenes que han estat enumerades per l'Illustre Diputat senyor Torres.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest segon bloc d'esmenes ha estat refusat per 29 vots a favor, 53 en contra i 5 abstencions.

Ara anem a l'esmena 325, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Àfrica Lorente... (*Remor de veus.*) Perdó, Pilar Ferran. Això mateix.

La Sra. FERRAN : Gràcies, senyor President. Anunciar que faré la defensa conjunta de les esmenes 325, 330, 331, 349 i 369.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé.

La Sra. FERRAN : Senyores i senyors diputats, nosaltres, és cert —com ha dit el senyor Lucchetti— que hem presentat poques esmenes, perquè hem fet una defensa de les esmenes a la totalitat, la qual cosa vol dir que hauríem fet d'una altra manera molt diferent aquest Pressupost.

Així i tot, hi ha alguns temes, alguns capítols, que és per a nosaltres tan gruixut que segueixin així, que ens obliga a fer almenys algunes quantes esmenes més.

Com que és tan gruixut, parlaré d'alguns dels conceptes que nosaltres considerem a baixa, per fer, a algunes altres, destinació d'aquests conceptes.

El primer d'ells —i que no m'estendré, ni tan sols ho explicaré—, el primer de tots és donar de baixa els famosos —ja dits entre el dia d'ahir i d'avui— 325 milions destinats a pagar els crèdits de l'Hospital Oncològic. És a dir, és una esmena concreta que nosaltres, una vegada més, i cada vegada que surti aquest tema, afirmativament, d'una manera molt concreta, ens hi oposarem.

Un altre argument, un altre tema que donem a baixa —i pot semblar paradoxal pel que es tracta, i per això ho vull explicar— és un tema que fa referència a retribucions bàsiques de la DGOPS, de la Direcció General d'Ordenació i Planificació Sanitària, i pot semblar paradoxal que donem de baixa un capítol que fa referència a retribucions bàsiques, però és que ens preguntem què ha passat en aquest Departament; l'únic que sabem és que hi ha hagut un canvi de direcció, que ara coincideix el Director General de l'ICS amb el Director General d'Ordenació i Planificació Sanitària, i coincideix que aquest any es veu que hi haurà un increment tal de funcionaris, que pot ser que molts estiguessin contractats laboralment i que ara es fes la convocatòria per a l'any 87, però és que el tema és bastant escandalós, perquè l'any 85 aquest capítol tenia 75 milions i el 87 en tindrà 136, és a dir, té un increment en aquests dos anys d'un 82,3%. Per tant, el tema és suficientment fort com perquè es faci una esmena en concret a aquest capítol.

Un altre tema a la baixa és els concerts amb especialistes i els concerts amb institucions obertes. Bé, aquí, cada vegada que tant el President de la Generalitat com el Conseller de Sanitat ens parlen de la voluntat que té el Govern de la Generalitat de

prioritzar tot allò que són serveis propis, que es vegi; dèiem en l'esmena a la totalitat del Departament que precisament l'increment que tenen els propis davant els concertats és bastant desfasat. Aquí també es veu, en aquestes partides en concret, on està aquesta prioritització de què sempre se'ns parla. L'any 86 —l'any passat— per als concerts amb especialistes hi havia 6 milions i escaig, per a aquest any hi ha 8 milions i escaig, és a dir, 2.000 milions més d'un any a un altre per als concerts amb especialistes. I, quant als concerts amb institucions obertes, també 2.000 milions més, entre l'any passat i aquest, per als concerts amb institucions obertes. És a dir, per tant, on està allò tan defensat i tan dit, d'una manera tan demagògica, quan en la realitat els números d'aquí no quadren amb tot això.

I anem a dir a què destinariem aquestes partides. Les destinariem, una d'elles, al tema dels malalts crònics, o diguem-ne com vulguem; és a dir, diguem-ne com vulguem, perquè des de l'any 83 que el Govern de la Generalitat va començar a parlar d'aquest tema, i que des d'aleshores s'han anat fent diferents preguntes i interpellacions referents a tot això, ja té tres noms diferents : primer va sortir amb un nom que se li deia el programa «Cronicat»; després va sortir el nom del programa d'«Atenció al malalt crònic»; ara ja no se'n diu així, sinó que se'n diu «Vida als anys». Bé, diguem-li com ens agradi més, ens és igual, el que passa és que després de tres anys i de tres noms, encara no hi ha un programa en realitat de cara al malalt crònic; i, a més a més, en el Pressupost d'aquest any, en la DGOPS figuren 10 milions; diguin vostès, aquest pelegrinatge que han de fer els malalts quan busquen un lloc —o les seves famílies— per ubicar el malalt crònic a Catalunya —que és un drama i una peregrinació—, si amb 10 milions es farà quelcom més aquest any 87. Per tant, n'hi destinem 100 per començar a fer alguna cosa l'any 87.

A què més en destinem? En destinem també a un programa de salut mental. Per què salut mental, si fins ara ha estat un tema de les diputacions, de competència de les diputacions?; la Llei General de Sanitat ja marca que ha de ser un tema, en el cas de Catalunya, assumit per la comunitat autònoma; i si bé s'hauran de donar els traspassos en el seu dia, i que hi ha una Comissió Mixta que no es reuneix, que no es convoca, que, ni tan sols en aquesta Comissió Mixta es comença a negociar i a parlar políticament i tècnicament com s'han de fer aquests traspassos, tampoc hi ha cap partida. Saben quan hi ha per començar a integrar la Llei General de Sanitat? 250.000 pessetes. És a dir, o comencem a aplicar la Llei General de Sanitat aquest any, que ja farà quasi un any, o vuit mesos que està aprovada, comencem l'any 87 amb un mínim, també, d'una partida que afronti el tema de la integració de la salut mental.

Una altra destinació que li donem a aquestes quantitats és el tema, també moltes vegades sortit en aquesta Cambra, de la integració dels centres de planificació familiar; integració en la xarxa única de l'ICS; centres que, en aquest moment —com vostès saben i moltes vegades hem dit—, quasi la totalitat d'ells pertanyen als municipis de Catalunya.

Pensin que, malgrat que hi ha un traspàs específic per a aquest tema, que aquest any 87, o per a aquest any 86 —del 87 no sabem encara quina quantitat—, el del 86 ha estat de 170 milions aproximadament, dels quals només es destinaran 40 als ajuntaments —és a dir que ja no hi ha una partida pròpia—, els Pressupostos de la Generalitat no tenen ni cinc destinats a

incrementar aquests 40 que hi pensen destinar, dels 170 que reben del Ministeri de Sanitat. És a dir, posem-n'hi, almenys, 40 més, perquè fem alguna integració, algun centre integrat més.

Quin repartiment hi pot haver entre 55 centres municipals de Catalunya, quan s'hi destinen 40 milions, que no són ja ni dels mateixos pressupostos —com he dit abans— que vénen traspasats. És a dir, 40 milions repartits entre 55 centres, doncs, bé, que toquin 600.000 pessetes és ridícul pel cost i pel que suposa el funcionament només de plantilla de personal d'un centre d'aquests.

A un altre concepte que nosaltres hi destinem és a veure si també, d'una vegada per totes, dic d'una vegada per totes, perquè també des de l'any 83, que el Govern de la Generalitat va treure un decret de constitució de l'ICS, en el qual parlava que s'havien de constituir les àrees de salut i que s'hauria de formar en aquestes àrees un consell de direcció, això des de l'any 83, ja fa més de tres anys, i ara la Llei General de Sanitat, doncs, des del primer trimestre d'aquest any, encara, confirma i parla també de la constitució d'aquests consells de direcció, bé, comencem l'any 87 els consells de direcció de l'àrea, que també és un exemple més, pensem nosaltres, de no voler cap òrgan de participació, com no existeix ara en el tema de la sanitat, no hi ha cap òrgan de participació, fora del Consell General de l'ICS que es reuneix molt de tant en tant, però el que serà la participació a nivell territorial, que seran els consells d'àrea, doncs tampoc ha estat pressupostat cap diner perquè funcioni.

Bé, i per últim, dues altres destinacions, que no perquè siguin les últimes deixen de ser menys importants, o més encara. Una altra destinació va —que és l'esmena 369— a fer convenis amb les corporacions locals per a l'aplicació de la Llei General de Sanitat. També he dit abans, doncs, que com que amb aquesta llei ja comencem, encetem, d'alguna manera, un any en què ja tenim una llei general aprovada, doncs comencem a aplicar aquesta integració, aquesta coordinació entre ajuntaments i comunitat autònoma, de què parla aquesta Llei General de Bases de Sanitat.

I l'altra esmena, la 349, fa referència a canviar —com deia abans— aquests concerts amb institucions obertes, concerts amb institucions privades i destinar a dignificar, almenys una mica més, aquests centres propis que deia abans. No es tracta que aquestes quantitats que posem aquí de 760 milions vagin destinats tots a noves construccions —ja en fan falta força—, però ni tan sols això; prioritzant, fins i tot, per dignificar aquelles que estan construïdes i que fa vergonya entrar en alguns dels locals, com fa pocs dies el Grup Popular feia esment, per exemple, d'un d'ells, en concret del de la Mina. Aquests, i molts d'altres, al llarg de tot el nostre país, hi ha locals, hi ha els CAP —Centres d'Assistència Primària—, que, francament, són indignes que siguin un centre públic. Per tant, destinem aquests diners més aviat a dignificar aquests locals, a fer-ne de nous allà on fan falta, i ens sembla que la utilització d'aquests diners serà molt més aprofitada, molt més rendible, i aquests, entre cometes «clients», de què parlava el senyor Colomines, també estarien molt més agraiats potser a aquest tipus de pressupostos que amb els que vostès presenten.

Per últim, demanar-li al senyor Colomines que espero que em contesti ara aquestes esmenes, i no com a l'esmena a la totalitat; ara, potser surti parlant dels Jocs Olímpics.

Moltes gràcies. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Colomines.

El Sr. COLOMINES : Si la senyora Pilar Ferran m'ho permet, des de l'escó... (*Remor de veus.*) Li sap greu, molt bé.

Aleshores... El Grup Socialista, en primer lloc, dir que ha presentat poques esmenes, però les poques esmenes que ha presentat han estat unes grans esmenes, eh! Això ho dic, tocant temes profunds i, en fi, ja ho han sentit vostès. (*Remor de veus.*) Molt bé.

Aleshores, aquí també faig extensiu allò de les minoracions; això val per al Partit comunista i per al Partit Socialista, les minoracions... (*remor de veus*) quan li toqui... Les minoracions són impossibles, però deixi'm argumentar alguna cosa sobre les altes que vostè demana. Vostè continua tenint la preocupació —com ja he anunciat que tenen tots els grups, o gairebé tots els grups— sobre l'Oncològic. Bé, jo ja he explicat el fet de l'Oncològic, només voldria dir-li una cosa, que, nosaltres, el que pretenem amb això és integrar l'Oncològic a la XHUP, i, d'aquesta manera, fer-lo, doncs, més controlable i fer-lo molt més rendible. Aquesta és la nostra intenció.

En relació amb les retribucions —que és un altre dels problemes que vostè posa aquí—, jo m'hauria de remetre també a les dades que he donat al PSUC en relació amb la despesa corrent i en relació amb les inversions; li ho repeteixo : l'increment del 86 al 87, 10%; l'increment de les inversions 86-87, 113%. Vostè parla que a la DGOPS hi ha un increment del 82%. Això vol dir que si l'increment total, la mitjana és el 10%, en alguns altres llocs l'hauré hagut de reduir i, en tot cas, el que hem fet és reestructurar; reestructurar perquè pogués sortir aquest 113% d'inversions; és a dir, aquesta és l'única explicació que jo li puc donar en relació amb el que vostè em deia.

Finalment, hi ha la qüestió dels concerts. En línies generals ja li he explicat el concepte que nosaltres tenim dels concerts. Jo ara li vull dir, només, em penso que no m'equivocaré, el Conseller no hi és, bé, no m'equivoco que no hi sigui, perquè no hi és, però vull dir que no m'equivocaré dient-li on és ara. (*Remor de veus.*) Eh! Bé, és a signar un conveni al Consorci del Parc Taulí, i vostè ja sap que això no és cap concert amb cap qüestió privada, amb cap institució privada, i que nosaltres l'hem fet perquè pensem que això solucionarà sanitàriament tota una comarca. Per tant, nosaltres, quan convé, fem concerts amb qui sigui, i també els fem amb consorcis, com en aquest cas del Parc Taulí.

Hi ha dos temes més dels quals vostè ha parlat i que s'escapen d'aquestes observacions que jo he fet. L'un és el de la creació dels consells de direcció de les àrees de salut : això no ho podem fer fins que la llei no estigui feta, no podem fer els consells; vostès volen consells pertot arreu, aleshores, doncs, vostès volen un consell abans que hàgim fet la institució. Això no pot ser.

Per tant, l'esmena 331 no val en aquest sentit, i passa igual amb l'esmena 369, que vostès parlen de convenis amb corporacions locals; aquesta esmena no és reglamentària, es passa d'un servei a un altre, i això —169, permetin-me— ni el que disposa el règim econòmic de la Seguretat Social ni l'article 9 de la Llei d'Administració Institucional de la Sanitat, que la vam aprovar aquí, no permeten que es pugui passar des de la DGOPS, per exemple, a l'Institut Català de la Salut.

Per tant, aquestes dues esmenes, en aquest sentit, no són vàlides; només li ho dic perquè consti que nosaltres, això, ho hem vist. I finalment, dues qüestions, que són, primer, la de la Mina. La Mina, escolti, vagi-la a veure, la Mina! L'ambulatori de la Mina és molt bé! El problema és tots els entorns de la Mina; l'ambulatori de la Mina és un dels millors ambulatoris que tenim! Vagin-lo a veure i ho veuran. Ara, el problema no és l'ambulatori: el problema és el territori; això és una altra qüestió, que no és de la direcció de l'Institut Català de la Salut.

Finalment, la qüestió aquesta que han anomenat vostès, dels noms. El fet que vostè anomeni «Cronicat» i que ara se'n digui «Vida als anys», bé, això no té cap importància. Els noms no fan la cosa; és a dir, per a mi és igual el MSC que el CS, que el PSC - Congrés o el PSC-PSOE. Els noms són diferents, però la cosa és la mateixa (*Remor de veus.*)

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara a la votació d'aquestes esmenes. Podem fer-la conjuntament? (*L'H. Sr. Armet s'aixeca per parlar.*) Doncs... El Grup de...

El Sr. ARMET (*de l'escó estant*): Una qüestió d'ordre. És que, en la intervenció, el senyor Colomines ha dit que la nostra esmena no era reglamentària. Jo suposo que ha estat un error; vol dir que no està, potser, d'acord amb els principis legals que vostè ha volgut citar, però el que nosaltres no podem permetre és que un diputat, aquí, digui si una esmena és o no és reglamentària, perquè és posar en dubte la capacitat del President de la Comissió, del seu mateix Grup, i seria posar en dubte la Mesa del Parlament, cosa a la qual nosaltres no estem disposats.

El Sr. PRESIDENT: Bé, això ha estat una mica de llibertat d'expressió (*rialles*), però no una inexactitud.

Bé. Pel que es demana, hi hauria una votació per a la 325 i una altra per a les altres esmenes, conjuntament. Sembla bé? (*Pausa.*) Bé.

Els qui siguin favorables a l'esmena 325, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 31 vots a favor, 55 en contra i 1 abstenció.

Ara anem a la votació de les altres quatre esmenes.

Els qui siguin favorables a aquestes quatre esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes quatre esmenes han estat refusades per 27 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Es pot passar ara a l'esmena 326, del Grup Popular. Per a la seva defensa, tinc el gust de donar la paraula a l'Ilustre Diputat senyor Esteve.

El Sr. ESTEVE I ORIOL: Senyor President, anunciem que agrupem les esmenes següents: d'una banda, la 326, la 328 i la 374; d'altra banda, a la vegada, aprofitarem l'ocasió per defensar la 332 i, a l'últim, defensarem també plegades les 333, 336 i 339, de tal manera que, de Sanitat, només quedarà exclosa de la defensa la 373, que tractarem després. I volia demanar, doncs, de la Presidència l'autorització per no solament fer aquests tres blocs, sinó, a la vegada, aquests tres blocs defensar-los ara plegats.

Ho repeteixo: 326, 328 i 374, d'una banda; 332, d'una altra, i 333, 336 i 342. (*Pausa.*) Quedarà sola, pendent de defensa, la 373, del nostre Grup.

(*L'I. Sr. Colomines s'aixeca per parlar.*)

El Sr. COLOMINES: Un moment, senyor President, per a una qüestió d'ordre. Jo penso que la 374 correspon a una altra institució, l'ICASS.

El Sr. ESTEVE I ORIOL: No he dit pas «374», he dit «373».

El Sr. COLOMINES: Sí que ha dit «374», sí...

El Sr. ESTEVE I ORIOL: Perdó. Doncs, demano una vegada més disculpes: és la 373, que faré després...

El Sr. PRESIDENT: Bé, a veure. Són 326, 328... Ara, què ve?

El Sr. ESTEVE I ORIOL: I 374...

El Sr. PRESIDENT: Veieu com sí, 374?

El Sr. ESTEVE I ORIOL: Ah, sí! Perdó, perdó.

El Sr. PRESIDENT: És realment la 374?

El Sr. ESTEVE I ORIOL: És que, aquesta, vull dir que és una esmena doble, amb retorn de diner i passat cap a, efectivament, l'ICASS. Són d'aquestes esmenes combinades... (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, molt bé.

El Sr. ESTEVE I ORIOL: El primer bloc, és a dir, les 326, 328 i 374. Aquestes tenen en comú que les baixes coincideixen totes en l'anul·lació de les obligacions financeres envers la fundació de l'Oncològic de Barcelona. Nosaltres pretenem causar baixa de 200 milions, d'una banda, i de 50 milions per una altra, per a les següents atencions: amb els 200 milions de l'esmena 326, nosaltres pretenem millorar les cinc institucions hospitalàries de Valls, de Badalona, de Sabadell, de Reus i de Palamós, a fi i efecte que puguin portar millor a terme el pla de reordenació hospitalària i millorar cadascuna d'aquestes cinc entitats hospitalàries amb 40 milions cadascuna d'elles, de tal manera que, dels 60 milions previstos en el Projecte del Govern —llevat el de Reus, que em sembla recordar que eren només 50 milions—, afegir-hi 40 milions més per portar a terme, diguem-ne, el pla de reordenació hospitalària.

Nosaltres, la baixa, la raonem dient que, any rera any, ens trobem amb aquesta partida per afrontar obligacions financeres, com si fos un pou sense fons i que, l'acord del Consell Executiu, sembla que del 18 d'aquest mes —ja que encara la Cambra no en té coneixement oficial—, pel qual la Generalitat assumeix el passiu de l'Oncològic, sembla que per valor de més de 2.000 milions de pessetes, fa que, si més no, trontollin i hagin de posar-se en tela de judici tant el concepte com l'import d'aquesta partida de la qual demanem la baixa.

D'altra banda, en l'esmena 353, nosaltres el que pretenem —i li ho aclareixo al senyor Colomines: de les dues esmenes efectivament la darrera, la 374, és de l'ICASS— és que, en anul·lar 50 milions de finançament de l'Oncològic dintre de la mateixa Conselleria, per mínims coneixements pressupostaris, això suposa que els pot passar l'alta, mitjançant la transferència de capital cap a l'ICASS, d'aquests 50 milions i, un cop entrat en el pressupost de l'organisme —ICASS, en aquest cas—, nosaltres atorguem, intentem atorgar aquests 50 milions a dos serveis concrets: d'una banda, al servei d'atenció a persones disminuïdes, al qual l'any passat es destinaren 85 milions i mig de pessetes, i enguany no arriba a 69 milions de pessetes, en el

Projecte del Govern, l'atenció a les persones disminuïdes per aquest servei. Per tant, nosaltres pretenem millorar aquests 68 milions amb 25 milions més, a fi i efecte de posar una mica més alt el llistó que l'any passat.

I els darrers 25 milions, pretenem que, un cop entrat en l'I-CASS, es destinin als serveis socials d'atenció primària. És sorprenent que un Govern que, si bé no totalment, participa de la política de l'«Estat benefactor», en el capítol de serveis socials d'atenció primària, resulta que l'any passat, on es destinaren 10 milions i mig de pessetes, enguany no s'hi preveu absolutament res, absolutament res, ja que desapareix... Perdó, concretament, em refereixo a l'assignació a la qual jo estic fent referència en l'esmena, és a dir, les famílies i les institucions sense ànim de lucre, i que nosaltres intentem recrear amb aquests 25 milions. Això, pel que fa referència a les esmenes 326, 28 i 74, connectada aquesta darrera amb la seva precedent.

En la 332, una vegada més, com l'any passat, haig de defensar els 20 milions simbòlics de programa de foment institucional a la natalitat. Hem d'insistir un cop més en això, ja que les declaracions del Conseller Laporte arran de la interpellació nostra sobre el problema del descens de la natalitat, ens va parlar, si més no, que això era un problema que copsava el Govern de la Generalitat i que, d'alguna manera, doncs, també era fàcilment detectat pel Grup de la majoria que li dona suport, si més no, entenem, per una de les seves dues branques. Però, en realitat, nosaltres no ens conformem amb paraules. Nosaltres volem, a més a més, fets, i fets és portar al pressupost una partida d'aquest tipus.

Les baixes es justifiquen en la supressió d'una sèrie de conceptes, de previsions, que es reproduïen del pressupost de l'any 86 i que gairebé no han estat esmerçades ni utilitzades. És més: en defensa, precisament, d'aquest programa de foment institucional de la natalitat, a fi i efecte de sensibilitzar la ciutadania sobre aquest problema gravíssim, i cada vegada més gros, que ens està venint a sobre; jo em remetria al *Diari de Sessions* de la Comissió de Política Social, en una comissió informativa, on el Conseller Honorable senyor Laporte, a preguntes, precisament, del portaveu del Grup de la majoria, li deia que en aquell moment, quant a la pregunta que feia el representant del Grup de la majoria, de si té previst, el Departament, una campanya de divulgació dels centres de planificació i orientació familiar, a fi i efecte que s'informa també allà i es tracten els problemes d'infertilitat, li deia l'Honorable Conseller que quant a aquesta campanya: «voldríem fer-la, no li puc dir quan, depèn de les nostres possibilitats», i afegia el Conseller: «segons quin sigui el pressupost que aquest Parlament aprovi per a l'any que ve, veurem si podem fer una campanya informativa». En les seves mans està, doncs, portar a compliment, si més no, no potser unes promeses, però sí unes expectatives que a tots ens van encoratjar, o almenys a molts ens van encoratjar, en aquesta Comissió de Política Social.

La defensa del tercer bloc és pel que fa a les esmenes 333, 336 i 342. La filosofia d'aquestes tres esmenes és tan elemental com que la concentració d'esforços fa que la rendibilitat sigui major, i així nosaltres, en l'esmena 333, pretenem passar 90 milions del programa de drogadependència —és a dir, gairebé la resta que queda en aquest capítol 08.02, orgànic, en el concepte 229.51; dic gairebé la totalitat perquè hi estan previstos 119 milions de pessetes—, i nosaltres, dic, pretenem passar-ho

de capítol II a capítol VI, en el qual capítol VI ja existeixen 37 milions, i, en definitiva, restant-ho, doncs, del capítol II, com acabo de dir, perquè entenem que la desproporció entre despesa corrent i inversió en aquest tipus de programa resulta francament inacceptable: 119 milions per a programa de drogadependència per al capítol II, enfront de 37 milions per al capítol VI, francament, que ens ho expliquin, i si ens ho expliquen potser retirarem l'esmena.

Pel que fa a l'esmena 336, pretenem passar 10 milions, que estan previstos en un anomenat «programa d'alta tecnologia, subvenció a l'Hospital Oncològic», a una altra partida que té la mateixa finalitat: «programa d'alta tecnologia», però ubicada en una altra institució, la qual és l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau. Nosaltres creiem, ho dic amb tot el respecte, que no és seriós atorgar aquest ajut de 10 milions de pessetes a un hospital com l'Oncològic, que encara no ha estat capaç de trobar per si sol, bé, la fórmula, doncs, per posar-se a rutllar, a funcionar normalment.

A l'últim, també per a la finalitat de concentració, veiem que, sota la rúbrica de «lluites i campanyes sanitàries» existeixen dues partides: una partida de 273 milions, en la Direcció General d'Ordenació i Planificació Sanitària, sota el número orgànic 08.02, i, d'altra banda, 35 milions de pessetes, també en el mateix concepte, a la Direcció General de la Salut Pública, número orgànic 08.04. La concentració d'esforços quant a una major rendibilitat és el que ens fa aconsellable aquesta tercera esmena, la 342; demanem la concentració dels 35 milions previstos a la Direcció General de la Salut Pública per al mateix programa previst per la Direcció General d'Ordenació i Planificació Sanitària, els 273 milions, perquè entenem que la millor ordenació i planificació sanitària és l'ordenació i planificació que la mateixa Conselleria ha de fer de si mateixa i dels plans que desenvolupa a través, de manera duplicada, de diferents direccions generals.

Molt Honorable President, senyores i senyors diputats, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat doctor Colomines.

El Sr. COLOMINES: Des de l'escó mateix, senyor President. Bé, jo, la major part de les coses que ha dit el senyor Esteve ja les havia rebut abans; és a dir, en relació amb tot el que ha dit ell de sacrificar algunes partides que anaven del capítol II —encara que fossin de programes— al capítol VI, és la preocupació aquesta de la despesa corrent enfront de les inversions.

Jo, abans, ja he explicat quin era el percentatge d'inversions —el repeteixo: 10%, despesa corrent d'augment, del 86 al 87, i 113, en les inversions—; en aquest sentit, doncs, no puc dir absolutament res més.

Pel que fa referència als concerts, també, ja ho he explicat abans; passa que les argumentacions, en aquest cas, doncs, són a l'inrevés de les que donava al Grup Socialista i al Grup comunista. Nosaltres, els concerts no els fem per pròpia voluntat, sinó que els fem per necessitat i, fonamentalment, ho necessitem així.

I, finalment, sí que hi ha una cosa que és nova —nova, diguéssim, en el que hem discutit avui, però que vostès, d'això, ja n'havien parlat en els pressupostos de l'any passat—, que és la preocupació pel foment de la natalitat.

Recordarà que fa un temps aquí es va debatre aquesta qüestió, que el Conseller va explicar què val, per exemple, fer una subvenció a un tercer fill, que és una de les maneres, doncs, que, per exemple, a França han fet, i va explicar tota una sèrie d'accions que nosaltres emprenem en aquest sentit; això també és un programa que nosaltres el tirem endavant i que nosaltres no podem fer cap minoració d'aquest conjunt de programes que vostès diuen, entre els quals n'hi ha un, que és el d'orientació i planificació familiar, que no s'entén mai, és a dir, sempre sembla que aquest programa sigui un programa per fer disminuir la natalitat, i no és veritat, és d'orientació, que hi ha moltes parelles que tenen problemes en aquest sentit i que a través d'aquest programa poden augmentar la natalitat.

Finalment, només, la qüestió de les drogadependències. Miri, el conjunt —ja vaig dir-ho l'altre dia— que nosaltres destinem a la lluita contra la droga és aquest any de 550 milions. Vostè només ha parlat dels que corresponen a una d'això, que és la DGOPS, però són 550 milions, i torno a dir que 350 milions corresponen al Ministeri de Sanitat, em sembla —la senyora Ferran em dirà si m'equivoco—, 350 milions, i 200 corresponen a la Generalitat.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a la votació, voldria saber aquesta Presidència si es poden votar conjuntament. *(L'I. Sr. Santiburcio s'aixeca per parlar.)*

El Sr. SANTIBURCIO *(de l'escó estant)* : Senyor President, separades la 326, la 328 i la 374.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. I les altres, conjuntament? Tots estem d'acord amb això?

Bé, anem a votar, doncs, ara la 326, 28 i 74.

Els qui siguin favorables a aquestes tres esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes tres esmenes han estat refusades per 30 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Ara anem a la votació de les esmenes restants, 332, 333, 336 i 342.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes altres esmenes han estat refusades per 5 vots a favor, 81 en contra i 1 abstenció.

Ara cal passar a aquelles dues esmenes que havien quedat sense defensar, i se'ns havia anunciat que ho faria el senyor Maties Vives, a qui tinc el gust de donar la paraula. Són la 340 i 341.

El Sr. VIVES : Molt breument, senyor President. Es tracta d'una partida de 1.000 pessetes que hi ha en el Departament de Sanitat, Direcció General de la Salut Pública, per al pla de reestructuració del sector veterinari a Catalunya.

Si hem mantingut aquestes esmenes en aquest estat de despeses és perquè en el nostre torn d'esmena a la totalitat al Departament d'Agricultura no se'ns va aclarir aquest tema; és perquè, com a conseqüència de l'aprovació en Comissió d'una esmena del Grup de Convergència i Unió, el pla de reestructuració tal i com està concebut en el pressupost encara es compli-

ca més, i és perquè, estant d'acord globalment amb aquesta reestructuració, discrepem de la manera com s'ha fet, com hi discrepen, sembla ser, col·legis professionals tan importants en aquest camp com el de Barcelona i el de Lleida —el de Barcelona, presidit, curiosament, per l'antic Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, que és qui en aquest cas encapçala un seguit de recursos, bàsicament el contenciós administratiu, en contra d'aquesta mateixa reestructuració.

Per tant, com que entenem que no podem estar d'acord amb la manera com s'ha fet aquest pla de reestructuració; com que entenem que el Decret 586 vulnera les més mínimes garanties de defensa dels professionals afectats; com que entenem que s'obliga una sèrie de funcionaris a adscriure's a un o altre departament sense conèixer les funcions, ni els horaris, ni els emoluments que han de percebre; com que entenem que se'ls obliga a canviar de residència, en alguns casos, sense notificar-los-ho i, sense tenir coneixement de qui la pagarà, aquesta nova; com que entenem que no s'han contestat les deu preguntes vinculants que els col·legis professionals van enviar al Consell Executiu; com que entenem que ara es tracta, de nou, de considerar aquesta partida com a crèdit ampliable en funció de la recaptació de taxes, i com que entenem que ara, de nou, es volen reduir les garanties en el tema de les guies, que és un dels motius claus pels quals es va fer la reestructuració, ens veiem obligats a demanar la supressió d'aquesta partida de 1.000 pessetes i, en definitiva, amb ella, la reconsideració del pla en la manera com s'ha aplicat, deixant clara constància de la necessitat d'una reestructuració en aquest sector.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat doctor Colomines.

El Sr. COLOMINES : Sí, senyor President; des de l'escó. Bé, l'esmena 340 fa referència a una esmena que CiU va presentar i que s'ha mantingut a través d'un vot particular del PSUC, i la 341 a obrir amb 1.000 pessetes un concepte nou, «Programa de reestructuració de serveis de veterinària.»

Com molt bé ha dit el senyor Maties Vives, tot això fa referència a un programa d'actualització. Com ell sap molt bé, el nombre de veterinaris que es va transferir de l'Estat i la seva remuneració era una cosa molt exigua; aquest programa d'actualització, per exemple, ha potenciat el nombre d'interventors sanitaris en els escorxadors i en la recaptació de taxes, tal com es fa a la Comunitat Econòmica Europea. Obrim aquesta partida de 1.000 pessetes, que s'ampliarà en funció de l'increment de la recaptació de taxes, tal com preveu l'esmena 340, i per això nosaltres pensem que aquesta esmena s'ha de mantenir.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Anem a la votació d'aquestes dues esmenes. Podem fer-ho conjuntament? *(Pausa.)*

Els qui siguin favorables a aquestes dues esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Les dues esmenes han estat refusades per 31 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

Ara hem de passar ja a l'Institut Català de la Salut. La primera esmena és la 343, presentada pel Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor... *(La I. Sra. Ferran s'aixeca per parlar.)*

La Sra. FERRAN : Ja està defensada, senyor President. (Pausa.) S'ha de votar. Estan defensades la 343 i la 345 amb l'esmena a la totalitat, amb la 16, però no es van votar. Totes dues.

El Sr. PRESIDENT : La 343 i la 345. Anem a la votació d'aquestes dues esmenes.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes dues esmenes han estat refusades per 26 vots a favor, 56 en contra i 4 abstencions.

Ara anem a la 344, també del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL : Senyor President, senyores i senyors diputats, la necessitat de construir un nou hospital a Blanes ha estat qualificada de prioritària per diversos organismes del Departament de Sanitat en els seus documents. És una necessitat evident no solament per atendre la comarca de la Selva, sinó per la important afluència turística que hi ha a l'hivern i a l'estiu en aquelles comarques.

Fins ara, aquesta necessitat no ha estat atesa a través d'una dotació pressupostària, i és en aquest sentit que el Grup Socialista volia cridar l'atenció sobre la necessitat de començar a construir aquest hospital ja durant l'any 87.

A través d'una acció conjunta de l'Ajuntament de Blanes, del Grup parlamentari Socialista i amb la col·laboració del Diputat de Convergència i Unió senyor Peyo Pascual, s'ha arribat a un acord amb la Conselleria de dotar amb 10 milions aquest any l'hospital de Blanes.

És per aquest motiu que aquest diputat retira l'esmena.

El Sr. PRESIDENT : Ara som a l'esmena 350, que és del Grup parlamentari Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Illustre Diputada senyora Rosa Barenys.

La Sra. BARENYS : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, defensaré la 350 i la 355.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies.

La Sra. BARENYS : Aquesta, senyores i senyors diputats, és una esmena tradicional en el debat de pressupostos que fem cada any aquí, en el Parlament; lamentablement, podríem dir que és una esmena tradicional.

L'esmena, que és una esmena a l'ICASS, però que té una baixa a concerts i institucions obertes, és una esmena del servei 41.31, Serveis socials per a persones disminuïdes, i nosaltres proposem un augment de 40 milions de pessetes a la partida 460.01 i de 200 milions de pessetes a la partida 480.01, és a dir, a Subvencions a ens locals i a entitats sense finalitat de lucre.

En aquest moment, crec que hem de tornar a recordar el que nosaltres interpretem com a creixement zero en els capítols 46 i 48 d'aquesta secció, exceptuant les ajudes per prestacions individuals. I voldria, en aquest moment, aclarir un malentès amb el diputat que va fer la rèplica a l'esmena de devolució a l'ICASS ahir. Evidentment, senyor Codina, diputat senyor Codina, nosaltres sabem que en aquesta secció hi ha hagut un augment; és evident, hi ha un augment d'un 8%, i en això coincidim amb vostè, però aquest 8% d'augment correspon en un 80% a ajudes individuals no periòdiques, a aportacions econò-

miques de minusvàlids i a prestacions socials, diners que vénen —106 milions— de la Direcció General de Serveis Socials, òrgan 41, i els 374 milions restants de l'òrgan 41, Serveis Socials de la Seguretat Social.

Davant d'aquesta situació, d'aquesta manca de creixement en els capítols 46 i 48, «Subvencions de capital», preguntem a la Direcció General de Serveis Socials del Govern de la Generalitat com pensa mantenir el funcionament dels serveis d'estimulació precoç, com pensa mantenir els centres de profunds, les residències, els centres de treball. Sabem també, hem vist en el pressupost que en el capítol II hi ha una partida de 47 milions de pessetes per a concerts amb residències de disminuïts, però això, coincidiran amb vostès els qui entenen d'aquest tema, que és *peccata minuta*, perquè una plaça a la residència Pere Mitjans o una plaça a Montserrat Montero costen molts diners, vostès, que estan en el Govern, ho saben millor que jo, i amb aquests 47 milions poca cosa podem fer.

Per una altra part, si tenim en compte que hi ha una disminució de 135 milions al capítol 48, podem adonar-nos que no hi ha ni el mínim increment del cost de la vida per a les subvencions de capital.

Suposo que tots els senyors i les senyores diputats són responsables d'aquest tema, de la preocupació d'aquests temes en la política parlamentària, han rebut un escrit de la Federació Catalana pro Persones amb Disminució Psíquica. I aprofito per dir aquí que és de les poques entitats catalanes que es preocupa de la política de pressupostos i de la política de subvencions, fins al punt de presentar-nos, als grups parlamentaris, un escrit dient per on creuen ells que van els dèficits del seu sector i quina fóra la política que hauria de seguir el Govern de la Generalitat, fins al punt que aquesta entitat catalana és present aquí, a la Cambra, des del començament del debat dels pressupostos fins al final, per conèixer quines són la voluntat i la sensibilitat dels partits polítics, dels grups parlamentaris que estem defensant aquest tema. Vull dir que s'hauria de reconèixer la tasca i la voluntat d'aquesta entitat catalana i tenir en compte els números que se'ns han presentat.

Evidentment, els números que tenim tots nosaltres, tots els grups parlamentaris, són uns números eloqüents. Ells demanen una subvenció, un augment de les subvencions que fins ara reben en el seu sector, aproximadament en un muntant d'uns 1.000 milions de pessetes, a fi i efecte de poder treballar bé, sense angoixes, a fi de poder afrontar les necessitats dels sectors.

I, en fi, aquest és el motiu pel qual nosaltres hem presentat aquesta esmena per augmentar aquestes partides d'aquests capítols 46 i 48.

No cal dir que reconeixem des dels grups parlamentaris que estem treballant per millorar les condicions de vida del sector de persones disminuïdes de Catalunya, i des de, evidentment, des del Govern de la Generalitat perquè més d'una vegada s'ha reconegut aquesta tasca encomiable que estan fent. Bé, reconeixem quina és la seva tasca, i nosaltres creiem que s'hauria de tenir en compte aquesta demanda que en aquest moment i en aquest punt del debat pressupostari se'ns està fent als grups parlamentaris que estem constituint aquesta Cambra, i, concretament el Consell Executiu.

Jo penso, senyors del Govern de Convergència i Unió, que vostès, que tantes vegades en els debats parlamentaris han de-

fensat l'esforç de la iniciativa social catalana, ara crec que no haurien de deixar-la de cantó, davant els problemes que generen la promoció i el manteniment de serveis, perquè els seus problemes, els problemes d'aquest sector, són els problemes del Consell Executiu.

És necessari, doncs, que vostès reconeixin la tasca que s'està portant a cap i tinguin en compte, en el moment del debat d'aquestes esmenes, les necessitats socials que en aquest moment es demanen.

Evidentment, la nostra esmena no respon als 1.000 milions de pessetes que suposo —creiem— que és la necessitat en aquest moment, urgent, però hem volgut fer una esmena possibilista, de 240 milions de pessetes, per conèixer quina és la possibilitat que en aquest moment pugui ser aprovada, i poder atendre aquest tipus de necessitat social tan reconegut i tan necessari perquè el grup de ciutadans disminuïts de Catalunya puguin continuar, com a mínim, funcionant amb els seus serveis amb l'augment encara que només sigui del cost de la vida.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President. Intentaré d'una manera molt breu donar resposta a les dues esmenes presentades per la Il·lustre Diputada senyora Rosa Barenys.

En definitiva, el que ha fet la senyora Rosa Barenys no ha estat tant una defensa de les dues esmenes puntuals, sinó que ha estat un torn de rèplica al que va ser el debat, que ja entenc que no la vagi satisfer, però que jo mantinc en els termes en què ho vaig fer en el torn de rèplica.

Malgrat tot, li haig de contestar, i li haig de contestar d'una manera puntual, dient-li que en el lloc on vostè planteja les dues baixes, que són al servei 32, 24, tant l'una com l'altra, 200 milions l'una i 40 milions l'altra, són dues esmenes que, al meu entendre, segurament haurien de decaure perquè han estat..., és a dir, venien procedents d'una altra esmena en la qual la baixa es produïa en un concepte de l'ICS, i que això, doncs, no hauria estat possible.

Malgrat tot, senyora Barenys, i en el cant a favor que ha fet de la societat civil i de la societat que es dedica d'una manera molt acurada als problemes de les disminucions, vull dir-li —i em permeto de fer-ho en nom del Grup parlamentari, com a instrucció gairebé del mateix Conseller d'Economia i Finances—, recordar que aquesta és una partida oberta i que hi ha la voluntat del Govern de poder ampliar aquesta partida, no pel concepte que vostè ens planteja, però en ser una partida oberta podrà ser ampliable, i aquest és el compromís que avui, en nom del meu Grup, agafo per donar-li resposta, a vostè, com a persona preocupada pel món dels disminuïts i dels serveis socials en general, i també, ja que vostè ha fet esment a la presència en aquesta sala del col·lectiu, jo diria que un dels col·lectius més importants que s'ocupa i que es preocupa del món dels disminuïts, sàpiguen, doncs, que aquest és el posicionament del nostre Grup i també del Govern.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Anem a la votació d'aquestes dues esmenes.

Els qui siguin favorables a aquestes dues esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Les esmenes han estat refusades per 24 vots a favor, 46 en contra i 5 abstencions.

Passem ara a l'esmena número 373, del Grup Popular. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Esteve.

El Sr. ESTEVE I ORIOL : De l'escó estant. Si m'ho permet la Presidència, desitjaria acumular la 373 i la 429, malgrat que la primera sigui de l'ICS i la segona sigui de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya. Dic això perquè, evidentment, pot ser sorprenent, però el fil conductor és el mateix.

Vostès recordaran que hem estat intentant lluitar amb algun altre grup de la Cambra per la supressió de les empreses privades de seguretat, i si bé l'article 111 del Reglament suposa una cotilla que ens impedeix fer el que voldríem fer, que és suprimir a la baixa les empreses de seguretat, i a l'alta les quantitats necessàries, doncs, per atorgar-ho al Cos dels Mossos d'Esquadra, i això ens ho prohibeix, dic, com tots sabem, l'article 111, en pertànyer a diferents conselleries, malgrat això, intentem —com a gest polític—, malauradament, possiblement, amb poc èxit, fer la meitat d'aquest camí, és a dir, la supressió de les empreses de seguretat. I, així, hom pot observar que en l'esmena 373 nosaltres pretenem reduir 65 milions dintre de l'ICS a «Treballs realitzats per altres empreses», és a dir, per tercers, per empreses alienes, que és la quantitat exacta que correspon a les empreses de seguretat contractades per l'ICS —almenys el que se'ns diu que correspon a aquest concepte—, i, paral·lelament, produir una alta pels mateixos 65 milions de pessetes pels concerts d'assistència sanitària, a distribuir proporcionalment, gest, evidentment, simbòlic perquè això representa un increment d'un 1 per mil, només.

Pel que fa a l'esmena 429, com he dit abans, relativa als Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, al nostre Grup ens sembla vergonyós, i no puc emprar un altre mot, que a la vegada que s'estan contractant treballs tan poc especialitzats com és la recaptació i vigilància de la xarxa —i em remeto a una contestació per escrit a una pregunta que vaig formular al llavors Conseller de Governació, senyor Alavedra, on se'm deia que eren contractats per Ferrocarrils de la Generalitat a empreses de seguretat fins i tot la vigilància dels passos a nivell—, dic que ens sembla vergonyós que en una empresa d'aquest tipus es contractin aquests tipus de serveis tan poc especialitzats —no parlem de transport blindat—, i, en canvi, s'hagi d'acomiadar, segons consta en la Memòria dels pressupostos d'enguany, 55 treballadors dintre del pla de reestructuració per excés de plantilla i excés de mà d'obra.

D'aquí que en l'esmena que nosaltres presentem, el que proposem és una doble baixa, una baixa inicial i, diguem-ne, una baixa induïda, que són les següents : d'una banda, nosaltres proposem la supressió de les empreses de protecció i seguretat, que se'ns diu que pugen a 10.700.000 pessetes —el nostre criteri és que deu pujar a bastant més, si són certs els serveis que se'ns va dir que existien, però donem la xifra per bona. Segona, amb aquests 10.700.000 pessetes veiem quants sous es poden pagar, i tenint en compte la Memòria que se'ns ha remès dels Ferrocarrils de la Generalitat, quin és el nombre de persones existent i quin és el cost total de nòmina; amb això podem donar lloc de treball a quatre persones, i, bé, doncs,

juntament amb l'estalvi dels 10.700.000 pessetes de no-pagament a una empresa aliena, d'altra banda, rescatem quatre persones que, en comptes d'anar a una situació d'atur, fruit del pla de reconversió, poden continuar en l'empresa, amb la qual cosa produïm l'estalvi induït que abans deia, perquè respecte a les quantitats pressupostades com a jubilació anticipada, que és el cost, si més no —i, a part, indemnitzacions— del pla de reestructuració, reduïm de quatre cinquenes parts el cost de jubilacions anticipades; que és la segona partida que nosaltres proposem en la corresponent baixa. L'estalvi directe i l'estalvi induït, nosaltres l'atorguem en el capítol de personal, mitjançant la distribució proporcional a cadascuna de les diferents partides que componen els pagaments directes i els costos indirectes de Seguretat Social. I és per això que demanem el vot favorable a les dues esmenes que tenen, com he dit abans, un punt en comú, que és el desig que d'una vegada per totes s'assumeixin amb voluntat política les facultats que, respecte a la vigilància dels béns i establiments de la Generalitat, ens atorga el nostre Estatut.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, moltes gràcies, senyor President. Bé, pel que fa referència a l'esmena 373, donem per contradita la mateixa esmena amb els conceptes que ha exposat a bastament el senyor Colomines.

I en el que fa referència a l'esmena 429, podem dir que no es pot fer la baixa proposada, per dos conceptes : primer, perquè el concepte 143 no pot reduir-se, atès que pertany al pla de reestructuració de personal i sanejament econòmic de l'empresa, i que el concepte 541, que és la protecció i seguretat, doncs requereix personal especialitzat que ha de tenir la màxima flexibilitat de gestió. D'altra banda, la bona execució dels serveis exigeix un personal qualificat. Cal recordar que no es considera adient, d'acord amb la política de l'empresa, incrementar excessivament les despeses de personal.

Per tot això, votarem en contra d'ambdues esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Anem ara a la votació d'aquestes dues esmenes. Els qui siguin favorables a aquestes dues esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen? Aquestes esmenes han estat refusades per 3 vots a favor, 47 en contra i 20 abstencions.

Ara ens pertoca ocupar-nos de l'esmena 375, del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*) : Senyor President, dintre d'aquest caos pressupostari, és per recordar que aquesta esmena 375 i la 376, que defensaré immediatament a continuació, estan relacionades amb les esmenes que havíem aparcat ahir a no sé quina hora de la matinada, números 145 i 146, i que, per tant, nosaltres... era una esmena i un vot particular nostre. Per tant, nosaltres, sense fer cap argumentació de la 145, que va ser simplement producte de descobrir que en els Pressupostos de la Generalitat hi havia menys ingressos en alguna partida pressupostària que el que la Comissió Mixta de Valoracions havia aconseguit en els negocis amb els senyors Borrell, Solchaga, etcètera. Aleshores, hi havia una partida de 112 milions de pessetes, que han estat providencials perquè

ens han permès a nosaltres mantenir una sèrie d'esmenes, a les quals ara em referiré; ja dono per defensada la d'ingressos, perquè hi ha un vot particular que nosaltres hem fet...

(*El M. H. Sr. President s'absenta del Saló de Sessions i l'I. Sr. Vice-president Primer el substitueix en la direcció del debat.*)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Perdoni, senyor Diputat, aquesta Presidència també tenia anotat en la mateixa línia l'esmena 474.

El Sr. LUCCHETTI : Sí, la 474 és una altra cançó i, per tant, si no importa a la Presidència, la deixarem a part per quan arribi el Departament de Treball.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : D'acord, d'acord; només era per aclarir si...

El Sr. LUCCHETTI : Sí, això quedarà per al mes de gener.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies.

El Sr. LUCCHETTI : Senyores diputades i senyors diputats, jo podria acabar la meua intervenció dient que faig totalment meves les paraules de la meua amiga i Diputada Rosa Barenys; comparteixo plenament, tant la literalitat de les seves paraules com la seva preocupació, però és un tema que un no pot eludir dient que està d'acord amb el que ha dit un altre, perquè crec que aquest és un tema important i per això m'he atrevit a sortir aquí per explicar-ho, per què pensem que és un tema important i per què hem fet nosaltres aquestes esmenes.

Les hem fetes per tres qüestions, i em referiré a les tres. En primer lloc, perquè és una esmena d'aquestes que en diuen «clàssiques», vostès, aquestes que presentem cada any i que cada any ens les voten en contra, per això són clàssiques, diguem-ne, no? Primer, per això. En segon lloc, perquè nosaltres suposo que també, com tots vostès, el nostre Portaveu ha rebut un escrit de la Federació Catalana pro Persones amb Disminució Física, que ens va fer pensar de nou que aquest era un tema que malgrat la nostra poca esperança que les esmenes clàssiques deixin de ser clàssiques —vull dir que, segurament, l'any que ve les haurem de tornar a presentar—, era un tema important que aquí, a més, es donaven elements que es quantificaven les necessitats d'aquest sector, en aquest moment, i nosaltres, per això, aquest ha estat el segon motiu per què hem fet aquesta esmena. Però el tercer motiu —i em permetran que em refereixi a una experiència molt personal—, el tercer motiu va ser que, a finals del mes passat, de novembre, vam assistir, una sèrie de diputats d'aquest Parlament —entre els quals hi érem jo i algun altre membre de Convergència i Unió, que no és diputat, si no ho recordo malament... Ah!, sí, perdó, sí, sí...; pensava que hi havia una persona de la Generalitat, directament—, i vam participar en una taula rodona, organitzada aquí, pel Patronat de Disminuïts Físics, aquí a Barcelona, al Centre Cívic de Sants. Un servidor de vostès, i parlo a títol estrictament personal, mai ha sentit tanta vergonya com aquell dia, perquè crec que vam donar la sensació que els diputats desconeixem absolutament aquest tema, i no només els diputats, sinó, jo diria —els diputats seria molt més greu, segurament—, però que les persones que pretesament ens considerem, quan ens mirem al mirall, normals, desconeixem aquest tema, desconeixem les dificultats reals que estan, en aquests moments, passant aquesta gent —jo ja sé que diputats que avui estan aquí a la Cambra tenen persones de la seva família afectades per això, i, per tant, poden dir que ells sí que ho coneixen—, però jo parlo, dic, d'una experiència molt personal

meva, i la veritat, vaig quedar extraordinàriament tocat, no només del que hi havia allà davant sinó de la resposta que nosaltres vam ser capaços de donar, una resposta nul·la, una resposta que a mi, la veritat, em va fer vergonya.

Aleshores, per això portem aquestes esmenes aquí. L'esmena es pot mantenir gràcies a una esmena tècnica —presumptament tècnica, que de tècnica no en tenia res, però que me la van deixar colar com a tècnica, per benevolència del Grup que dona suport al Govern— d'aquests 112 milions. Per què? Perquè nosaltres destinàvem a aquestes partides ajudes a disminuïts físics, psíquics i sensorials, a més a més de les partides que ja hi ha en el Pressupost, un augment de 1.321 milions de pessetes. D'on sortia aquesta partida? Sortia d'aquest augment de deute públic que nosaltres proposàvem i que no se'ns ha acceptat, i, per tant, aquesta partida quedava fora, si no hagués estat perquè l'hem recuperada gràcies a aquesta esmena tècnica i els 1.321 milions de pessetes s'han convertit en 52 milions de pessetes, que nosaltres destinàvem a aquesta partida, tot i que, realment, aquesta quantitat de 1.321 milions de pessetes, aquí a Catalunya, no era una xifra que sortia no se sabia d'on, era la xifra que sortia d'aquest estudi documentat que ens havia enviat aquesta institució, i que a nosaltres ens permetia fer aquesta esmena amb la voluntat de començar a resoldre alguns dels problemes econòmics que afecten aquest sector.

I després tenim l'altra esmena, que és l'esmena en què destinàvem 36 milions de pessetes, també procedents d'aquest sistema de finançament a corporacions locals —que per una sèrie de raons ha quedat reduït a 10 milions de pessetes, també—, destinàvem 36 milions de pessetes, i que vénen d'aquesta esmena número 40, d'aquesta esmena tècnica. I és a Serveis Socials d'Assistència Primària a través dels ajuntaments, que pensem que tenen un paper importantíssim a jugar aquí. Nosaltres aquí sí que hi voldríem insistir, perquè l'Administració autonòmica és evident que té un paper fonamental pel volum de recursos que té i per les possibilitats que té d'ordenar campanyes o d'orquestrar campanyes de tipus més general, però qui està a prop, qui està a prop dels ciutadans, qui està a prop de les persones que tenen dificultats en aquest sentit, qui està a prop dels disminuïts físics, psíquics i sensorials, són els ajuntaments i són els que amb millor criteri poden repartir, poden ajudar a distribuir aquests fons, i és en aquest sentit que nosaltres augmentàvem aquesta partida.

Senyors diputats i senyores diputades, jo, quan he escoltat la resposta que ha fet a la senyora Rosa Barenys el diputat de Convergència i Unió, i parlava de la partida oberta, em recordava quan ahir el senyor Escudé parlava de l'any que ve, em recorda el de l'any que ve : «No, aquest any; l'any que ve». Sincerament, nosaltres creiem que no és la manera de resoldre aquest problema, creiem que vostès haurien de votar favorablement aquestes esmenes, a la del Grup Socialista —que desgraciadament ja han votat en contra—, i a la nostra, perquè és d'absoluta justícia; no es demana res que no sigui absolutament just.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Gràcies, senyor President; des de l'escó estant. La justícia no està gens renyida amb les possibilitats d'atendre els problemes. Quant a les dues esme-

nes, a mi em sembla que el fet que vostè s'ha referit a la sensibilitat d'uns o d'altres o de tots, bé, jo penso que aquesta és una sensibilitat que tots tenim, uns en més grau i els altres en menys grau, però que tots tenim, i que vostè mateix feia referència que la possibilitat d'haver deixat colar, deia, una esmena en forma de tècnica perquè això fos possible i vostè pogués fer la defensa que ha fet, ja ho demostra : hauríem pogut ser absolutament reglamentistes, i no ho som.

Jo no vull entrar, concretament, en la discussió de les dues esmenes, en el sentit que, tant l'una com l'altra, de la forma com vostè les ha plantejat, jo diria que en el fons les ha fetes bé, però que des d'un punt de vista possible tècnic tampoc no ho serien, és a dir, vostè, per despesa corrent proposa un ingrés d'un capítol que és de deute públic, i això, vostè sap o hauria de saber que no és possible. I, per altra banda, l'esmena 376, quan diu «procedents de majors ingressos per transferències», sàpiga que la Direcció General, és a dir, que l'ICASS es manté de dues fonts bàsiques : una, la Direcció General de Serveis Socials, i l'altra, el que és recaptació pròpia, que és una quantitat molt petita, són 200 milions de pessetes. Per tant, els majors ingressos, d'on? Si l'ICASS, hi insisteixo, només té la possibilitat de rebre ingressos per part de la Direcció General, hauria de ser amb una baixa, en tot cas, d'aquesta Direcció General.

Però insisteixo que no és pas una crítica a la forma com s'ha fet l'esmena, sinó al fons, i em reafirmo en el que abans li he comentat, en nom del meu Grup i amb l'autorització del Conseller d'Economia i Finances, de la possibilitat que aquesta és una partida oberta, i el compromís, he dit —el compromís, he dit—, que molt breument es pugui donar resposta a aquest capítol, a aquesta petició, i així es farà, encara que no sigui concretament a les partides a què vostè fa esment.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies...

(*Ll. Sr. Lucchetti s'aixeca per parlar.*)

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*) : Senyor President, un segon, només, és perquè ha fet esment que una es finançava amb deute públic, això jo vinc a dir, en tot cas, que els senyors diputats, a l'hora de votar, sàpiguen que no es finança amb deute públic, sinó amb una esmena...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Prego el senyor Diputat que prèviament a intervenir demani per intervenir, perquè vostè ja intervé, i aquesta Presidència ha de saber per què vol intervenir, i em sap greu haver-lo d'interrompre, perquè probablement té raó i aleshores vostè està intervenint. Li prego que respecti les regles del joc. Ara vol aclarir el tema que acaba de dir? Aclareixi el tema.

El Sr. LUCCHETTI : Sí, si m'ho permet la Presidència —i demano disculpes—, és per aclarir que en l'explicació en contra s'ha dit que una de les esmenes es finança amb deute públic. No és així, entre altres coses perquè no s'ha deixat que es financés amb deute públic. Si no, no serien 50 milions, sinó que no s'ha deixat per la Mesa de la Comissió en aplicació del Reglament, és així, no s'ha deixat que es fes amb deute públic, i, per tant, s'ha hagut de reduir la quantitat a 50 milions de pessetes.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Agraeixo que ho hagi aclarit, perquè no és que no s'hagi deixat, sinó que no es va poder tramitar perquè la Mesa de la Comissió va interpretar

que no era reglamentària la seva tramitació.

Sotmetrem a votació, per tant, aquestes quatre esmenes. Recordo als senyors diputats que són l'esmena 375, la 376 i la 145 i la 146, corresponents a l'Estat d'Ingressos.

Diputats que estiguin a favor d'aquestes esmenes, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que desitgin abstenir-se?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 26 vots a favor, 47 en contra i 3 abstencions.

Correspondria ara, segons la numeració publicada en el *Butlletí*, la 377, però donat el contingut de l'esmena, seria substanciada prèviament a l'Institut Català del Sòl, que seria entorn de l'esmena 442. Per tant, prego als senyors diputats que prenguin nota que la 422, prèviament a la 422, substanciarem la 377, perquè correspon a l'Institut Català del Sòl.

Entraríem, per tant, ara, al Departament de Política Territorial, amb la primera esmena, que és l'esmena 378, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, té la paraula l'Ilustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President, agraint-li que em doni la paraula procedimentalment en forma correcta, i que em deixi defensar aquestes esmenes perquè la Mesa i el Reglament m'ho permeten.

Miri, li agruparem totes les esmenes del Departament de Política Territorial i Obres Públiques que el nostre Grup parlamentari té pendents de defensar davant de la Cambra, és a dir, la 378, la 383, la 386, la 387, la 394 i la 415.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. 378, 383, 386, 387, 394 i 415. Falta la 388. Si aquesta Presidència no va errada, falta la 388.

El Sr. VIVES : Aquesta Presidència té tota la raó.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, senyor Diputat.

El Sr. VIVES : D'altra banda, no és la primera vegada... Bé, el senyor Codina deia fa un moment que la justícia no estava renyida amb les possibilitats. Això es pot interpretar de molt diverses maneres, en un sentit restrictiu, fins i tot, de la justícia, cosa que segurament no fóra bo. En qualsevol cas, el que en un debat pressupostari no està gens renyit amb les possibilitats és la mateixa actuació política, és a dir, la capacitat, a partir d'una suma de voluntats, de modificar prioritats en els criteris d'actuació de tal o tal departament.

En aquest sentit, nosaltres hem fet una sèrie d'esmenes, que parteixen de la filosofia de reduir el capítol II, bàsicament perquè no entenem com un tema com els incentius de personal aplicats pel capítol I poden créixer de 8 a 29 milions de pessetes, en un departament en el qual els diferents grups de l'oposició d'aquesta Cambra ja comencen a tenir un cert costum, no només de parlar del tema famós de «bufandes», sinó que comencen a haver-hi ja dos tipus de «bufandes», diguem-ne, les «bufandes» tradicionals i les «bufandes» amb denominació d'origen «Conselleria de Política Territorial i Obres Públiques». Bé, que ara passi de 8 a 29 milions de pessetes sembla, si més no, un xic escandalós. Per tant, es tractava de reduir això. Com es tracta de reduir partides com «altres despeses diverses», no esclarides en les Memòries, no esclarides en els programes... Dues partides curioses, d'«inversions en terrenys» i

«inversions en altre immobilitzat material», curiosament, diguem-ne, partides que criden l'atenció perquè estan col·locades en el Gabinet del Conseller, i no, per tant, en cap altre indret del Pressupost. Segurament d'aquí ve la confusió del nostre Grup.

Es tracta, amb aquestes baixes, d'incrementar la dotació de quatre temes que ens semblen importants : els ajuts a planejament municipal, les subvencions pel sistema de tarifació social en transports públics, la rehabilitació del patrimoni i el Consorci d'Aigües de Tarragona, amb criteris que, utilitzant unes argumentacions del Grup parlamentari de la majoria, els estalvio, perquè estan en altres debats d'aquesta Cambra, a partir de l'aplicació del criteri de solidaritat a tot Catalunya envers una zona realment afectada pel problema de l'aigua.

Ara, el *leitmotiv* bàsic d'aquestes esmenes està centrat en dos temes : un primer tema, la consideració de l'empresa ADIGSA, a la qual segurament serà bo que en iniciar el nou període de sessions dediquem una certa atenció especial. Nosaltres som conscients que tot el traspàs del que avui està sota l'aixopluc d'aquesta empresa és un traspàs difícil de gestionar, complicat, que ha vingut plagat d'errors, que ve amb una sèrie de mancances i que fa heretar a la Generalitat de Catalunya una situació realment difícil de resoldre. Ara bé, tot això no pot ser excusa perquè aquesta empresa estigui actuant en la forma que ho fa, i, per l'hora que és, jo vull centrar-me només en un aspecte : des del punt de vista de la defensa del ciutadà. Hi ha bosses importants de ciutadans d'aquest país que, en el seu dia, van concertar crèdits amb l'organisme rector abans del que avui està gestionant ADIGSA. Molts d'aquests crèdits van ser pagats, però sembla ser que en el traspàs no constaven com a tals, continuaven constant com a impagats. Naturalment, el ciutadà tenia tots els rebuts a les seves mans, i podia donar prova fefaent que estava pagat, aquest crèdit. Aquesta empresa que en pura normalitat el que havia d'haver fet era adreçar-se al ciutadà per reclamar-li el pagament d'aquestes quantitats, no ho ha fet així; no ho ha fet així, i s'ha dirigit a l'ajuntament del municipi en el qual viu aquest ciutadà, per explicar-li que aquest ciutadà és un deutor —que no ho era— d'ADIGSA, i encarregar a l'ajuntament que gestioni el cobrament d'aquestes quantitats o, si més no, que serveixi de pont entre l'Administració de la Generalitat, a través d'aquesta empresa, i el mateix ciutadà.

Això és absolutament criticable des de qualsevol punt de vista que es vulgui mirar. S'ha parlat abans de plantejaments morals, d'esperit de justícia, d'un món d'humanisme, etcètera; des d'aquest punt de vista és nefast, des del punt de vista polític i administratiu és absolutament inacceptable : un ajuntament d'un municipi no té per què conèixer l'estat de coses, de relació entre un ciutadà i l'Administració de la Generalitat o de l'Estat, sobretot quan del que s'acusa en aquestes cartes és que aquests ciutadans són deutors de l'Administració pública quan realment no ho són. I, per tant, aquest fet —que és un fet que, d'altra banda, el dia que el senyor Conseller i algun senyor diputat vulguin jo els puc portar tota la documentació—, és un fet que ens porta a esmenar el seguit de partides que fan referència a aquesta empresa, perquè és cert, perquè podem col·locar la mà damunt el foc en relació amb aquesta qüestió, i perquè l'actuació i les cartes i el contingut d'aquestes, i el paper que s'obliga a jugar als ajuntaments, que és un tema que no he

tocat, perquè no se'm digui que estimo la confrontació ajuntaments i no sé quina altra administració, però que un ajuntament hagi de conèixer l'estat —a més a més, fals— de relació crèdits entre un ciutadà i l'Administració de la Generalitat a través d'ADIGSA és absolutament improcedent i, per tant, fóra bo que, encara que no votin l'esmena, com a mínim en prenguin nota per corregir-ho. D'altra banda, els vull dir que jo m'he adreçat a ADIGSA, i la carta que he rebut no és precisament estimulante. Segon gran tema : la Direcció General de Transports. Per què? Perquè el pressupost és dolent, perquè és bo... No, miri, perquè és el mateix que el de l'any 86 : fotocopiats, exactament igual, partida per partida. És, segurament, un capítol d'una direcció general que pot passar a figurar en el *Guinness*, és a dir, la capacitat de mantenir any rere any el mateix pressupost fotocopiats, simplement canviant-li la numeració de l'any per al qual va ser aprovat. Que és que no ha canviat res, de les previsions del 86 per al 87? Que és que el del 1986 era un pressupost excessiu? Perquè aquest Diputat ha anat a mirar les esmenes que hi teníem l'any passat, i proposàvem baixes, en aquell pressupost, i se'ns va dir que no, que era absolutament necessari i imprescindible. Que és que resulta que no és necessari ni imprescindible? Perquè, si llavors ens ho van dir, i ara mantenen el mateix pressupost, la qual cosa vol dir que l'any passat era un pressupost relativament inflat, vostès ens van enganyar l'any passat. I, si ens van enganyar l'any passat, aquest Diputat té tota la legitimitat per creure que tampoc ens diuen la veritat enguany. I això, evidentment, és greu en un debat pressupostari. Si no era excessiu l'any passat, vol dir que el d'enguany serà insuficient i, llavors, naturalment, tot el tema del rigor, de la seriositat, del ben estructurat, cau per la seva pròpia base. Si més no, perquè en les previsions legislatives d'aquesta Cambra hi ha l'aprovació de la famosa llei que regula la situació excepcional de la conurbació de Barcelona i les comarques compreses dintre el seu àmbit territorial d'actuació —es diu així, més o menys—, un dels quatre textos de la Llei d'Ordenació Territorial de Catalunya, que contempla la creació d'un ens i d'una planificació en matèria de transport que forçosament —forçosament— han d'incrementar les despeses de la Generalitat de Catalunya. Naturalment, si el pressupost està fotocopiats del de l'any passat, difícilment ens podem creure que això es pugui portar a la pràctica. Potser és que no la volen aplicar, aquesta Llei, i llavors, segurament, no fan falta tantes reunions entre el President de la Generalitat i el President de la Corporació Metropolitana de Barcelona, ni tanta lletra escrita en els diaris, si és que realment no la volen aplicar; fóra bo que ens ho expliquessin, que ens ho diguessin, i que ens n'assabentéssim tots plegats.

Segon tema, la Llei de Transport de Viatgers per Carretera està pendent d'aprovació per aquest Parlament; vam rebre abans-d'ahir el Dictamen del Consell Consultiu; és previsible que s'aprovi dins el mes de febrer... Que és, que tampoc alterarà, en relació amb l'any passat, tota l'estructura pressupostària de la Direcció General de Transports? En definitiva, si veiem coses tan importants com aquesta, o l'any passat vostès no deien la veritat o no l'estan dient enguany. Per aquests dos motius, bàsicament, junt amb els que jo els deia abans, és pels quals hem presentat aquest seguit d'esmenes a aspectes concrets i detallats del Departament de Política Territorial i Obres Públiques.

(*Ll. Sr. Vice-president Segon substitueix l'l. Sr. Vice-president Primer en la direcció del debat.*)

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat Jaume Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, moltes gràcies, senyor President. Bé, senyor Vives, vostè ha dit que, en principi, el conjunt de les seves esmenes anava a reduir el capítol II del pressupost de la Conselleria. Bé, jo li haig de dir que, de les set esmenes que vostè ha defensat, només n'hi ha dues que facin baixa en el capítol II; per tant, a mi em sembla que no és tan gruixut el tema com vostè el plantejava.

Segon tema : estem parlant —pel mateix ordre que vostè l'esmentat— de l'empresa ADIGSA. Bé, l'empresa ADIGSA, de les set esmenes que vostè ha defensat, una esmena parla de l'empresa ADIGSA, que pretén rebaixar-li 100 milions de pessetes i passar-los a rehabilitació del patrimoni edificat. Home!, en aquests moments ADIGSA gestiona 60.000 habitatges en el territori de tot Catalunya, i em sembla molt gruixut intentar rebaixar-li una quarta part del seu pressupost, perquè nosaltres entenem que ho gestiona bé. Vostè també ha parlat de la Direcció General de Transports. Miri, la Direcció General de Transports, continuo dient que, de les set esmenes que vostè ha defensat, només n'hi ha una que parla de la Direcció General de Transports. I què pretén aquesta esmena? Aquesta esmena pretén deixar la Direcció General sense 171 milions i passar, aquests milions, a Secretaria General. I, després, dir que Secretaria General i Gabinet del Conseller estan molt incrementats d'un any a l'altre, que què es fa, etcètera. És a dir, la Direcció General necessita aquests 171 milions per tenir una autonomia en la despesa en allò que li correspon.

I, com a tercer gran tema, li haig de dir que vostè ha parlat de l'alça que volia fer en l'esmena 386 per a les obres del Consorci d'Aigües de Tarragona, de 600 milions de pessetes. Bé, d'on ens els treuen? Home, doncs ens els treuen de les expropiacions. I aquesta partida, bé, no es pot reduir, atès que correspon íntegrament a les expropiacions en curs d'obres de totes les direccions generals del Departament, que l'any 87 està centralitzat en la Secretaria General. A més a més, per al Consorci d'Aigües de Tarragona, el Projecte de Llei de Pressupostos de l'any 87, article 15, apartat 1, lletra b), parla d'uns possibles avals per a aquest Consorci d'Aigües.

Per tot això, senyor President, rebutjarem les esmenes esmentades.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Moltes gràcies, senyor Diputat.

Passem a la votació de les esmenes 378, 383, 386, 387, 388, 394 i 415, en bloc, si no es demana votació separada.

Els senyors diputats que hi estiguin a favor?

Senyors diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors diputats que s'abstinguin?

Les esmenes que hem votat han estat refusades per 19 vots a favor, 47 en contra i 2 abstencions.

Passem ara a l'esmena 379, del Grup d'Esquerra Republicana. Té la paraula el Diputat senyor Marc Aureli Vila. (*Pausa llarga.*)

El Sr. VILA I COMAPOSADA : Senyores diputades, senyors diputats, vaig a donar una relació, primer, de les esmenes,

per números, que no concorden bé amb el que s'ha assenyalat, potser per culpa meua, però ja hem quedat d'acord que es passarà la numeració. Serien les esmenes 403, però també la 404, la 414, la 417, la 426, la 427, la 429, la 435 i la 438.

En realitat, aquestes esmenes, excepte dues, formen un sol bloc, una sola realitat, que exposaré. Però començaré dient el següent, que per a mi crec que és el motiu fonamental pel qual ha presentat aquestes esmenes el nostre Grup. Considerem que els pressupostos no solament han de servir per regir l'aspecte de comptabilitat i de finances de la Generalitat durant l'any en el qual tenen aplicació, sinó que també haurien de servir com a material pedagògic de ciutadania, en el sentit —i em permeto de fer, i perdoneu-me, una recomanació— que s'arribessin a fer uns pressupostos ben presentats, vull dir, rel·ligats amb una certa resistència, poguessin anar, almenys, a totes les biblioteques de Catalunya per tal que els ciutadans sabessin que poden consultar els pressupostos del seu Govern, de la seva Administració pública, ells mateixos. (*Remor de veus.*)

Això ja fóra educatiu, però a més a més, ho dic perquè aleshores es trobarien que, tal com redactem avui dia els pressupostos, aquests ciutadans, molts d'ells, molts d'ells no sabrien, realment, què volen dir les partides, perquè moltes partides no són explicades d'una manera entenedora, i és per això que hem fet aquestes esmenes, principalment. Per exemple, totes aquestes esmenes que es refereixen que en les diferents direccions generals del Departament d'Obres Públiques hi haurà un consell d'assessors, i s'hi posa una xifra —simbòlica, ja ho sé— de 1.000 pessetes, el ciutadà es preguntarà: quant, quines xifres seran, quin nombre seran aquests consellers, i la quantitat que cobrin, en funció de què la cobraran? De dietes o d'una altra mena de remuneració? El ciutadà ho ha de saber! No podem mantenir simbolismes sense saber, els símbols, què representen. Aquest és un punt.

I, referent, per exemple, a l'esmena a la qual he posat el número 404, que es refereix a les retribucions ordinàries del Gabinet del Conseller i Secretaria General, en què ens trobem que la remuneració ordinària i la remuneració extraordinària, de fet, són quasi la mateixa xifra. Jo no dic que no hagi de ser així, per unes raons que, segurament, si en desglosséssim aquesta xifra, ho veuria molt clar, però si nosaltres no ho veiem clar, i no hem tingut temps d'anar a veure documentació —perquè ja sabeu com han anat aquestes coses—, el ciutadà ho entendreà molt menys! Semblarà que el sobresou —perdoneu-me, ho dic amb una certa malícia, si es vol— pugui ser igual que el sou.

Hi ha un altre aspecte, encara, en el cas de l'esmena 427, en la qual a una direcció general, pel que fa a neteja, calefacció, electricitat, etcètera, s'hi posa també una xifra simbòlica: 1.000 pessetes, quan a les altres posen unes xifres consistents, no simbòliques. Per què? Quina explicació hi ha? Estic segur que l'explicació és claríssima, que no hi ha cap misteri, però no hi ha el que hi hauria d'haver, que és l'explicació.

Com que aquestes esmenes no crec que hagin d'anar a discussió, perquè són quasi, jo diria, més de caràcter —i, perdoneu-me— pedagògic —em refereixo de cara a la gent, de cara al poble—, retirem les esmenes.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Moltes gràcies, senyor

Diputat. Les esmenes retirades tenen els números següents : 379, 380, 390, 393, 402, 403, 405, 411 i 414.

La següent esmena presentada és la 381, del Grup Popular. Per defensar-la, té la paraula el senyor Veray.

El Sr. VERAY (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President. Per anunciar que defensaré conjuntament la 381, la 391, la 395, la 397, la 404, la 406, la 410, i la 412; és a dir, totes les que estan referides a les direccions generals del Departament. (*Remor de veus.*)

Fer una defensa d'aquestes esmenes, després...

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Senyor Diputat, perdoni un instant. Prego a la Cambra que guardi silenci. Continui, continui.

El Sr. VERAY : Gràcies, senyor President. Fer una defensa d'aquestes esmenes tal com s'està portant el debat, em porta a no saber si dedicar el meu temps a defensar les altes o a defensar les baixes.

Jo intentaré fer una mica el *pot-pourri* i en unes defensar l'alta, i en les altres defensar la baixa.

Com vostès comprendran, almenys n'hi ha dues, d'aquestes esmenes, que les altes són per a subvencions a corporacions locals.

Ens en trobem una altra, que és la 391, que nosaltres demanem una inversió en material de transport. Em diran: «Per què?» Mirin, el que té aquesta Direcció General d'Urbanisme en aquests moments és d'un milió de pessetes, i, francament, amb un milió de pessetes la Direcció General d'Urbanisme si ha de fer alguna inversió en material de transport, deurà poder comprar una moto i dues o tres bicicletes, però de cotxe, cap.

En la Direcció General de Transports, anem a la compra de terrenys. Com molt bé ha dit l'Illustre Diputat del PSUC, senyor Vives, s'està a punt d'aprovar la Llei de Transport de Viatgers per Carreteres. Allà, en parlar d'aquesta Llei, hi ha unes coses que la Generalitat pot fer, com són estacions de viatgers, que després també surt en una de les esmenes nostres. Aquests terrenys s'hauran de comprar; si no hi ha més diners per comprar, si només deixem els 10 milions, evidentment, no en tindran ni per fer un cobert.

En aquesta mateixa Direcció hi ha la de poder deixar als ajuntaments, o subvencionar els ajuntaments per fer les estacions de viatgers.

En la Direcció de Política Territorial també demanem que puguin tenir més mitjans de transport. Creiem que amb un milió, com els posen, no en tenen pas —com he dit abans— per fer gaires coses.

Quant a la Direcció General de Carreteres, nosaltres demanem que per comptes d'intentar fer-ne moltes de noves, és molt millor sobretot tenir les que tenim en bon estat de conservació, de senyalització, d'explotació i de reposició.

Tornem a parlar de la transferència d'ajuntaments, i, per últim, en la Direcció General d'Obres Hidràuliques, demanem una rehabilitació rural i urbana, ja que creiem que el patrimoni que té Catalunya en aquest camp, particularment i des d'aquesta Direcció General es podria tirar endavant.

Anem una mica a les baixes. Jo no parlaré de totes les baixes, però sí d'una perquè me l'he estudiada una mica i no arribo a entendre-la, que és un compte que es diu «carburrants».

Bé, si aquest compte que es diu «carburrants», jo crec que és

només per emplenar els vehicles amb els quals la gent dels departaments van amunt i avall. Llavors, em trobo que si els sumem tots pugen a 35 milions de pessetes. Però és que n'hi ha un d'ells, que diu que és la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge, que té 400.000 pessetes. Llavors, resulta que, com a mínim, suposo que allà hi haurà un vehicle, hi haurà un cotxe per al Director General. Si aquestes 400.000 pessetes, les necessiten per gastar en un any i en un sol vehicle, resulta que en tot el Departament hi ha 88 cotxes disposats a sortir. Jo no sé si hi són, 88 cotxes; crec que no.

Llavors, és clar, com que crec que no, crec que és una mica massa els 35 milions de carburant perquè els empleats puguin anar amunt i avall. Per això, les baixes que hem proposat en aquestes diverses direccions generals.

No parlaré de les publicacions i de les propagandes perquè ja l'any passat em varen dir que era necessari fer propaganda. Jo sempre he dit que la millor propaganda que pot fer el Departament són les obres ben fetes, i no tanques i tot això. Que la gent hi passi, i que vegi que sigui fet.

Per totes aquestes paraules, senyors, els demano el vot favorable a aquestes esmenes.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Moltes gràcies. Per al torn en contra, el Diputat senyor Jaume Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA (*de l'escó estant*) : Sí, moltes gràcies, senyor President. Bé, en primer lloc, senyor Veray, un aclariment : vull dir, la partida de carburants no solament abasta els cotxes oficials en desplaçaments dels càrrecs de la Generalitat, sinó les maquinàries d'obres públiques i que, per tant, fins ara, que sapiguem, funcionen amb carburant. Per tant, hi queda inclòs això.

Bé, llavors, quant a les esmenes que ha presentat el seu Grup, jo li haig de dir que, bé, en primer lloc, l'esmena 381, per exemple, pretén que el Departament de Política Territorial no faci conèixer les actuacions de l'Escola de Sobrestants en fer la baixa que fa, i ens sembla que serà important que això sigui conegut.

En l'esmena 391, bé, el que pretenen és invertir en material de transports a l'alça, però el que fan és treure aquest milió de pessetes de dietes de locomoció i trasllat, queviures i productes farmacèutics. Si realment no hi pot haver ni una trista farmaciola per curar algú que estigui malalt, doncs, ens sembla que realment poques inversions en material de transport es podran fer.

A la 395, jo li diria que seguint amb la seva tònica de fer les baixes de carburants, productes farmacèutics i activitats, doncs, deixa la Direcció General de Transports sense poder fer desplaçaments pel territori de Catalunya i sense poder fer cap tipus d'activitat per donar a conèixer la seva actuació anyal.

En el mateix sentit, li haig de dir que en la Direcció General de Política Territorial, doncs també volen fer una baixa als productes de farmàcia i a les publicacions de treballs i altres activitats. Bé, ens sembla que aquestes partides no es poden reduir perquè, entre d'altres coses, la baixa que vostès pretenen fer és la meitat que correspon bàsicament a les publicacions dels treballs d'estudi, de recerca en el medi ambient i de planificació territorial.

I, per fi, a la Direcció General de Carreteres, doncs, també fan un reguitzell de partides de baixa, des de carburants fins a

publicacions, obres en carreteres, etcètera, partida que, sobretot la 660.03, de 1.000 milions de pessetes, és imprescindible per complementar i portar a terme les obres que s'estan executant en aquest moment, i llavors fan una alça que diuen que cal fer carreteres. Home!, ja les fem amb la 660.03.

Per totes aquestes raons, senyor President, rebutjarem les esmenes presentades.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Moltes gràcies. Anem a votar, doncs, les esmenes 381, 391, 395, 397, 404, 406, 410 i 412. Algun Grup parlamentari demana votació separada d'alguna d'elles? (*Pausa.*) (*Ll. Sr. Vives s'aixeca per parlar.*)

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President; de la 397 i de la 406.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Juntes entre elles? Sí? (*Pausa.*) Doncs, passarem a la votació totes les esmenes que he assenyalat, excepte la 397 i la 406, que les votarem posteriorment.

Senyors diputats que hi estiguin a favor?

Senyors diputats que hi estiguin en contra?

Senyors diputats que s'abstinguin?

Les esmenes han estat refusades per 23 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar les esmenes 397 i 406.

Senyors diputats que hi estiguin a favor?

Senyors diputats que hi estiguin en contra?

Senyors diputats que s'abstinguin?

Les esmenes han estat refusades per 3 vots a favor, 68 en contra i 3 abstencions.

Passem, a continuació, a l'esmena 382, que presenta el Grup Popular. (*Ll. Sr. Veray s'aixeca per parlar.*)

El Sr. VERAY (*de l'escó estant*) : Perdó, senyor President, aquesta esmena encara que aquí digui que és nostra, no és del Grup. El Grup Popular, l'esmena número 46, que és la que porta aquí baix, és una esmena que vam defensar ahir, i que precisament és l'esmena 155 al Departament de Presidència. Per tant, jo no sé com s'ha colat aquesta esmena... (*Rialles.*)

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Aquesta esmena no és seva?

(*Ll. Sr. Vila i Fontcuberta s'aixeca per parlar.*)

El Sr. VILA I FONTCUBERTA (*de l'escó estant*) : Senyor President, em sembla que aquesta esmena pertany al Grup Mixt.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Sí? És del Grup Mixt? Aleshores és un error en la producció del Dictamen. Doncs té la paraula el senyor Casals per defensar l'esmena 382.

El Sr. CASALS I PARRAL (*de l'escó estant*) : Senyor President, moltes gràcies. Efectivament, aquesta esmena, per error de publicació correspon al Grup Mixt, i defensaré conjuntament les esmenes 382, la 385 i, de la 384, n'anuncio la retirada.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Moltes gràcies.

El Sr. CASALS I PARRAL : Les dues esmenes són similars, i no pretenen res més que una alta a favor de les empreses explotadores d'estacions d'esquí, perquè és un sector que, a causa dels canvis meteorològics i a la inversió molt alta que va fer anys enrere, està passant, en aquests moments un moment molt difícil. És el que se'n pot dir realment un mal moment, i es pot perdre quelcom que és molt important per a Catalunya.

La baixa està motivada que la partida... Bé, haig de dir una cosa, que la consignació que té l'any 86 i l'any 87 aquesta parti-

da que volem incrementar és la mateixa, i és una quantitat només de 6.700.000 pessetes. En canvi, la baixa està motivada perquè creiem que aquesta partida ha crescut enormement respecte a l'any passat, ha crescut un 30%, i creiem que es pot reduir perfectament, i el nostre Grup hem de dir que no és partidari d'aquest tipus de subvencions.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Per a un torn en contra? El senyor Jaume Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, moltes gràcies, senyor President, molt breument per justificar que les dues baixes que pretén el Grup Mixt, una és de publicacions, treballs i altres activitats, amb la qual cosa permetria la no-publicació de la revista *Espais* i altres publicacions per transferir la investigació que elabora la Secretaria General, i que l'altra baixa que pretén el Grup Mixt s'ha de mantenir íntegrament, atès que correspon a la tasca de recerca del Departament, que permet, a través de les dites transferències, el finançament de dotacions vinculades a la recerca i al desenvolupament.

Per altra banda, només dir que l'alta que es pretén de subvenció a empreses explotadores d'esquí, aquesta és una tasca que fan conjuntament dos departaments, el de Comerç i Turisme i el de Política Territorial, i que en la partida corresponent de la Direcció General de Carreteres figuren 109 milions de pessetes per millorar les infraestructures d'accés a les estacions d'esquí.

Per ambdues raons votarem en contra de les esmenes.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Passem, doncs, a la votació de les esmenes 382 i 385.

Senyors diputats que estigui a favor de les esmenes?

Senyors diputats que hi estigui en contra?

Senyors diputats que s'abstinguin?

Les esmenes han quedat refusades per 3 vots a favor i 71 en contra.

Passem a l'esmena següent, que és la 389, del Grup Socialista. Té la paraula el senyor Esteve Tomàs.

El Sr. TOMÀS : Sí, per defensar l'esmena 389, senyor President. Senyores i senyors diputats, nosaltres ahir vàrem presentar en el Departament de Política Territorial un conjunt d'esmenes, bàsicament als organismes autònoms que el configuren, i en aquesta segona part —per dir-ho d'alguna manera— del debat pressupostari, hem fet esmenes, les que nosaltres creiem més importants del que han de ser les prioritats del Departament de Política Territorial, i també un altre tipus d'esmenes, una de les quals passo a defensar —l'altra la defensaré posteriorment—, que és un intent, a través del debat pressupostari, de racionalitzar l'administració del Departament de Política Territorial, en el sentit d'aconseguir que aquest Departament tingui una administració més eficaç, que sigui més barata, que sigui menys burocratitzada, i segurament si reeixíem en aquest intent —cosa que, evidentment, dubtem moltíssim—, aconseguiríem, a més a més, alliberar uns centenars de milions que potser podríem destinar a accions molt puntuals, però molt importants per al nostre país, com puguin ser ajudes a llogaters desnonats, o a habitatges per a famílies amb unes rendes baixes, etcètera. Són xifres importants perquè importants podrien ser les seves destinacions finals.

Resulta que aquest Departament va ser precisament el que

va rebre les transferències més ràpides de totes les transferències que s'han rebut, en virtut del desplegament de l'Estatut d'Autonomia; i, què ha fet el Departament? És el Departament que ha copiat, fil per randa, aquella administració enfarfegadora, burocratitzadora que sempre havíem criticat que sostenien els ministeris abans que es produís el procés de transferències.

Llavors resulta que ens traspassen l'INUR, doncs creem una cosa nova : l'INCASOL; ja tenim l'INUR de Catalunya. Que ens traspassen l'Institut de Promoció Pública de l'Habitatge, creem un altre institut, és a dir, creem, aleshores una empresa : ADIGSA. Mantenim les direccions generals, a més a més, creem organismes autònoms en diferents àmbits. Tot plegat, que avui tenim una administració que, sincerament, jo crec que és molt poc operativa i molt costosa.

Per exemple, el paradigma del que estic explicant és en matèria d'habitatge, és a dir, els pressupostos en matèria d'habitatges —protecció oficial o no— van a parar a una direcció general, la d'Arquitectura i Habitatge; aquesta ho passa sense fer res més, dos talonets, els passa a l'INCASOL, un institut que depèn de la Direcció General d'Urbanisme, i, per si no n'hi hagués prou, doncs, ho passa a una empresa que es diu ADIGSA, i si ara ADIGSA arriba a un conveni amb ajuntaments —en virtut, doncs, del que es va desplegar a través dels acords amb la Federació i Associació de Municipis—, tindrem, bé, que els mateixos diners van a quatre departaments o direccions generals, organismes autònoms, empreses, etcètera. I pensem que això no és bo. I en aquest sentit, nosaltres demanem que s'agrupi en una sola direcció general, perquè crec que és inútil que n'hi hagi dues, la Direcció General d'Urbanisme i la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge.

Si agafem la Direcció General d'Urbanisme, veiem que, evidentment, és una direcció general que només té un programa, que és el programa de planejament —que és lògic—, que es dedica, doncs, al desplegament de l'urbanisme a Catalunya, que se li destinen molts diners en capítol I, més de 600 milions, en té molt de capítol II, 200 milions, suposo que són justificats en virtut de la renovació dels diferents plans d'urbanisme que s'estan fent a Catalunya, és lenta, doncs, perquè en té molts d'acumulats, hauria de ser més àgil, però, diguem-ne que, podem dir que es pot justificar el capítol I i el capítol II. No té inversions, perquè tot el que fa és dir, la seva inversió o transferències de capital les destina novament a INCASOL o bé a alguna petita partida, de 41 milions, a corporacions locals. No fa res més. Però, de tota manera, diguem, queda reconegut el seu treball de planejament, que és molt important.

Però, en canvi, si agafem la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge, veiem que està molt ben dotada, amb 7.000 i escaig milions de pessetes, dels quals la majoria —més de 5.000— van a l'INCASOL —és a dir, no fa res més que el talonet, cap a l'INCASOL—, i que els altres se'n van d'INCASOL a ADIGSA i, simplement, la seva funció específica com a Direcció General és la rehabilitació d'habitatges i les actuacions en cascs antics, que pugen 600 milions de pessetes. Doncs per aquests 600 milions de pessetes tenim unes despeses, també, de 600 milions de capítol I i de 200 milions de capítol II. És a dir, que són absolutament injustificats.

El nostre sentit és dir : i, a més a més, per fer tot això, a més a més fa foment de planejament; aquest foment de planeja-

ment si ja el fa la Direcció General d'Urbanisme no té per què fer-lo la d'Arquitectura i Habitatge, es pot unificar, pot ser la mateixa Direcció General, i, de programes una mica eficaços o propis de la delegació, és el que se'n diu les «Ajudes per a la construcció i rehabilitació d'habitatges». Tota la resta, és a dir, un programa específic que se'n diu «Promoció i administració d'habitatges», que hi destinen 27 milions de capítol I i 15 de capítol II, que té un cap de servei, un cap de secció, dos col·laboradors tècnics, un administratiu i vuit auxiliars administratius, l'únic que fa és enviar 548 milions a INCASOL-ADIGSA —guió ADIGSA, per entendre'ns— i 1.700 a INCASOL per capítol VII, no fa res més.

Jo crec que, si el Departament s'ho plantegés seriosament, en la unificació d'aquestes direccions generals i les que després tractarem, penso que podem tenir una administració més eficaça, més barata, més operativa, més desburocratitzada i que, segurament, posaria al dia el que ha estat un departament que va rebre inicialment les primeres transferències —transferències molt importants—, que el seu procés pràcticament ha quedat tancat, doncs, ara fa un any i mig, en el qual al darrer traspàs no hi hem fet cap esmena perquè veiem que és un procés que costa i que, per tant, donem un marge de confiança al Departament, que és el traspàs en matèria d'aigües, però que, si amb tot el que hem fet, no som capaços d'aconseguir-ho, senyor Conseller, aquí tenim una administració que no és operativa, que és la reproducció hermètica, millor dit, és la fotocòpia d'aquella administració que sempre havíem criticat.

Nosaltres, amb aquesta esmena, és, ja dic, un bloc d'esmenes, que demanem que aquest departament reorganitzi les seves direccions generals, es reorganitzin en funció dels organismes autònoms que ha creat, i penso que, d'aquesta manera, faríem un bon favor a favor de la política territorial que, tots nosaltres segur que hi coincidim, és una de les polítiques més importants per al desplegament socio-econòmic del nostre país.

Res més. Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Per a un torn en contra, el senyor Jaume Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA (*de l'escó estant*) : Sí, moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats. Bé, en primer lloc, senyor Tomàs, vostè ha parlat d'estalvi de diners per estalvi de personal. Home! jo li recomanaria que vostès no estalviessin en màquines calculadores, perquè en l'esmena que van presentar —que s'ha esmenat en el *Butlletí*— hi havia una diferència, que l'alta era superior a 107.999.964 milions de pessetes; una calculadora no és tan cara.

Bé, llavors, el que pretenen amb aquesta esmena és agafar i, de dues direccions generals que tenen funcions específiques i concretes, fer-ne una direcció general que és un híbrid d'ambdues. A nosaltres ens sembla que això no és possible, i no és possible per les raons que jo ara li donaré. Primer, perquè la tendència moderna a Europa és especificar la tasca urbanística, per un cantó, i la tasca, diguem-ne, arquitectònica o constructiva, per un altre. Per tant, vull dir, si en aquests moments, doncs, la tendència és que cada una de les funcions d'ambdós conceptes és molt específic, no els vulguin ajuntar en aquests moments. I, per què? Doncs perquè la Direcció Ge-

neral d'Urbanisme té una important tasca en matèria de planificació i disciplina urbanística; en canvi, la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge fa el control de la política d'habitatges, de rehabilitació urbana i rural i de construcció de nous habitatges de protecció oficial, així com els ajuts a la incentivació del sector de la construcció per la via del subsidi del comprador, així com els ajuts als patronats municipals d'habitatges de determinades ciutats, inclosa la de Barcelona. És a dir, que fa una tasca de control, fa una tasca de qualitat de construccions d'habitatges, fa una tasca de sanció d'aquells elements que no són prou adients al nivell de construcció de l'any 86 o 87 i que, per tant, té els seus motius específics.

I ja, per acabar, l'únic que li voldria dir, senyor Tomàs, és que vostè, per defensar la seva esmena, deia que la gestió i els aprofitaments dels recursos materials, humans i inversió de diners, doncs, serien millors. Home!, jo li haig de dir que, de l'any 84, en què el *ratio* de cada pesseta de gestió de capítol I i II generava 2,7 pessetes d'inversió, l'any 86, aquesta mateixa pesseta de gestió, capítol I i II, genera 5,4 pessetes d'inversió, és a dir, el doble, amb la qual cosa, parangonant una frase famosa que corre per la ciutat, diríem que «més productivitat que mai», senyor Tomàs.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Moltes gràcies.

Passem a la votació de l'esmena 389.

Els senyors diputats que hi estiguin a favor?

Els senyors diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors diputats que s'abstinguin?

L'esmena ha estat refusada per 18 vots a favor i 52 en contra.

L'esmena següent és la 392, presentada pel Grup Socialista. Té la paraula el senyor Oliart.

El Sr. OLIART : Senyor President, senyores i senyors diputats, aquesta esmena que nosaltres proposem és la d'una nova partida, creació d'una nova partida de transferència a l'INCASOL per a intervencions en l'ARI de la ciutat vella de Barcelona.

El proppassat dia 13 d'octubre, i després d'una perllongada espera, l'Ajuntament de Barcelona ha vist resolta la seva sol·licitud que fos declarada «Àrea de Rehabilitació Integrada» —ARI— la zona de Ciutat Vella de Barcelona. Segons el Reial Decret 2329/83, del 28 de juliol, sobre Protecció a la Rehabilitació de Patrimoni Residencial i Urbà, la declaració d'«Àrea de Rehabilitació Integrada» tindrà per objecte la millora i recuperació dels conjunts urbans, de les seves activitats econòmiques i socials que els són pròpies, així com de les condicions de vida dels residents, mitjançant les actuacions sobre edificis, espais lliures, infraestructura, serveis i equipaments necessaris.

Ara, amb el Decret de la Generalitat declarant ARI la zona que comprèn barris tan antics com són el Raval, la Barceloneta, el Gòtic i la Ribera, serà possible endegar un projecte de llarg abast, acariciat per l'Ajuntament de Barcelona des del primer moment —em refereixo, naturalment, a l'ajuntament socialista— i que té com a finalitat bàsica dignificar una zona que coincideix, quasi exactament, amb la Barcelona de l'edat mitjana. Es tracta —i cal subratllar-ho— de rehabilitar un conjunt de barris que, per diverses raons i circumstàncies, es troben avui en una situació de profunda degradació.

L'acció rehabilitadora programada per l'Ajuntament de Barcelona tindrà lloc al llarg d'un període determinat d'anys, i con-

templa la immediata millora dels habitatges existents, l'obtenció d'equipaments primaris i millores urbanístiques importants; conjugant-les amb l'atenció als valors culturals i històrics de la zona, així com el foment de la reactivació econòmica d'aquesta zona i fixar la població al seu mitjà urbà.

Un programa tan ambiciós, necessita fortes inversions públiques, i la Generalitat, ateses les seves competències en matèria d'habitatge i urbanisme, i pel fet que ja té traspassats els serveis i dotacions econòmiques pel que fa a la promoció pública de l'habitatge, ha de finançar adequadament una bona part de les actuacions previstes en l'ARI de Ciutat Vella. Per això, creiem que és convenient obrir en els Pressupostos d'enguany una partida específica amb aquesta finalitat, dotada inicialment amb la quantitat de 100 milions de pessetes, encara que, segons informacions obtingudes, aquesta xifra hauria de ser augmentada a 1.000 milions de pessetes per tot l'any 1987.

És possible que se'ns objecti, per part del representant de Convergència i Unió, que la comissió gestora preceptiva encara no s'ha constituït, i que aquesta comissió gestora té, com una de les seves funcions, precisament, l'elaboració, desenvolupament i control del programa anual d'actuacions. Això és ben cert, senyores i senyors diputats, però cal dir que la constitució de la dita comissió és imminent i que, mentrestant, existeixen converses i negociacions molt avançades entre representants de l'Ajuntament de Barcelona i el Departament de Política Territorial sobre les inversions l'any 1987. Com sigui que és ara quan estem debatent els pressupostos, crec que no hi pot haver cap inconvenient per aprovar la creació d'una partida per aquest concepte.

De qualsevol manera, senyores i senyors diputats, si el representant de Convergència i Unió ens informa convenientment de la línia de finançament que té previst el Consell Executiu, respecte a l'àrea de Ciutat Vella, i de la seva concreció en els Pressupostos de la Generalitat, nosaltres, amb molt de gust, retirariem aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Moltes gràcies, senyor Diputat. Si el senyor Diputat que vol fer el torn en contra ho creu convenient, passariem ara a la defensa d'una altra esmena similar, la 377, que havíem deixat aparcada, perquè estava mal col·locada en el seu lloc, i després hi podria haver el torn en contra de les dues, en tot cas.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, senyor President, preferiria acumular el torn en contra.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Moltes gràcies. Senyor Maties Vives?

El Sr. VIVES : Gràcies, senyor President. En realitat l'esmena és absolutament idèntica; donariem per reproduïts els arguments que donava ara l'Il·lustre Diputat del Grup Socialista, afegint-hi que, naturalment, si en el Decret del mes d'octubre de la Conselleria es preveia ja la creació d'aquella comissió gestora, a això cal anotar-hi, en qualsevol cas, un compromís establert en ferm, per part de l'Ajuntament de Barcelona, d'aportar, a aquesta rehabilitació una quantitat mínima de 1.000 milions de pessetes/any, i, consegüentment, nosaltres enteníem —la nostra esmena anava per aquí— que la Generalitat era bo que es comprometés a fer-hi una aportació, com a mínim, idèntica a la que es comprometia l'Ajuntament de Barcelona,

és a dir, en aquest cas, els 1.000 milions de pessetes anuals. Com sigui que, d'aquests 1.000 milions, 900 venien finançats amb un increment de deute —l'esmena ha quedat reduïda a 100 milions de pessetes—, quedi, en qualsevol cas, constància de la voluntat del nostre Grup que l'aportació de la Generalitat per a l'any 1987 fos de 1.000 milions de pessetes, per donar compliment al que s'estableix en el pla de rehabilitació en l'Àrea de Rehabilitació Integrada de Ciutat Vella de Barcelona.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Moltes gràcies. Per a un torn en contra, el senyor Jaume Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, moltes gràcies, senyor President. Bé, en primer lloc, jo diria, senyor Vives, que l'esmena és absolutament idèntica en l'esperit, que no en la matèria. Perquè, és clar, hi ha 900 milions de pessetes de diferència que ballen entre l'esmena socialista i l'esmena de vostès. Hi ha 900 milions de pessetes que ballen.

Bé... (*Remor de veus*), no, perdó, de paraula, no d'escrits. D'escrits diuen 100 milions vostès i 1.000 milions el PSUC.

Bé, aleshores, jo el que els haig de dir és que no podem votar a favor d'ambdues esmenes per una raó molt senzilla : primer, perquè les baixes que proposen a l'Institut Català del Sòl són, vostès les treuen per reparació del patrimoni —el cas del Grup del PSUC— i transferència a l'INCASOL per a intervencions en el sòl urbà, i d'altres, arreu de tot Catalunya. És clar, si nosaltres ara treiem aquestes partides i les destinem per a l'ARI de la ciutat de Barcelona, aleshores resultarà que ens diran que no territorialitzem les inversions i que, per tant, doncs, som una gent que ens dediquem a aquelles comarques més afavorides i menys deprimides, etcètera.

Com que no és aquesta la nostra voluntat, doncs, evidentment no podem permetre'ns el luxe d'esmerçar 100 milions, per un cantó, 1.000, en aquests moments, per deixar de fer aquestes actuacions.

En tot cas, el que sí que els he de dir és que en aquests moments manca —i, senyor Oliart, la telepatia a vegades funciona, perquè quan vostè parlava jo pensava això—, manca en aquests moments la constitució de la comissió d'aplicació dels ARI i signatura amb l'Ajuntament de Barcelona. Mentrestant no s'hagi constituït aquesta comissió, se sàpiga quins plans d'inversió, amb quines dates i quins imports, ens sembla que no és bo, no és bo que figuri una partida finalista en els Pressupostos de la Generalitat del 87 amb un concepte determinat.

En tot cas, el que sí que els haig de dir a ambdós defensors d'esmenes és que en aquests moments, i ja com a mostra, doncs, d'endegar el tema, el Departament de Política Territorial ha consignat 500 milions de pessetes per a l'actuació al Convent dels Àngels, dins de la Ciutat Vella —com vostè molt bé deia, senyor Oliart—, per a l'any vinent.

Per tant, el caminar es demostra caminant i ja hem començat a caminar. Per tant, refusarem ambdues esmenes.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Moltes gràcies. (*Ll. Sr. Vives demana per parlar.*) Senyor Maties Vives?

El Sr. VIVES : Senyor President, per esclarir ben bé el que anem a votar. Ho dic perquè he estat contradit pel senyor Vila.

Senyor Vila, vostè o no m'ha escoltat quan jo parlava o té els papers mullats. L'esmena inicial del PSUC deia : «1.000 milions de pessetes». Efectivament, jo li he explicat a vostè que, com a conseqüència de no haver estat admès a tràmit l'incre-

ment de deute per finançar despesa nova, ha quedat reduïda a 100 milions de pessetes, i si llegeix el *Butlletí* són 100 milions de pessetes, no 1.000 milions, i, per tant, ara l'esmena és absolutament idèntica en l'esperit i en la forma.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Moltes gràcies. Efectivament, com que les dues esmenes són idèntiques les votarem conjuntament.

Els senyors diputats que estiguin d'acord amb les esmenes 392 i 377?

Els senyors diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors diputats que s'abstinguin?

Les esmenes han estat refusades per 22 vots a favor, 58 en contra i 3 abstencions.

Anem a passar a l'esmena 396, presentada pel Grup Socialista. (*Pausa.*) Té la paraula el senyor Rísquez.

El Sr. RÍSQUEZ (*de l'escó estant*) : Gracias, señor Presidente. Empezaré diciendo que la importancia de esta enmienda, para nosotros, no la tiene tanto el concepto que pretendemos aumentar —que la tiene, es evidente—, sino que la importancia a nuestro juicio viene dada más en el concepto que queremos reducir, y no tanto porque la cuantía ya es importante en sí, 300 millones de pesetas, sino porque, a nuestro juicio, el presupuesto que se nos ha presentado de Ferrocarriles de la Generalitat de Catalunya, es un presupuesto cuando menos pintoresco y, de alguna manera, lo mismo podíamos haber establecido una reducción de un millón de pesetas que una reducción de 500 millones de pesetas. El argumento sería el mismo, porque lo que pretendemos poner de manifiesto es una serie de irregularidades que se encuentran en el documento que se nos ha dado adjunto a la memoria del presupuesto, del proyecto del presupuesto.

(*Ll. Sr. Vice-president Primer es reincorpora al seu lloc i substitueix l'l. Sr. Vice-president Segon en la direcció del debat.*)

Empezaría diciendo que en el primer punto se habla de una plantilla de 1.327 agentes, estimada para el 87, lo que comportaría lógicamente un costo, y sin embargo en el mismo documento, página 83, se habla de que la plantilla en el 84 es de 1.590 agentes, en el 87 será de 1.350. Aquí se extravían de una hoja a otra, aproximadamente, unos 23 trabajadores, que supone un costo importante de dinero.

Yo no sé si las calculadoras son caras, señor Vila, lo que si les puedo decir es que las copias son más baratas y, aunque sea desde un punto de vista de realizarlas de manera amanuense, pues, hombre!, equivocarse en una copia de 23 trabajadores, que supone un costo aproximado de unos 30 millones de pesetas, el tema es bastante complicado.

De cualquier manera, le puedo asegurar que mi Grupo daría soporte a utilizar el método más costoso, si éste permitiera que los documentos que se nos entregan tuvieran la máxima seriedad y la máxima racionalidad. No es el caso de los que se nos han dado, y lo voy a demostrar.

Mire usted, aparte de ese extravío de 23 trabajadores, si seguimos, aparece un concepto que se llama «horas extraordinarias», que supone que esta empresa, una empresa pública del *holding* de Catalunya, del *holding* público de Catalunya, del INI catalán, realiza 142.400 horas extraordinarias al año. Una empresa que ha sido denunciada sistemáticamente por los trabajadores, a través de sus sindicatos y del comité de empresa, por incumplimiento de la normativa sobre horas extraordinarias,

que está penalizada desde el punto de vista de multa y de apercibimiento por la Inspección de Trabajo, reiteradamente, siguen contemplándose para el año 87 la misma cantidad de horas extraordinarias que en el año 86. Se ha producido una reducción de plantilla importantísima, sin embargo se sigue contemplando la misma cantidad de horas extraordinarias. Supongo yo que esto será uno de los conceptos progresistas que el señor Escudé en el primer día decía que contenían los presupuestos que estábamos discutiendo.

Si seguimos más adelante hay temas curiosos, porque, mire usted!, hay una cosa que se llama «premios de permanencia», que es algo así como un premio a la antigüedad en la empresa, que se percibe a los treinta años. En el presupuesto del año anterior había 5.115.000, porque hay establecido por el convenio, según explica aquí, que se percibirá una cantidad de 200.000 pesetas al cumplir los 40 años de antigüedad en la empresa y 100.000 al cumplir los treinta. Bien, pues lo que se hace es aumentar el 7%, con lo cual, en aplicación del convenio, que dice que todos los agentes que cumplan esa antigüedad percibirán una cantidad, ustedes dicen 5.115.000 del año anterior : 7%, 5 millones y medio, con lo cual podemos pagar 27 premios de la antigüedad. Oiga, y si cumplen 50 trabajadores el premio, ¿cómo se les paga? Y si en lugar de 50 son 2, ¿dónde dejamos el resto de dinero que hemos presupuestado? No está muy ajustado, un poco a rigor, el presupuesto.

Formación profesional. Mire, usted, se dice que se han gastado 12 millones de pesetas en formar a los trabajadores por una serie de innovaciones tecnológicas que se han hecho —que me parece lógico que se hayan hecho. Hay una cosa que se llamaba AES, que preveía unas cantidades importantes para formación, que se han utilizado por infinidad de empresas, que supongo que se han utilizado también por ésta —no consta en la memoria de ingresos—, y si no se han utilizado es peor, porque, desde luego, si se han dejado pasar la posibilidad de financiar los cursos de formación con ese dinero, me parece que la empresa no está un poco ajustando toda su capacidad a obtener los recursos máximos que se puedan.

Hay un concepto de energía eléctrica, que lo trataré más tarde, pero hay un tema de combustible, que se prevé no sólo mantener lo que había en el año 86, sino aumentarlo en un 9,5%. A nuestro juicio, la tendencia del combustible es a descender, no a aumentar, sin embargo, de alguna manera aquí está presupuestado un aumento importante.

Compras de material. Se habla de que se adquirido una nueva unidad, que es la serie 111, y que en función de eso, pues, el consumo se prevé inferior, sin embargo se presupuesta un aumento del 5% sobre las cantidades del año anterior; no entiendo, si el consumo debe ser inferior, ¿cómo se puede presupuestar hacia arriba?

Por fin llegamos a la conclusión del presupuesto, donde, en función de todo eso que se ha presentado, se dice que se prevé una liquidación del ejercicio del 86, y que para el 87, pues, se ha cuantificado que habrá un aumento del 5%. Oiga, se está hablando, en todos los conceptos, del 7%; todas las cantidades que se han visto, que están en el presupuesto del 87, se habla del 7%, y aquí se dice que hará un aumento del 5%. ¿Por qué? Pues, mire usted, porque éste es un problema grave, hasta el punto de que se ha presentado un presupuesto aquí que no se ajusta al presupuesto que ha aprobado el Consejo de Admi-

nistración de la empresa el día 12 de este mes. Aquí hay un 7% de aumento, el Consejo de Administración de la empresa ha aprobado un 5% de aumento y, bueno!, de alguna manera eso se podría entender como una buena gestión, desde el punto de vista de rebajar los costos, teniendo en cuenta que, entre otras cosas, los salarios se sitúan en el 5%, significaría un déficit en la misma proporción de reducción en relación con el que hay.

Pues, mire usted, si allí se prevé el 5%, en relación con el 7 que hay aquí y, sin embargo, el déficit total que se prevé en el otro es superior al de éste, porque hay otros conceptos que aumentan y se disparan por encima de ese porcentaje.

Mire usted, el plan trienal, que establecía unas inversiones importantes, discutidas en este Parlamento y ejecutadas en la mayoría de los casos, hablaba de que había tres elementos fundamentales que permitirían reducir el déficit: la rentabilidad que comportaría la incorporación de las nuevas unidades, porque por el sistema de frenado que tienen recuperarían hasta del 30% de energía; en el capítulo de previsión de energía se establece un aumento superior al que había en el 86, del 7%. Si la incorporación de esas unidades establece que se va a ahorrar un 30% —ya están incorporadas el 90% de esas unidades—, ¿dónde está el ahorro? No aparece por ninguna parte.

Pero, si seguimos adelante, dice que, por último, la política adecuada de aprovechamiento de los recursos humanos comportará una reducción de plantilla que repercutirá en una baja sensible en los costos de explotación, en los costos de explotación. Pues, mire usted, si vamos al año 85, que había una previsión de costos por salarios de 3.603 millones de pesetas, que se realiza una liquidación de 3.410, con lo cual hay un ahorro de 203... Hombre!, es una buena gestión, porque se ha conseguido reducir, aunque solamente sea en conceptos extraordinarios, 203 millones, con lo cual se ha reducido el déficit. Pues, mire usted, no! El déficit que estaba previsto en 1.811 millones, se nos dispara a 2.440 —629—, porque hay conceptos como «compras», que se nos van 54 millones más arriba; «trabajos y subministros hechos desde el exterior», que se nos van a 97 millones de pesetas, y «compras diversas», que se nos van a 74.

Supongo yo que estos conceptos se disparan, quizás, por la alegría que el Conseller d'Economia decía el primer día que tenían los presupuestos. Pues, menos mal que igual solamente sonreímos, porque si nos carcajamos nos quedamos sin presupuesto.

En el capítulo de personal, mire usted, se ha previsto una reducción de costos, pero no aparecen ni en el 86 ni en el 87, porque a pesar de que ha habido una reducción de plantilla importante, que ha comportado una disminución de costos de salarios, en el 86 se hace la liquidación preveyendo que en el capítulo de gastos de personal, además de los salarios reales que se cobren, hay un punto que se llama «jubilaciones anticipadas», 123 millones. Hombre!, se supone que esto es una inversión, no es un gasto de salario, porque es una cantidad única que se paga ahora, lo que nos va a permitir ahorrarnos una serie de dinero en el futuro. Sin embargo, se pone como gastos de salario, y se repite lo mismo en el año 87, preveyendo 142 millones, con lo cual los salarios que en el año 86 respecto del 85 hubieran aumentado solamente 9 millones y en relación del 87 sobre el 86 hubieran aumentado aproximadamente 90 millones, resulta que están aumentados en 200 y pico millones de

pesetas. ¿Por qué? Pues, porque si juntamos el combustible —que lo hemos hinchado—, porque si juntamos los salarios —que los hemos hinchado— y lo ponemos al final del período de trienio, que hemos dicho que tendrá resultado la inversión del 5 o 6.000 millones de pesetas en nuevo material, resulta que de un año para otro nos vamos a una disminución del déficit espectacular.

Oiga usted!, habrá que aplaudir la gestión cuando este presupuesto se presente, porque pasaremos de un déficit importante, reduciendo lo que ya hemos hinchado estos dos años, a una presentación de déficit absolutamente fabuloso. Alguna gestió que habrá que aplaudir...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Il·lustre senyor Diputat, li prego que recordi que el seu temps s'està exhaustint.

El Sr. RÍSQUEZ: Perdón, acabo en seguida, señor Presidente.

Pues, mire usted, nosotros, quizá nos parece que nos podríamos convencer de que el presupuesto está controlado, que decía antes un diputado de su Grupo, o de que es progresista, o de que es producto de la alegría el que se disparan estos conceptos, mire usted, nosotros no queremos que el presupuesto de ferrocarriles se vea en una enmienda simple, enmarcado en el contexto general de lo que es el Presupuesto de la Generalitat de Catalunya, y tampoco queremos que tenga la tentación de aceptar esta enmienda, porque no queremos ser los culpables de que ustedes rompan esta dinámica de, sistemáticamente, de manera contumaz y rechazando las enmiendas, como no queremos ser responsables de eso ni queremos ponerlos en la tentación de que puedan aceptarla, la retiramos. (*Remor de veus i rialles.*)

Gracias, señor Presidente.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Silenci, si us plau. Per a un torn en contra... Ah, retirada, perdó! Disculpin els senyors diputats.

Correspon l'esmena 398, del Grup Socialista. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Jordi Parnal.

El Sr. PARNAL (*de l'escó estant*): Sí, senyor President. Senyores i senyors diputats, aquesta és una de les esmenes típiques que, en unes altres circumstàncies, no hauríem presentat, però com que els qui estan en el treball, en els municipis, ja tenen un cert esgarment i estan una mica escaldats amb les relacions institucionals amb certes direccions generals, certes conselleries, doncs, ens veiem obligats a presentar-la.

Realment n'hi ha, de relacions institucionals, i bones, entre regidors, entre tinents d'alcalde, entre alcaldes, directors generals, consellers, secretaris generals tècnics... Però, què passa? Resulta que estàs negociant amb el Director General d'Esports les pistes esportives, arribes a un acord, compres els terrenys, fas el projecte, pagues l'arquitecte, poses la teva partida al pressupost, però resulta que, al cap de tres mesos, et diu: «Mireu, ho sento; jo ja ho volia, jo ja ho tenia, però resulta que el pressupost me l'han retallat, al pressupost no hi és; Economia i Finances no té diners, i, per tant, aquests polisportius els hem deixat per a l'any que ve», o aquestes escoles, o, en aquest cas, aquesta estació d'autobusos. Aquesta estació d'autobusos fa tres anys que està convinguda, fa tres anys que està parlada. Sé que l'actual Director General de Transports té voluntat de fer-ho, sé que l'actual Conseller de Política Territorial i Obres Públiques té voluntat de fer-ho —també tenia voluntat de

fer-la el Director General de Transports anterior, i l'anterior de l'anterior, també. Perquè ja són tres directors generals que ens diuen que l'estació d'autobusos s'ha de fer. (*Remor de veus.*)

Realment, l'Ajuntament de Barcelona va posar la seva partida al pressupost del 85 : la va perdre; la va posar al pressupost del 86 : la va perdre; al pressupost del 87 no l'ha posat. En tot cas, si avui s'aprovés aquesta esmena, nosaltres fariem una esmena i la hi posaríem.

Realment, Barcelona necessita una estació d'autobusos, en necessita més d'una, però aquesta la necessita fonamentalment : de les línies del Maresme, l'Empresa Casas arriba a la plaça Tetuan, la Sagalés, que va cap al Llobregat amunt, arriba al carrer Diputació; l'Alsina-Graells arriba a la ronda Universitat; les que van a Montserrat —allò de què parlàvem abans— surten de la plaça Universitat, vull dir, s'esperen en el bar Estudiantil, de grata memòria per als qui hem passat per la Universitat en uns certs anys, però que no sé si és el lloc més adient per als pelegrins a Montserrat... (*Rialles.*)

Realment, bromes a part, l'estació del Nord, l'antiga estació del Nord de Vilanova requereix la nova estació central d'autobusos de la ciutat de Barcelona, on arriben totes les línies d'autobusos de Catalunya, de comarques, que arriben a Barcelona, on arriben les línies que van a Madrid, que van a Sevilla, que van a la Corunya, on arriben les línies que van a París, que van a Frankfurt, que van a Roma, on arriben totes les línies que arriben a la capital de Catalunya. Realment, nosaltres desitgem que aquesta esmena s'aprovi, que figuri en el pressupost, perquè així sabrem segur que es farà, i no hauré de tornar l'any que ve a demanar —no 100 milions, perquè seran més, perquè l'IPC puja—, llavors, a demanar més milions per a l'estació d'autobusos central de Barcelona.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, moltes gràcies, senyor President. Bé, aquí separaré dos conceptes, en el torn de rèplica, que un és l'alta que vostès proposen de 100 milions de pessetes, per a la creació de l'estació d'autobusos de Barcelona. Bé, l'estació d'autobusos de Barcelona està inclosa dins el pla d'estacions d'autobusos d'arreu de Catalunya. Vol dir que no ens l'hem oblidat : hi és inclosa. (*Remor de veus.*)

Quant al tema de la baixa, bé, les inversions per afrontar aquest programa constructiu, entre el qual hi ha l'estació d'autobusos de Barcelona, igual que els altres, a efectes de flexibilitat, vénen innominadament agrupades a la partida 660.01 de la Direcció General de Transports, que representa una inversió de 4.349.980.690 pessetes, capítol VI, secció 660.01. Què passa en aquests moments? En aquests moments passa que manca signar el conveni amb l'Ajuntament de Barcelona per, d'alguna manera, posar fil a l'agulla en aquest tema d'una manera positiva i d'una vegada per totes.

El que passa és que, és clar, vostès diuen que han vist passar tres directors generals... Home, molt bé, d'acord, sí, senyor! Però és que els dos directors generals anteriors no podien fer res de res perquè hi havia problemes urbanístics i d'accessibilitat a l'estació del Nord de Barcelona i, per tant, doncs, primer

s'havia de solucionar aquests problemes.

Tenint en compte que el que li he dit que la partida del capítol VI ve innominadament i que, per tant, hi pot estar inclosa l'estació de Barcelona, si se signa aquest conveni, i que, a més a més pot ser que, en lloc de 100 siguin 150 milions, no ho sabem, ai las!, doncs, jo diria que seria bo que vostès retiressin l'esmena i que, d'aquí a un parell d'anys, vostè i jo, senyor Parpal, poguéssim sortir des de l'estació del Nord en peregrinació cap a Montserrat. (*Rialles i remor de veus.*)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. (*Ll. Sr. Parpal demana per parlar.*) Senyor Jordi Parpal...

El Sr. PARPAL (*de l'escó estant*) : Si en comptes de dir «pot estar inclosa» digués «està inclosa» en aquesta partida, i traiés el «pot», nosaltres retirariem l'esmena.

(*Ll. Sr. Vila i Fontcuberta s'aixeca per parlar.*)

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, senyor President, retiro la paraula «pot».

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : L'esmena queda retirada, senyor Jordi Parpal?

El Sr. PARPAL : Queda retirada, gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. (*Remor de veus i aplaudiments.*)

Continuem, per tant, amb l'esmena 401, del Grup Socialista. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Esteve Tomàs.

El Sr. TOMÀS : Sí. Senyor President, senyores i senyors diputats, en la mateixa via de la meua intervenció d'abans, en allò que el Conseller Cullerell ha qualificat *sottovoce* de «bona idea», però que jo espero que, amb aquesta esmena, impulsi aquesta necessària transformació del Departament de Política Territorial i Obres Públiques. En aquest sentit, és per agrupar en una sola direcció general, de la qual el senyor Conseller ja decidirà el nom definitiu, perquè és una qüestió ja més íntima, agrupar tres direccions generals, que són les de Política Territorial, la d'Obres Públiques i la de Ports i Costes. Si les analitzem una per una, veiem que la Direcció General de Ports i Costes té un organisme autònom, que fa tota la feina —bé o malament, la fa—, que és la Comissió de Ports; que la Direcció General de Política Territorial, a part de la seva tasca d'anàlisi del que ha de ser la planificació territorial —o, com a mínim, en aquest sentit va ser creada aquesta Direcció General—, fonamentalment, totes les seves activitats les dedica cap a la Junta de Residus, de la qual depèn i a l'Institut de Cartografia de Catalunya, i, si ens fixem en la mateixa Direcció General d'Obres Hidràuliques, veiem que hi ha un organisme autònom que és la Junta de Sanejament, i que n'hi ha un altre —que molt aviat s'aprovarà—, que és la Junta d'Aigües de Catalunya. Per tant, a més a més, tenint en compte que hi ha la Confederació Hidrogràfica del Pirineu Oriental, podem dir que aquesta Direcció General queda, també, pràcticament sense capacitat, sense activitat real, que és del que es tracta en aquesta esmena.

Si agafem la Direcció General de Ports i Costes, senyores i senyors diputats, veurem que només té dos programes : el programa d'infraestructura i explotació portuària —com l'altre dia els recordava—, al qual es destina, a part el director general, un cap de servei, un cap de negociat, un tècnic de serveis especials i un administratiu, i no té cap altra funció que la de fer rutllar la Direcció General. Envia 60 milions a la Comissió de

Ports pel capítol IV, i 60 milions més, pel capítol VII, a la mateixa Comissió de Ports. No té cap altra activitat.

I, l'altre programa, l'altre famós programa, és el de l'actuació a la costa, imprecisa, bàsicament el que podem dir els estudis tecnològics i d'investigació en el delta de l'Ebre, a partir d'un conveni amb el Ministeri d'Obres Públiques, en el qual hi ha un cap de servei, dos caps de negociat, dos caps de secció, un encarregat general, quatre administratives, un xofer i dos subalterns, i que pràcticament no té inversió.

Si analitzem la Direcció General d'Obres Hidràuliques, que es belluga entorn de tres programes, en el programa de sanejament i proveïment d'aigües, tot ho trasllada cap a la Confederació Hidrogràfica del Pirineu Oriental; en el programa de recursos hidràulics, a part de 150 milions, que inverteix directament, la resta també va a la Confederació Hidrogràfica del Pirineu Oriental i a alguna institució de caràcter local, i, si ens remetem a la política de regadius, a part de pretendre's un dúplex amb determinades activitats que fa el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, només també envia els seus recursos a la Confederació Hidrogràfica del Pirineu Oriental o a altres entitats més menors. I, simplement, té una inversió real de 68 milions de pessetes.

Si agafem la Direcció General de Política Territorial, que té quatre programes, un programa és el mateix funcionament de la Direcció General i dels serveis generals, al qual destinen —a part el director general— un cap de secció, dos caps de negociats, tres administratives, dos auxiliars tècnics, un tècnic de serveis especials i un conductor o xofer. Tampoc té inversió, simplement és fer bullir l'olla de la Direcció General, res més, eh?, l'entrada, la sortida i res més... Té una funció de foment de planejament, que són els plans de muntanya i el pla de política territorial, que hi destinem 75 milions de pessetes; un pla de política territorial general de Catalunya, que ja hauria d'estar aprovat, segons la llei que, segons la resposta que em va fer el mateix Conseller l'any passat, doncs, en tenim per bastants mesos, encara, o per bastants anys, perquè culmini, i aquesta és una funció específica. Però, tenint en compte que la mateixa Direcció General del Gabinet del Conseller també fa funcions de planejament i d'estudis, que és una finalitat, per tant, aquí hi ha una duplictat: una part la fa la Direcció General del mateix Conseller; l'altra, la fa la Direcció General de Política Territorial, també hi ha una duplictat de funcions.

I, finalment, la Direcció General del Medi Ambient, a la qual, tristament, només destinem una inversió de 168 milions de pessetes, que és per a protegir els espais naturals de Catalunya, per a protegir-los i per a l'aplicació de la Llei sobre les Activitats Extractives, que es va aprovar l'any 81. Però també en aquest cas, el d'espais naturals, qui porta realment els programes de gestió també és un altre departament, que és el d'Agricultura, Ramaderia i Pesca; també hi ha una duplictat d'actuacions. Vol dir que són tres direccions generals que tenen unes inversions de capítol I molt altes, de capítol II també molt importants i que, realment, la seva funció és pràcticament mínima.

Nosaltres creiem que en aquest sentit que abans hem expressat, de racionalitat, d'abaratiment de l'Administració catalana, de desburocratització d'aquesta Administració, de racionalització, de tenir una Administració adequada al que és realment la política territorial a Catalunya, aquestes tres direccions gene-

ral es podien agrupar. Alliberaríem molts recursos, importants recursos que podríem destinar a obres pròpies, des de la mateixa estació d'autobusos de Barcelona —que no arriba mai—, com, com he dit abans, a obres de caràcter lligat amb Política Territorial, però de caràcter vinculat a activitats de caràcter social.

En aquest sentit, nosaltres demanem que s'aprovi aquesta esmena i, si més no, que servís perquè l'any que ve, en lloc de discutir tantes direccions generals poguéssim discutir, ja, un pressupost adequat a la realitat que tots esperem que tingui el Departament de Política Territorial.

Res més, senyores i senyors diputats, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, senyor Diputat. El senyor Vila té la paraula.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA: Sí, moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, senyor Esteve Tomàs, enguany, al seu Grup, o a vostè, doncs, els ha agafat la mania d'agafar i refusionar directors generals. Doncs, bé, ara en volen refusionar tres: el de Ports i Costes, el d'Obres Hidràuliques i el de Política Territorial. A nosaltres ens sembla que no és factible fer aquesta refosa. I per què no és factible fer aquesta refosa? Perquè fan tasques diferents.

Què fa la Direcció General d'Obres Hidràuliques? Doncs, donar el servei d'abastament, sanejament i regulació hidràulica, absolutament diferenciats dels de la Direcció General de Ports i Costes, que es refereixen al transport marítim, a l'exploració de zones portuàries i a les seves obres, i a l'ordenació i la regulació de platges. De la Direcció General d'Obres Hidràuliques depèn la Junta de Sanejament, i la Confederació Hidrogràfica del Pirineu Oriental, i de la de Ports i Costes, la Comissió de Ports, la qual cosa exigeix una estructura àgil i clarament diferenciada, a causa dels objectius i els àmbits d'actuació.

D'altra banda, la Direcció General de Política Territorial porta a terme una tasca d'estudis comarcals i territorials i en depèn la Junta de Residus, i la seva funció planificadora demana una estructura pròpia i definida. Per tant, nosaltres creiem que cadascú té la seva tasca específica, independent i complementària, que mai en aquests moments no es pot fusionar i, per tant, ens sembla que hem de rebutjar l'esmena presentada.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Sotmetrem a votació aquesta esmena.

Diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 48 en contra i 2 abstencions.

Passem ara a l'esmena número 407, que correspon també al Grup Socialista. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Aleu.

El Sr. ALEU: Senyor President, senyores i senyors diputats, el motiu d'aquesta esmena és comprovar que dintre l'annex d'inversions reals dels pressupostos, les 38 pàgines i més de 350 obres nominals en carreteres no n'inclouen cap de carretera nova. Al mateix temps hem vist que han sortit en anunci públic els projectes de variants importants, com pot ser la de Puig-reig, la de Sallent, algunes de l'eix del Llobregat i,

per tant, des del nostre punt de vista, aquestes obres quedarien sense finançament i, per tant, sense poder-se començar. Això, junt amb la necessitat peremptòria que es facin unes altres carreteres, algunes llargament promeses i mai començades, com podria ser la de Vilafranca a Vilanova, com podria ser de l'acabament de l'eix de l'Ebre al tram de Tarragona, entre Benifallet i Rasquera, el tram de Maials a Lleida, la carretera del pantà de Terradets, la 1313 entre Oliana i Adrall, la variant de Banyoles, el desdoblament de Girona fins a Banyoles i, no cal dir-ho, l'eix transversal, que jo els vull recordar que el President de la Generalitat, el Molt Honorable senyor Jordi Pujol, en el discurs de política general va dir, des d'aquesta mateixa tribuna, posant com a condicionant el finançament l'eix transversal ara o d'aquí a deu anys; el finançament s'ha arreglat i no veiem que hi hagi cap moviment, ni tan sols cap decisió de tirar endavant l'eix transversal, que tots estem d'acord que és una necessitat per al desenvolupament de Catalunya. Per tant, nosaltres donem de baixa la partida —que està aquí equivocada al *Butlletí*— 442.01 de transferència a l'Institut Cartogràfic de 25 milions, i obrim una partida per a noves carreteres, pla d'inversió bianual de noves carreteres. Esperem el seu vot favorable.

Moltes gràcies, senyor President, moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Illustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí, moltes gràcies, senyor President. Bé, en aquest cas, parlarem molt breument del tema de la baixa i de l'alta.

En primer lloc, li hauria de dir, senyor Aleu, que el compromís que ha mantingut el Govern de la Generalitat des de fa temps en el tema de l'eix transversal és de tenir els projectes acabats al final de la present legislatura, cosa que es complirà, i, després, doncs, anar fent les expropiacions; per tant, no s'ha incomplert res, s'està fent allò que es va dir que es faria.

En segon terme, li haig de dir que, bé, no podem acceptar l'esmena, ni quant a l'alta ni quant a la baixa. Quant a la baixa, per què? Home! perquè vostès em deixen l'Institut Cartogràfic de Catalunya sense 25 milions de pessetes; si prou migrats van, doncs, no els esmercem 25 milions de pessetes. I on els posen? En un pla d'inversions bianuals a noves carreteres. Home!, escolti, la Direcció General de Carreteres, capítol VI, article 66, té ja pressupostats 8.666.700 milions de pessetes per a obres en carreteres; per tant, home!, donar-n'hi 25 és fer un pam i mig de carreteres. Per això, senyor President, ens oposarem a la present esmena.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Illustre senyor Diputat.

Diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 24 vots a favor i 50 en contra.

Passem a l'esmena 408, del Grup Socialista. Per defensar-la, té la paraula el senyor Jordi Parpal.

El Sr. PARPAL : Senyor President, senyores diputades, senyors diputats, a part que hem estat parlant de la Ciutat Vella de Barcelona, de l'estació del Nord de Barcelona, i ara de la

xarxa arterial de Barcelona, i m'estranya, jo els diria que avisin el senyor Cullerell que entri, que potser l'interessen aquests temes, el podrien interessar, no!

Bé, el tema dels cinturons és molt més important. És una esmena que ja la xifra és de 2.400 milions, però que l'import global de la xarxa arterial de Barcelona és de 80.000 milions de pessetes. Per tant, estem parlant de xifres considerables.

Realment no són xifres noves. L'any 76, quan es va firmar el conveni entre el Ministerio de Obras Públicas y Urbanismo, la Corporació Metropolitana de Barcelona i l'Ajuntament de Barcelona, l'any 76 el que es va valorar, llavors, que valia aquesta xarxa arterial, en pessetes de llavors, ja era més o menys això, o sigui, que no són xifres noves, ja són les xifres que es preveien fa deu anys.

Realment, el Grup Socialista som molt conscients que parlar d'aquestes xifres no és un problema de parlar de l'Ajuntament o del Govern de la Generalitat, o de l'Estat, o de la Corporació Metropolitana, és un problema de parlar tots junts, és un problema de veure què fem tots plegats per assolir aquests diners necessaris per solucionar un problema que és seriós, que és important i que jo crec que no cal defensar-ho. És a dir, la necessitat d'acabar —no començar— la xarxa arterial de Barcelona no la discuteix ningú; fa poc, en una sessió en la Cambra de Comerç davant inversors estrangers, el mateix Director General de Turisme de la Generalitat reclamava que s'acabessin els cinturons de Barcelona, la Generalitat ho reclama, l'Ajuntament ho reclama, la Corporació Metropolitana ho reclama i el Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme també diu que s'ha de fer. Per tant, no és un problema de demostrar que és necessari, sinó que és un problema d'entre tots veure com ho fem.

Realment el procés ha estat estrany. L'any 76 això es va firmar, es van començar els cinturons, alguns es van fer, altres han quedat a mitges : la Via Favència, els que passen per la Via Favència saben el que és allò, saben el que és aquella trinxera al mig de barris com Roquetes o de Verdum, on fa catorze anys que els nanos que hi van néixer estan jugant al mig d'una trinxera, on els barris estan partits, i on un cinturó està a mig fer, que és pitjor que estar sense començar, perquè ha estat deu anys a mig fer i, per tant, amb una trinxera de fang, d'escombraries i de runes.

Ara farem, la Generalitat, la Corporació, l'Ajuntament farà el túnel de Vallvidrera, important, estupend, ja era hora! Però, és clar, el túnel de Vallvidrera sense fer el segon cinturó, l'únic que farà serà augmentar el trànsit de la Via Augusta, serà portar tot el trànsit del Vallès directe a la Via Augusta, sense fer el cinturó.

Bé, aquests cinturons que es van pactar l'any 76, l'any 80 es va fer l'acord de traspàs a la Generalitat de Catalunya, i van ser dividits : un, se'l va quedar el Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme, el cinturó litoral a la banda del Llobregat; l'altre va ser traspàs a la Generalitat de Catalunya, és a dir, tot el segon cinturó i el cinturó litoral banda del Besòs; és a dir, des del Moll de la Fusta fins tot el Poble Nou i tot el Besòs amunt. Van ser traspàsats, evidentment, sense prou dotació econòmica —d'això en som tots conscients—, el traspàs va ser mal valorat, va ser un traspàs d'un compromís, d'unes competències sense una acurada valoració econòmica. Evidentment, no és responsabilitat de la ciutat de Barcelona, ni de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, sinó, en tot cas, dels qui van negociar, per

una banda i per l'altra, aquest traspàs.

El cinturó del litoral de què es va encarregar el MOPU s'acaba aquest any 87 —el MOPU ha anat seguint— i aquest any 87 empalmarem l'autopista de Lleida a Tarragona, tot el cinturó litoral, per Cornellà, per l'Hospitalet, i arribarà al port de Barcelona. Ara falta fer la resta.

És cert que aquest conveni era a deu anys; per tant, el compromís que va assumir la Generalitat de Catalunya ha vençut, han passat deu anys, no s'ha fet, no hi ha hagut diner per fer-ho i aquest compromís es pot considerar vençut, podem considerar tots plegats que hem de renegociar-ho tot, i que hem de veure què podem posar tots plegats. Per tant, partint d'aquesta base, partint que ara és l'hora de fer-ho, «ara és l'hora» —com va dir el Conseller d'Economia i Finances dijous passat—, «ara és l'hora d'invertir a Barcelona, ara és l'hora d'invertir a la xarxa arterial de Barcelona», el que passa és que ell va dir «ara és l'hora que l'Estat inverteixi a Barcelona», i Barcelona diu «ara és l'hora que l'Estat i la Generalitat inverteixin en la xarxa arterial de Barcelona, ara és l'hora». I no pels Jocs Olímpics —també pels Jocs Olímpics—, però és que aquests cinturons ja es necessitaven l'any '76, ja es necessiten avui, ja fan falta avui, ja calen avui, i, evidentment, caldran per al 92.

On va, doncs, aquesta esmena? Realment, la negociació l'han oberta el Conseller de Política Territorial, l'Ajuntament de Barcelona, el Ministeri —ja n'estem parlant—, però s'ha de lligar; i és cert que hem d'anar tots junts a Madrid perquè surtin els diners de les tres bandes. Nosaltres què demanem? La demostració que per anar junts Catalunya a Madrid, per anar junts Generalitat, Ajuntament de Barcelona, Corporació Metropolitana a negociar amb el MOPU la part que a aquest li correspon, nosaltres siguem els primers a comprometre'ns; que nosaltres siguem els primers a comprometre les aportacions que surtin d'aquesta negociació en els nostres pressupostos, i això s'ha de demostrar, no amb paraules —com dèiem abans amb l'estació del Nord—, s'ha de demostrar amb documents, en el *Butlletí Oficial*, en el *Diari de Sessions* o en el *Diari Oficial de la Generalitat*.

Nosaltres què demanem, doncs, 2.400 milions? Sobre 80.000 no és res, poden ser 2.400, poden ser 2.000, és igual la xifra, l'important és el contingut; l'important és poder anar del braç, poder anar junts la Corporació Metropolitana, l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat de Catalunya al Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme a negociar l'aportació de Madrid a la xarxa arterial de Barcelona. I per fer-ho, hem de demostrar-ho comproment nosaltres les nostres aportacions. L'Ajuntament de Barcelona ho està fent, està aportant les expropiacions de terrenys necessaris per a l'obra; nosaltres demanem, doncs, que avui aquest Parlament proposi i aprovi una partida de 2.400 milions —que és aproximadament el que tocaria, pot ser una altra—, una partida en el Pressupost del 87 de la Generalitat, per demostrar al senyor Sáez Cosculluela i al Govern de Madrid que la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Barcelona i la Corporació Metropolitana de Barcelona volen fer la xarxa arterial metropolitana de la nostra ciutat.

Gràcies, senyor President, gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, el senyor Vila

té la paraula.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA (*de l'escó estant*) : Sí, moltes gràcies, senyor President. Bé, en primer lloc, li haig de dir que no podem acceptar l'esmena presentada, aquesta esmena presentada, perquè la baixa que es proposa, 2.400 milions de pessetes, suposaria reduir d'una tercera part els recursos destinats a millorar la xarxa viària de totes les comarques de Catalunya —tornem a ser a la territorialització de les inversions. I es bo que no hi hagi inversions territorialitzades... perdó, és bo que hi hagi inversions no territorialitzades amb noms i cognoms.

(*Remor de veus.*)

El que sí que li haig de dir, d'alguna manera, és que existeix la voluntat política de collabarar amb això que deia el senyor Parpal. Què s'ha fet fins ara? Ell ha esmentat algunes de les coses : és la boca nord del túnel de la Rovira i dos petits trams del segon cinturó, amb una inversió de 2.000 milions de pessetes que no estaven consignades específicament en el Pressupost però que per conveni es va signar amb l'Ajuntament de Barcelona i, en aquests moments, s'han invertit aquests 2.000 milions de pessetes.

També li haig de dir que avui, a hores d'ara, el MOPU, el Ministeri d'Obres Públiques de Madrid, no té cap partida finalista consignada en els seus pressupostos per a aquest tema, almenys són les notícies que jo tinc; per tant, no la té. El que sí que li puc dir, també, és que seguint amb aquesta voluntat política de determinades actuacions per part de la Conselleria, s'ha de dir que —com vostè deia també, i en això coincidim— s'ha de reunir el Ministeri de Madrid per un cantó, la Generalitat per un altre, la Corporació Metropolitana per un altre i l'Ajuntament de Barcelona per un altre, i establir un pla d'actuació a través d'una línia especial de finançament; és a dir, que la xarxa arterial de Barcelona sí, però a través de buscar uns acords entre totes les institucions implicades i buscar una línia especial de finançament per aconseguir aquests temes. I, d'alguna manera, jo li puc dir, senyor Parpal, que, recollint les seves pròpies paraules aparegudes en un diari avui, que diu : «Creemos que esta enmienda debería ser aprobada, aunque nos conformaríamos con que el Gobierno de la Generalidad se comprometiera, si hay un acuerdo entre las diferentes administraciones que deben concluir en la red viaria básica de Barcelona a realizar un crédito extraordinario por esta misma cantidad», com que jo li acabo de dir que realment hi és aquesta voluntat, a través d'una línia especial de finançament, doncs, que, d'alguna manera això està complert, jo crec que vostès es conformen, i, llavors, el que podria fer és retirar l'esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

(*Remor de veus.*)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Silenci, si us plau. El senyor Jordi Parpal.

El Sr. PARPAL (*de l'escó estant*) : No, en tot cas, com l'altra vegada, segons amb quina condició retirariem l'esmena. És que, jo accepto les paraules de l'Il·lustre Diputat, però, en tot cas, el compromís de trobar aquest sistema de finançament extraordinari per a la xarxa arterial de Barcelona, l'hauria d'assumir el Govern de la Generalitat, que és qui pot presentar una llei extraordinària de finançament de la xarxa arterial de Barcelona. Jo, si aquest compromís... el que passa és que no hi és, altra vegada, però si aquest compromís l'assumís el Conseller

d'Economia i Finances, que és qui pot presentar un projecte de llei del Govern per finançar, amb un crèdit extraordinari, aquesta xarxa arterial, retiraria l'esmena. Si l'assumeix, en substitució del Conseller d'Economia i Finances, el Conseller de Política Territorial i Obres Públiques...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Silenci, si us plau.

El Sr. PARPAL : ...també acceptaria l'esmena, si hi hagués aquest compromís formal per part del Govern de la Generalitat,...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies.

El Sr. PARPAL : ...i m'agradaria que fos en boca del seu portaveu.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. L'Honorable Conseller demana la paraula. Té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES : Moltes gràcies, senyores i senyors diputats. Bé, s'ha explicat aquí quina és la situació de la problemàtica de la xarxa arterial de Barcelona; en tot cas, hi ha aquesta voluntat política. Li consta a l'Il·lustre Diputat senyor Parpal, perquè hem treballat conjuntament en aquests darrers mesos sobre aquest tema; sap també que hi ha voluntat política per part de les institucions implicades —el MOPU, la Corporació, l'Ajuntament i el Govern de la Generalitat— d'afrontar aquest repte de la xarxa arterial de Barcelona; sap també que tots som conscients —l'Ajuntament, la Corporació, el MOPU i la Generalitat de Catalunya— que això ho hem d'afrontar amb un procés de finançament especial, perquè cap de les administracions podem eixugar els nostres pressupostos ordinaris en funció d'una problemàtica important i que s'ha de solucionar, i en tot cas, jo, en aquest moment, com a Conseller d'Obres Públiques, el que li vull dir és que hi ha aquesta voluntat política, que s'ha de fer aquest acord polític, que estem disposats a fer aquest acord polític i, en tot cas, dir-li —com ja ha esmentat, fa un moment, el Diputat del Grup de Convergència i Unió— que, dintre dels pressupostos, sempre —com que són innominats— és possible de treure aquelles partides que facin possible endegar aquell conveni, que jo espero i desitjo —i ho dic en nom del Govern de Catalunya— que ben aviat —jo espero que el gener o el febrer— poguéssim signar aquest conveni. Però, ho repeteixo, perquè tots tenim uns pressupostos amb unes obligacions arreu de Catalunya —les té l'Ajuntament en el seu terme municipal, les té la Corporació a dintre l'àrea, les té el MOPU arreu de la resta de l'Estat— i amb això hem convingut, i és amb aquest treball que en aquest moment estem fent de trobar aquest finançament especial que, perquè cada un, en la part que ens pertorqui de treball per solucionar la xarxa arterial, jo estic convençut que ben aviat... i jo desitjaria que dintre del primer trimestre de l'any que ve poguéssim signar aquest conveni per solucionar aquest problema a Barcelona —i, per tant, també de Catalunya—, i que trobem aquest finançament, que jo sé segur que el trobarem.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Il·lustre Diputat, ha dit que retiraria o no retiraria... Aquesta Presidència vol saber si ha de sotmetre a votació...

El Sr. PARPAL (de l'escó estant) : Exacte. Tots estem d'acord que és veritat que volem negociar i trobar aquesta solució

conjunta; crec que el compromís, de tota manera, avui —en el Parlament de Catalunya, no en les relacions entre ajuntaments, corporacions i tal—, no és tan concret com el Grup Socialista demanava i, per tant, mantenim l'esmena.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : D'acord.

Vots a favor d'aquesta esmena, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 408 ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 49 en contra i cap abstenció.

Passem ja a l'esmena 409, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per defensar-la, té la paraula... (pausa) És una esmena que es refereix a la Direcció General de Ports... Retirada? La retiren? (Ll. Sr. Vila i Comaposada s'aixeca per parlar.)

El Sr. VILA I COMAPOSADA (de l'escó estant) : Bé, està retirada perquè s'ha defensat ja abans.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Perdoni, no en tenia notificació.

Per tant, ara ja podem passar a l'esmena 413, del Grup Socialista. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ (de l'escó estant) : Aquesta és una esmena que pretén crear una nova partida per a actuacions urgents de captació i distribució d'aigües a la ciutat de Reus.

Els senyors i les senyores diputats coneixen la situació gravíssima de tot el camp de Tarragona en el tema d'aigües. Però, dintre del conjunt de la zona de Tarragona, del camp, hi ha una problemàtica especial, en aquests moments, que és la que fa referència a la ciutat de Reus. Per donar-los dues dades : en aquests moments, al pantà, les reserves que hi ha al pantà —que després subministra l'aigua a la ciutat de Reus— són, en aquests moments, un milió de metres cúbics per sota de les reserves de l'any anterior; i, a més a més, hi ha una situació, jo diria especial, a la ciutat de Reus que possiblement no es dona en cap altra ciutat de Catalunya, i és que els ciutadans, normalment, tenen poques hores d'aigua; és a dir, en concret, a l'època de l'estiu, moltes vegades, per les aixetes només baixa aigua tres o quatre hores i en altres èpoques de l'any no arriba ni a les dotze hores.

Pensem que aquesta és una situació especialíssima, i que als Pressupostos de la Generalitat d'aquest any hi hauria d'haver una partida que contemplés aquest tipus d'actuacions urgents. Nosaltres pensem que, en tot cas, la solució definitiva per a la ciutat de Reus, i en general per a l'àrea del camp de Tarragona, vindrà a través del que es coneix com el minitransvasament de l'Ebre, i que per tant aquesta seria la solució definitiva; però almenys es tardarà tres o quatre anys, i, per tant, necessitem que en el Projecte, o en el seu cas en l'aprovació dels Pressupostos, hi hagi aquestes partides per a actuacions urgents.

Per tant, en aquesta línia, nosaltres els demanariem el seu vot favorable a l'esmena del Grup Socialista.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA (de l'escó estant) : Sí, moltes gràcies, senyor President. Bé, en primer lloc, per manifestar que el nostre Grup participa plenament de la preocupació de la manca d'aigua a la ciutat de Reus. I tant és així que, primer, al Projecte de Llei de Pressupostos d'enguany, l'article 15, apartat 1.b), parla dels avals que la Generalitat pot prestar

pel consorci d'aigües per a ajuntaments i indústries de Tarragona, per un import de 6.400 milions de pessetes. Primer pas per intentar solucionar el problema.

Però, a més a més, vull dir, què ha fet la Generalitat fins ara per solucionar aquest problema? La Generalitat fins ara ha fet els pous de Gallissans a la carretera de Reus-Salou, i els pous a l'aeroport amb una inversió de 100 milions de pessetes; per tant, és conscient que existeix aquest problema i, per tant, d'alguna manera, intenta fer actuacions per paliar-lo.

Reus, en aquests moments, s'abasteix a un 30% de l'aigua subministrada, o es treu un 30% de l'aigua subministrada per aquests mitjans, a un 30% del pantà de Riudecanyes i l'altre 30% per altres mitjans. La solució, evidentment la que apuntava el senyor Aleu : el ministransvasament, amb tres anys vista de solució... (*Remor de veus.*) Ah!, perdó, senyor Abelló, perdó...

Bé, aleshores aquesta solució, mentre no es porta a terme, s'han intentat altres actuacions, com és l'aprofitament de les aigües de regadiu de primera mà, cosa que no ha estat possible per l'oposició o la manca d'acord amb els regants.

El que passa és que nosaltres, o segons les meves notícies, aquests 50 milions de pessetes d'aquí són, d'alguna manera, per fer uns determinats, o un determinat pou, amb una determinada fondària important, que en el seu dia va estar compromesa per l'Institut Geològic Minerol davant l'Ajuntament de Reus i que a hores d'ara nosaltres no sabem per què l'Institut Geològic Minerol no ha portat a terme aquesta obra; nosaltresensem que, d'alguna manera, si l'Institut Geològic Minerol afronta els seus compromisos i compleix allò que va prometre, no serà necessària l'acceptació d'aquesta esmena i, per tant, hi votarem en contra.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat.

Vots a favor d'aquesta esmena?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 30 vots a favor, 46 en contra i cap abstenció.

Passem ja a l'esmena 416, també del Grup Socialista. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Oliart.

El Sr. OLIART : Senyor President, senyores i senyors diputats... Aprofito, senyor President, per anunciar-li que aprofito aquest torn per defensar les esmenes 416, 418 i 419.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies.

El Sr. OLIART : Començaré, senyores i senyors diputats, per l'esmena número 418, en la qual demanem un augment a la partida del capítol VII, article 76, partida 761.01, 600 milions de pessetes més dels que hi ha actualment consignats —perquè vostès ho sàpiguen, si no tenen davant el Pressupost, aquest partida actualment està amb una consignació de 1.000 pessetes. La finalitat d'aquests 600 milions de pessetes és per subvencionar la reparació dels habitatges del patrimoni immobiliari de les corporacions locals.

Bé, com vostès saben, les corporacions locals tenen un patrimoni edificat, el mateix que la Generalitat. Per a la rehabilitació i reparació d'aquest patrimoni, normalment, en els Pressupostos Generals de l'Estat hi venien consignades ja unes partides per a tot l'Estat espanyol. Per a Catalunya solien ser, aquestes partides en els últims anys, de 500, de 600 milions de

pessetes, i les rebia la Generalitat, la qual, al seu torn, després feia la distribució d'acord amb el patrimoni de cada un dels ajuntaments. Aquesta distribució se solia fer a final de l'annualitat, raó, potser, per la qual en els Pressupostos de la Generalitat mai hi figurava aquesta partida.

Si vostès ho recorden, en el Pressupost de 1986, el Grup Socialista i aquest Diputat vam presentar ja una esmena dotada únicament amb mil pessetes, perquè el que ens interessava és que s'obris aquesta partida, perquè d'aquesta manera, en els pressupostos subsegüents, es poguessin ja fer les previsions perquè els ajuntaments poguessin saber, al començament de cada anualitat, quina és la quantitat de la qual podrien disposar per a rehabilitació del seu patrimoni.

Aquesta esmena, jo recordo que va ser refusada. Ara, jo veig que vostès tenen una partida que diu únicament «Transferències a corporacions locals» i l'han dotada amb mil pessetes. Jo he pensat que era precisament amb aquesta finalitat i en aquest concepte. I aquest és el motiu pel qual nosaltres, en lloc de presentar la creació d'una nova partida, hem partit d'aquesta partida —i valgui la redundància—, perquè hem cregut que, realment, vostès tenien també aquest propòsit. Jo celebraria que fos així, perquè aleshores el que representaria és que vostès es fan càrrec d'aquest problema.

Per què dic això? Perquè, després de l'acord de finançament autonòmic, tenim notícies que, en els Pressupostos Generals de l'Estat, aquestes partides ja no hi figuraran d'aquí endavant, no solament per a Catalunya, sinó per a tot l'Estat espanyol; aleshores, lògicament, és la Generalitat, d'aquí endavant, la que ha de subvencionar aquest patrimoni. Jo suposo que és per aquest motiu que aquesta partida ha estat oberta. Després, en tot cas, el senyor Vila ens dirà si és així o no és així. Jo penso que ha de ser així, perquè, és clar, seria un contrasentit que, en el moment que s'arriba a un acord de finançament, fossin les corporacions locals les que en sortissin perjudicades. I també seria un greuge comparatiu, un greuge comparatiu cap als usuaris del patrimoni de la Generalitat respecte del patrimoni municipal, perquè, naturalment, els usuaris del patrimoni que pertany a la Generalitat en sortirien beneficiats, perquè realment disposen d'unes bones partides pressupostàries per a la rehabilitació d'aquest patrimoni.

Per tant, jo dono per acabada la defensa d'aquesta esmena, i esperaré al senyor Vila que em digui i que em faci els aclariments oportuns.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor... Ah!, perdó... Creia que ja havia fet les tres.

El Sr. OLIART : Sí, he dit que aprofitaria el torn, però no he dit que acumularia la d'allò, sinó que faré després la defensa de cada una de les esmenes.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Em sembla molt bé.

El Sr. OLIART : És un petit estalvi de temps, no tot, però, en fi...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies.

El Sr. OLIART : La segona de les esmenes són els ajuts extraordinaris per a llogaters. Actualment aquesta partida està consignada en el Pressupost de la Generalitat amb 60 milions de pessetes, i nosaltres el que proposem és un augment de 40 milions.

Jo vull fer també una mica d'història amb aquesta partida, perquè aquesta història hi és. És una d'aquestes partides que

aquí se'n diuen «tradicionals» o que van romanent en el transcurs dels diferents pressupostos. Nosaltres sempre anem augmentant aquesta partida i el Govern, doncs —o després el Grup majoritari—, no ens accepta els augments.

Però, de qualsevol manera, durant tots els pressupostos passats, sí que hi ha hagut sempre un lleuger augment respecte del pressupost anterior, que també era sempre un progrés i un avenç, però aquest any, precisament, aquesta partida roman exactament igual. I potser per evitar que nosaltres presentéssim aquesta esmena, o que qualsevol altre grup presentés l'esmena corresponent, en la memòria explicativa de la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge ja deien que els usuaris o peticionaris d'aquesta ajuda havien disminuït, i que aquesta era la raó per la qual creien que, amb els 60 milions de pessetes, igual que en el Pressupost anterior, n'hi havia ben bé prou.

Bé, jo, indubtablement, no dubto que això sigui un fet real, que realment hi hagi menys peticionaris, però no crec que això sigui degut precisament al fet que s'hagi resolt el problema social que representa el tema de l'habitatge, ni de bon tros.

Jo vull recordar que, no fa gaire, la premsa ha donat publicitat a un informe de Càritas, en el qual s'ha demostrat que el tema de l'habitatge és un tema molt difícil, que és un tema molt preocupant, i el Síndic de Greuges, no fa gaire, es va presentar a la Comissió corresponent i ens va dir que estava molt preocupat perquè s'estaven creant una sèrie de bosses de pobresa que el tenien a ell molt preocupat i que havien de preocupar a tota la societat.

Per tant, jo penso que el problema social existeix i que si realment hi ha menys peticionaris, això és degut al fet que hi ha poca informació de l'existència d'aquest Decret i, també, que el Decret que va donar entrada a aquesta partida, a aquesta partida pressupostària, és un Decret una mica restrictiu, quant a la demanda d'aquestes peticions d'ajut, perquè naturalment es necessita un aval, i en un moment que una família està en una situació tan difícil, que està amenaçada de desnonament, és molt difícil que trobi un aval. I aquesta jo crec que haurà estat, precisament, la raó per la qual cada vegada hi ha menys peticions de poder-se acollir als efectes del decret i d'aquesta partida pressupostària.

Per això jo penso que el problema es pot resoldre molt fàcilment: primer, augmentant aquesta partida, que és del que es tracta avui, i és el que nosaltres podem fer, i, per altra banda, demanar al Govern de la Generalitat que modifiqui el Decret per donar-li més flexibilitat i més facilitat, perquè els qui vertaderament necessitin aquest ajut se'n puguin gaudir. Moltes gràcies.

I, per últim, faré la defensa de la tercera de les esmenes. La tercera de les esmenes, que és la creació d'una partida nova, dotada inicialment amb 100 milions de pessetes, «transferència a corporacions per a la construcció, adquisició i rehabilitació d'habitatges destinats a absorbir el barraquisme». Aquesta, si vostès ho volen, també és una esmena, no diré històrica del tot, però semihistòrica quant al temps: fa, em sembla, dos anys que la presentem i dos anys que és rebutjada.

Jo vull recordar-los que les Ordres d'11 de maig i de 20 de novembre de 1983 establien diverses subvencions a alguns ajuntaments per a l'eradicació del barraquisme. Malauradament aquestes subvencions no han tingut la continuïtat necessària i, malgrat les nostres esmenes als pressupostos del 85 i del

86, no es va consignar cap partida a aquesta finalitat.

Al pressupost d'enguany tampoc no hi hem trobat, o no hi hem sabut trobar, cap crèdit pressupostari sota el concepte d'eradicació del barraquisme. El fet tindria la seva explicació si efectivament el problema del barraquisme ja estigués definitivament eradicat de la nostra terra, però, com tothom sap —i el Consell Executiu crec que és el primer a saber-ho o que ho hauria de saber—, existeixen encara bosses importants de barraquisme a la ciutat de Barcelona i en altres municipis industrials de Catalunya. A Barcelona, per exemple, tots podem recordar el barri de la Perona i el del Camp de la Bóta, barraquisme gitano que encara no ha estat del tot eradicat, perquè hi ha uns plans en marxa i, precisament, es necessiten unes subvencions que vinguin de la Generalitat.

Hi ha de barraquisme gitano i de no gitano i, per tant, és una obligació de la Generalitat promoure i ajudar els programes municipals que es proposin acabar amb aquesta vergonya social. El Govern de la Generalitat no pot deixar sols els ajuntaments en la tasca de solucionar un problema que, per la seva entitat, escapa a la capacitat inversora de les corporacions locals. La Generalitat té assumides totes les competències i els serveis corresponents a promoció pública de l'habitatge; es troba en disposició, doncs, de destinar una part d'aquests recursos cap al finançament d'aquests problemes. I en aquesta ocasió no es poden adduir raons de manca de recursos, perquè l'acord assolit sobre el finançament de les comunitats autònomes és satisfactori, com el mateix Govern de la Generalitat ho ha reconegut i ho reconeix.

Per una altra banda, aquests són uns pressupostos de benestar social —com ens va dir el senyor Conseller de Finances en la presentació d'aquests pressupostos— i, doncs bé, aquí hi ha una bona ocasió, senyores i senyors diputats, senyors del Govern, per demostrar-ho.

Vull acabar dient, referint-me al problema aquest del barraquisme i també a les persones que estan en la situació deplorable de veure's amenaçades de desnonament, que: «els oblidats d'avui són els marginats de demà», com molt bé va dir l'informe de Càritas.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, senyor diputat. Per a un torn en contra d'aquestes tres esmenes, el senyor Vila té la paraula.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA: Sí, moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, bé, aquí tenim un conjunt de tres esmenes, que la primera d'elles el que pretén és fer una baixa a l'Institut Català del Sòl per valor de 600 milions de pessetes, en concepte de «reparacions del patrimoni» i fer una transferència a les corporacions locals.

Home!, senyor Oliart, jo penso que tan important és que les corporacions locals facin reparacions en el seu patrimoni com que ho faci l'Institut Català del Sòl en el seu propi patrimoni, que no matrimoni. Per tant, ens sembla que d'alguna manera vostès estan despullant un sant per vestir-ne un altre, i nosaltres preferim vestir aquest que estem vestint.

Amb la segona esmena vostès el que pretenen fer, i tot i essent conscients que és molt important determinar aquests ajuts extraordinaris per a llogaters, el Govern de la Generalitat hi destina 60 milions de pessetes, igual que l'any passat, el que

passa és que el pretenen amb la baixa és deixa ADIGSA sense 40 milions de pessetes, i jo em pregunto i el nostre Grup es pregunta : escolti'm, aquests polígons de l'IPPV, que l'IPPV ha malmès durant tants i tants anys, que les teulades gotegen, que els serveis no tenen ventilació, etcètera, que és que hem de deixar que caiguin, perquè llavors ens facin una interpellació dient que no fem res en els polígons de l'IPPV? Com que no som tan banaus, doncs, evidentment no ho farem.

I en la tercera esmena li haig de dir que el que pretenen fer és dir : escolti'm, donin 100 milions de pessetes a les corporacions per construir o adquirir o rehabilitar habitatges destinats a eradicar el barraquisme i quedin-se vostès sense 100 milions per fer el mateix. Perquè ho facin les corporacions, que ja ho fan bé, s'ho queda i ho fa el Govern de la Generalitat, que també ho fa bé.

Per tant, rebutjarem les tres esmenes.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat.

Diputats a favor d'aquestes esmenes, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Aquestes tres esmenes han estat rebutjades per 18 vots a favor, 59 en contra i 2 abstencions.

Passem ja a l'esmena número 420, del Grup Popular. Per defensar-la, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Veray.

(Pausa. Remor de veus.)

El Sr. VERAY : Gràcies, senyor President. Per anunciar la defensa de l'esmena 420...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Silenci, si us plau!

El Sr. VERAY : Per anunciar la defensa de l'esmena 420 i la retirada de la 422, la 424, la 425, la 426, la 427 i la 428. (Remor de veus.)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Silenci! A veure si aquesta Presidència ho ha entès bé : 420, 422, 424, 425, 426, 427 i 428.

El Sr. VERAY : Totes les que quedin.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Molt bé, senyor Diputat.

El Sr. VERAY : Per què demano defensar l'esmena a la Junta de Sanejament...?

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : O sigui, manté la 420?

El Sr. VERAY : Sí, sí, la 420.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : D'acord.

El Sr. VERAY : Jo no conec ni sé si la majoria o molts dels diputats d'aquesta Cambra coneixen com funciona i quin servei fan les estacions depuradores. Jo les conec molt bé, he estat durant bastants anys treballant amb coses d'aquestes i d'aquí ve l'esmena que he presentat.

La Junta de Sanejament està fent una tasca, fent depuradores, però aquestes depuradores són d'àmbit local, són per a una ciutat o per a una comunitat de ciutats, de poblacions. Aleshores, resulta que dintre d'una estació depuradora intervenen molts paràmetres; jo no vull parlar ni de la demanda química d'oxigen, ni de la demanda biològica, ni de tots els altres agents que hi intervenen, però quan una depuradora d'àmbit local i general es posa en marxa té un cost, i si per causa del que li ve per dintre del clavegueram o de l'alcantarilla —com

vostès en vulguin dir— no entra amb uns màxims acceptats per aquesta depuradora, allò, es fa malbé —allò que es diu que els *bichitos* que hi ha per allà es moren—, i per tornar-la a posar en funcionament la despesa econòmica és enorme, a més que durant molts de dies, moltes vegades, va als nostres rius l'aigua sense gens de depuració.

Aquesta és la causa que jo, amb aquesta esmena, el Grup Popular que jo represento, i Aliança Popular en particular, hagi fet l'alta a «ajudes financeres a la depuració individual». Jo, a molts de vostès, o els que vulguin, si un dia volen visitar una depuradora no d'àmbit molt gros, però sí que té aquests problemes, els podria convidar a la del polígon industrial de Celrà, que és d'àmbit general i, tanmateix, totes les fàbriques —i els puc assegurar que allà les fàbriques són de moltes diverses classes, des de químiques a, gairebé, indústries càrniques—, cada una tira l'aigua d'una manera.

Però, malgrat tot, cada una d'elles ha hagut de fer una depuració individual, ha hagut de fer una depuració prèvia. L'ajuda a aquesta depuració prèvia és la que jo demano que faci la Junta de Sanejament, perquè després, quan arribin a la general, no es trobin amb el fracàs, com ens vam trobar una vegada en el dit polígon que acabo d'expressar, que durant quinze dies es va haver d'estar la depuradora parada fins que es va poder tornar a posar en marxa, a base que es va haver de netejar tota, per alguns dels líquids que havia entrat d'alguna fàbrica que un cap de setmana no es va recordar que havia de deixar la seva depuradora en funcionament.

Llavors, aquesta, com si diguéssim, és l'alta. Anem a les baixes. Les baixes, la primera, miri : «Comissió a agents mediadors independents», jo suposo que deuen ser les comissions que es paga a l'agent que va a cobrar els rebuts de depuració. Però resulta que l'any passat, l'any 1986, eren exactament 129 milions i escaig de pessetes i aquest any passem a 279 milions de pessetes, amb la qual cosa significa que no hem doblat, sinó que hem fet alguna cosa més que doblar-lo.

He mirat i no he vist que en cap decret de la Generalitat ni de la Junta s'hagi augmentat el tant per cent que se'ls dona a aquest agent; no he vist que el cànon de sanejament de l'any 87 hagi estat fixat amb el doble ni que s'hagin inaugurat depuradores que puguin portar que el volum d'aigua depurada sigui pràcticament també el doble. Llavors, jo crec que no és tant l'augment que s'ha de donar a aquest agent, perquè no em surt el còmput. Per això els deixo a 200 milions i en trec 79, que crec que amb un augment de 129 a 200 ja està bé i està ben pagat.

Quant a aquests 900 milions, que jo dic que no s'han de donar a la Generalitat, sinó passar a aquí, això està fet pensant que dintre de pocs, en aquests moments ja està passat del tràmit de ponència, estem a punt d'aprovar en el Parlament de Catalunya la llei de l'administració hidràulica de Catalunya. Aquesta llei de l'administració hidràulica de Catalunya una de les coses que fa és que converteix la Junta de Sanejament, que fins ara ha estat un ens administratiu, en un ens comercial. Llavors, si són uns diners que la Junta de Sanejament recapta per al seu funcionament no té per què passar-los a la Generalitat, ja que és un ens comercial, per tant, els pot usar amb fins propis, seus.

Aquestes, senyors, són les causes de la meua presentació d'aquesta esmena i de demanar-los el vot favorable a aquesta.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra, el Diputat senyor Vila té la paraula.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA : Sí. Moltes gràcies, senyor President. Bé, el nostre Grup no dubta de les mancances que pugui tenir la depuradora de Celrà i que, evidentment, com aquesta n'hi deu haver alguna més arreu de Catalunya; el que passa és que de l'esmena presentada pel Grup Popular les baixes que se'ns proposen ens sembla que no corresponen a la realitat del que puguem fer en aquests moments.

I m'explicaré. La baixa de la «comissió a agents mediadors independents» no pot reduir-se, perquè correspon al control del procés de depuració d'aigües —no dels senyors que van a cobrar el rebut— de les instal·lacions construïdes pels organismes actuants, mitjançant les aportacions de la Junta de Sanejament. Aquesta tasca, per tal de no incrementar les despeses corrents de la Junta, és portada a terme per aquests agents mediadors especialitzats i, evidentment, no es pot reduir la partida.

L'altra partida de baixa que proposen de 900 milions de pessetes, pressuposa una transferència de la Junta de Sanejament a la Direcció General d'Obres Hidràuliques, no pot disminuir-se, atès que en aquells casos que l'Administració local no desenvolupa el paper d'administració actuant en la inversió d'explotació de les instal·lacions de depuració, la Direcció General d'Obres Hidràuliques se subroga en les seves funcions i, per tant, necessita gaudir de la consignació pressupostada per atendre l'explotació de les instal·lacions que ja funcionen i les previstes el 1987, al conjunt de les tretze zones de sanejament del Pla de Sanejament de Catalunya.

Per tant, senyor Veray, no podem acceptar l'esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat.

Els diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets, si us plau.

Els diputats que hi estiguin en contra?

Els diputats que s'abstinguin?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 3 vots a favor, 78 en contra i cap abstenció.

Passem a l'esmena 421, corresponent al Grup Socialista. Per defensar-la, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL : Senyor President, senyores i senyors diputats, bé, aquesta esmena té tres sentits : en primer lloc, nosaltres veiem que hi ha unes transferències de capital d'unes partides que són de la Junta de Sanejament cap a determinats organismes o entitats, com pot ser la Confederació Hidrogràfica del Pirineu Oriental o com pot ser la mateixa Generalitat, o destinats a amortitzar préstecs que sembla que no són propis de la Junta de Sanejament, perquè aquí fa referència a l'IPPV.

Per tant, ens sembla que s'estan detraient unes partides importants de diners, al voltant dels 2.000 milions de pessetes, cap a fins que no són els propis de la Junta de Sanejament. És el que estàvem dient ahir, que la Junta de Sanejament serveix per finançar activitats que no els són pròpies, quan tots sabem que la Llei que vam aprovar, la Llei de Sanejament, preveia que els diners que es recollissin per increment de tarifa havien d'anar a unes obres molt concretes, obres de tractament i d'adequació de les aigües residuals. Per tant, ens sembla que hi ha

una derivació de fons cap a fins que no els són propis. Aquest és el primer tema que nosaltres plantejarem en aquesta esmena.

El segon tema que plantejarem és que ens hem entretingut a estudiar el capítol d'ingressos de la Generalitat, i, els 930 milions de pessetes de transferència de capital a la Generalitat, no els hem trobat; ens agradaria que algú ens expliqués on van aquests diners, perquè no hi són en els ingressos de la Generalitat. 930 milions de pessetes de la Junta de Sanejament a la Generalitat no figuren en el capítol d'ingressos. El senyor Vila ens deia ara que van a la Direcció General d'Obres Hidràuliques, no els hi hem vist, i no hi són. Per tant, voldríem que se'ns expliqués on van aquests diners.

I el tercer tema que nosaltres plantejarem, pel qual estem en contra del sentit de les propostes de diners que ens fa el Pressupost, és perquè creiem que fins ara les obres de sanejament comptaven amb una subvenció important d'organismes estatals. S'ha fet la transferència i aquestes subvencions desapareixen, i el que és més gruixut, abans la Confederació Hidrogràfica del Pirineu Oriental subvencionava les obres, i ara és la Junta de Sanejament qui subvenciona la Confederació Hidrogràfica del Pirineu Oriental. Per tant, ens sembla que el fet que no hi hagi subvenció provoca un cert retard en el finançament i, per tant, un cert retard en els plans de sanejament.

Nosaltres ja anunciem que, el tema de la Junta de Sanejament, l'anirem seguint a través del debat parlamentari, farem totes les accions parlamentàries que siguin pertinents; farem una fiscalització econòmica a fons del que està passant a la Junta de Sanejament, perquè creiem que cal fer-la i, si cal, esbrinar a fons el tipus d'implicacions que pot tenir l'aplicació de la tarifa : aplicacions de tipus judicial, si són competència de l'ajuntament, si són competència de la Generalitat, si es pot aplicar o no es pot aplicar en la forma que s'aplicat fins ara la tarifa de sanejament, un increment de tarifa sense passar per aquest Parlament —tot això també ho esbrinarem— i, per tant, si hem d'arribar a fer accions de tipus judicial també les farem.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula el senyor Vila.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA (*de l'escó estant*) : Sí, moltes gràcies, senyor President. En aquest cas d'aquesta esmena, nosaltres no podem acceptar-la per tres conceptes diferenciats : primer, la partida 920.01 no es pot suprimir, 380.750.000 pessetes, perquè és un compromís ja assolit, i per tant, doncs, s'han d'afrontar els compromisos assolits, no es pot deixar d'incloure en aquest concepte; les partides 710.01 i 740.01, que suposen transferències a la Direcció General d'Obres Hidràuliques i a la Confederació Hidrogràfica del Pirineu Oriental, no poden disminuir-se, atès que, en aquells casos que l'Administració local no desenvolupa el paper d'administració actuant en la inversió i explotació de les instal·lacions de depuració, la Direcció General d'Obres Hidràuliques es subroga en les seves funcions i, per tant, necessita gaudir de la consignació pressupostada per atendre l'explotació de les instal·lacions per al seu funcionament, com les que preveu que s'hagin encarregat el 1987 al conjunt de les tretze zones de sanejament previstes en el Pla de Sanejament de Catalunya. Per tot això, senyor Nadal, senyor President, no podem acceptar la present esmena.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat.

Vots a favor d'aquesta esmena, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

L'esmena que correspondria ara sotmetre a votació, la 377, m'indiquen que ja ha estat substanciada.

Per tant, ara ja hem acabat, i passem a l'esmena 430, del Departament d'Agricultura, que correspon al Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. I no només la 430, sinó la 431...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Em permet un moment, senyor Diputat? Hi havia una esmena representant del Grup Popular que vostè abans no ha retirat, però que havia estat defensada però no votada, que és la 429. Jo no sé si el Diputat té intenció que es voti o considera que com que ha retirat les altres també la considera retirada.

(*Ll. Sr. Veray adreça uns mots a l'I. Sr. Vice-president Primer.*)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies per l'aclariment. Per tant, queda retirada. Està retirada. Perdoni, senyor Diputat, pot iniciar la seva defensa de l'esmena corresponent.

El Sr. VIVES : Diré, senyor President que, juntament amb la 430, acumularíem la 431, la 434, la 442, la 450 i la 454.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies.

El Sr. VIVES : Són, si els meus números quadren aquesta vegada, la totalitat de les esmenes que queden pendents al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, concretament al seu estat de despeses.

El nostre Grup parlamentari..., he fet l'afegitó de llevat d'aquelles que han estat retirades. Hem passat un escrit a la Mesa del Parlament anunciant la retirada d'una sèrie d'esmenes, senyors diputats de Convergència i Unió —aquells que les tenien preparades, no els tocarà sortir.

Deia que l'altre dia vam assistir, en el debat de l'esmena a la totalitat al Departament d'Agricultura, a un fenomen curiós, que és la resposta, diríem, estil videoclip, és a dir, un diputat que surt a la tribuna, que no replica res del que s'ha dit en el torn de defensa de l'esmena a la totalitat i que llegeix, diguem-ne, una brillant redacció —sobre el tema de la declamació podríem discrepar, segurament; hi ha opinions per a tots els gustos— preparada segurament des d'altres instàncies del mateix Departament, que podria ser un bon resum de la memòria del Pressupost, però, en qualsevol cas, no contestava cap de les argumentacions que nosaltres havíem mantingut en el torn de defensa d'esmena a la totalitat.

Dic això, perquè, és clar, en el moment de fer referència a la rèplica a aquella intervenció, se'ns va parlar que això de les millores a la comercialització i a les cooperatives..., deien que no podia ser perquè no tenien prou capacitat inversora després, *a posteriori*, i és clar, això era una esmena a l'estat de despeses que havia servit de base per preparar la defensa de l'esmena a la totalitat; se'ns va parlar que, en tema de sanitat vegetal i ramadera, ja s'havien fet moltes coses i tal —aquesta era una altra esmena d'increment que plantejàvem nosaltres de l'estat

de despeses—; que, tot el tema dels sindicats agraris i l'increment de transferències cap als sindicats pagesos, ja és un tema que estava resolt, pactat, aclarit i arranjat; que en la comptabilitat de l'explotació familiar agrària es feia realment el que es podia... És a dir, se'ns va anar replicant en aquells punts concrets que s'escapaven al que era estrictament la memòria del pressupost del Departament, se'ns van anar replicant les nostres esmenes a l'estat de despeses, que és el que tocava fer teòricament ara —teòricament, ara.

I, en canvi, doncs, no se'ns va dir —i això sí que vam lamentar-ho, perquè hagués, diguem-ne esclarit el debat, o l'hagués fet més lleuger—, no se'ns va esclarir cap de les coses que nosaltres consideràvem que estaven supervalorades en aquest pressupost, és a dir, no es va referir en cap moment a les baixes que plantejgem al capítol I, a les baixes que plantejgem al capítol II, aquesta partida tan curiosa de les bestretes per crèdits concedits al personal —és a dir, amb un estat de despeses d'un departament, realment curiós—, a la baixa..., o el gran pes que té una partida de publicitat i propaganda —que ja comprem que a l'actual Conseller d'Agricultura li fa falta, diguem-ne, que se li faci propaganda d'imatge de 31 milions i mig de pessetes. És a dir, de tot això, no se'ns va dir absolutament res. I, en canvi, es va referir a les nostres altes.

Tampoc se'ns va contestar a cap dels arguments en relació amb el tema de la Direcció General de Promoció, del Servei d'Extensió Agrària; no se'ns va parlar de tema de la reestructuració del sector veterinari i, en definitiva, se'ns va emetre —i jo vull que, per part del Diputat amb una gran claredat i realment amb una gran brillantor, des del punt de vista de l'exposició formal, res d'això desmereix ni la seva intervenció ni la seva persona—, però una resposta tipus videoclip, bé, que ja donava resposta a totes les esmenes de l'articulat, de l'estat de despeses en aquell moment. Com que nosaltres, senyor President, els videoclips preferim veure aquells que siguem capaços de veure —aquesta nit cadascú a la festeta a la qual estigui convidat—, i aquell que se'ns passaria ara ja el tenim vist en la resposta a l'esmena a la totalitat, li anunciem la retirada de totes les esmenes al Departament d'Agricultura.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. M'imagino que també inclou la 445 que havia oblidat l'Illustre Diputat de referir. Per tant, aquestes esmenes estan retirades.

Passem ja a l'esmena 432, del Grup Popular. Per defensar-la, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Santacreu.

El Sr. SANTACREU (*de l'escó estant*) : Senyor President, voldria agrupar la 453...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : A més d'aquesta, la 453...

El Sr. SANTACREU : 432. Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : 432, 453...

El Sr. SANTACREU : 443 i 452; o sigui, totes.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Molt bé. Gràcies, senyor Diputat.

El Sr. SANTACREU : Senyores i senyors diputats, senyors de la majoria, com que veig que amb aquest debat, en què hi ha hagut ja tanta flexibilitat, hi ha tant de sentit comú, hi ha tanta gràcia de voler complaure els que estem a la contra de vostès, jo només..., no voldria cansar-los, no voldria que vostès per mi hagin de fer cinc minuts tard; per tant, jo vull donar ja per defensades aquestes preguntes. Però llavors voldria dir també

unes paraules; o sigui, que ja sé la resposta que em faran, que són les respostes que fan vostès, que quasibé no conté cap contingut de la pregunta que es fa, com en l'últim parlament que jo vaig fer, que no em van contestar ni mitja paraula sobre el debat que vaig tenir. O sigui, és clar, crec que ara també seria igualment. I, és clar, quan parlen em fa aquella sensació que hi va haver un cèlebre humorista —que fa molts anys que ho era—, que era el Director de *La Codorniz*, que era l'Álvaro de la Iglesia, que feia un programa radiofònic que deia: «Pregúnteme lo que quieran y les contestaré lo que me dé la gana». I això, aquest Parlament s'ha convertit en això. Per tant, dono per retirades aquestes preguntes perquè vostès ja em puguin contestar el que vulguin.

Moltes gràcies, senyors diputats. (*Remor de veus.*)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Silenci, si us plau.

Passem ja a l'esmena número 433, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per defensar aquesta esmena, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Víctor Torres.

Silenci, si us plau.

El Sr. TORRES: Senyor President, senyores i senyors diputats, per anunciar la retirada de l'esmena 457...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: 457...

El Sr. TORRES: ...i per demanar l'autorització per defensar conjuntament totes esmenes d'Esquerra Republicana, és a dir, 433, 436, 439, 446, 447, 448, 449, 455, 456 i 458.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: I quatre-cents..., l'última?

El Sr. TORRES: 58.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, senyor Diputat.

El Sr. TORRES: Ha pres, més o menys...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Criem que és la 459. S'ha deixat la 459, que és la darrera del Departament. Si les vol fer totes, faltava la 459; ha acabat a la 458. La 459, abans 483, també és del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana.

El Sr. TORRES: 458.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: I la 59?

El Sr. TORRES: I 59, sí.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies.

El Sr. TORRES: Bé, he procurat agrupar en uns petits reagrupaments a l'interior d'aquest conjunt algunes de les nostres esmenes per afinitats, podríem dir-ne, electives.

Fem referència primer a la 433, 436, 439 i 449. Es tracta d'un conjunt de cinc esmenes que tenen en realitat l'objectiu de promocionar i de promoure la promoció —si es pot dir aquesta llicència lingüística.

El nostre Grup dona una gran importància a les actuacions dels consells reguladors i a les campanyes de promoció dels productes de qualitat. El camp d'actuació dels consells reguladors és immens i constitueix un dels condicionaments de la reeixida, si volen portar una riquesa al camp.

No podem fer l'inventari de les possibles actuacions, però crec que quan es parla de denominacions d'origen, de defensa contra el frau i de foment de la comercialització, tothom ho entén i ho aprecia. I és aquest, resumint molt sintèticament, l'objectiu global que persegueix la nostra esmena número 43.

Pensem també que seria una bona mesura encoratjar les empreses promotores d'activitats agràries, que poden portar a terme activitats interessants per al sector agrícola o ramader en

general. La nostra esmena número 439 es proposa d'afectar íntegrament la partida 01.471.01, de 2 milions de pessetes, per a ajuts a danys catastròfics, dotació totalment ridícula si la relacionem amb el concepte de «catàstrofe», i afectar-la a la partida 01.471.02, a favor de les empreses promotores d'activitats agràries.

Parlar de la necessitat de potenciar les demostracions pràctiques de tota aquella maquinària que pugui representar una acció innovadora en el camp de l'estalvi energètic o en el millor desenvolupament dels cultius és dir una obvietat. Aquesta obvietat ens ve demostrada pel fet que, segons dades de la mateixa Conselleria, durant l'any 1985 es varen inscriure al Registre de Maquinària Agrícola, entre tractors, motocultors, recollectores o remolcs, 6.869 màquines agrícoles. La conseqüència d'aquesta obvietat, per al nostre Grup, és que la partida 02.221.04, sobre demostracions de maquinària, és notòriament insuficient, i és per aquest motiu que proposem incrementar-la en 1 milió de pessetes, en detriment de la partida 02.229.01.

L'objectiu general de la millora de produccions se situa també en la nostra esmena 436, relativa al programa pilot AGROTEX. El programa pilot AGROTEX —que potser per a algunes de ses senyories serà una denominació poc coneguda— és un programa de gran ambició i de gran volada, que pretén constituir-se en una eina de gran vàlua per tal d'informar els pagesos sobre els moments òptims de reg, moments idonis per al tractament de les plagues i les malalties, etcètera. Tot això, per tal d'optimitzar al màxim l'ús dels diferents mitjans de producció —alguns d'ells, com l'aigua, bastant escassos. És un projecte innovador, que ja funciona en altres països, i que cal que comenci a funcionar en el nostre. Es tracta, en definitiva, d'aplicar a l'agricultura tots els beneficis de les tecnologies punta en matèria d'informàtica. És, doncs, un programa ambiciós, però costós, ai las!, i que no pot donar resultats extraordinaris si no es compta amb els mitjans suficients. I és més que evident que amb 7 milions i mig no es va gaire enlloc.

No creuen, les senyores i els senyors diputats, que valdria la pena «sacrificar» uns 10 milions dels 31 dedicats a propaganda? És una pregunta que jo faig, amb el cor a la mà, a aquesta assemblea. En fi, i per culminar aquest conjunt de cinc esmenes, que tenen un objectiu pràcticament idèntic, volem proposar la creació d'una nova partida pressupostària, dotada amb una quantitat simbòlica de 1.000 pessetes, i es tractaria d'una partida genèrica que compregui la millora de les condicions de transformació i comercialització de productes agraris i pesquers. Es tracta, en la nostra esmena 449, de fomentar el bon funcionament del mercat, augmentant la seva transparència, donant a conèixer els esquemes de comercialització i la normalització i la tipificació dels productes segons les seves mateixes qualitats.

Un parell d'esmenes, la 447 i la 458, serien qualificades —podrien ser qualificades— d'esmenes «reordenadores» a l'interior del pressupost, puix que, al límit, no alterem substancialment la dotació d'una partida en benefici d'una altra, sinó que es tracta, únicament i exclusivament, d'esmenes de clarificació.

La que porta el número 447 es proposa fraccionar la partida 02.641.02, és a dir, laboratori de llavors i estació mecànica agrícola en dues partides separades. La primera correspondria al

funcionament de l'estació de mecànica agrícola, amb un pressupost de 12 milions, i la segona seria dedicada al laboratori de llavors, amb una dotació d'1.992.000 pessetes. Motius? Senzillament, perquè tenen una entitat completament diferent i no poden comparar-se. Ja hem dit, en una anterior intervenció, la importància que el nostre Grup concedeix a la maquinària, i em sembla coherent i molt més operatiu donar plena autonomia a aquestes dues activitats, les dues ben importants, però indiscutiblement diferenciades.

La separació pot, fins i tot, facilitar el seguiment i la repercussió respectiva de les dues dotacions separades, cosa que seria més difícil si s'hagués de fer globalment. L'altra esmena, la que porta el número 458, també obeeix a criteris de racionalitat, car ella pretén únicament transferir les activitats relatives a la ramaderia extensiva a la Direcció General de Producció i Indústries Agroalimentàries, que és l'organisme en realitat responsable de tots els sectors de la producció agrària. Ni l'una ni l'altra d'aquestes dues esmenes que acabo d'enumerar pretenen vestir un sant desvestint-ne un altre, sinó que es tracta, únicament, com ja he dit, d'una reordenació que creiem, almenys, aconsellable.

Les esmenes que porten els números 455 i 459 estan relacionades amb l'importantíssim problema de les zones d'ordenació d'explotacions. Em sembla que no cal insistir sobre l'interès prioritari que tenen aquestes zones que, per raons diverses, necessiten una atenció preferent, tant per al benestar dels seus habitants com per les repercussions que poden tenir per al conjunt de l'agricultura catalana.

Aquest matí hem sentit la intervenció del meu company i conterrani Pere Ayguadé, evocant el problema punyent de les Garrigues i d'alguna altra comarca menystinguda, i és evident que amb les possibilitats de promoure i d'incrementar les zones de reordenació d'explotacions podem contribuir a millorar o, almenys, a evitar que empitjori la situació dramàtica d'algunes de les nostres comarques.

Ens cal reconèixer —ens cal reconèixer-ho— que el Departament d'Agricultura no ha romàs ni inactiu ni indiferent davant dels problemes sovint angoixosos que es plantegen en aquestes comarques i que es troben amb pèrdua de dinamisme i de vitalitat i no pas, precisament, per culpa dels seus pobladors. La Segarra, el Baix Empordà, les Garrigues, ja citades, el Pallars, i tantes altres, han estat comarques que s'han beneficiat de les inversions efectuades el 1985, d'una manera considerable; inversions destinades, sobretot, al millorament de les vies de comunicació i a les obres d'implantació, transformació i millora de regadius, així com a la redacció de nombrosos projectes. Però, de tota evidència —i aquest hauria de ser un objectiu primordial, no solament del Departament, sinó de tot el Govern català—, cal fer un esforç suplementari per tal de reequilibrar en el conjunt del territori del Principat aquelles comarques o subcomarques que, per raons diverses que tots coneixem, es troben avui amb grans dificultats per no quedar distanciat d'altres nuclis més afavorits.

Es tracta d'un problema de justícia distributiva. Es tracta d'un problema, quasi diríem, d'humanitat, sense oblidar que el fet de negligir les aportacions corresponents a uns territoris amb grans possibilitats i amb grans potencials infructuosament aprofitats, pot repercutir molt negativament en el conjunt de la nostra economia en un moment que les connexions amb

Europa ens prohibeixen tota passivitat en l'explotació de recursos reals o potencials. I és per aquestes raons que proposem aquestes dues esmenes, que tendeixen, l'una, a dotar amb un augment de 175 milions de pessetes les obres en zones d'ordenació d'explotacions —partida 04.662.02— i, l'altra, a augmentar, en 80 milions de pessetes, la partida 04.778.01, que acull les instal·lacions agràries d'ús comú en zones d'ordenació d'explotacions.

I, tractant-se de quantitats relativament importants, la nostra proposta d'augment no va acompanyada d'una proposta de disminució concreta, sinó que proposem que la baixa sigui proporcionalment assumida i efectuada en els diversos conceptes dels capítols VI i VII, amb les precisions que conté la nostra pròpia esmena.

En fi, tenim per defensar les esmenes 448 i 456, les quals tenen relació amb un tema del qual no cal ressaltar la importància, perquè de tots és a bastament conegut, i no podem afegir res, ja, al que s'ha dit i s'ha escrit, en termes generalment encomiàstics, sobre la creació del canal d'Urgell i la font de riquesa que constitueix aquesta magna obra pública. I és precisament considerant la cabdal importància d'aquesta font de riquesa que el nostre Grup està plenament d'acord amb la creació del Pla Plurianual d'Actuacions a la zona del canal d'Urgell que el Consell Executiu va aprovar l'any passat.

Però nosaltres pensem que és un error incloure el pressupost d'aquest Pla en el global Pla d'Inventaris Agraris, ja que és un projecte amb suficient entitat pròpia per obtenir una consideració més personalitzada.

Ens cal remarcar que aquesta esmena no està en contradicció amb la que portava el número 481 i que hem retirat, relativa als inventaris agraris, perquè, en realitat, el que es tracta d'evitar és que la consideració pel canal d'Urgell sigui, precisament, inclosa en la partida d'inventaris agraris.

En fi, l'esmena 456 té per objecte destacar la promoció dels regs comunitaris i les comunitats de regants; és també un tema, com vostès veuen, relacionat amb el tema importantíssim de l'aigua. El nostre propòsit se situa en la mateixa línia d'actuació del Departament d'Agricultura, car, segons dades facilitades per la memòria del Departament, del 1985, es destaca que s'han concedit subvencions a les comunitats de regants per a foment de la implantació, transformació i millora de regadius, més de 80 milions de pessetes a 32 comunitats de regants. I això sense comptar les obres per a millora i transformació de regadius en zones d'actuació directa, per un total de 73 milions de pessetes, destinades primordialment a les comarques de la Segarra i del Pallars.

Naturalment, en matèria d'agricultura, com en matèria d'altres departaments, tot és important, tot hauria de ser prioritari i en tots els indrets hauríem de disposar dels recursos suficients per afrontar-ho, però malauradament ens hem de resignar a seleccionar les prioritats, a adaptar-les a les disponibilitats que tenim i el nostre Grup pensa que, ara per ara, és preferentment necessari incrementar la dotació pressupostària dels petits i mitjans regadius.

Aquesta és la darrera de les esmenes que tenia l'honor de defensar i per a les quals demanem el vot favorable de la Cambra.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula

l'Il·lustre Diputat Oriol Sunyer.

El Sr. SUNYER : Senyor President, senyores i senyors diputats, en el conjunt de les dotze esmenes que el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana ha presentat a la secció del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, en principi, he d'anunciar que tres de les dotze esmenes, les números 449, 455 i 459, les votarem a favor. I, per tant, faré el torn en contra de les vuit restants, que són les números 433, 436, 439, 446, 447, 448, 456 i 458, per entendre que la 457 ha estat retirada.

Hi està d'acord, el senyor President?

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Sí, d'acord, perfectament d'acord.

El Sr. SUNYER : També haig de dir que a l'esmena número 446 s'hi ha de fer una correcció tècnica, si és que l'Il·lustre Diputat Víctor Torres hi està d'acord, i és que el text de l'esmena no correspon a la partida 10.02.229.01, sinó a la 10.01.229.01. O sigui, varia en la Direcció General, que en lloc de ser la 02 és la 01, que és Secretaria General.

Hi estem d'acord? (Pausa.)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Perdó, no estava al cas. Si ho vol repetir, Il·lustre senyor Diputat... Estava comprovant un dels punts que vostè ha dit, que tenia algun dubte de si podia ser admesa o no. Digui, digui.

El Sr. SUNYER : Molt bé. Dic que a l'esmena número 446 s'hi ha de fer una correcció tècnica, que consisteix que el text de l'esmena no correspon a la partida 10.02.229.01, sinó a la 10.01.229.01, o sigui que canvia la direcció general; en lloc de ser Direcció General de Promoció i Desenvolupament, és Secretaria General.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : O sigui, el 01 en lloc del 02.

El Sr. SUNYER : Exactament.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : M'imagino que té raó, però jo no tinc res que ho comprovi. Suposo que el senyor Víctor Torres ratifica el que està dient; per tant, sí, senyor Diputat, té raó. Endavant.

El Sr. SUNYER : Gràcies, senyor President. El conjunt global de les esmenes proposen altes i baixes en capítols i articles ben diferenciats.

En tot cas, com a cosa anecdòtica, he de fer notar que el servei 05, que és la Direcció General de Pesca, és lliure de ser esmenada i dintre de la dispersió cal destacar un conjunt de cinc esmenes, que proposen baixes en els capítols II i IV, que són «operacions corrents» i, per ser altes en els capítols VI i VII, en «operacions de capital».

Precisament, en «operacions de capital», el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca ja ha proposat un increment de 699 milions de pessetes respecte a l'any 1986 i llur percentatge representa un 27% d'augment.

Quant a les baixes abans esmentades, en els capítols II i IV, són partides que fan referència a publicacions, fulls divulgatius, propaganda del departament, despeses d'informàtica, formació de personal, organització de cursos, etcètera, conceptes que fan referència al capítol II i que són imprescindibles per al bon funcionament del Departament.

Qualsevol disminució a aquestes partides significarà, doncs, perdre possibilitats per manca d'informació i que els beneficis tècnics i econòmics que el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca posa a disposició del món rural no arribi al

destinatari. Quant al capítol IV, no es pot accedir a la disminució de 30 milions de pessetes en el concepte 10.04.661, ja que és necessari disposar de la consignació total de 135 milions de pessetes per tal de poder emprendre la realització de les obres corresponents a les zones ja decretades d'interès nacional del Muga i del Ter, a Girona, del Canal d'Aragó i Catalunya, de l'Alt Urgell i Tàrrrega i Algerri-Balaguer, a Lleida, i del delta de l'Ebre, a Tarragona, que van ser transferides enguany per l'IRYDA, pel Reial Decret 968/1985, del 25 d'abril.

Per tot l'exposat, votarem en contra d'aquestes esmenes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per tant, faríem primer les dues votacions, en el sentit que ha anunciat el diputat de les tres. Ho repetiré, per al coneixement dels senyors diputats. Una primera votació : 433, 436, 439, 446, 447, 448, 456, 458. Una segona votació : 449, 455, 459, ja que la 457 ha estat retirada.

Aquestes són les dues votacions, llevat que s'indiqui alguna altra votació en aquest sentit. (Ll. Sr. Vives demana per parlar.) El senyor Maties Vives té la paraula.

El Sr. VIVES : Anava a demanar, senyor President, gràcies, votació en dos blocs, però com que es fa molt difícil d'addicionar-les a un o a altre, demanem votació esmena per esmena.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Esmena per esmena. Molt bé.

Per tant, comencem amb l'esmena 433.

Diputats que estiguin a favor, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 54 en contra i 4 abstencions.

Esmena següent, 436.

Vots a favor?

En contra? (Remor de veus.) Silenci, si us plau. (Rialles.)

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 54 en contra i 3 abstencions..., 4 abstencions, perdó. (Rialles.)

Esmena 439.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 54 en contra i 25 abstencions.

Esmena 446.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 54 en contra i 25 abstencions.

Esmena 447.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 3 vots a favor, 53 en contra i 25 abstencions.

Esmena següent, 448.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 54 en contra i 5 abstencions.

L'esmena 456... Podem votar les tres conjuntament? La 449, 455 i 459? (Pausa.) Votarem les tres conjuntament, 449, 455 i 459.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes tres esmenes han estat aprovades per unanimitat.

Voldria fer observar per al necessari rigor que l'esmena 455, que pressuposa una disminució proporcional de la resta de partides del capítol IV, de 175 milions, suposa una llarga relació que tinc aquí mateix i que l'estalvi als senyors diputats, però que, en tot cas, incorporarem en el *Diari de Sessions* corresponent, perquè hi consti oportunament i, per tant, aquesta esmena quedi aprovada com correspon.

Per tant, si no hi hagués cap observació en aquest sentit, ho fariem d'aquesta manera.*

Passem ja, per tant, a l'esmena 456.

Diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 3 vots a favor, 54 en contra i 27 abstencions.

I la darrera, la 458 —si aquesta Presidència no va errada—, que la sotmetem a votació.

Diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que desitgin abstenir-se?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 54 en contra i 4 abstencions.

Anem ara a l'esmena número 435, del Grup Mixt. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL (*de l'escó estant*): Gràcies, senyor President. Estem ara en una esmena que pretén augmentar una mica la partida d'ajut al finançament de les millores dels processos de producció, de transformació i comercialització.

Aquesta partida, faig avinent als senyors diputats que tenia 94 milions l'any passat i que aquest any ha baixat a 60 milions.

La baixa que proposem a càrrec de publicitat i propaganda és perquè aquesta partida de publicitat i propaganda és ja prou alta i hem de tenir en compte que tot el tema de Foc Verd és cosa a banda, no compta aquí.

L'alta d'aquesta partida creiem que és molt important per a l'agricultura. Creiem que l'agricultura si es pot salvar es pot salvar precisament per la millora dels processos de producció, per la transformació i per la comercialització, però, a més a més, hem de tenir en compte una altra cosa: avui, aquestes millores de processos realment poden tenir un finançament important del Mercat Comú a través dels programes del FEOGA. Aquest ajut tan important pot arribar d'un 30% o més de subvencions, de subvencions que ens vénen de Brus-

selles, però perquè aquestes subvencions siguin possibles aquells expedients que figuren dins del programa que s'hagi establert i que arribin a ser considerats com a bons a Brussel·les es necessita una condició *sine qua non*, aquesta condició és que tant l'Estat com la comunitat autònoma ajudin al finançament, donin també el seu suport, però suport a base de diners per a aquests programes, o sigui, per a cada un d'aquests projectes en concret.

Si tenim una partida escassa com la que tenim estem exposant l'agricultura que quan arribi a poder obtenir subvencions importants, subvencions que ens vénen de fora per millorar la nostra producció agrària ens trobem que se'ls hagi de dir que no hi ha pressupost suficient i que no se'ls pot donar l'ajuda, amb la qual cosa els decau l'ajuda de Brussel·les.

Creiem que aquest risc no el pot córrer l'agricultura catalana i, per tant, creiem que és quasi un cas de consciència no aprovar aquesta esmena. Per això els demanem, senyors, que l'aprovin.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Graells.

El Sr. GRAELLS (*de l'escó estant*): Sí, senyor President, per a un torn en contra.

Senyor Casals, a mi em sap greu haver de votar en contra d'aquesta esmena que presenta, i em sap greu fer la proximitat que hi pot haver. Però la veritat és que no es pot satisfer això —no, si els arguments els donaré ara—, no es pot satisfer pel següent motiu: en primer lloc, la publicitat i propaganda del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, alguns poden pensar que és una cosa molt supèrflua; jo que tinc l'experiència de dos anys de Cap de Serveis Territorials de la delegació del Departament d'Agricultura a Lleida, l'any 84, reunida la taula sectorial de la fruita, i quan els preus de la poma s'estaven ensorrant, tots els sectors estaven demanant a veure com podrien fer perquè es vengués més poma, i el problema que teníem nosaltres aleshores era fer la publicitat suficient, tenir els recursos suficients per fer aquesta publicitat per, d'aquesta manera, ajudar com cal el sector.

Senyores i senyors diputats, la partida aquesta, de superficial i de supèrflua, no en té res; és una partida que d'alguna manera recolzarà les polítiques que surtin i que s'aprovin a través de les taules sectorials, havent-hi estat representants tots els sectors.

Per altra banda, senyor Casals, tampoc no el puc complaure, perquè les línies que nosaltres donem a les cooperatives són línies específiques, que són paral·leles a les de la CE, i no valen aquests complements.

I, a més, per a comercialització, cooperatives, hi ha una altra partida, que l'any passat estava dotada amb 800.000 pessetes i ara està dotada amb 50 milions.

Per tot això, votarem en contra d'aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, senyor Diputat. Posem a votació aquesta esmena, l'esmena 435.

Vots a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

* N. de la R.: L'esmena a què fa referència l'I. Sr. Vice-president Primer es reproduïx al final d'aquest Diari (p. 3714, 3715 i 3716).

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 54 en contra i 4 abstencions.

Correspon ara, també del Grup Mixt, defensar l'esmena 437.

El Sr. CASALS I PARRAL : Gràcies, senyor President. Aquí proposem una petita alta a la partida «empreses promotores d'activitats agràries» i, lamentant-ho molt, la baixa la proposem igualment a la partida de «publicitat i propaganda», que acabem de sentir que és quasi vital pel Departament —sembla que sigui més vital que les activitats reals. Jo comprenc que a vegades la política es pot enfocar així, però no per comprendre-ho vol dir que em convenci el tema.

Aquesta partida també veiem que disminueix de 5 a 3.300 en aquest pressupost, respecte a l'any passat. I jo, com a argument, només diria una cosa : l'any passat, en el debat de pressupostos, vam sentir dir al senyor Conseller d'Agricultura, davant d'aquest Ple, que aquesta partida era una partida de gran importància. La veritat és que llavors ens va convèncer, i continuem convençuts d'això. Per això pretenem ajudar el senyor Conseller, perquè creiem que la partida és d'importància.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Graells.

El Sr. GRAELLS (*de l'escó estant*) : Senyor President; senyor Casals, vostè mateix ha dit el motiu pel qual nosaltres no podríem acceptar aquesta esmena.

Per tot això, votarem en contra.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies.

Vots a favor d'aquesta esmena, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 53 en contra i 4 abstencions.

Passem ja a l'esmena següent, que és l'esmena 438, corresponent al Grup Socialista. Per defensar-la, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Pere Ayguadé.

El Sr. AYGUADÉ (*de l'escó estant*) : Senyor President, senyores i senyors diputats, agruparia la 438 i la 441 en una sola defensa.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies.

El Sr. AYGUADÉ : L'esmena 438 fa referència a la creació de la dotació econòmica, juntament —evidentment— amb la creació de la mutualitat d'assegurances agràries nacional de Catalunya, perquè any rere any veiem com els nostres pagesos veuen com en un moment donat, en uns segons, a vegades, en uns minuts, en unes hores, perden l'esforç d'uns anys de treball o d'aquell any, o fins i tot de tota la vida, mitjançant els estralls atmosfèrics o de les diferents malalties que les seves explotacions sofreixen.

Veiem també com immediatament les forces polítiques, els mateixos interessats o els mateixos afectats demanen zona catastròfica, o demanen ajuda al conjunt d'administracions o al conjunt de poders públics que avui existeixen arreu de Catalunya, de l'Estat, etcètera.

Veiem també que les solucions que es donen a aquestes sol·licituds sempre són minses. Nosaltres estem convençuts que l'única manera de solucionar aquest problema és fer que

els pagesos siguin copartípics i corresponsables del propi risc.

Sabem perfectament que si aquests pagesos mitjançant unes primes han de pagar l'assegurança del seu propi risc amb una certa subvenció dels poders públics, sabem que són els primers interessats que no hi hagi mai cap mena de desviació a l'hora de retornar els danys que s'hagin produït, a la vegada que sabem perfectament que tots són corresponsables que, per exemple, en malalties de tipus infeccions no es propaguin de la manera que en aquests moments es propaguen perquè, al cap i a la fi, són ells mateixos els qui han de pagar les primes que després rebrien.

Sabem perfectament, a més a més, que aquests pagesos tindrien assegurades, com a mínim, unes prestacions i no veurien perillar el seu futur, se sentirien segurs.

Pensin vostès, senyores i senyors diputats, que en contra d'altres sectors productius del nostre país, els pagesos són una gent que tenen la casa sense teulada; sempre han de mirar una mica al cel, i que, a més a més, per als estralls sanitaris no hi ha fronteres, i en qualsevol moment poden sofrir una situació de pèrdua total, parcial, o absoluta, dels seus béns.

Nosaltres, per tant, tenim la seguretat —amb tots els problemes legals que això significa—, però ens agradaria veure ja fins i tot com fixen els acords agraris de Catalunya, com el Consell Executiu —i tindria tot el nostre suport— tira endavant la creació d'una mútua d'assegurances de Catalunya que corresponsabilitzés i en fes copartípics el conjunt dels pagesos del nostre país.

Per un altre cantó, l'esmena número 441 fa referència a crear una partida nova de 75 milions de pessetes per a les entitats, o a corporacions locals per a millora d'infraestructures rurals en zones desfavorides de la comarca de la Noguera.

Som conscients que en les zones de muntanya, essent zones deprimides, tenen un gran potencial econòmic que les faria en el futur autosuficients amb les inversions programades pels plans de muntanya, previstos per la mateixa llei de muntanya. Sabem també avui, ho coneixem, que les comarques de la Vall, del pla d'Urgell, de la Noguera Baixa, del Segrià, etcètera, tenen ja avui unes grans possibilitats de desenvolupament econòmic i social. De fet, avui, són comarques —comparades amb les altres— «riques», entre cometes, però comarques més riques.

Evidentment, entre aquestes dues zones, unes de potencial de riquesa important i unes altres ja riques, hi ha una franja —des d'una punta a l'altra, pràcticament, de Catalunya, exceptuant la zona del litoral— que és una zona de secà i difícilment regable. Una zona desfavorida que fa de barrera física entre aquestes dues zones, i que nosaltres tenim el convenciment que amb la dedicació d'unes inversions de la Generalitat de Catalunya, que permetessin d'una manera clara i segura que en aquestes zones quedessin consolidades unes famílies pageses, a la vegada que aquestes famílies pageses tinguessin assegurats uns ingressos de renda, normals, econòmicament parlant, hauríem aconseguit quelcom tan important com suprimir una barrera física que en aquests moments és importantíssima per evitar el creixement d'aquelles comarques potencials de muntanya. És, per entendre'ns, el mateix que succeeix entre Lleida i l'Aragó amb la zona dels Monegres.

Senyores i senyors diputats, tinc la seguretat, a més a més, que la Conselleria d'Agricultura i el Consell Executiu té previst

realitzar —en aquests moments té estudis bastant avançats— un pla de desenvolupament d'aquesta zona, amb participació de les organitzacions professionals i entitats d'aquesta. Convençuts d'aquesta qüestió, ens agradaria veure una partida pressupostària en els pressupostos de la Generalitat de Catalunya, que, d'alguna manera, consolidés i donés esperances als ciutadans de la zona.

Nosaltres som conscients, a més a més, que la baixa per donar aquests 75 milions de pessetes és a costa de mobiliari i vehicles dels serveis centrals de la Conselleria d'Agricultura. Però tinguin en compte que nosaltres, amb aquesta baixa, l'únic que suprimim és una tercera part d'aquest mobiliari i d'aquests vehicles; per tant, no deixariem sense la possibilitat d'expansió en vehicles i mobiliari la Conselleria d'Agricultura.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Ilustre Diputat senyor Graells.

El Sr. GRAELLS (*de l'escó estant*) : Sí, per a un torn en contra. El nostre Grup, tot i estant completament d'acord amb les motivacions del Diputat senyor Ayguadé, tant en el que es refereix a l'esmena aquesta, dirigida a augmentar o incrementar el pressupost de les mutualitats, com la que està dirigida a aquests municipis de la comarca de les Garrigues, nosaltres no podem votar a favor d'aquestes dues esmenes per les següents raons.

Respecte a les mutualitats agràries, resulta que a Madrid, i més o menys per regular aquestes mutualitats a totes les comunitats autònomes, ha tret una ordre, i, aleshores, precisament, nosaltres, en aquest sentit, el que s'està fent és fer els estudis pertinents i, segons la informació que jo tinc del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, som la comunitat autònoma que en aquest sentit estem més avançats. Però és que, de tota manera, aquest capítol que nosaltres hem obert de 1.000 pessetes serviria tan sols per rebre diners que ens poguessin venir de fora, perquè el capítol, en realitat, i el que portarà això, ni que ho tramitem nosaltres des del Departament o les mutualitats, serà l'Institut de Crèdit Agrari.

Respecte a l'altra esmena, estic completament d'acord amb el senyor Diputat en tant que diu que són pobles que tenen molts problemes; aquest Diputat ha tingut moltes ocasions de visitar-los, aquests pobles. Sóc veí, pràcticament, d'un d'aquests pobles.

El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, ja des de fa un any i mig, ha elaborat un pla, del qual ha fet menció l'Ilustre Diputat, i, d'alguna manera, fent convergir totes les línies d'actuació del Departament d'Agricultura, aquest Pla contempla per a aquest any que ve un pressupost de 180 milions de pessetes, i una subvenció de 62 a 63 milions de pessetes.

És a dir, tot i estant plenament d'acord amb el sentiment que anima el Diputat a presentar aquestes dues esmenes, nosaltres, lamentablement, les hem de votar en contra.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per tant, sotmetrem a la consideració de les senyores i els senyors il·lustres diputats aquestes esmenes 438 i 441, separadament, a indicació del Grup d'Esquerra Republicana.

438. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 25 vots a favor, 58 en contra i 4 abstencions.

Passem ja a l'esmena 440, del Grup Socialista. Per defensar-la, té la paraula l'Ilustre Diputat senyor Pere Ayguadé. (*Remor de veus.*)

El Sr. AYGUADÉ (*de l'escó estant*) : Senyor President...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Ai!, excusin, excusin; sí. Hem de votar la 441.

441. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 53 en contra i 8 abstencions.

Ara sí, l'esmena a què es referia, la 440 del Grup Socialista. Per defensar-la, té la paraula l'Ilustre Diputat senyor Ayguadé.

El Sr. AYGUADÉ (*de l'escó estant*) : Senyor President, agrupariem també —per estalvi de temps, no solament dels diputats, sinó dels treballadors de la mateixa Cambra— l'esmena 440, la 444 i la 451, donant ja per acabades, per tant, en aquest aspecte, totes les esmenes presentades pel Grup Socialista.

L'esmena 440 fa referència a crear una partida, que és molt petita, o sigui, augmentar una partida, que és molt petita, en un 1.999.000 pessetes, que, a més, es dona de baixa precisament dels ajuts per a danys catastròfics, que, evidentment, nosaltres considerem que més que col·locar 1.999.000 pessetes per a danys catastròfics, que és la constatació del que diem nosaltres, que amb aquesta quantitat no es pot solucionar cap problema dels pagesos, sinó que realment la millor manera de fer-ho és amb la Mútua d'Assegurances Agràries, dotant-la d'una bona quantitat de diners.

Nosaltres estem segurs que els sindicats pagesos poden fer una tasca molt important de col·laboració amb la mateixa Administració, compartint serveis, perquè la seva mateixa proximitat als interessos dels pagesos fan que el Departament arribi a llocs que en aquests moments no pot arribar. Comparteixen, per tant, els èxits, i del compartiment d'aquests èxits, s'aconsegueix una millor eficàcia.

Nosaltres, amb aquesta esmena, també voldríem deixar ben clar, i ens felicitem i felicitaríem el Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya, per les magnífiques relacions que s'han establert amb un sindicat com és la Unió de Pagesos, i més i tot veient les males relacions que hi ha amb la resta de sindicats, precisament adversaris, doncs, del socialisme, o, per entendre'ns, del mateix sindicat la Unió de Pagesos. Ens agrada, i ens agradaria per això que hi haguessin més diners per als sindicats pagesos, però, evidentment, en la línia última, que es continués ajudant la Unió de Pagesos com s'ha anat ajudant.

Amb l'esmena 444, nosaltres fem una esmena absolutament simbòlica, perquè en aquest Parlament a bastament en parlarrem en una interpellació que presentarem el mes de febrer, respecte a les zones d'ordenació d'explotacions, l'execució, l'estat d'execució del conjunt de plans de les zones d'ordenació d'explotacions, molt en concret de la zona del Solsonès, o la zona d'ordenació d'explotacions dels Pallars. Nosaltres dema-

nem 10 milions de pessetes, és una quantitat, ja ho diem, simbòlica, ja que aquestes zones en aquests moments han vist com s'anaven pressupostant molts milions, centenars de milions any rere any, però han vist també com les seves obres no corresponien al que s'estava preveient. També hem pogut veure com el desenvolupament econòmic i social de la comarca, malgrat aquests milions, no s'aconsegueix.

I, finalment, l'esmena 451. Vull reconèixer que aquesta era una esmena que podríem dir : «Fins ara...», algun diputat del Grup, per exemple, del PSUC, senyor Ribó, em deia : «Fins ara han estat els violins»; doncs, aquesta seria —per entendre'ns— la dels timbals, perquè és la de rebuig del pressupost de tota una direcció general —en aquest cas, de la de Promoció i Desenvolupament—, perquè és la manifestació i la concreció del desastre més gran que qualsevulla direcció general del Consell Executiu o del conjunt de departaments pugui demostrar.

És un desastre perquè tots aquells que, en un moment donat, ens hem dedicat a l'agricultura, coneixíem la gent que estava dedicada al Servei d'Extensió Agrària, que era la que es posava en contacte amb els pagesos, com deia algú l'altre dia, en els vasos capilars de l'Administració amb aquests pagesos. Fins i tot en contra de l'Administració d'aquells temps, explicaven i lluitaven en favor d'aquests. Jo, allí, podria dir que vaig conèixer l'actual Ministre d'Agricultura, l'actual Secretari General Tècnic del Ministeri d'Agricultura, algun director general d'avui, de la Conselleria d'Agricultura; podria dir que vaig conèixer allí alguns dels diputats que en aquests moments formen part dels rengles de la majoria d'aquesta Cambra. I precisament aquelles persones m'ensenyaven el que m'havien d'ensenyar, m'ho explicaven amb paciència i amb tranquil·litat i, a més, ajudaven a tots aquells, fins i tot en contra del que s'explicitava en la mateixa Administració d'aquells temps.

En aquests moments, d'una manera incomprendible, el Govern de la Generalitat ha anat aturant el desenvolupament d'aquest Departament i de tot aquest servei, convertint-lo en un servei absolutament burocràtic. Mitjançant cartes que en una altra interpellació, també el mes de febrer, s'han enviat, i posarem de manifest en aquesta Cambra, s'han enviat als funcionaris, dient-los i impeding-los que parlin, no solament amb els mitjans de comunicació, sinó també, per exemple, amb aquest Diputat.

Senyores i senyors diputats, se'ls fa callar, se'ls margina i se'ls deixa tancats en els seus departaments; no se'ls donen els diners perquè puguin realitzar la seva tasca; però, senyores i senyors diputats, el que és encara més greu : quan un determinat sindicat que, precisament, no està en la línia del que podria ser una política socialista o una política de progrés es queixa, simplement, de l'actuació respecte a aquest Servei, s'actua d'una manera directa contra persones que no fan les manifestacions d'aquell mateix sindicat, destituint-lo com a assessor del mateix Conseller.

S'actua, per tant, d'una manera molt clara, intentant fer callar no solament amb l'acció directa, sinó també amb la protesta, amb un dels millors serveis que agrupa la gran majoria de tècnics de la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, disposats i que estaven en contacte, i que tenien un gran prestigi amb els pagesos de Catalunya.

I la política de la Comunitat Econòmica Europea que, en

bona mesura, està encomanada a aquesta Direcció General, no és que ja sigui un desastre, sinó que és un gran desastre, entre altres coses perquè no està encomanada al Director General, sinó que la porta directament el mateix Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

I, de la mateixa manera que hem anat afirmant, en diferents ocasions, que hem vist com diferents consellers s'han entès perfectament amb els ministres corresponents, hem vist com s'ha tancat un acord difícilíssim de finançament autonòmic entre el senyor Culler i el ministre corresponent; hem vist com en la Conselleria de Política Territorial i Obres Públiques s'han tancat temes tan complicats com els traspassos d'aigües o com els d'habitatge, etcètera; hem vist com altres consellers del Consell Executiu estan tenint, en aquests moments, el conjunt de converses que permeten i asseguren una bona solució dels problemes, també veiem com, en els temes de la Comunitat Econòmica Europea, que fan perdre a Catalunya grans possibilitats, hi ha una mala entesa amb el Ministeri d'Agricultura. Evidentment, quan dos s'asseuen a negociar, és possible que la culpa sigui d'alguna de les dues parts; nosaltres pensem que, en aquest cas, i donats els exemples de la resta de conselleries, tenim l'estranya sospita —i totes les senyores i els senyors diputats, en el seu fur intern, jo crec que en aquests moments n'estan convençuts— que aquí hi ha un culpable perfectament directe, que impedeix que Catalunya rebi el conjunt d'avantatges, que en aquests moments perd, de la Comunitat Econòmica Europea.

Per tot això, senyores i senyors diputats, i també no volent allargar moltíssima la meua intervenció, i tenint en compte que en el futur tindrem possibilitat de discutir-ho en aquest Parlament amb el mateix Conseller d'Agricultura mitjançant interpellacions; tenint en compte que en les anteriors esmenes he sentit clarament que el portaveu de la majoria deia que hi estava d'acord, però que no hi pot votar en contra, nosaltres retirarem les tres esmenes.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per tant, substanciades ja totes les esmenes corresponents a aquest Departament, passem ja al Departament de Treball amb la primera esmena, que és la 460, corresponent al Grup Popular. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Joan Esteve i Oriol.

El Sr. ESTEVE I ORIOL : Moltes gràcies, Honorable President. Per agrupar les esmenes : d'una banda, la 460, 463, 470, 471 i 475, que defensarem juntes i, una altra, que defensarem separatament, que serà la 467.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Però que també ho fa en aquest moment?

El Sr. ESTEVE I ORIOL : No, aquesta, jo demanaria de la benvolença de la Mesa que pogués començar per aquesta 467, si no hi té inconvenient...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Sí, sí, vostè mateix.

El Sr. ESTEVE I ORIOL : ...sotmetre-la a votació, i, després, passar a la resta.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Molt bé.

El Sr. ESTEVE I ORIOL : Moltes gràcies. Bé, a la 467, nosaltres pretenem una qüestió fonamental i una altra d'accessòria. Em permeto recordar a les il·lustres diputades i als il·lustres

diputats que, en definitiva, el que pretenem amb aquesta esmena és que, tots els ajuts que van a allò que en la nostra esmena a la totalitat intitulàvem «d'ajut contra l'atur juvenil», passin de ser ajuts que van actualment, en el Pressupost de la Generalitat, pel capítol VII, que passin, dic, al capítol IV.

Nosaltres argumentem això, tal com diem en el *Butlletí Oficial del Parlament*, perquè, tenint en compte el tipus de despesa i les finalitats dels programes, considerem molt més adient que aquestes dotacions figurin com a transferències corrents i no pas com a transferències de capital.

Pel que fa a la darrera de les tres partides que integren la baixa i l'alta respectives, que són els mateixos noms i les mateixes quanties —si bé, ho repeteixo, en comptes de a través de capítol VII, per capítol IV, nosaltres afegim la intitulació del programa que —suposo que per errada de tipus d'impressió— s'ha omès, i així, quan es parla de les subvencions de 241 milions a les entitats sense finalitat de lucre, s'han oblidat, dic —per un tema suposo que tipogràfic, per un error de tipus tipogràfic—, que a això cal afegir-hi, punt i seguit, «programes d'ocupació juvenil», perquè, si no, no queda clara la finalitat i l'adscripció d'aquestes subvencions.

Com raonem nosaltres aquesta motivació? Doncs, molt senzill: em remeto, senyores diputades i senyors diputats, als criteris generals de concessió de subvencions del Departament de Treball que el Consell Executiu ens ha remès juntament amb els estats o els projectes d'estats d'ingressos i despeses; concretament, a la pàgina 196, on es pot llegir textualment, escrit amb capçalera del Departament de Treball: «és important ressaltar» —diu— «que l'any 1986 es va dur a terme aquest programa a càrrec del capítol VII, transferències de capital, amb una dotació de 1.392 milions i escaig. Tenint en compte el tipus de despesa» —diu el paper amb capçalera de la Conselleria— «i les finalitats dels programes, el Departament de Treball considera necessari i convenient que la dotació esmentada figure al capítol IV, transferències corrents del Pressupost per al 1987.» I això és el que raona els 1.700 milions de pessetes i escaig, o els 250 d'ajut a la contractació juvenil a través d'ens territorials, i pels 241 milions de contractació a través d'entitats de lucre. Doncs, bé, nosaltres —i l'altre dia deia cordialment a l'Honorable Conseller, i amic meu, senyor Oriol Badia, que estem per fer una crítica constructiva i per ajudar, certament, en tot allò que puguem la seva Conselleria, que l'any passat van titllar de «ventafocs»— creiem que és molt més adient que aquests ajuts vagin per capítol IV que no pas per capítol VII.

Nosaltres entenem, i ho entenem des d'un punt de vista estratègic, que allò que vostè suggeria —i aquí coincidim que era la millor manera de tractar-ho—, doncs, potser per altres raons, en una altra conselleria que sigui superconselleria, es considera que llavors això lluirà unes xifres massa altes en un capítol IV i llavors, doncs, es posin per capítol VII per equilibrar una mica la despesa corrent amb la despesa de capital. Ara bé, allò que ens han ensenyat a la facultat, les coses són el que són i no pas el nom que els donen les parts, jo crec que aquí, tècnicament, nosaltres coincidim amb vostè que és molt més adient que vagin per capítol IV, perquè, si no, es produeix una paradoxa que no crec pas que sigui buscada per la Conselleria de Treball, perquè —i perdonin-me la llicència— seria gairebé violar l'article 17 de l'Estatut dels Treballadors en el principi

d'igualtat dels treballadors, al marge del marc en què despleguen la seva activitat, que resultaria que els ajuts, quan són a societats anònimes laborals o cooperatives, continuen anant pel capítol IV, en el Projecte del Govern; en canvi, quan són societats anònimes, és a dir, societats de tipus capitalista, anirien per capítol VII. Francament, això suposem que seria un tractament discriminatori, per raó de l'estructura jurídica del destinatari, que no té seriosament cap altra explicació, llevat, doncs, que, perquè sigui més digerible, més presentable a aquesta Cambra, s'hagués passat a allò que de bell antuvi anava per capítol IV a capítol VII, i nosaltres demanem que es rectifiqui, perquè de savis és rectificar, i demano, això sí, que la Conselleria, potser, d'Economia i Finances, en una altra ocasió repassi —després de modificar els projectes que deu enviar cada Conselleria— els criteris d'atorgament de subvenció, perquè lliguin, perquè en aquesta mateixa pàgina, la 197, encara se'ns està parlant que els fons d'ajut al cooperativisme són 46 milions, quan la xifra que després proposa definitivament el Govern són 40.

Entenem que el procediment d'urgència comporta aquestes coses, i quan l'altre dia el meu il·lustre contradictor em deia, en l'esmena a la totalitat, que s'ho havien mirat per sobre, doncs, potser ens ho hem de mirar més per sobre, els grups de l'oposició, que no tenim a l'abast tantes dades i tant de temps per començar a preparar el Pressupost. I agraeixo, ja —dit així, de passada—, que tres esmenes del qui els està parlant, que era l'error de l'any 1986 en l'articulat, van ser acceptades en Comissió, i entenem que, de vegades, en copiar mimèticament uns pressupostos, pot donar lloc —juntament amb les presses— a aquestes errades, una de les quals els demanem, i esperem de la seva benvolença, que sigui acceptada mitjançant l'aprovació d'aquesta esmena.

Moltes gràcies, Honorable senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Per a un torn en contra?

El Sr. SESMILO (*de l'escó estant*): Gràcies. El senyor Joan Esteve presenta un tema que pot tenir diversos criteris de qualificació, i creiem que el que es presenta en el Pressupost és perfectament correcte.

Malgrat tot, els arguments que ens ha donat també són correctes i, com que ell diu que de savis és rectificar, nosaltres, no és que rectifiquem, perquè entenem que el criteri que figurava en el pressupost és un dels altres que es podia aplicar. Per donar-li satisfacció i perquè, ho repeteixo, els seus arguments ens han semblat convincents, modifiquem la nostra posició inicial i votarem a favor de l'esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies.

Sotmetem a votació, per tant, aquesta esmena. Atenció, l'esmena, senyors diputats 467.

Vots a favor d'aquesta esmena?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat aprovada per 60 vots a favor, cap en contra i 30 abstencions.

Correspon ara a l'Il·lustre Diputat defensar la resta de les esmenes anunciades.

El Sr. ESTEVE I ORIOL: Moltes gràcies, senyor President.

Senyores i senyors diputats, bé, s'està donant satisfacció, diria, gairebé a tots els grups. M'imagino que ja han cobert el *cupo* atorgat, però, en qualsevol cas, amb l'esperança que ahir esmentava el senyor Casals, respecte a un club esportiu, cal defensar la resta d'esmenes.

Nosaltres, amb aquestes altres esmenes, el que pretenem és intentar, dintre les limitacions d'aquest Departament, que ja vam palesar el dia de la discussió, la presentació, la defensa de les esmenes a la totalitat, les altres línies mestres de lluita contra l'atur.

Parlàvem nosaltres de la lluita contra l'atur juvenil, i l'esmena anterior toca aquest tema, i parlàvem, també —juntament amb el tema de l'atur juvenil—, de la lluita contra l'atur d'una manera genèrica a través de l'obra intensiva, i parlàvem també de les formes de treball associat, més que de treball social, perquè, com algú encertadament va dir l'altre dia, m'agradaria saber què és el que no és «treball social».

Amb la primera d'aquestes esmenes, la 460, nosaltres pretenem incrementar l'ajut, els 1.700 milions i escaig destinats a l'ajut a la contractació de joves, passant un rasquet —que és certament important, de tres quartes parts, del 75%— per una sèrie de despeses, no pas de la Conselleria o del Gabinet del Conseller, no pas de la Direcció General de Cooperació, però sí de la Secretaria General de la Direcció General de Relacions Laborals i de la Direcció General d'Ocupació. Voldríem estalviar dintre d'allò que tant mimèticament es diu «llapis i gomes», voldríem estalviar un 75%. Jo em permeto assenyalar que, per exemple, la edició de llibres i publicacions, de Secretaria General, estan previstos doncs, gairebé, 16 o 17 milions de pessetes, nosaltres proposem retallar-ne 13. És que dintre de la mateixa Conselleria la Direcció General de Relacions Laborals hi ha gairebé 4.500.000 més de publicacions i llibres, jo diria que no es fan tantes lleis laborals, almenys per part de la Generalitat, o tanta normativa laboral per la Generalitat, per ser més exacte, que justifiqui això. No parlem ja ni de dietes, locomoció i trasllats de la Direcció General, per valor, doncs, de 18 milions de pessetes. A mi, que són unes direccions generals que conec, doncs per raons de tipus professional, no ho sé, no se m'acut quines dietes, quines locomoció i quins trasllats poden fer els funcionaris, senyor Conseller, llevat, evidentment, dels supòsits en què hagin de desplaçar-se per fer actuacions mitjanceres, que poden ser algunes, però em semblen molt importants les quantitats previstes. I per això nosaltres, aquí, demanem aquesta rebaixa del 75% en aquestes despeses, totes de capítol II per passar a incrementar les mesures de lluita contra l'atur juvenil.

Quant a la 463, fem també una operació rasquet, no del 75%, com era l'anterior, sinó d'un 10%, també a Secretaria General, també a la Direcció General de Relacions Laborals, també a la Direcció General d'Ocupació, no al Gabinet del Conseller, no a la Direcció General de Cooperació, en un capítol que, per a nosaltres, no deixa de ser sorprenent, que són les retribucions de personal contractat en règim administratiu eventual i d'altres. I dic que no deixa d'ésser sorprenent perquè, en definitiva, aquest sistema de contractació entén el nostre Grup que és una forma anòmala d'accedir a la funció pública; segona, que és una forma de contractació que, si més no, corre el perill d'interpretar-se, vist des de fora, com una forma de donar treball a amics o a clients, «clients», entre cometes, es

refereix hom electoralment parlant, i, tercera, en definitiva, perquè per raons objectives creiem que no cal aquesta existència, almenys en els paràmetres, en les quantitats que trasllueixen en el Pressupost d'aquest personal contractat en règim administratiu eventual i d'altres.

Jo em remeto —i remeto les senyores i senyors diputats— que en aquests tres Departaments, aquestes tres entitats dintre del Departament, és a dir, Secretaria General, Direcció General de Relacions Laborals i Direcció General d'Ocupació, hi ha quantitats molt importants per a funcionaris i quantitats molt importants per a personal contractat en règim de contractació laboral. Per això diem que no hi ha raons objectives; en canvi, no presentem cap rebaixa en el Gabinet del Conseller ni en la Direcció General de Cooperació perquè allà, si bé és cert que també hi ha aquesta partida que nosaltres pretenem reduir, «personal contractat en règim administratiu, eventual i d'altres», en canvi, també és cert que no existeix gairebé gens de personal funcionari ni de personal contractat en règim laboral. I, per tant, allà hi poden haver unes raons objectives de funcionament.

El tercer bloc d'esmenes, la 470, que està relligada amb la 475, perquè és d'aquestes que és baixa d'un ens, per passar novament a la Conselleria, nosaltres pretenem que s'incrementi l'ajut a les cooperatives, tercera forma de foment del treball: joves, contractació d'obra pública —perdó m'ha quedat en el tinter quan l'esmena anterior— l'alta, l'alta és obra pública, és a dir, construcció, concretament, de centres d'ensenyament i centres de formació professional, dic, doncs, que aquesta és la tercera línia, l'ajut a cooperatives i anònimes laborals. I aquí proposem que s'ajudin de manera directa amb un increment d'11, més 40 milions de pessetes a afegir als centres, milions de pessetes que estan previstos com a ajut a les cooperatives.

D'on ho traiem? Bé, nosaltres ho traiem, d'una banda, del Fons d'ajut al cooperativisme, previst en la mateixa Conselleria perquè, per dir-ho d'alguna manera entenedora, això vénen a ser com unes cooperatives de segon grau o són els organismes que serveixen per travar la xarxa de cooperatives existent a casa nostra. Nosaltres creiem que si hi hagués molts diners és una cosa que la Generalitat ha d'ajudar directament; havent-hi pocs diners nosaltres som més partidaris que s'atorgui directament a les cooperatives, que són les que fomenten de manera directa la creació o la salvaguarda de llocs de treball, i, en canvi, aquests òrgans de tipus estructural que siguin atesos amb càrrec a les mateixes cooperatives perquè són com unes entitats de serveis de les cooperatives en si, més que dels mateixos cooperativistes.

I, d'altra banda, l'altra baixa relligada que abans esmentàvem és perquè ens sembla francament sorprenent que a l'Institut per a la Promoció i Formació Cooperatives —repeteix el nom: Institut per a la Promoció i Formació Cooperatives—, que crec que està dotat amb 36 milions de pessetes —ara parlo de memòria—, d'aquests 11, es faculti l'Institut perquè ho atorgui a tercers, és a dir, a institucions sense finalitat de lucre que es dediquin, de més a més, al foment de cooperativisme. Nosaltres entenem que l'Institut, amb la Llei a la mà, no té com a tasca el «foment», té la promoció i la formació cooperatives, i en lloc en la Llei constitutiva preveu el foment com una tasca específica de l'Institut, però en el negat supòsit que fos així i que el foment fos també una tasca pròpia de l'Institut, en-

tenem que el lògic, el normal és que ho desenvolupi ell directament, l'Institut, i que no pas ho faci mitjançant tercers, atorgant, ni més ni menys que un terç de la seva subvenció. En produir-se aquesta baixa dintre el mateix Institut, és una quantitat que retorna pel capítol de transferències amb signe negatiu dintre la Conselleria i que nosaltres demanem que s'atorgui de manera directa a les cooperatives, perquè és la manera d'ajudar, més directament, d'una manera més eficaç i d'una manera molt més fructífera els components de les mateixes cooperatives.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Sesmilo.

El Sr. SESMILO : Gràcies, senyor President. En les dues primeres esmenes, la 460 i 463, passa el rasplet de forma tal que ens deixa el capítol II amb un 25%, quan, si em va escoltar en la rèplica a l'esmena a la totalitat, aquest any no s'ha augmentat res. I després, en el capítol de personal, que també vam dir en el torn de rèplica a l'esmena a la totalitat que augmenta el 6%. Per tant, com que això, en el fons, és una crítica a la gestió del Departament, comprendrà el senyor Esteve que no és cap partida nova, sinó que és el manteniment de les antigues, alguna fins i tot reduint-la, el Grup que dona suport al Govern no ho pot admetre i, lògicament, hi votarem en contra.

Respecte a les altres partides. N'hi ha una, aquesta de l'Institut de Formació Cooperativa, que no sé si li he tret la paraula al meu company Santi Riera, però millor hauria fet el torn en contra a ell, és a dir, ell ha vist que això tenia poca dotació i ara el senyor Esteve encara ens pretén que ho rebaixem en 11 milions de pessetes més. Trobo que és innacceptable perquè, si no, llavors realment sobra l'Institut i potser el més coherent hauria estat el que va fer el Grup Socialista, que era presentar una esmena a la totalitat de l'Institut, però no, diguem-ne, deixar-lo completament nu.

I respecte a l'altra esmena, que és la dels 40 milions que es proposen treure del Fons d'ajut al cooperativisme per passar-ho a cooperatives anònimes laborals, nosaltres continuem pensant que les federacions de cooperatives estan exercint una labor fonamental en el món cooperatiu català i que seria una injustícia que deixéssim fora del seu abast aquestes subvencions.

Per tant, també hi votarem en contra.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. Posarem a votació aquestes esmenes, 463... (Ll. Sr. García i Sáez demana per parlar.) Digui, senyor García.

El Sr. GARCÍA I SÁEZ (de l'escó estant) : Senyor President, separadament i amb una sola votació —no, dues votacions—, la 460 i la 471. Dues votacions separades.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Començarem, per tant, amb la 460 i 471 i després ja farem les altres.

Vots a favor... Ah, separadament la 460 i la 471 de tota la resta. D'acord.

460. Vots a favor.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 59 en contra i 3 abstencions.

Esmena número 471. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 82 en contra i 3 abstencions.

Ara votarem la 463, 470 i 475.

Vots a favor, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 5 vots a favor, 58 en contra i 25 abstencions.

Passem ja a l'esmena número 461 del Grup Mixt. Per defensar-la, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL (de l'escó estant) : Gràcies, senyor President, defensaré conjuntament la 461 i 465.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies.

El Sr. CASALS I PARRAL : Abans he començat una de les intervencions felicitant el Conseller de Cultura quan començava pel Departament de Cultura i li donava l'enhorabona per haver tingut tanta sort en la preparació del pressupost. Al Conseller de Treball, li haig de donar el condol, perquè no ha tingut sort en la preparació del pressupost. El seu pressupost augmenta tan poc que un es troba que volent fer esmenes, és real en el seu cas els arguments que se'ns han estat donant en aquesta Cambra durant tot el dia d'avui i tot el dia d'ahir : no hi ha d'on fer baixes, és realment una família tan pobra que, per una necessitat peremptòria, ha d'acudir a escurar totes les butxaques de tots els de la família, i a tots els perjudicà, per tant, és molt difícil fer-ne.

Té un repte al davant molt interessant, la Conselleria de Treball, que era fer quelcom per intentar paliar un dels problemes més grans que tenim en aquest país, que és l'atur, però realment, amb els diners que hi ha a la Conselleria poca cosa es pot fer. Per això, les dues esmenes que hem presentat són un testimoni de voler manifestar la voluntat de voler millorar quelcom per lluitar contra l'atur, perquè aquells 5.000 milions que tenia el 1985 i que ara li ha baixat a la Direcció General dels programes d'ocupació no se li remeiarien pas amb això, però almenys marcaríem una voluntat.

Per això demano si tenen la benevolència de votar aquestes esmenes a favor.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra, el senyor Sesmilo.

El Sr. SESMILO (de l'escó estant) : Gràcies. No cal que les votem a favor perquè jo l'informaré sobre l'alça que vostès desitgen, que és la restauració i adequació d'edificacions rurals en terrenys públics per a usos culturals i recreatius : hi ha molt avançat un conveni de col·laboració entre el Departament i el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i l'INEM, el Instituto Nacional de Empleo, és a punt de signar-se, això es farà i, per tant, com molt bé diu vostè, no es pot passar més el rasplet, i a més la necessitat que vostè diu ja està previst que sigui coberta, hi votarem en contra.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Sotmetem a votació aquestes dues esmenes.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 5 vots a favor, 58 en contra i 27 abstencions.

Passem ara a l'esmena 462, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per defensar-la, té la paraula l'Illustre Diputat, senyor Alay.

El Sr. ALAY : Moltes gràcies, senyor President; defensaré conjuntament i molt breument la 462 i la 466, úniques que tenim en aquest Departament.

Referent a la primera, ens sembla que, en fi, ja vaig intentar ahir de poder...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Silenci, si us plau.

El Sr. ALAY : Intentaré esbrinar què volia dir això de les retribucions complementàries, tota vegada que no hi ha un detall exhaustiu i ho vaig provar amb un altre Departament i no vaig aconseguir-ne res. Voldria veure si en aquesta ocasió tingués, almenys, la fortuna de saber quina diferència hi ha entre les retribucions bàsiques, les retribucions complementàries, saber una mica el nombre de persones a les quals afecta, perquè, si no, veritablement, no hi ha transparència i anem una mica desorientats.

Respecte a la 466 —i malgrat que el senyor Sesmió s'està sorprenent—, però hi ha una qüestió, hi ha una partida, la 230.01, que és força significativa quan parla, tractant-se de la Direcció General de Relacions Laborals, hi ha una partida de dietes, locomoció i trasllats que puja més de 17 milions de pessetes. A mi em sembla que per a una direcció general d'aquest tipus aquesta quantitat és una mica excessiva i potser era una d'aquelles partides que podien haver estat objecte, potser, del rasquet, no ho sé. De totes maneres, esperem la informació del Grup de Convergència i Unió.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Sesmió.

El Sr. SESMIÓ : Gràcies, senyor President. Respecte a l'esmena 462, el detall que em demana l'Illustre Diputat senyor Alay, si hagués sabut que el seu desig era aquest en Comissió jo li garanteixo que avui li ho hauria portat.

Realment, el que vostè sap és que, quant al capítol I, el pressupost del Departament s'incrementa en el 6%, anem-ho a dir, obligatori o legal, i que, per tant, no hi ha cap augment de la despesa.

Per tant, repeteixo, si hagués tingut ocasió de saber els desitjos del Diputat, avui hauria portat l'explicació que ell demana.

Quant a l'altra esmena, precisament, és del capítol II, capítol que en valors absoluts no augmenta gens, és a dir que, en valor constant, retrocedeix la inflació. Pensi que aquesta Direcció General té com a missió l'assessorament, inspecció i control de les condicions d'higiene i seguretat en les empreses d'arreu de Catalunya.

Ens sembla un pressupost ajustat i que, a més a més, conté una voluntat decidida de frenada de la despesa, perquè —repeteixo—, en valors absoluts no augmenta gens aquest any.

Per tant, nosaltres votarem en contra d'aquestes esmenes.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies,

senyor Diputat. Esmenes que sotmetem a la consideració dels senyors diputats.

Vots a favor, que es posin drets. Perdó, separades?

Per tant, primer la 462.

Vots a favor, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 54 en contra i 4 abstencions.

Esmena 466.

Vots a favor, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 33 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena 464, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI : Senyor President, senyores diputades, senyors diputats, les esmenes que anem a defensar són la 464, 468, 469, 472 i 474. O sigui, totes les que tenim nosaltres al Departament de Treball, les defensarem en una sola intervenció.

Bàsicament, les nostres esmenes van en quatre línies diferents. La primera, que anuncio que se m'ha ofert —si convenço jo ara al Diputat senyor Sesmió— una transaccional —que ja anuncio que nosaltres acceptarem, si ell accepta la meua explicació. La primera és per posar l'accent en un tema que ens sembla que és important, i que és important, fins i tot, el fet del reconeixement, independentment de la quantitat.

En un sistema econòmic com el que vivim, en una societat on el conflicte social és una permanent realitat, les centrals sindicals no només juguen un paper d'esperonar el conflicte social —que jo crec que no l'esperonen; el conflicte social està ja en la societat, i les centrals sindicals el condueixen—, no només juguen aquest paper de conduir el conflicte social, sinó, moltes vegades, el paper de mediador, el paper de resoldre el conflicte social, moltes vegades, fins i tot, sense que arribi a les instàncies judicials. Per tant, aquest és un paper important per a la societat, un paper que reconeix, fins i tot, la Constitució —i no m'hi vull estendre més— i, per tant, les centrals sindicals, per aquest paper que han de jugar, és lògic que tinguin una ajuda per part de l'Administració.

Nosaltres demanàvem 30 milions de pessetes, 30 milions de pessetes a les centrals sindicals de Catalunya per a la mediació sindical i l'assessorament jurídic i econòmic —és un paper molt important—, a les centrals sindicals, els gabinets jurídics i econòmics els costen molts diners, perquè són professionals, moltes vegades molts bons professionals que estan treballant en les centrals sindicals i, per tant, jo crec que és just que aquesta partida es contempli aquí.

La segona gran idea de les nostres esmenes és que en el pla d'ocupació juvenil a través dels ajuntaments, la partida que se li hauria de destinar aquest any era absolutament insuficient, 250 milions, i proposem un augment de 250 milions més.

La tercera gran —i no vull estendre'm en això, perquè ja n'hem parlat en l'esmena a la totalitat—, l'altra gran idea de les nostres esmenes és l'ajut més intensiu a tot el que és el treball associat. Jo estic d'acord que les cooperatives és una cosa que

no és exactament igual que les anònimes laborals, però a mi m'agradaria fins i tot que en lloc de Direcció General de Cooperació... —«de cooperació» ja m'agrada, em sembla que deia «de cooperatives»—, però que fins i tot el fons d'ajut al cooperativisme fos «al cooperativisme i a les societats anònimes laborals»; jo crec que són realitats molt presents avui en la societat catalana, i que valdria la pena que es contemplés aquest fenomen amb tota la seva complexitat.

Nosaltres proposem augmentar les quantitats que es destinen a les societats anònimes laborals i a la cooperativa, sigui per via subvenció, que ja està prevista aquí, ja hi ha..., altres anys hi havia una partida i nosaltres proposem una mica més que doblar-la, perquè ens sembla molt petita, ens sembla molt petita, i sigui per via dels crèdits, a través de l'Institut Català de Finances, que proposem un augment de 100 milions de pessetes als 50 que ja estan previstos en aquesta partida.

I, finalment, una partida que també nosaltres finançàvem a partir, per una banda, de baixes de deute de la quantitat que es podia alliberar de les baixes de deute i, per altra banda, de l'emissió de deute públic, com m'hi he referit, reglamentàriament no es va poder acceptar —suposo que ara ho he explicat bé—, no es va poder acceptar la nostra esmena. Nosaltres, de totes maneres, en previsió d'això vam afectar —i anuncio ja que, la part de l'esmena 145 que ha quedat pendent d'explicació i de votació, la farem ara també; m'havia descuidat de dir-ho—, vam afectar 50 milions de pessetes, aquella pseudo-tècnica que vam presentar en el seu moment i que serveix per finançar una partida que jo voldria detenir-me mig minut; diu: «transferències a corporacions locals per al foment de l'ocupació». Recordin que nosaltres presentàvem un programa, en el qual hi ha via una dotació per part de la Generalitat, i dèiem que, a les corporacions locals, se'ls havia de demanar que també aportessin a aquest programa. I se'm deia —el senyor Escudé— que l'article 49 de l'Estatut d'Autonomia ho prohibia. Jo, la veritat és que vaig quedar astorat, perquè és un desconeixement de la realitat, del que hi ha en aquest país. Que és que el pla d'obres i serveis impedeix que Generalitat-ajuntaments no treballin conjuntament i financin conjuntament coses? Que és que l'Estat i la Generalitat no financien conjuntament coses? Que és que les diputacions... Jo crec que la col·laboració entre administracions, dir que és antistatutari, jo estava a punt de presentar una queixa, a la Mesa del Parlament, del meu bon amic Raimon Escudé, perquè aquí això em semblava molt gros. Mai la col·laboració entre les institucions ha estat antistatutari, sinó tot al contrari i, per tant, a mi em sembla que aquest no era un argument.

Jo amb això acabo, dono aquestes esmenes per defensades i, en tot cas, escoltaré amb molt de gust la transaccional que m'oferirà el senyor Sesmilo.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra, té la paraula el senyor Sesmilo.

El Sr. SESMILO : Gràcies, senyor President. Si li sembla, per abreujar el debat, deixarem la transaccional per al final i primer, diguem-ne, argumentaré el rebuig de les altres, perquè quedin millor a les postres una mica el sabor dolç.

Respecte l'esmena 468, nosaltres ja hem manifestat diverses vegades que entenem que no és de la nostra responsabilitat estricta i que la voluntat política del Consell Executiu ja ve traduïda per la partida que, com a màxim, hi pot destinar. Repe-

teixo que ens van dir fa pocs dies que els ajuntaments, a través del Consell Europeu i de l'INEM, doncs, tindrien més diners —esperem-ho—, però nosaltres no podem fer un esforç més gran.

Quant a la 469, aquesta partida es va introduir l'any passat gràcies a una esmena del Grup Socialista de 1.000 pessetes, que algú es va posar a riure i va dir : «Quin gran esforç han fet els de Convergència i Unió!; han acceptat 1.000 pessetes». Doncs, la voluntat política ve traduïda que aquest any s'han destinat 50 milions; és a dir, aquelles 1.000 pessetes s'han transformat en 50 milions; tant de bo que es poguessin sumar aquests 100; però, entenguin, quant que ens oposem a aquesta esmena, que no és per manca de voluntat, sinó que al contrari, apreciïn l'esforç que fa el Govern de dotar aquesta partida a iniciativa del Grup Socialista —cal reconèixer-ho— amb 50 milions de pessetes.

Respecte a la 472, que proposa passar 97 milions de pessetes d'aquell concepte «a empreses, programa de foment, aprenentatge, etcètera» a «cooperatives i societats anònimes laborals». Jo també coincideixo amb el senyor Lucchetti, que també m'agradaria que la Direcció General es digués «de cooperacions i societats anònimes laborals»; el que passa és que potser ens ho impugnarien; no tenim competències sobre les societats anònimes laborals; no en tenim, de competències. Malgrat tot, el Govern de la Generalitat, sota aquell principi que res del que passa a Catalunya li és aliè, també té preocupació per les societats anònimes laborals.

En aquest cas, ens sembla innecessària l'esmena, perquè quan parlem d'empreses, les cooperatives i societats anònimes laborals no deixen de ser empreses i, fins i tot, malgrat admetre la voluntat del Grup comunista, potser fins i tot seria limitativa; ja veurem, segons les necessitats i les demandes, com acaba aquesta partida, però cregui'm que no és una oposició, diguem, al concepte, sinó que fins i tot creiem que podria ser restrictiu.

Respecte a l'esmena 474, jo he de dir molt sincerament que presentem una transaccional i que aquesta transaccional és esforç, primer, de la iniciativa és del PSUC, evidentment, i de tots els grups d'aquesta Cambra, tots : el Grup Socialista, el Popular, el Mixt, el d'Esquerra Republicana, que han renunciat, a part del que desitjaven, per poder arribar amb aquesta xifra de 10 milions, que es treu, bàsicament, del capítol II, que jo vaig repetint durant tot aquest debat que no ha augmentat gens en aquest pressupost.

Jo, després d'agrair aquesta col·laboració de tots els grups, també m'agradaria que constés en el *Diari de Sessions* l'esforç que ha fet la Conselleria en aquest detall, en el sentit que sempre que se'ns ha maldat sobre la marginació que s'atribueix al nostre Grup d'aïllar les centrals sindicals, aquest any, quant a subvencions, s'ha augmentat un 25% en un departament que quasi no ha augmentat i, després, hi ha aquesta partida, que no dic que sigui simbòlica —tan de bo haguéssim pogut fer els 30 milions—, però que jo crec que sigui significativa.

La passo a la Mesa per a la seva lectura.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Primer, sotmetrem a votació les esmenes 464, 468, 469 i 472. (*Ll. Sr. Veray s'aixeca per parlar.*)

El Sr. VERAY : Senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Digui, digui.

El Sr. VERAY : Senyor President, perdó. Demanaríem, d'una votació, la 464; en un bloc, la 468, 69 i 72 i, en darrer lloc, la 474.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Sí, perquè aquesta és transaccional; per força.

(*Ll. Sr. García i Sáez s'aixeca per parlar.*)

El Sr. GARCIA I SÁEZ : La 69 i la 72, en un bloc.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Bé, per tant, primer votarem la 64, després la 68, després la 69 i 72 i, finalment, la 74. D'aquesta manera acontentarem tots els grups.

464.

Vots a favor? (*Pausa.*) Ah!, perdó, és que jo tenia entès que la transaccional... Perdoni, perdoni. La transaccional jo tenia entès que era la 474, no la 464.

El Sr. LUCCHETTI : La transaccional és la 464; quatre, sis, quatre.

El Sr. ARMET : Senyor President, estem votant.

El Sr. LUCCHETTI : Sí. Demano disculpes, però és que...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Ah!, bé, hi ha hagut un error, perquè jo tenia aquí «esmena transaccional 488», que en la numeració antiga correspon...

Per tant, se suspèn... Seguin, per favor, i no procedim a votació. En tot cas, faig llegir tot seguit aquesta transaccional.

Senyor Secretari, llegeixi aquesta transaccional.

El Sr. SESMILO : Sí, perdó; és que va amb la numeració de l'informe del...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Sí, sí, ja ho hem vist. La 488 és la de l'informe, i aquí correspon a la 464.

Senyor Secretari faci el favor de llegir-la.

El Sr. SECRETARI PRIMER : «Esmena transaccional. Augment : servei 02, concepte 480.02, a centrals sindicals de Catalunya per a la mediació sindical i assessorament jurídic i econòmic, 10 milions de pessetes. Baixa : del servei 02, concepte 228.01, estudis i treballs tècnics, 4 milions de pessetes; concepte 229.02, edicions de llibres i publicacions, 500.000; concepte 229.04, reunions i conferències, 500.000; concepte 651.01, equip informàtic, 3 milions de pessetes; servei 03, concepte 610.01, adequació i instal·lació de serveis transferits, 2 milions de pessetes. Signada per tots els grups parlamenaris.»

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies.

Diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena transaccional, que es posin drets.

Diputats que s'abstinguin?

Diputats que votin en contra?

Aquesta esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Tot seguit, sotmetem a la consideració de les senyores i senyors diputats l'esmena 468.

Diputats que estiguin a favor de l'esmena 468, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que desitgin abstenir-se?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Ara sotmetrem a consideració dels senyors diputats l'esmena 469 i la 472. Diputats que estiguin a favor d'aquestes dues esmenes, que es posin drets.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Aquestes dues esmenes han estat rebutjades per 3 vots a favor, 60 en contra i 25 abstencions.

I, finalment, l'esmena 474. El senyor Diputat quan es referia a aquesta esmena deia que l'esmena 146 no havia estat votada, i aquesta Presidència té coneixement —o, almenys, ho creu— que la 145 i 146 havien estat votades quan defensaven la 376 i 375.

El Sr. LUCCHETTI : Si em permet, senyor President. Estaven votades per les quantitats que votàvem en aquell moment, que exclouien aquests 50 milions de pessetes.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Evidentment, si s'aprovés...

El Sr. LUCCHETTI : Ho hem explicat així. Per tant ara seria... per aquesta quantitat s'hauria de votar.

Sí, quan hem votat aquelles dues esmenes, era una partida de més ingressos que es destinaven a tres partides de despeses diferents; i hem votat les esmenes corresponents a les dues de despeses diferents i, per tant, a la quantitat parcial dels ingressos. Ara, correspondria votar els altres 50 milions d'ingressos, i en aquesta. Nosaltres, almenys ho entenem així i ens sembla correcte...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Bé, bé, és correcte, crec que és correcte, per tant ho votariem en aquest sentit.

Diputats, per tant, que estiguin d'acord amb aquestes consideracions de la 474, i aquestes modificacions que esmenta la 146, que es posin drets.

Diputats que votin en contra?

Diputats que desitgin abstenir-se?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 58 en contra i 3 abstencions.

Passem ja a la següent esmena, que és l'esmena 473, del Grup Socialista. (*Ll. Sr. García Sáez s'aixeca per parlar.*)

El Sr. GARCIA I SÁEZ : La considerem decaiguda, senyor President, en el debat.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies.

Passem ja al Departament de Justícia. La primera esmena del Departament de Justícia és la que correspon a la 476. Per defensar-la... i corresponent al Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. (*Ll. Sr. Torres s'aixeca per parlar.*) Digui.

El Sr. TORRES : La donem per retirada.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Retirada. Moltes gràcies.

477, del Grup Socialista. Per defensar-la, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Oliart.

(*El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc.*)

El Sr. OLIART : Senyor President, si és tan amable, aprofitaré l'estada en aquesta tribuna per defensar les esmenes 477, 478, 479 i 489.

La primera de les esmenes, la 477, és una esmena d'augment, en la qual nosaltres demanem que s'augmenti de 5 milions de pessetes el concepte «Construcció i obres de reforma de centres».

Vostès segurament es sorprendran que fem un augment tan insignificant respecte a la gran inversió que es necessita per als centres penitenciaris. És clar, la primera de les raons que no posem més diners és aquest Reglament o aquesta Llei penitenciària que ens obliga, dins d'unes limitacions molt difícils, poder superar els problemes que aquesta mateixa Llei origina. Però, almenys, aquesta esmena ens permetrà dues coses :

primer, formular dues preguntes que neixen de dos problemes que nosaltres veiem en aquesta esmena, bé, en aquesta partida pressupostària de vostès, i l'altra per testimoniar la nostra disconformitat amb la política de construcció de centres penitenciaris que es du a terme fins ara.

Començaré, senyores i senyors diputats, per les dues preguntes. La primera d'aquestes preguntes és la següent : neix del fet que veiem que hi ha una partida d'inversió en centres penitenciaris, a la Direcció General de Serveis Penitenciaris i Rehabilitació, i una altra partida pel mateix concepte al Gabinet del Conseller. Aleshores, la nostra pregunta és : per què no està tot el que és inversió en centres penitenciaris en un sol departament? Sembla que seria el més racional.

La segona de les preguntes ja té un fons una mica més complicat i és necessari que jo ho expliqui una mica. Es tracta del tema de la presó de la Roca : si nosaltres mirem el pressupost de la Direcció General de Serveis Penitenciaris, veurem que dediquen 650 milions de pessetes a la construcció d'aquest centre, però, si després nosaltres consultem l'annex d'inversions d'aquesta mateixa Direcció General, veiem que es diu que es dediquen 1.250 milions de pessetes a la construcció de la presó de la Roca, segona anualitat. Aleshores, naturalment, ens falten 650 milions de pessetes. I la pregunta nostra era : on són aquests 550 milions de pessetes, o 600 milions de pessetes? Hem buscat i els hem trobat en el «Fons de Promoció, de Foment de l'Ocupació».

Aleshores, és clar, ens hem preguntat : què hi fan aquests 650 milions de pessetes en el «Foment de l'Ocupació» quan són unes pessetes que van ser traspassades, en el seu moment, per l'Administració central?

El senyor Lucchetti, fa un parell de dies, s'estranyava que precisament hi hagués, en aquest Fons de Foment de l'Ocupació, la construcció d'una presó. Encara s'estranyaria més el senyor Lucchetti si sabés que no es tracta de la construcció d'una presó, sinó d'una part de la presó, no sabem si la part nord o la part sud.

Però l'estranyesa ja es transforma en perplexitat, perquè jo, consultant els meus dossiers, recordo que en el moment que van ser traspassades les obres de la presó de la Roca a la Generalitat, vaig fer una consulta al Ministeri de Justícia, i se'm va contestar amb la següent carta, que jo crec que he de llegir perquè vostès comprenguin d'on surt la nostra perplexitat i la nostra necessitat de fer-los una pregunta. Em contestaven : «Me complace comunicarte que, transferida a la Generalitat de Cataluña la ejecución de la política penitenciaria, y teniendo en cuenta la consideración como inversión de reposición del proyecto de construcción del centro de la Roca, se optó finalmente por transferir la competencia para su ejecución, y los créditos correspondientes a la Generalitat. En consecuencia, se firmó el acta, cuya copia te acompaño, y que supone que la transferencia económica queda afecta a esa finalidad, pues en tales términos fue aprobada por la Dirección General de Presupuestos, si bien la comunidad autónoma tiene plenas competencias para cumplir la finalidad de la inversión con la gestión que considere oportuna».

És a dir, que es traspassa un projecte de l'Administració central a la Generalitat, s'acompanya d'unes transferències, i ara apareix part d'aquesta construcció amb càrrec al Fons de Foment de l'Ocupació. Aleshores, jo, la meua pregunta natu-

ralment seria : com es nodreix aquest Fons? Aleshores, naturalment, aquest no és el problema ni la pregunta que jo puc fer en aquest moment aquí; però sí que puc formular una pregunta dient : per què una part de la presó de la Roca es finança amb càrrec al Fons del Foment de l'Ocupació, quan és un projecte traspassat de l'Administració central, amb una transferència de recursos afectada a aquesta finalitat? Jo voldria que el representant de la majoria, quan em contesti, a veure si és capaç de donar-me una resposta satisfactòria a aquesta pregunta.

He dit abans també que aquesta esmena era per testimoniar que nosaltres no estàvem d'acord amb la construcció de centres penitenciaris o amb la política de construcció de centres penitenciaris que s'està duent a terme.

Jo vull aprofitar que és aquí el senyor Conseller, per una part per felicitar-lo per una circumstància, i és que, per primera vegada, el pressupost de la Conselleria de Justícia ha obtingut un augment important, un augment d'un 25%; això ocorre per primera vegada i, almenys, significa que el senyor Conseller de Justícia es fa sentir, fa sentir la seva veu, la seva política, en el si del Consell Executiu, cosa que és d'agrair perquè, fins ara, aquesta Conselleria havia estat una mica la «Ventafocs» del Consell Executiu.

Però, és clar, no n'hi ha prou amb aquest 25, ni estem d'acord amb la política de construcció de centres penitenciaris, perquè, de la manera com veiem nosaltres que està dissenyada, i tenint en compte això mateix que ara acabo d'esmentar, que la construcció més important i la inversió més important ja és una inversió que ve precisament ja dirigida des del Ministeri de Justícia, des de l'Administració central, això vol dir que els diners que la mateixa Generalitat, dels seus recursos disponibles, dirigeix a la política de construcció de centres penitenciaris és mínima, i nosaltres no podem estar d'acord amb això.

Per altra part, és ben notable i ben notori que, atesa la població reclusa actual, i les previsions dels augments d'aquesta població reclusa, sembla que —és molt fàcil fer la comptabilitat— amb el centre de la Roca, que sembla que serà l'única que, dins dels dos pròxims anys, es podrà donar per acabada, doncs, no n'hi haurà prou per solucionar aquest problema. Aleshores, nosaltres veiem una gran lentitud en la política de construcció de centres penitenciaris i no estem d'acord amb la manera com s'està portant, i per això hem fet aquesta esmena.

L'altra esmena que passo a defensar és la 478, i té a veure amb el concepte «Queviures, manutenció i despeses de reclusos», que nosaltres demanem que s'augmenti en 65 milions de pessetes. I jo ja sé que aquesta és una partida de les dites «ampliables», i recordo molt bé una expressió que va tenir el senyor Escudé —lamento molt que no sigui aquí el senyor Escudé—, que va dir que bé, que aquesta era una..., va posar precisament com a exemple la partida de «Manutenció i despesa de reclusos» per argumentar que, naturalment, aquesta partida no podia ser fixa, perquè a final d'any no se'ls podia dir, si és que s'havia esgotat la partida, als reclusos que no hi havia més menjar perquè s'havia acabat la partida. D'acord, senyor Escudé, ja veu que jo me l'escolto, a vostè.

Però, és clar, això no és obstacle perquè un pressupost o una partida d'aquest tipus no estigui feta amb la millor cura i amb les màximes previsions del que pot passar durant aquell any, perquè si portéssim aquesta tesi a l'última conseqüència, bé, doncs, totes les partides ampliables les podríem dotar amb una

peseta inicial, o amb 1.000 pessetes inicials, i esperar, aleshores, en el transcurs de tot l'any, que anessin cobrint les necessitats, la qual cosa faria, indubtablement, molt fàcil la gestió del Consell Executiu, però molt difícil el control del Parlament en el Pressupost.

Però, és clar, el lògic és que, tenint en compte això, i tenint en compte que hi haurà un augment de població penitenciària, i tenint en compte l'augment del cost de la vida, el lògic és que s'hagués fet una partida pressupostària, amb una consignació de diners superior a l'antiga, a la que hi havia en el Pressupost de 1986. Doncs bé, no ha estat així. No solament no ha estat així, sinó que hi ha una disminució de 22 milions de pessetes respecte a la partida anterior. Naturalment, nosaltres veiem que les previsions estan, en aquest sentit, mal fetes i, per això, demanem aquest augment de 65 milions de pessetes.

Les altres dues esmenes, les defensaré d'una sola vegada. Són l'esmena 479 i 489. Una és al concepte «Entitats sense finalitat de lucre», se suposa corporacions locals en la seva major part, per a la signatura dels convenis, per al tema de la reinserció social dels interns que surten de la presó.

I l'altra són les prestacions de les comissions d'assistència social, que nosaltres també demanem un augment de 16 milions a la dotació que, en principi, té assignada, o consignat en aquest Pressupost, el Govern.

Ambdues formen part del que podríem dir-ne, doncs, la política de reinserció social.

Jo recordo, no fa gaire, que, en una taula rodona en què recentment vaig participar, conjuntament amb funcionaris de l'Administració de Justícia d'aquí, que, al final, en els precís i preguntes, va sortir algú del públic i va dir: «Home!, és que aquí no se sap si el Diputat socialista és de l'Administració de Justícia, o els funcionaris de l'Administració de Justícia són socialistes, perquè sembla que estan tots d'acord». Jo vaig contestar que, efectivament, estaven tots d'acord i no podia ser d'una altra manera. Per què? Perquè el que viu els problemes dels reclusos, el que viu el problema de l'estat actual de les presons i dels problemes subsegüents, que són el de la reinserció social, hi ha d'estar forçosament d'acord. El que passa és que jo vaig fer després una comptabilització...

El Sr. PRESIDENT : Prego a la Cambra que es mantingui en silenci.

El Sr. OLIART : ...teòricament estem tots d'acord, dic, però això després haurà de tenir una concreció en els pressupostos; perquè la política són diners, i aquí es veuen, en el moment dels pressupostos, es veuen les prioritats.

I, és clar, jo em pregunto : amb 28 milions més 27 milions, que són 65 milions de pessetes que el Consell Executiu dedica al tema de la política de reinserció social, vostès creuen realment que es pot fer reinserció social? Solament, d'Oficines d'Assistència Social n'hi ha tres : una a Barcelona, una a Tarragona i una a Lleida; si, pràcticament, per pagar els funcionaris que hi hagi, ja n'hi ha... bé, és que pràcticament no arriba ni per a això. Aleshores, quina reinserció social es pot fer?

Nosaltres, indubtablement, hem augmentat aquestes dues partides dins d'aquestes limitacions que ens obliga la Llei pressupostària actual. Les hauríem augmentat més, però tampoc podíem.

Aleshores, senyores i senyors diputats, dono per acabades les defenses d'aquestes esmenes i els dono les gràcies per la

seva atenció.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Orriols.

El Sr. ORRIOLS : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, molt breument, en relació amb l'esmena 477, sobre construcció de centres penitenciaris, company Diputat, senyor Oliart, vostè i jo estem d'acord, i, tant és així, que no es diferencien gaire les xifres que nosaltres portem a l'aprovació com la que vostè mateix intenta incrementar, atès que estarem d'acord que l'augment que proposa de 5 milions, davant d'una partida de 659 milions de pessetes. Aquesta és la disponibilitat del Departament, que, com vostè molt bé ha dit, s'ha augmentat en un 25% i, per tant, és el màxim esforç a realitzar en aquest moment.

Li voldria recalcar que, efectivament, a la Secretaria General hi ha un crèdit de 564 milions per a construcció i obres de reforma, i que en la del Departament de la Direcció General d'Institucions Penitenciàries, hi ha el de 659, precisament perquè en aquest s'ha de tenir en compte que hi ha inclosos els expedients plurianuals, ja aprovats pel Consell Executiu.

Això és així de senzill i de comprensible; a més, se'ns fa doblement difícil acceptar aquesta esmena perquè, al marge d'aquestes consideracions, la baixa que ens proposa, senyor Oliart, impossibilitaria que el Departament pogués abonar serveis que s'haguessin de prestar en circumstàncies d'extrema necessitat, com ho poden ser conflictes en els centres, increments de vigilància, malalties, etcètera.

En relació amb l'esmena 478, sobre els queviures, efectivament, nosaltres la veiem innecessària, en tant que en Comissió vàrem aprovar una esmena que deixava aquest crèdit obert, perquè és imprevisible poder constatar quin és el nombre de reclusos o de menors, en el seu cas —perquè també hi ha alguna esmena en aquest sentit en aquell Departament—, ja que ni ell ni vostè..., reconeixeran —ni nosaltres— que no podem fer profecies en relació amb el nombre de delictes que es podem cometre en un moment determinat, ni tan sols el nombre d'indults que es poguessin donar, ni tampoc les circumstàncies que són absolutament conjunturals.

Per tant, amb la partida oberta com queda, nosaltres tenim coberta perfectament aquesta qüestió, i ens sembla, per tant, que no és necessària la introducció de l'esmena que es proposa.

I també defensar les dues últimes que vostè ens ha presentat, en el sentit que em refereixi a les entitats sense finalitat de lucre. El Departament habilita uns crèdits que té previstos, ajustats a les peticions de les entrades que es produeixen en les entitats que s'ocupen de la reinserció dels ex-reclusos. No tan sols això, sinó, que també en els programes que els ajuntaments tenen també de reinserció d'ex-reclusos, també vénen avalats i abonats amb convenis que així mateix recullen els pressupostos del Departament de Justícia.

Igualment li podríem dir, sobre l'esmena número 480, i sobre la número 489, en relació amb les prestacions de les comissions d'assistència social, i nosaltres tampoc la podem abonar per dos motius fonamentals : d'una banda, el crèdit és ajustable a les peticions de les comissions, i, en aquest sentit, ens sembla que es cobreixen les necessitats reals del moment. Però també, senyor Oliart, li voldria fer avinent que l'eficàcia d'aquestes comissions no estrictament es pot mesurar per l'as-

signació econòmica que té al darrere, sinó que molts d'aquests serveis que presten aquestes comissions, les institucions que formen part d'aquestes comissions ho són sense que necessàriament hagin de tenir una assignació econòmica al darrere, com pot ser la Creu Roja, com poden ser aquestes institucions a la recerca de col·legis públics, i, per tant, gratuïts, i serveis d'aquest tipus. Per tant, no necessàriament aquesta assignació econòmica es necessita per aconseguir fidedignament aquest servei.

També, per altra banda, encara que es pogués incrementar, a nosaltres se'ns fa impossible acceptar la baixa que se'ns proposa, perquè representa disminuir eines fonamentalíssimes de la formació inicial i permanent del personal, amb la importància intrínseca i fins i tot social que això té.

Per aquests motius, senyor President, senyores i senyors diputats, el nostre Grup votarà en contra de les quatre esmenes que s'han presentat.

El Sr. PRESIDENT : Anem, doncs, ara, a la votació. Es pot fer conjuntament? *(Pausa.)*

Bé, doncs, els qui siguin favorables a aquestes esmenes, 477, 78, 79 i 89, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 33 vots a favor, 58 en contra i 1 abstenció.

Ara ens pertoca ocupar-nos de l'esmena 480, també del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor... *(La I. Sra. Barenys s'aixeca per parlar.)*

La Sra. BARENYS *(de l'escó estant)* : Sí, senyor President...

El Sr. PRESIDENT : Senyora Rosa Barenys.

La Sra. BARENYS : Gràcies, senyor President. Des de l'escó mateix, defensaré a la vegada la 480 i la 486.

Amb l'esmena 480, el nostre Grup obre una nova partida, la 240.03, per a un programa que no està explicitat enlloc. Es tracta de donar cabuda a un programa per a l'orientació professional dels menors acollits en els centres de protecció i tutela de menors.

En el capítol II, evidentment hi ha una partida, la 240.01, que estableix programes..., bé, una partida per a dotacions per a serveis de nova creació. Si nosaltres en la Memòria haguéssim sabut de què es tractava, possiblement hauríem pogut incrementar aquesta partida donant-hi cabuda amb aquesta esmena que fem d'orientació professional dels menors acollits, però ens hem quedat amb el dubte del que volien dir aquests serveis de nova creació.

Amb això vull dir que la memòria que s'ha presentat per la Direcció General de Protecció i Tutela de Menors és una Memòria que no és una memòria, que li falta quantitat d'informació. En el moment d'estudiar els pressupostos i les orientacions que s'hi volen donar, ens hem trobat que ens faltava el programa que explicités què es pensava fer durant aquest any; no hi ha prioritats concretades, no hi ha etapes de treball; evidentment, no hi ha una valoració de la tasca feta i de cap a on, la Direcció General, pensa enfocar el seu treball.

Per altra part, la Llei de Protecció de Menors i el reglament que la desplega, de la qual ja hem parlat a bastament en la Comissió de Justícia, donen una orientació i estableixen uns objectius que ens sembla que aquest pressupost no contempla, i

d'aquí ve la nostra esmena. La Llei de Protecció de Menors ens parla en l'article 51 precisament de tots aquests programes i funcions que s'haurien de fer per a la reinserció i la integració dels menors. També el Conseller de Justícia, en una compareixença feta en la Comissió de Justícia i Dret, va manifestar que un dels objectius prioritaris durant aquesta etapa que ell era Conseller —era fet el canvi recentment amb el Conseller Bassols— tenia com a objectiu prioritari treballar en aquesta línia de formació professional dels menors, i deia, textualment : «Jo el que vull és promocionar sortides laborals dels menors amb edats superiors als quinze anys, enviar-los als centres de FP, en sectors de futur...», etcètera. Nosaltres som totalment conscients que aquest és un programa que no s'ha de plantejar únicament des de la Direcció General de Protecció i Tutela de Menors, sinó que s'ha de plantejar en Educació i en Treball. Ara bé, com que ni en l'un ni en l'altre Departament hem vist una menció explícita a aquest tipus de programa, és per aquest motiu que plantejem aquesta esmena, amb l'esperança que, si s'acceptés, vostès ja tindrien cura que es coordinés amb els departaments corresponents.

Pel que fa referència a l'esmena 486, l'hem presentada perquè ens preocupava enormement el que ha passat amb el capítol IV, és a dir, «Subvencions a entitats». El 1985, concretament de subvencions per als ens locals, hi havia 55 milions. Tots sabem la política de convenis que la Direcció General de Protecció i Tutela de Menors vol portar amb els ajuntaments; alguns d'aquests convenis s'han firmat, altres no, perquè hi ha hagut problemes d'enteniment i de finançament, però, si més no, el 85 hi havia 55 milions. El 86, hi havia 30 milions. El 87, hi ha 6 milions.

Bé, no entenem per què aquesta rebaixada d'aquesta partida del pressupost. A nosaltres ens sembla que això és una incongruència, precisament amb la Llei vigent de Protecció de Menors. Podríem recordar que l'article 5 parla de potenciar la xarxa de serveis i equipaments a nivell local i comarcal, i fomentar la iniciativa i participació dels ens locals en els objectius que els corresponen en l'àmbit de la Llei.

També voldríem recordar que l'Honorable Conseller, quan va comparèixer a la Comissió de Justícia i Dret el dia 10 de juny, parlava d'una necessària política de suport tècnic i impuls, mitjançant subvencions i altres criteris, per tal de consolidar la cooperació en el camp de la prevenció i altres mesures complementàries entre institucions públiques i privades, que poguessin donar suport i donar serveis als menors: «Especialment», deia, «aquestes subvencions aniran a parar als ens locals i possibilitaran l'existència de recursos per a la prevenció en la mateixa localitat on viuen els menors.» Som conscients que la Transitoria Primera de la Llei estableix el traspàs dels menors que no depenen del tribunal a la Direcció General de Serveis Socials. Entenem que no eximeix de la col·laboració...

El Sr. PRESIDENT : Prego a la Cambra que es mantingui en silenci.

La Sra. BARENYS : Deia que som conscients que la Transitoria Primera preveu el traspàs dels menors que depenen de la protecció de la Direcció General de Serveis Socials; això no eximeix de la col·laboració en les activitats que per a la prevenció porten a cap els ens locals de la Direcció General de Protecció i Tutela de Menors.

Els menors que són objecte d'una mesura imposada pel tri-

bunal, sigui quina sigui la seva situació, són membres d'una comunitat, i és en aquesta que s'ha de treballar per inserir-los. D'aquí la necessitat que vostès treballin amb els ens locals. Treballar-hi suposa fer programes conjunts i establir convenis.

Si almenys en el capítol II nosaltres haguéssim trobat alguna partida dedicada a aquest treball de coordinació i col·laboració, ens hauríem quedat satisfets; però, realment, hem vist que el que està passant per part de la Direcció General és una reducció de les activitats de col·laboració amb els ens locals, i, en definitiva —i lliga també amb l'altra esmena—, una reducció d'activitats de cara a propiciar aquesta política d'integració social i una possible, i a curt termini, integració laboral dels menors.

De tota manera, pel que fa referència a l'esmena 186, com vostès hauran pogut observar, nosaltres fèiem una esmena d'un milió de pessetes, perquè és que no hi havia pessetes per treure d'enlloc. Evidentment, és un pressupost que cada any va baixant, cada any està més reduït i és molt difícil un marge de maniobra. Aquesta esmena nostra era purament una esmena testimonial, una esmena per poder manifestar la nostra disconformitat amb el pressupost i amb la manca de programes i d'orientacions que dona la Direcció General de Protecció i Tutela de Menors.

Amb això vull dir que, la 486, la retirem, i deixem només a votació dels senyors diputats la 480.

El Sr. PRESIDENT : Bé, per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Orriols.

El Sr. ORRIOLS (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President, moltes gràcies; per anunciar en aquesta esmena el vot en contra del nostre Grup, atès que aquesta quantitat està contemplada en el programa mateix de la Direcció General de Protecció i Tutela de Menors, i el seu cost inclòs en el concepte 221.

En aquest sentit, i concretament en aquesta activitat, també manifestar-los que algunes activitats d'orientació professional, seran finançades amb diners del Fons Social Europeu, doncs, un programa, en aquest sentit, que està recollit en els que va presentar el Consell Executiu de la Generalitat.

Per altra banda, també, la baixa en comunicacions que se'ns presenta és per a nosaltres inacceptable, perquè la natural dinàmica, a més, d'aquest Departament, on té molta importància, per la mateixa significació d'aquest, podria portar greus inconvenients.

Per aquests motius, senyor President, votarem en contra de l'esmena.

El Sr. PRESIDENT : Anem ara a la votació de l'esmena 480, vist que la 486 ha estat retirada.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 32 vots a favor, 60 en contra i 1 abstenció.

Pertoca ara ocupar-nos de l'esmena 481, del Grup Popular. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Pujol.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ (*de l'escó estant*) : Senyor President, senyores i senyors diputats, defensaré l'esmena 481 i 482, que són les dues que el Grup Popular té en aquest Departament de Justícia.

Nosaltres demanem una alta de 24 milions de pessetes a in-

stitucions que tenen cura de menors, i de 60 milions a construcció de centres per a drogaaddictes també menors.

Tal com es pot veure, aquesta és una alta que ens obliga per un criteri de prioritats polítiques o, almenys, pel que per a nosaltres és una prioritat política o el que creiem que fariem si nosaltres tinguéssim la cura del Departament de Justícia.

El que sí que és veritat —i haig de dir-ho— és que jo entenc que aquest és un pressupost que, precisament, no és sobrer, encara que aquest any ha tingut un percentatge d'augment important i, per consegüent, tota alta ha de correspondre a una baixa, i hem hagut de mirar les partides, i també tenir uns criteris per demanar una disminució d'aquestes partides; aquests criteris únicament i exclusivament poden respondre, des del nostre punt de vista, i ja que la baixa que demanem és una baixa de tipus parcial, són motius d'imprecisió, fins i tot alguns d'ells d'incomprensió, i algun d'ells jo crec també que pot tocar una mica a algun tipus de discriminació. Tot, per descomptat, des del nostre punt de vista, com és lògic.

Imprecisió en partides que, com a comunicacions, en la Direcció General 12.02, no entenem... Suposem que, bé, que a resultes del pressupost hi serà; nosaltres creiem que, per a la proposta, no hi hauria de ser, i quant al tema de beques a opositors a la carrera judicial, tornem a argumentar el mateix que vàrem argumentar l'any passat, així com a ajudes als òrgans dependents de l'Administració de Justícia, que en un pressupost sobrer, doncs, ens semblaria molt bé, però que, per un altre cantó, no veiem en el pressupost que hi hagi cap tipus d'ajuda amb beques a opositors a altres tipus d'oposicions. Jo ja em dono per contestat; l'any anterior va fer la contestació del senyor Pérez-Moreno, que bé, que entenc que precisament la carrera judicial no és una carrera que es nodreixi particularment d'opositors catalans, i que era una manera d'ajut, jo ho entenc. Nosaltres, com que, per prioritat política, hem de demanar l'alta, hem hagut de demanar aquesta baixa, que no demanariem si es pogués fer d'una altra manera.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Orriols.

El Sr. ORRIOLS (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President, moltes gràcies. En relació amb l'esmena 481, nosaltres entenem que les quantitats pressupostades són ajudes a entitats col·laboradores que tenen centres de menors, i que es cobreixen mitjançant concurs.

Creiem que estan ajustades a les previsions de peticions d'aquests centres col·laboradors i, en aquest sentit, nosaltres ens mantenim en el text vigent.

I, en relació amb la 482, nosaltres també hi votarem contràriament, en funció de la mateixa naturalesa de l'esmena que se'ns sotmet a consideració. Certament, no està prevista la construcció d'un centre per a drogadependents menors, ja que els centres existents estan dotats amb actuacions específiques per atendre aquesta greu problemàtica. Fins i tot hi ha argumentacions d'especialistes, en el sentit que seria fins i tot contraproductiu tenir centres d'aquest tipus, per la doble marginalitat que d'ells es pot desprendre.

Per aquests motius, senyor President, nosaltres votarem en contra de les dues esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Anem a la votació, doncs, d'aquestes dues esmenes, 481 i 482.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Les esmenes han estat rebutjades per 12 vots a favor, 80 en contra i cap abstenció.

Ara ens hem d'ocupar de l'esmena 483, del Grup Mixt. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL : Gràcies, senyor President. Agruparé la 483 i la 487.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé.

El Sr. CASALS I PARRAL (de l'escó estant) : Quan tractàvem de les esmenes a l'articulat, presentàvem nosaltres una esmena demanant que la partida que preveia la insuficiència de la dotació que ara voldríem augmentar era real i, per tant, per això quedava la partida com a ampliable. La realitat és que, si no hagués quedat d'aquella manera i no s'aprovesin aquestes esmenes, hauríem condemnat a la fam els menors i els reclusos, però com que les coses són com són, i no d'una altra manera, i aquella esmena ja es va votar, i ja és llei, i és partida ampliable, doncs, si la majoria ha decidit que ha de ser d'aquella manera, el que fem és retirar aquestes esmenes per estalviar-los que ens les hagin de rebutjar.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, ara ens toca ocupar-nos de l'esmena 484, d'Esquerra Republicana. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY : Senyor President, senyores i senyors diputats, acumularé la defensa de la 484 i la 492, però, si m'és permès, començaré per la 492.

El Sr. PRESIDENT : Sí, home, sí, naturalment.

El Sr. ALAY : Bé. Hi ha una partida curiosa, la 610.02, del capítol IV, del Departament de Justícia, que curiosament, la 610.01 parla de l'adquisició d'un nou edifici del Departament, que costa 105 milions de pessetes, de la qual cosa no faig qüestió, però, en canvi, després hi ha la 610.02, i parla de construcció i obres de reforma de centres. Aleshores, no sé si es refereix al centre aquest que s'ha adquirit o si es refereix a altres centres. De tota manera, hauria de suposar, per principi, que no es refereix a altres centres, ja que en la Direcció General de Protecció i Tutela de Menors hi ha 260 milions de pessetes i a la Direcció General de Serveis Penitenciaris i Rehabilitació n'hi ha 659 milions.

Ara bé, aquesta esmena, que pot ser que jo no hagi vist bé, que no l'hagi interpretat bé, i que se me'n pugui donar les explicacions satisfactòries, no té excessiva importància, però sí que en té la 484, perquè resulta que en la 226.01, per a atencions protocol·làries i representatives, es demana la quantitat de 25 milions de pessetes, i a mi em fa la impressió que, en un Departament de Justícia que, d'acord amb l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, té tan poques atribucions —i ho lamento extraordinàriament—, té tan poques potestats, a mi em fa la impressió que 25 milions de pessetes per a atencions protocol·làries i representatives és un absurd, és un abús, és difícilment votable, si no és que hi hagi hagut un corriment d'un zero i, aleshores, fos 2.500. En tot cas, en fi, demanaria la votació per a la supressió d'aquesta partida.

És natural que es demani, perquè si aquest Departament

amb poques atribucions demana 25 milions, aleshores, departaments com Sanitat i Seguretat Social o, per exemple, Obres Públiques i Urbanisme, que tenen uns pressupostos extraordinàriament molt més elevats, podrien multiplicar per 10, per 20, per 30, les atencions protocol·làries i ens n'aniríem a xifres abismals.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Pérez-Moreno.

El Sr. PÉREZ-MORENO : Gràcies, senyor President. Si m'ho permet, des de l'escó mateix, per contestar de manera molt breu el Diputat senyor Alay i fer-li, en primer lloc, l'aclarament que demana sobre l'esmena 492.

Realment, en el servei 02 i el servei 03 del pressupost de la Conselleria de Justícia es contemplen unes partides per a construcció de centres, tant de menors com de presons. Val a dir que aquestes partides són partides que corresponen a plurianualitats ja compromeses per part del Departament, mentre que la partida 01.610.02, que està a la secció 1, és a dir, a la Secretaria General i Gabinet del Conseller, correspon a construccions que s'han de fer al llarg d'aquest any, o que s'han d'iniciar al llarg d'aquest any. Per altra banda, aquestes construccions també són construccions que, d'alguna manera, també serviran per donar compliment a la Llei de Protecció i Tutela de Menors, que va aprovar aquest Parlament.

Quant a l'esmena 484, d'Esquerra Republicana, hem de dir que aquesta quantitat que es contempla, aquesta quantitat de 25 milions de pessetes, és una quantitat que cobreix les necessitats reals del Departament, i, d'acord amb l'experiència que tenim al llarg d'aquest any, val a dir que sofreix un increment molt petit, un increment d'un 1,8% respecte a l'any 1986.

Per aquestes raons, senyor Alay, nosaltres votarem en contra d'aquestes esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Anem a la votació, doncs, d'aquestes dues esmenes, 484 i 492. Separades. Molt bé.

Els qui siguin favorables a l'esmena 484, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 34 vots a favor, 58 en contra i 1 abstenció.

Anem ara a la votació de la 492.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 4 vots a favor, 86 en contra i cap abstenció.

En aquest moment ens hem d'ocupar, ara, de la 488, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casares.

El Sr. CASARES : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, ara, a mi m'hauria correspost defensar efectivament aquesta esmena número 488, per la qual nosaltres proposàvem un augment a la Fundació Lluís de Peguera, que es dedica, com tots vostès saben, a fomentar la informatització dels jutjats de Catalunya, en una quantitat de 4 milions de pessetes, però no em cal fer-ho, perquè, si no ha arribat, tinc notícia que arriba ara mateix a la Mesa una esmena transac-

cional per virtut de la qual s'augmenta aquesta dotació, no en els 4 milions, sinó en 2 milions. Per consegüent, nosaltres només fem que congratular-nos d'aquesta decisió, no per la seva importància numèrica, que evidentment és molt escassa, però sí pel seu valor simbòlic o, si vostès ho volen, simptomàtic, en el sentit que representa una disposició compartida per tota aquesta Cambra, a acostar la seva sensibilitat als problemes de l'Administració de Justícia i, més concretament, als problemes del servei de l'oficina judicial, cosa molt important i que obre perspectives d'ara endavant, de com i de quina manera és possible que, des d'una perspectiva compartida i d'unanimitat, ens anem preocupant del problema de la lentitud de l'Administració de Justícia, per al qual, evidentment, cal ser molt sensible.

Per tot això, el nostre Grup, en benefici de l'esmena transaccional, retira la seva esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Diputat. Ara serà llegida la transaccional.

El Sr. SECRETARI PRIMER : «En nom del Grup de Convergència i Unió presento l'esmena transaccional següent, entre l'esmena 488, del Grup Socialista, i el text del Dictamen. L'esmena que se sotmet a votació consisteix a augmentar la partida de la secció 12, servei 01, capítol IV, article 45, concepte 450.08, denominada «A la Fundació Lluís de Peguera», en la quantitat de 2 milions de pessetes. Aquest augment es finançarà amb la disminució en la partida de la secció 12, servei 01, capítol II, article 22, concepte 329.02, denominada «Edicions de llibres i edicions pròpies», en la quantitat de 2 milions de pessetes.»

Amb la signatura de tots els grups parlamentaris.

El Sr. PRESIDENT : Aleshores, doncs, amb l'assentiment de tots els grups parlamentaris, es presenta aquesta transaccional, que se sotmet a votació.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

La proposta transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Amb això hem acabat el Departament de Justícia i entrem en el Departament d'Indústria i Energia.

(Remor de veus i rialles.)

La primera esmena que tenim és la 493, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Santi Riera.

El Sr. RIERA : Bé, senyor President, gràcies. Com que retirada del debat? Si estem a punt de començar! *(Remor de veus.)* Bé, la primera esmena, la 493, fa referència a crear una partida de 50 milions per ajudar la mineria de la comarca del Berguedà. Sembla que aquesta també és la voluntat expressada pel Govern de Convergència, atès que, per la informació d'aquest Diputat, es té previst crear una empresa, una empresa d'investigació minera de la Generalitat —ja està creada, sembla, doncs—, el primer treball que farà la qual estarà precisament en el Berguedà, fer tots els treballs d'investigació minera que calguin, sembla.

Aleshores, per a nosaltres, evidentment, benvinguda aquesta iniciativa; el nostre Grup —vostès ho saben—, al llarg

d'aquesta legislatura ha fet nombroses intervencions en aquesta Cambra per intentar que el Parlament fos sensible a les necessitats i les dificultats de la mineria del Berguedà. Per tant, benvinguda, per bé que lamentem que s'hagi fet amb tan retard. El senyor Conseller recordarà que es va fer un decret, el 272, el qual explicitava, precisament, un suport a la mineria del Berguedà; lamentablement s'ha hagut d'esperar un comitè d'empresa, que una empresa informés el comitè que segurament anava a tancar, per fer aquesta gestió. De tota manera, benvinguda sigui aquesta iniciativa, i, per tant, endavant. Ara bé, si ho fem, fem-ho amb rigor, fem-ho realment amb profunditat —i valgui també, doncs, el fet de ser una mina. Perquè, si no fem un esforç important per fer un treball realment important d'investigació de tota la conca, realment poden ser uns diners que tindran molt poc bon resultat.

Aleshores, des del nostre punt de vista, i el treball que han fet els nostres tècnics, ens demostren que s'ha de fer una investigació, almenys, d'un radi de 200 a 250 quilòmetres quadrats, per tal de veure si realment a la conca de l'Alt Berguedà, hi ha o no hi ha mineral de carbó. Això, realment, són molts diners; calculem que ha de ser de 400 a 500 milions de pessetes per fer un treball rigorós, un treball exhaustiu, per veure si hi ha o no hi ha carbó a l'Alt Berguedà. Aleshores, aquest treball pensem que requereix un esforç econòmic; esforç econòmic que pensa dur, penso, la Conselleria, però que sap perfectament que, encara que tingui un crèdit del Banc de Crèdit Industrial per fer aquesta investigació, no arriba al 100%, que haurà d'aportar-hi un tant per cent, també, de recursos i, pensem que 50 milions de pessetes és una quantitat assenyada realment perquè es pogués fer un treball amb profunditat i un treball rigorós a l'Alt Berguedà.

Per tant, d'aquí aquesta esmena, que esperem que rebi el suport dels diputats d'aquesta Cambra.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor...

El Sr. CARDÚS *(de l'escó estant)* : Enric Cardús, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Senyor Cardús.

El Sr. CARDÚS : Senyor President, senyores i senyors diputats, estem d'acord amb la proposició que ens ha fet el senyor Riera. Nosaltres també som partidaris de reduir al màxim les despeses corrents i potenciar la mineria en la manera que ha dit. Efectivament, sembla que la Conselleria ja s'ha anticipat i, en part, té previst complir el que demana el senyor Riera.

Bé, la reducció de despeses s'ha de fer compatible al màxim amb el compliment de les finalitats i tasques de la Conselleria. Llavors, si rebaixem aquests 50 milions que demana el senyor Riera, ens trobarem, la Conselleria, sense mitjans per poder dur a terme la seva tasca.

Miri, de tots aquests conceptes que hi ha aquí, pràcticament, en conjunt, l'any passat estaven pressupostats en 118 milions, 118.600.000; han passat enguany a 137 —de 118 passa a 137—, això fa, aproximadament, un 16%. Ara bé, aquí es pot dir que pràcticament tots són constants, no augmenten, fins i tot n'hi ha alguns que davallen, a excepció del concepte «Diètes, locomocions i trasllats». Aquest concepte té un augment important, un augment que ens ha xocat, i realment

hem esbrinat a què es devia, i es deu, fonamentalment, a part del creixement natural de preus d'un any a l'altre, es deu principalment —a part de gasolina, hi ha dietes i altres conceptes—, es deu fonamentalment a un canvi de criteri de comptabilització. Efectivament, abans aquí, això es comptabilitzava, aquesta partida neta, de taxes. O sigui que, quan uns funcionaris, quan uns inspectors feien una feina cobraven unes taxes, i ho reduïen d'aquí. Enguany s'ha seguit un criteri diferent, en compliment de la Llei de Taxes de la Generalitat que vam aprovar aquí tots nosaltres, i el que s'ha fet és, les taxes, comptabilitzar-les com a ingrés i aquí comptabilitzar-hi tota la despesa. Això ha fet que hi hagués un augment substancial.

A part, també, aquí hi ha hagut actuacions noves en matèria de policia, de policia industrial, que fan que aquest... —les tinc aquí detallades, excuso explicar-los-les, per ser breu—, que han fet pujar aquesta partida.

Bé, en definitiva, doncs, jo diria que l'augment de despeses és totalment adequat; que si les reduïssim, això podria minvar la capacitat de treball, la tasca de la Conselleria; per la qual cosa, i tenint en compte el que hem dit al principi que, en part, tot el problema aquest que el preocupava està resolt, ens oposarem a la proposició, a l'esmena que vostè...

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Anem, doncs, ara, a la votació d'aquesta esmena 493.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 25 vots a favor, 60 en contra i 1 abstenció.

Ara ens pertoca ocupar-nos de l'esmena 495, del Grup Socialista... Bé, la 494, del Grup Mixt. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President. Defensaré conjuntament la 494, la 503 i la 505, i intentaré fer-ho telegràficament.

La 494 suposa una baixa d'un increment de despesa corrent i una alta de despesa de capital en una partida que l'any passat..., o sigui, que ha disminuït molt respecte a l'any passat.

La 503, baixa d'una partida que cap any ha estat gastada i alta en una partida que pot fomentar treball.

La 505, alta pel fet que el tema de prevenció del risc industrial és molt important; la prova és que se'ns ha presentat aquests dies un projecte de llei de seguretat d'instal·lacions industrials. I, la baixa, en una partida que ens sembla excessiva per la sola publicació d'una revista.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Grau.

El Sr. GRAU : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, l'esmena que presenta el Grup Mixt, l'esmena 494, proposa variar les transferències que es fan al CIDEM, però no hi ha una esmena corresponent als pressupostos del CIDEM i, per tant, seria difícil d'aplicar. Si s'observa quines són les despeses que fa el CIDEM, es veurà que, canviar la seva estructura de la despesa no té gaire sentit, perquè suposaria suprimir fons que van destinats a la Societat d'Estudis i As-

essorament de la ZUR, per exemple.

Quant a l'esmena 503, el que pretén és reduir, pràcticament, els fons que van a l'adquisició de títols de les societats de garantia recíproca. Aquest és un compromís que ve del passat i que està vinculat a acords amb l'Institut de la Mitjana i Petita Empresa Industrial fet per l'Estat central, i que aquesta és la darra anualitat que es fa, en aquest sentit, d'adquisició de títols per sanejar la Societat de Garantia Recíproca creada pel CEAM. Per tant, pensem que és una esmena que no es pot acceptar.

I, quant a l'esmena 505, aquesta revista de conservació i gestió de l'energia té 4.000 subscriptors i és una eina de difusió de determinades innovacions tecnològiques, i reduir el seu pressupost suposaria que no es poguessin complir els compromisos i editar diversos números aquest any.

Per totes aquestes raons, ens oposarem a les esmentades esmenes.

Moltes gràcies, senyor President. Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Anem ara a la votació d'aquestes tres esmenes... (*Ll. Sr. Colomé s'aixeca per parlar.*)

El Sr. COLOMÉ : Senyor President, per demanar votació separada.

El Sr. PRESIDENT : De què?

El Sr. COLOMÉ : De la 494.

El Sr. PRESIDENT : 494. Molt bé, gràcies.

Els qui siguin favorables a l'esmena 494, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret. (*Rialles.*)

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 1 vot a favor, 59 en contra i 24 abstencions.

Anem ara a la votació de la 503 i 505.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat refusades per 4 vots a favor, 58 en contra i 21 abstencions.

Ara tenim la 495, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Riera.

El Sr. RIERA (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President. Agruparé la 495 i la 497.

El Sr. PRESIDENT : ...97.

El Sr. RIERA : 95 i 97. Bé, aquestes dues esmenes pretenen pràcticament el mateix : d'una banda, incrementar les transferències corrents a l'Administració local per a temes de promoció industrial, i també constituir una partida de transferències de capital, també per a administracions locals per a promoció industrial.

Creiem que no és «de rebut» que aquestes partides, que abans estaven en el pressupost d'anys anteriors, hagin estat tan dràsticament reduïdes per l'Honorable Conseller senyor Hortalà, atès que l'any 1986 a «Transferències corrents» hi havia 44 milions de pessetes i escaig, l'any 87 no hi ha 9 milions; una reducció de prop d'un 80%. Així mateix, a «Transferències de capital» hi havia 34 milions i mig, i aquest any no n'hi ha ni cinc, és a dir un 100% de reducció.

Entenem que l'Administració local està demostrant que fa

una tasca molt important per a la promoció industrial —ahir o abans d'ahir el senyor Romera penso que va dir coses importants en aquest tema; llàstima que el senyor Hortalà no hi fos present, perquè li convenia sentir-ho, des del meu punt de vista...

El Sr. CONSELLER D'INDÚSTRIA I ENERGIA (*de l'escó estant*) : Hi estic d'acord.

El Sr. RIERA : Bé, si no hi era, com pot estar-hi d'acord, senyor Conseller?

El Sr. CONSELLER D'INDÚSTRIA I ENERGIA : Ja m'ho van explicar. (*Rialles.*)

El Sr. RIERA : Ah! En qualsevol cas, penso que va quedar clar que fan una gestió molt important de promoció industrial. Iniciatives com la de Barcelona, Administrativas, SA; com la de Terrassa, amb una societat mercantil mixta de producció industrial; com de l'Hospitalet; com de Vilanova i la Geltrú, amb Vilanova Industrial, SA; com el Centre de Tecnologia Aplicada de la mancomunitat Sabadell-Terrassa; com el Parc Tecnològic de Cerdanyola; com el pacte del Vallès; són iniciatives importants que cal promocionar, que cal recolzar. Pensem que el Conseller d'Indústria i el Govern Pujol no poden mirar aquestes iniciatives com una gelosia, amb gelosia, com si fos una cosa aliena a la Generalitat, sinó que ha de mirar aquestes iniciatives en un marc de promoció industrial per a Catalunya, el qual hauria de fer possible d'emmarcar i de promocionar per ajuntar iniciatives, no de veure-les de forma gelosa, com al nostre modest entendre moltes vegades veu.

Per tant, doncs, pensem que aquestes partides són necessàries; és el mínim que pensem que es pot situar en un pressupost tan escàs com el que ha estat per a Indústria i, en qualsevol cas, i perquè no se'ns digui d'on treiem els diners per fer tot això, jo haig de discrepar del senyor Cardús, quan ha dit que els recursos que volíem aplicar, en aquella ocasió, per a la mineria del Berguedà, eran recursos que estaven ja hipotecats i que no es podien realment tocar. Ell deia que hi havia, en el pressupost de l'any passat, 118 milions, ara n'hi ha 137; un increment, deia, prou modest. Els meus números no són aquests; els números que tinc, de què disposa aquest Diputat, són de l'any 86 : en el capítol II, que és el capítol, què, si vostè ho observa, traïem aquestes partides per incrementar, per altra banda, era de 357 milions, aquest any és de 449, amb un increment d'un 25,7%, molt superior al 14% de mitjana de la Conselleria. Per tant, creiem que això no és cert, que hi ha un increment massa exorbitat, ateses les circumstàncies de precarietat amb què es mou aquest pressupost i, en qualsevol cas, de les partides que hem tret —i miri que ho he sumat rigorosament, a totes les que he tret, tant d'aquesta com de l'esmena anterior—, l'any 86 hi havia 127 milions, aquest any hi havia 235 milions; ho hem deixat a 154, un increment prou substancial per sobre de la mitjana de la Conselleria d'Indústria. Per tant, pensem que aquestes partides són prou prudentes, i els objectius per als quals demanem aquestes modificacions són prou importants com per demanar el vot de les senyores i els senyors diputats.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Cardús.

El Sr. CARDÚS (*de l'escó estant*) : Moltes gràcies, senyor President. Nosaltres també valorem la tasca que fan en aquest camp les corporacions locals i no som en absolut gelosos,

senyor Riera, a cadascú el que sigui d'ell. Nosaltres també valorem la funció que ha de fer, la responsabilitat que ha de fer la Generalitat a través de la Conselleria dins el camp de la indústria. I realment si la Conselleria la deixem sense mitjans, i ho donem als ajuntaments, llavors resultarà que la Conselleria no fa res. Jo tinc aquí, partida per partida, any per any i els números que li he dit, tret que m'hagi equivocat, són exactes. I he comparat no capítols, no xifres globals sinó les partides concretes, o sigui, he comparat partides d'un any i d'un altre, i crec que és la manera adequada de fer la comparació, perquè, és clar, amb números globals hi ha programes diferents, dins el capítol II s'han inclòs coses diferents i hi ha accions diferents d'un any a l'altre que, si vol, després veurem més detalladament.

Bé, en aquesta esmena, un cop rebutjada l'altra, hi ha una reducció important en el capítol de material d'oficina, concretament als serveis territorials, al servei 02 hi ha pressupostats 32 milions, vostè n'hi treu 15, quasi la meitat, en l'altra esmena en treia uns quants més, quedava més de la meitat.

Bé, ara quedarien, en relació amb l'any passat n'hi havia 25, o sigui que quedarien per sota dels de l'any passat, molt per sota. És clar que ha de tenir en compte que hi treballen 473 persones, 473 persones amb uns equips que cal modernitzar, que cal posar al dia, que cal anar adaptant les noves tècniques, és clar, llavors si els deixem sense mitjans, resultarà que, a més a més de no fer la feina, resultarà que sobraran les persones, vol dir que tampoc necessitarem funcionaris i, a la llarga, tampoc no necessitarem la Conselleria. Això sí, tot en benefici de les corporacions locals. Jo em sembla que cal fer la feina que li és pròpia i, com s'ha dit abans, per vestir un sant, no en podem desvestir un altre. És per tot això que ens oposarem a l'esmena del Grup Socialista.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Anem ara a sotmetre a votació aquestes esmenes 495 i 497.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat refusades per 26 vots a favor, 59 en contra i 2 abstencions.

Ara correspon tractar de l'esmena 496, del Grup Socialista, també.

Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Riera.

El Sr. RIERA : Moltes gràcies, Honorable President. Bé, aquesta esmena, com vostès veuen, és de retorn al Projecte de Pressupostos de la Direcció General d'Indústria. El nostre Grup, després d'una lectura atenta de text pressupostari ha comprovat que, com cada any, aquesta Direcció General pateix dos defectes essencials, d'una banda, que té una assignació pressupostària insuficient, de fet, tota la Conselleria, i, d'altra banda, que és un seguit d'actuacions disperses, sovint descoordinades entre si, que al nostre juí, al nostre criteri no tenen cap mena d'incidència real al procés industrial del país, m'explicaré. El primer aspecte diem d'assignació pressupostària insuficient. És un fet que, malgrat el procés definitiu ja de finançament de la Generalitat aquesta Conselleria continua —i aquesta Direcció General— amb uns recursos realment escassos, per

sota, tant en percentatge com en pessetes per habitant, per sota d'Astúries, per sota de Galícia, per sota del País Basc, de manera molt important, és a dir, tant en pessetes per habitant com en concepte, el percentatge en relació amb el total del Pressupost de les diverses conselleries de la Generalitat.

Com deia també abans-d'ahir algun diputat d'aquesta Cambra, totes aquelles conselleries que tenen realment incidència en el foment industrial i d'ocupació: Agricultura, Comerç i Turisme, i Indústria, totes juntes sumades no arriben al Departament de Presidència. Al nostre entendre, això dona realment testimoni de la manca real del Consell Executiu de promocionar, de fomentar aquelles Conselleries que tenen existència real en el progrés econòmic industrial i en la creació d'ocupació de Catalunya.

Per altra banda també, diem que segueix amb la seva tònica de fer un seguit d'actuacions disperses, que, al nostre entendre, no tenen incidència real en el teixit industrial. Moltes partides obertes amb 1.000 pessetes, nou partides en aquesta Direcció General amb 1.000 pessetes, que no són res més que expressions de voluntat, crèdits ampliables que diu el senyor Conseller, molts tipus d'ajuda realment al nostre entendre discutibles, algunes possiblement necessàries però per la seva dotació difícilment poden tenir realment una importància per al futur industrial del país. Molts programes que, d'alguna manera o una altra, entenem que podrien ser-hi ara o podrien ser-hi l'any passat, no entenem per què sí ara o per què no, l'any passat hi havia sis programes industrials que joestic segur que aquest any també podrien repetir-se: automatització de producció, foment de l'electrònica, foment de tecnologies, d'informació, foment industrial, aquest any es canvia; fan diversos programes diferents d'aquests, en qualsevol cas entenem que són simples programes que, per la seva importància quantitativa de diners aplicables i per tal com s'aplica, difícilment poden tenir incidència real en la vida industrial.

Per altra banda també temem que hi ha una manca real d'instrumentació de com instrumentar les ajudes en les zones de preferent localització industrial, almenys les ajudes donades fins ara ens demostren que també ha resultat totalment inoperant, malgrat la voluntat que pugui expressar, que diu que té el senyor Conseller.

Tot plegat sembla que té un pressupost aquesta Direcció General, un pressupost preparat per fer alguns pedaços puntuals de rapidesa per atendre algun tema puntual, però que difícilment, amb tots aquests pedaços, pot fer un vestit mínimament digne i mínimament respectable, mínimament presentable. En la demostració, per exemple, és la mineria del Berguedà, que el senyor Conseller d'Indústria ens col·loca en un Decret 272 fa un any i mig, i que actua quan una empresa diu que potser va a tancar si no troba carbó i llavors actua, fins aleshores no hi havia hagut cap mena d'acció en la mineria del Berguedà.

Per tant, ens ratifiquem que és un tipus de pressupost, al nostre entendre, que manca de recursos, recursos suficients i és una voluntat d'aquest Govern no donar-los, no de ningú més i també que, tal com està programat, en definitiva continuarà fent una política de petites subvencions que sovint caurà en una política clientelar malauradament per al progrés industrial de Catalunya.

Per tot això, demanem el retorn al Govern d'aquest projecte de pressupost de la Direcció General d'Indústria.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Cardús.

El Sr. CARDÚS: Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors diputats, jo em sembla que el primer que estarà d'acord amb les seves paraules serà el mateix Conseller, jo crec que ell també voldria tenir més recursos i tots nosaltres també.

Ara bé, aquí, sempre que es proposa una alta tinc entès que s'ha de proposar d'on es treuen els diners, o sigui que dir això és dir poc, o sigui en això estem d'acord, ens hauria de dir d'on han de sortir i a mi em sembla que aquí, havent presentat vostès esmenes com han presentat a la totalitat, aquest transvasament es podria fer, no seria d'aplicació allò que deia abans el senyor Casals. Llavors jo crec que, d'acord, però ens haurien de dir d'on han de sortir, si ens hauríem d'endeutar més, o si hauríem de fer, destinar menys diners a Treball, en fi, o a Sanitat o a Ensenyament, o allà on sigui. En tot cas, aquí no tenim allò dels canons i de la mantega, aquí només tenim mantega, o sigui sempre seria a base de reduir la dosi de mantega en un lloc o un altre. (*Remor de veus.*)

Bé, ha parlat també vostè dels crèdits ampliables. A mi em fa la sensació, en fi, seguint en la mateixa línia, s'hi destina el que es pot, se segueixen línies d'anys anteriors per anar fent la política, política que, per cert, enguany, si vostè observa bé el pressupost del Departament, enguany ha anat canviant. Aquí ha de tenir en compte que, necessàriament, i per la mateixa Constitució únicament podem fer una política denominada estructural, és a dir, no podem fer una política conjuntural, per tant vostè sap que les formes de poder actuar són limitades, tenim pocs instruments, a part de tenir pocs diners tenim pocs instruments per poder treballar i l'única cosa que es pot fer i s'ha fet, al nostre entendre s'ha fet, i si vostè revisa els programes nous que hi ha en relació amb els anteriors tenen un sentit el canvi que hi ha hagut, s'ha fet pensant en això, en adaptar la política, almenys en la fase del cicle en què ens trobem. O sigui que fins ara s'havia fet una política que vostès havien qualificat de «repartidora», el Conseller hi donava un altre qualificatiu, d'«ajuda generalitzada», ara es va cap a un altre tipus de política, destinada a potenciar coses més concretes. En definitiva, s'intenta potenciar aquesta fase del cicle en què som, que sembla que hi ha un nivell expansiu del cicle, del creixement econòmic.

Aquí jo diria que, quant a les zones de preferent industrialització, hi ha la partida possiblement més important, la variació més important que hi ha hagut —després potser en parlaran, és motiu d'una altra esmena—, de 125 milions de pessetes, que estan destinats a crear serveis en zones de preferent industrialització, amb l'objectiu de cobrir dues coses, la descentralització industrial, contribuir d'aquesta forma a l'equilibri territorial de Catalunya i, a la vegada, ajudar a modernitzar les empreses, ajudar a posar-les al dia, ajudar que siguin més competitives, rebutjant també per acabar la seva afirmació del clientelisme, afirmació que vostè en cap moment ha demostrat, i que, per tant, considero que és totalment gratuïta.

Per a nosaltres aquest pressupost respon als nostres objectius i, en conseqüència, ens oposarem a l'esmena que vostè ha fet.

(*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Anem, doncs, a la votació d'aquesta esmena 496.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la

bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 21 vots a favor, 58 en contra i 3 abstencions.

Passem ara a l'esmena 498, del Grup Popular. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Colomé.

El Sr. COLOMÉ : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, defensaré conjuntament, si m'ho permet, senyor President, les esmenes 498, 499, 502, 506 i 507, que són totes les que el Grup Popular ha presentat al Departament d'Indústria.

L'esmena 498 ens fa veure, per desgràcia i una vegada més, l'abandó en què el Departament d'Indústria ha de mantenir el sector miner de Catalunya. Una vegada més, dic, el nostre Grup es veu obligat a denunciar la política de façana que ve portant el Consell Executiu respecte a molts sectors econòmics de la nostra terra. I, en aquest cas, la gravetat de l'actuació és manifesta, ja que tots sabem que comarques senceres catalanes, com el Berguedà, tenen com a primordial font d'ingressos la mineria. En aquesta esmena nosaltres demanem una alta de 9 milions de pessetes a la partida d'assessoraments per a indústries extractives, que compta solament amb 3 milions de pessetes. És important que diguem que aquesta és l'única partida dels pressupostos que ve destinada exclusivament al sector extractiu. La baixa la demanem d'una altra partida, que compta amb 10 milions de pessetes i que ve destinada a l'organització del Congrés de la Mineria. Amb aquesta esmena, el nostre Grup intenta evitar que el Consell Executiu passi la vergonya —la gran vergonya, al nostre entendre— de destinar el 70% de tots els ajuts destinats exclusivament a la mineria l'any 1987 a l'organització d'un congrés.

Sabem, sí, que hi ha altres partides als pressupostos que poden donar ajut a la mineria, però l'única partida de la qual tenim la quasi certesa que hi anirà destinada és aquesta de 3 milions de pessetes, per la qual nosaltres demanem l'alta.

I amb una finalitat semblant ha estat presentada la nostra esmena 506. Aquí veiem, una altra volta, la política façana —ho hem de repetir—, de publicitat, de propaganda del Consell Executiu, que el nostre Grup entén que dóna prioritats, al moment de la despesa, a les partides de imatge per davant de les partides d'acció real.

I diem això perquè entenem desproporcionat un ajut d'1.800.000 pessetes, un altre cop, al Congrés, el Congrés Català d'Energia Solar, acceptant la importància d'aquest Congrés, com acceptem, però també hem de dir que tota la política de la Conselleria per incidir en l'estalvi d'energia i l'ús d'energia renovable es situa en una xifra propera de 20 o 25 vegades la subvenció que es dóna a aquest Congrés.

La nostra esmena 499 va, un cop més, en la direcció d'intentar donar efectivitat, dotar d'efectivitat els ajuts que dóna la Generalitat i treure'ls, en el possible, el caràcter de repartidora o de premi de tómbola que normalment comporten; perquè aquests premis, si es reparteixen bé i equitativament, són tan petits que no serveixen per a res, i si no es reparteixen bé no solament no serveixen per a res, sinó que perjudiquen i són base de competència deslleial de cara a les empreses que no en reben.

Amb el nivell de recursos dels nostres pressupostos, és quasi sempre més interessant buscar efectes multiplicadors als mateixos, posant-los en mans de corporacions locals i institucions sense finalitat de lucre, que no pas fer-los arribar directament a les empreses.

En relació amb aquesta esmena, i si fem cas de les explicacions dels pressupostos, veiem que hi ha a Catalunya 2.500 empreses d'artesanía a les quals arribaria, si distribuïssim la partida d'una manera lineal, el gran ajut de 12.000 pessetes per empresa. Ni l'excusa del foment de qualsevol tipus de millora o inversió en particular ens pot fer creure que amb aquesta política de pressupostos es pugui fer altra cosa que clientelisme.

L'esmena 502 incrementa amb 30 milions de pessetes la partida de «foment a inversions i projectes conjunts ubicats en zones de preferent localització creadors de llocs de treball», partida, aquesta, que entenem és exemple, per a nosaltres ho és, almenys, de quina ha de ser la línia d'actuació de la Generalitat en el sector industrial de Catalunya. Aquesta partida, que el nostre Grup entén tan important, compta solament, per desgràcia, amb 75 milions de pessetes, el 2% aproximat del total de despeses de la Conselleria.

És per això que nosaltres demanem l'increment d'aquests 30 milions de pessetes, i fem la baixa corresponent a la partida d'adquisició de títols de la Societat de Garantia Recíproca», partida que entenem poc útil, donada l'experiència que tenim d'aquests tipus de societats, les quals, en la seva curta vida, ens han demostrat que no han garantit mai res o ben poca cosa, perquè o bé han desaparegut o bé ha hagut de ser l'Administració la que, amb partides pressupostàries com la que en aquests moments ens estem referint, han de donar-los suport i mantenir-les.

Aquestes societats de garantia han acusat directament la crisi econòmica dels últims anys i entren llastades a l'època de reacció econòmica que estem iniciant.

I, per acabar, amb la nostra esmena 507 demanem una baixa de 5 milions de pessetes a la partida denominada «normalització lingüística dins de la seguretat industrial», perquè creiem que no és a càrrec dels mitjans econòmics de la Conselleria d'Indústria que s'ha de centrar una acció de normalització lingüística, amb la qual, per la resta, hi estem plenament d'acord.

Però, quan hi ha partides que entenem tan necessàries i urgents com un programa d'adequació a la normativa europea dins, també, de la seguretat industrial, i que compten amb la baixa quantitat de 10 milions de pessetes, amb les quals el programa haurà de tenir molt poques ambicions, hem de tenir molt clar quines són les nostres prioritats.

I el nostre Grup entén que, en aquest moment d'integració a les comunitats europees, la prioritats és la nostra normalització tècnica envers Europa.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Grau.

El Sr. GRAU : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, l'organització del Congrés de la Mineria, juntament amb una altra sèrie d'actuacions, té com a objecte projectar i impulsar l'activitat de la mineria a Catalunya i fer-la arribar al conjunt de la societat catalana, que actualment la desconeix bastant.

El Congrés Català d'Energia Solar que es realitzarà aquesta tardor de 1987 a Girona, a l'Escola Politècnica, la partida que consta en el pressupost és per finançar el seu dèficit. Si disminuïm aquesta partida, aquest Congrés no es podrà realitzar, i la investigació, com tothom sap, requereix també una sèrie de contactes internacionals i de relacions entre els professionals.

L'esmena 502, ja ens hem referit en parlar de l'esmena 503, del Grup Mixt, sobre la necessitat d'acabar el procés de sanejament de la Societat de Garantia Recíproca de Catalunya, creada pel CEAM.

Quant a l'esmena 499, ens sorprèn una mica que el Grup Popular hagi presentat una esmena d'aquest tipus, perquè disminueix les transferències corrents de les empreses privades d'artesania per passar-les a les corporacions locals; és a dir, sembla això contradictori amb la filosofia que pretesament ha defensat sempre el Grup Popular de sosteniment i suport a l'empresa privada.

Quant a la normalització lingüística amb reglamentació de la seguretat industrial, la partida que el Grup Popular esmena té com a objectiu efectuar el disseny de tots els rètols i pictogrames exigits per la legislació vigent per homogeneïtzar la seva utilització i l'edició en català, així com la traducció i edició de la reglamentació vigent més utilitzada. Comprenem que el Grup Popular estigui en contra de la normalització lingüística, però ell també comprendrà que Convergència i Unió hi estigui a favor.

Per totes aquestes raons, ens oposarem a les esmenes presentades.

(*L'I. Sr. Colomé s'aixeca per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT : Sí...

El Sr. COLOMÉ : Senyor President, és que he estat contradit directament pel Diputat i voldria fer ús de la paraula. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT : El contradit és normal.

El Sr. COLOMÉ : No, el contradit no.

El Sr. PRESIDENT : Jo no l'he contradit, eh? (*Rialles.*) Si es tractés d'alguna cosa que hagués faltat a la veritat o hagués estat una cosa...

El Sr. COLOMÉ : És que ha fet una asseveració d'unes paraules que he dit, que les ha tergiversat totalment.

El Sr. PRESIDENT : Faci-ho, faci-ho molt breument.

El Sr. COLOMÉ : Gràcies, senyor President. Sols per dir que, com he dit abans, el Grup Popular està totalment a favor de la normalització lingüística a Catalunya, no pas en contra —com acaba de dir el senyor Diputat.

El Sr. PRESIDENT : Bé, bé, d'acord.

Anem a la votació d'aquestes esmenes.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes... (*L'I. Sr. Colomé s'aixeca per parlar.*)

El Sr. COLOMÉ : Separades, senyor President, si em permet, votació separada de la 506 i 507.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, d'acord. Anem a la votació... (*L'I. Sr. Lucchetti s'aixeca per parlar.*)

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*) : Senyor President, separades les 523 i 524. (*Pausa.*)

El Sr. PRESIDENT : A veure... Aquestes no es posen a votació, aquestes...

El Sr. LUCCHETTI : Perdó, 498 i 499; en demano disculpes. Amb la doble numeració ens confoníem.

El Sr. PRESIDENT : Anem, doncs, ara primer a votar la 498 i 99, i prou, i després la 502 i, finalment, la 506 i 507. Tres blocs, eh?

Els qui siguin favorables a aquestes tres primeres esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret... Dues, perdó, la 498 i 499.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat refusades per 21 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Ara anem a sotmetre a votació l'esmena 502.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 4 vots a favor, 57 en contra i 18 abstencions.

Finalment, anem a la votació de les esmenes 506 i 507.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat refusades per 3 vots a favor, 60 en contra i 18 abstencions.

Ara hem de passar a l'esmena 500, també del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Riera.

El Sr. RIERA : Gràcies, Honorable President. Aquesta esmena pretén passar al CIDEM l'aplicació i administració d'aquesta partida. Aquesta partida, segons els programes, té per objectiu subvencionar, subvencions, millor dit, per a entitats i iniciatives de servei conjunt en la indústria en àrees de preferent localització industrial.

Nosaltres entenem que l'administració i gestió d'aquesta partida escau perfectament i plenament al CIDEM, atès l'article 4, apartat c), que estableix, com a funció del CIDEM, establir una xarxa territorial de serveis d'assistència tècnica a les indústries, a les empreses.

Entenem que és en funció del desenvolupament del CIDEM que s'ha d'administrar aquesta partida; és en funció de les seves necessitats, de la seva situació actual, que s'ha d'administrar aquesta partida, per tal de no crear coses que es puguin contradir, per tal d'optimitzar els nostres recursos, per tal d'optimitzar les institucions que anem construint arreu de Catalunya.

Molt ens temem que realment la voluntat del Consell Executiu no sigui potenciar el CIDEM. Aquest és un dubte que tenim, corroborat, aquest any encara més, que el pressupost que el Consell Executiu reserva al CIDEM ha baixat més d'un 19%. En concret, el pressupost d'inversions, que era de 484 milions l'any 86, en aquest moment ha quedat a 273 milions. Per tant, tenim motius seriosos de pensar que hi ha una voluntat de no desenvolupar correctament el CIDEM, una importància per al futur i per a la promoció industrial a Catalunya.

Entenem que el CIDEM és una eina que s'ha de promocionar, que s'ha de potenciar la seva xarxa, que s'han de fer activitats no sols de foment, sinó també de formació empresarial, que ha de fer tasques importants d'assessorament, que ha de fer tasques de creació de serveis per a la indústria.

Aleshores, per això entenem que el Consell Executiu faria bé de no distreure aquesta partida al marge del CIDEM i que fos el CIDEM, en funció de les seves necessitats i del seu programa d'actuació, tingués també aquesta important partida de 125 milions de pessetes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula al senyor Grau.

El Sr. GRAU (*de l'escó estant*) : La Llei de creació del CIDEM li dona uns objectius amplis que cal anar desenvolupant per etapes i no tot d'un mateix cop.

L'èmfasi actual es posa en la informació i orientació de les empreses, en la xarxa del Servei d'Assessorament, del SAI, i en el desenvolupament empresarial.

La participació en empreses es fa, el Departament la fa sempre a través del CIDEM, com, per exemple, en la Societat de Capital-risc, com en l'empresa de promoció de localització industrial o en l'empresa d'investigació minera. Això permet que hi hagi flexibilitat en l'actuació i que s'incorporin a les actuacions de la Generalitat altres col·lectius.

Ara bé, la política de localització correspon a l'àmbit de decisions d'ordre polític que la Conselleria no pot delegar en una entitat com el CIDEM. Aquesta política de localització industrial s'articula a través del Servei de Desenvolupament Empresarial del Departament, que és qui farà les subvencions per crear centres i iniciatives de servei conjunt en la indústria en àrees de preferent localització industrial.

Ara bé, compartim la preocupació del Diputat Riera per les activitats del CIDEM, i li podem dir que serà el CIDEM qui administrarà aquests centres que es creïn a partir d'aquestes subvencions. El que no tindrà el CIDEM és la capacitat de decidir la localització d'aquests centres.

Per això, estant d'acord amb la seva posició de potenciar l'activitat del CIDEM, ens oposarem, malgrat tot, a l'aprovació d'aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Els qui siguin contraris a aquesta esmena que anem a votar, que facin el favor de posar-se de peu dret. (*Remor de veus.*)

Anem a sotmetre a votació aquesta esmena.

Per tant, els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 21 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Ens hem d'ocupar ara de l'esmena 501, d'Esquerra Republicana. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casanovas.

El Sr. CASANOVAS (*de l'escó estant*) : Moltes gràcies, senyor President, brevíssimament perquè em sembla que l'esmena ja ho explica tot.

Aquí hi ha uns decrets que va fer la Generalitat l'any 85, el 247 i el 272, els quals no tenien partida oberta, i em sembla, a nosaltres ens ha semblat que si s'havien d'aplicar aquests decrets calia que hi hagués una partida oberta. La partida l'obrim només amb 1.000 pessetes, i la treiem del suport tecnològic als

Jocs Olímpics de Barcelona. Suposem que això no serà motiu perquè no se'ns accepti l'esmena, perquè, als Jocs Olímpics de Barcelona, el suport tècnic no els vindrà de 1.000 pessetes.

Esperem, doncs, veure aprovada aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor... (*Pausa.*) No hi ha torn en contra? (*Ll. Sr. Grau s'aixeca per parlar.*)

El Sr. GRAU (*de l'escó estant*) : Senyor President, no per fer un torn en contra, però sí que per fer-li observar que hi ha una errata en el text del Dictamen, perquè hauria de ser 777.02, perquè la 01 existeix i té un altre concepte.

El Sr. PRESIDENT : Bé. (*Pausa.*) 02; bé; perfectament. Aleshores, ja podem passar-la a votació.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat acceptada per 65 vots a favor, 19 en contra i cap abstenció.

Ara, ens hem d'ocupar de l'esmena 504, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Cigarrán.

El Sr. CIGARRÁN (*de l'escó estant*) : Gracias, señor Presidente. Señoras y señores diputados, esta enmienda tiene como objetivo el crear una nueva partida en la Dirección General de Energía destinada a transferencias a corporaciones locales, para dotarlas de unos sistemas de emergencia que contemplen el suministro alternativo de energía de uso cotidiano en caso de fallo de los sistemas ordinarios.

Recordarán, sobre todo el señor Conseller de Industria y Energía, que hace menos de un año varias poblaciones de Cataluña se encontraron en una situación difícil, precisamente por fallo de los sistemas ordinarios de energía, motivado —a juicio de la Conselleria— por el crudo invierno, y a juicio nuestro pues no sólo por el crudo invierno, sino por las malas condiciones en que se suministra esa energía por parte de las compañías eléctricas. Lo cierto es que, sea por un motivo o por otro, el Consell Executiu hasta la fecha —va a hacer casi un año— no ha tomado ninguna medida encaminada a prevenir que en este próximo invierno pudiera ocurrir lo mismo : que se encontrasen algunas poblaciones de Cataluña en situación de incomunicación y de falta de energía.

Es por ello por lo que nosotros presentamos esta enmienda, con una cantidad muy modesta, de 8 millones, porque creemos, como ya decía el compañero Santi Riera, que no hay demasiado de donde sacar dentro de la Conselleria de Energía para poder dotar esta partida mejor. Creemos que también en la Conselleria de Gobernación debiera de preverse algo en esta dirección, pero, no obstante, esta partida abierta es una partida que puede permitir que se inicie algo por parte del Consell Executiu, encaminado a prevenir que en este próximo invierno, que estamos metidos ya, pueda ocurrir lo que ha ocurrido en años anteriores, puesto que el Consell Executiu no ha tomado ninguna medida todavía al respecto.

Gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor... Cardús. (*Remor de veus.*)

El Sr. CARDÚS : Moltes gràcies, senyor President. Jo diria que la contra a aquesta esmena és la mateixa xifra, vostè mateix ho deia. A Catalunya hi ha uns nou-cents ajuntaments, més o menys. Llavors, això sortiria a una subvenció de 8.888 pessetes per ajuntament; és clar, vostè aquí no ens ha dit quin tipus d'instal·lacions es necessarien; quin tipus d'energia posaria. En tot cas, si això fos possible, valdria la pena estendre-ho, no solament als ajuntaments, sinó generalitzar-ho més. Ara, se'ns fa molt difícil mentre no sabem tot això.

Em sembla que realment seria una cosa purament simbòlica, no treuria cap a res, i, al contrari, això minvaria una sèrie de serveis que necessiten aquests diners per acomplir la tasca pròpia de la Conselleria, per la qual cosa ens oposarem a l'esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Anem a sotmetre, doncs, aquesta esmena a votació.

Els qui siguin a favor de l'esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena ha estat refusada per 18 vots a favor, 50 en contra i 7 abstencions.

Passem ara, ja acabat aquest Departament, passem ara al Departament de Comerç. La primera esmena és la 508, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*) : Senyor President, és una esmena tan òbvia, que podríem dir com el basc : en som partidaris, i amb això podríem acabar.

Simplement, pensem que els ajuntaments és de les administracions de l'Estat la que més a prop està dels ciutadans. Que els problemes dels consumidors són un tipus de problemes que en aquest futur immediat aniran en creixement, no perquè abans no existissin, sinó perquè el nivell de consciència va creixent, i que els ajuntaments han d'estar molt ben dotats, hem de voler tots que estiguin molt ben dotats per afrontar això.

Per tant, jo, simplement, acabaria dient això : en som partidaris, i suposo que vostès també, i ens votaran tots a favor.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Coll i Majó.

El Sr. COLL I MAJÓ : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, d'entrada, permetin-me que demani a la Cambra que no vulgui carregar sobre les espatlles dels qui hem tingut la sort i la desgràcia d'haver d'intervenir tan a última hora, i es vulgui concentrar sobre nosaltres tot el nerviosisme acumulat al llarg d'aquests tres dies. Procuraré ser al més breu i ràpid possible, valgui ja per a totes les altres esmenes.

Amb aquesta esmena, el Grup parlamentari del PSUC elimina totalment el concepte 151.01, «Gratificacions per serveis extraordinaris». En canvi, nosaltres entenem que és un concepte absolutament necessari. I ho entenem així perquè en tota bona administració cal preveure una partida destinada al pagament de serveis extraordinaris; la prestació d'aquests serveis —vostè ho sap, senyor Lucchetti— pot produir-se en qualsevol moment i per raons molt diverses, com és, per ex-

emple, l'existència i la presència de personal del Departament a fires i a salons que se celebren a l'estranger. Per altra banda, és una partida prou modesta —són dos milions i escaig— i prou ponderada.

Per tots aquests motius, nosaltres no podem acceptar l'esmena, i votarem, consegüentment, en contra.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. DIPUTAT : Bé; anem a sotmetre a votació, doncs... (*Ll. Sr. Lucchetti s'aixeca per parlar.*)

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*) : Senyor President, proposo que s'acumuli, en la votació, amb la 510 del Grup Socialista, que té el mateix sentit, i si ells no hi tenen cap inconvenient, podem votar-les conjuntament.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : O sigui, la 508 i la 510? (*Pausa.*) Bé, per a la defensa de l'esmena 509, del Grup Socialista, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Carlos Cigarrán.

El Sr. CIGARRÁN (*de l'escó estant*) : Molt Honorable senyor President, señoras y señores diputados, defenderíamos conjuntamente las enmiendas 509, 510, 519 y 520, por una parte, y la 515 y la 518 por otra parte, pero ahora, en este mismo momento, si me permite el señor Presidente, defendería las dos conjuntamente.

Argumentaré, en primer lugar, sobre la 515 y la 518. En el presupuesto de la Generalitat del 1987 existía y existe una partida de 10 millones y otra de 100 millones con una denominación que iba encaminada a «Transferencia al Consorcio de Promoción Comercial de Cataluña». Curiosamente, en Comisión el Grupo de Convergencia i Unió hace una enmienda que consiste no en modificar la partida, sino en modificar la denominación de este concepto, y en vez de poner «Transferencia al Consorcio de Promoción Comercial de Cataluña», le pone «Transferencia a organismos autónomos y empresas públicas». Nosotros lo que quisiéramos, en primer lugar, era saber si existe el Consorcio de Promoción Comercial de Cataluña; si hay la previsión de su creación, ¿por qué este cambio de denominación, que no se nos ha sabido explicar en Comisión? ¿Cómo es que algunos grupos parlamentarios posiblemente sepan más que el de Convergencia i Unió sobre el tema de la existencia del Consorcio de Promoción Comercial de Cataluña, puesto que el Grupo Mixto presenta una enmienda aumentando en 25 millones todavía la cantidad que ustedes ya ponen? Y, de todas formas, caso de que esa denominación no exista, ¿qué organismos autónomos o empresas públicas existen, afectos a la Conselleria de Comercio, que puedan ser susceptibles de hacer una transferencia de esa cantidad, tanto en transferencias corrientes como en transferencias de capital?

No obstante, a pesar de la explicación que se nos dé sobre este concepto, nosotros solicitamos que estas dos enmiendas se voten en el sentido que nosotros solicitamos en la enmienda.

Y paso a defender las enmiendas 509, 510, 519 y 520. Estas cuatro enmiendas constituyen modificaciones sobre todos aquellos conceptos que en esta sección 14, de la Conselleria de Comercio, Consumo y Turismo, hacen referencia al tema del consumo, al tema de la defensa, de la ayuda, de la información al consumidor y al usuario.

Si en esta sección, en este Departamento, existiera un servi-

cio, una direcció general de consum, nosotro lo que haríam serí una enmienda a la totalidat de este servici. Puesto que está englobado en la Direcció General de Comercio y Consumo, nos limitamos a modificar todas las partidas que hacen referencia al consumo. ¿Por qué motivos? En el presupuesto por programas que nos presentan, y para abreviar, viene un resumen final que nos evita hacer números a nosotros, ya nos los dan hechos desde el Consell Executiu, que expone claramente que de 165 millones dedicados a este tema, 104 son para remuneraciones de personal y para compra de bienes y servicios, y 61 —61— para transferencias a organizaciones de consumidores y usuarios y a corporaciones locales para las oficinas de información al consumidor.

Este solo hecho ya supondría que, de 165 millones, gastarse 104 para gestionar 61, yo creo que al señor Vila, que hizo una frase muy bonita antes, diciendo que «més productivitat que mai», yo creo que «menys productivitat que mai», en este caso del tema de consumo.

Pero es que no es ése sólo, el motivo. El motivo es que, en el año 86 y en el 85 había, por estos dos conceptos, 62 millones —en la suma de los conceptos había 62 millones— de transferencias, y en este año hay 61. Y uno debía de esperar, no se lo espera, por motivos que explicaré posteriormente, pero uno debía de haber esperado que, en este presupuesto, con un crecimiento de un 13 o un 14%, un tema como el de la defensa del consumidor crecería, como mínimo —si es que no fuese una prioridad del Consell Executiu, sólo por sentido común—, un 13 o un 14%; pero lo que no esperaba uno, uno con sentido común no debiera de esperar es que creciese menos un millón. Y uno debiera de esperarlo por cuatro motivos diferentes: en primer lugar, por este motivo que he explicado: porque, si crece el 14% o cerca del 14% el presupuesto en su globalidad, debiera de crecer eso, como mínimo —a nuestro juicio, más, porque debiera de ser una prioridad del Consell Executiu, la información al consumidor y al usuario.

Otro motivo es porque yo creo que, basados en que desde hace un par de años el Consell Executiu basa mucho su discurso en el tema de la sociedad civil, creo que todos convendrán conmigo en que los consumidores y los usuarios, que somos todos, forman parte de la sociedad civil, y que la ayuda para la información y la defensa del consumidor y el usuario contribuye de una forma decisiva en la mejora de la calidad de vida de los ciudadanos, que también es un tema que en los discursos aparece mucho, pero que en la práctica, después, no aparece tanto. Es otro de los motivos por los cuales nosotros creíamos que debiera —o podríamos esperar— de venir crecido este presupuesto en estos conceptos.

Otro motivo es que yo asistí, hace pocos meses, a la inauguración de unos locales de la Federación de Consumeristas de Catalunya, a la que asistió el President de la Generalitat, el Molt Honorable señor Jordi Puyol i Soley y en su discurso, que ha hecho allí, en los locales de la Federación, ha anunciado con una frase a su estilo que, si el señor Solchaga les daba un regalo antes de finalizar el año, que crecería este presupuesto de una forma considerable. También por ese motivo debiera uno de esperar que crecería este presupuesto.

Otro de los motivos es que, desde un año a esta parte, en este Departamento, que se denomina, desde la última legislación, «de Comercio, Consumo y Turismo», se han producido

cambios. Yo he dicho varias veces que el Conseller que teníamos hace un año era más un conseller de Turismo que tenía un par de direcciones generales de comercio —una de promoción comercial y otra de comercio interior—, pero que el tema de consumo, en este Departamento, no preocupaba. Lo han demostrado durante todo el tiempo que lleva en el mandato el señor Pujol.

Como a partir de un año se ha cambiado de Conseller, yo pensaba que, cuando entró el señor Oliveras, posiblemente fuese más aficionado a los temas de consumo, y me tocó hacerle una interpelación que, según la respuesta que nos ha dado, a mi juicio ha demostrado que, de consumo, pues, no tenía mucha idea... Yo creo que no tenía ni de consumo ni de las demás cosas; que ha sido un conseller que ha pasado por el Departamento para que no se le enfriase el sillón al señor Molins, que vino posteriormente. Pero, claro, cuando entró el señor Molins, hizo unas declaraciones sobre el tema de consumo que a uno le parecía que podría interesarse por el tema de consumo y que el tema de consumo sería un tema interesante, y que en los próximos presupuestos vendría reflejado el interés que el señor Molins tenía, según sus declaraciones, en el tema de consumo. Pero no ha sido así, y yo digo que esperaríamos que esto fuese así si confiásemos en las palabras, en los discursos, si esperásemos en la voluntat del Consell Executiu en cuanto que se dice que se quiere proteger a la sociedad civil, en las promesas que se hacen a las asociaciones cuando se va a inaugurar los locales, si esperásemos en las declaraciones de prensa de los consellers, pero yo creo que no es problema ni de discursos, ni siquiera de voluntat del conseller que ocupe en cada momento el Departamento. Yo creo que es de falta de voluntat del conjunt del Consell Executiu, que da unas prioridades diferentes a las prioridades que hubiésemos dado los socialistas en este tema, y en otros muchos, y que en el tema del discurso se pueden decir unas cosas, pero en la práctica, luego, la política que se aplica no va ajustada a lo que se dice en las palabras.

Es por ello que nosotros hacemos esta enmienda, estas enmiendas, este conjunto de enmiendas, en substitución de las enmiendas a la totalidat, y pedimos a las señoras y a los señores diputados, básicamente de los grupos de la oposición, que nos las voten favorablemente. No se lo pedimos a los del Grupo de la mayoría porque nos imaginamos, en nuestra incredulidad, que no van a votárnoslas favorablemente; pero podrían hacerlo, podrían hacerlo aunque no fuese por nada más que para demostrar con hechos que, lo que yo digo desde la tribuna no es cierto. Podrían hacerlo; tienen dos opciones: una, es esta, demostrarlo con su voto —no con el discurso que el señor Coll Majó vaya a decirme ahora, sino con el voto—, podrían demostrarlo. No se lo pido, pero podrían ellos decir: «Pues éste no tiene razón, vamos a votarle a favor, y con eso le demostramos que no es cierto». También tiene otra opción el señor Conseller y es que, a pesar de que nos la voten en contra ahora, que nos voten en contra estas enmiendas, como en el artículo 4 han dejado ustedes abierta la posibilidad de hacer un crecimiento de las partidas, pues, podrían hacerlo, aunque ahora aquí no quisieran votárnosla a favor, podría insistir el Conseller, si es verdad que tiene mucho interés por el tema del consumo, podría insistir el Conseller para que, a lo largo del año 1987, estas partidas crecieran como corresponde a las necesidades de los consumidores y usuarios de Cataluña.

Gracias, señor Presidente; gracias, señoras y señores diputados.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Coll Majó.

El Sr. COLL I MAJÓ : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, acumularé el torn en contra de les esmenes 509, 510, 515, 518, 519 i 520. I, abans d'entrar en cada una d'elles, molt resumidament i molt ràpidament, com he dit abans, vaig a contestar de la mateixa manera les preguntes que ha formulat l'Il·lustre Diputat senyor Cigarrán en iniciar la seva intervenció.

El Consorci de Promoció Comercial, en aquests moments, no existeix. Possiblement, i gairebé m'atreviria a dir que amb tota seguretat, es creï, i que es creï ben aviat. El fet que haguem canviat l'enunciat dels conceptes en què figurava abans el nom de Consorci de Promoció Comercial pel de transferències a empreses públiques o altres ens públics per a acció de promoció comercial, permet d'incloure al seu dia aquest Consorci, una vegada sigui creat.

Pel que fa a l'altra pregunta, de si existeixen o no empreses públiques dedicades a la promoció comercial, li he de dir que, si segueix amb atenció aquest debat, veurà més endavant que, en una esmena del Grup parlamentari Popular, eh?, en parlarem.

Pel que fa a la 509, em referiré únicament als conceptes de baixa. Les dues partides que es proposa de reduir aquesta esmena —estudis i treballs tècnics i publicacions— estan exactament relacionades i, en bona part, l'una complementa l'altra. Tota publicació i, per extensió, tota actuació concreta del Departament de Comerç, Consum i Turisme, que és un departament fonamentalment de promoció, tant comercial com turística, requereix una preparació, uns coneixements i unes constatacions prèvies, necessita uns estudis, que han de ser rigorosos i que han de ser aprofundits, de la temàtica que els correspon. I ha de ser així perquè tots aquests treballs tenen com a finalitat dissenyar ben encertadament la línia política que ha de seguir el Departament, i no solament dissenyar-la, sinó també controlar-la i millorar-la. I el coneixement d'aquests resultats, nosaltres entenem que no s'ha de limitar als diferents serveis administratius, sinó que s'ha de divulgar i s'ha de fer arribar, també, als diferents sectors privats per ajudar-los en els seus afanys d'actualització, de renovació o de modernització.

Aquest és el propòsit del Departament, propòsit que nosaltres compartim plenament, i és per tot això que ens oposarem a aquesta esmena que pretén reduir les disponibilitats necessàries per desenvolupar una bona part del seu programa d'actuació.

Pel que fa a la 510, en aquesta esmena es proposa, pràcticament, d'esgotar la partida d'edicions i publicacions i reduir substancialment la de campanyes informatives i de publicitat.

Pel que fa a la primera, valen els arguments exposats en el torn en contra que acabo de fer a l'esmena anterior i, pel que fa a la segona, cal assenyalar que està destinada a sufragar, principalment, les diverses campanyes de premsa previstes, tant a nivell nacional com estatal i internacional, de cara a la promoció comercial, per una banda, i a la promoció i la potenciació de la imatge turística de Catalunya per l'altra.

A tall d'exemple podríem citar l'«Esquí Magazine» de *La*

Vanguardia, la destinada a la premsa alemanya amb la finalitat de promoure l'interès per realitzar inversions a Catalunya, la que hi ha prevista per al *Paris Match*, amb un ampli reportatge que abasta els àmbits turístic i comercial, la del *Washington Post*, per a més endavant, etcètera.

Nosaltres creiem que no es pot renunciar a aquestes accions, que està demostrat que són d'una gran eficàcia, i és per això que també ens oposarem a aquesta esmena.

Pel que fa a la 515, la baixa afecta les transferències a empreses públiques o a altres ens públics per a acció de promoció comercial. Aquesta dotació s'integra en el programa de promoció i foment del comerç exterior, que enclou, entre moltes altres, activitats com el subministrament d'informació sobre mercats internacionals, tècniques de comerç exterior, mesures de foment d'exportacions, com la realització d'emissions comercials directes i inverses, com els contactes amb persones especialitzades i dirigents que ocupen càrrecs de decisió a nivell de comerç exterior, com l'organització de setmanes de Catalunya a l'estranger, amb la finalitat de projectar una imatge de Catalunya que faci atractiva la realització d'inversions forànies, i que propiciï l'increment dels intercanvis comercials. N'hi ha molts més; no en citaré més.

Tot plegat forma part d'un programa que nosaltres considerem ben dissenyat i ben equilibrat, i és per aquest motiu que també ens oposarem a aquesta esmena.

Pel que fa a la 518, el Grup Socialista proposa de crear una nova partida de la secció 14, servei 02, concepte 781.02. Aquesta partida ja està creada, senyor Cigarrán, i la seva dotació està prevista pel crèdit ampliable contemplat per l'article IV, apartat j). Segons aquest article, es consideren com a ampliables, fins a una suma igual a les obligacions que són preceptives de reconèixer, tots els crèdits que s'hi detallen. I, entre els crèdits que s'hi detallen, hi ha el corresponent al Departament de Comerç, Consum i Turisme —concepte 781.02—, en funció del conveni signat amb la institució firal a Barcelona, crèdit que ja va ser explícit per l'Il·lustre col·lega senyor Escudé en la discussió de l'articulat.

En aquest cas de la Fira de Barcelona, senyor Cigarrán, es preveu així per no dedicar pressupost més que a les obres que, efectivament, es facin, que efectivament es facin, de les previstes en compliment del conveni. És per aquest motiu, i quant al concepte de baixa, pel que ja he exposat en el torn en contra de l'esmena anterior, en parlar del programa de promoció i foment del comerç exterior, que el nostre Grup també s'oposarà a aquesta esmena.

La 519. La 519 proposa establir una separació molt clara i taxativa entre les campanyes encaminades a orientar els comerciants i les encaminades a orientar els consumidors, sense tenir en compte que també hi poden haver campanyes que poden orientar a uns i a uns altres conjuntament. Si es fes la separació, podria semblar —podria semblar, senyor Cigarrán— com si el comerç i el ciutadà ocupessin posicions contraposades, antagòniques, com si es tractés d'una confrontació, i això creiem que no ha de ser així perquè ambdós, tant el comerciant com el consumidor, formen part d'una mateixa realitat social.

Es fa difícil, per tant, destriar unes de les altres, a causa de la íntima connexió existent, i com sigui que el fet que ambdues es contemplin dins d'un mateix concepte no pressuposa de cap manera cap preferència ni prioritat, no pressuposa que cap de

les dues es vegi menystinguda en benefici de l'altra, és per tot això que nosaltres no acceptarem aquesta esmena i, per tant, hi votarem també en contra.

Pel que fa a la 520, pel que fa al primer concepte que es proposa de reduir, em remeto al que ja acabo de dir en el torn en contra de l'esmena número 519.

Quant al segon, he d'assenyalar que aquesta partida, la 751.01, va destinada a dotar el futur Institut Català de Consum. L'avantprojecte de llei, sobre la base del qual es crearà, ja està preparat per anar al Consell Consultiu, i es preveu la seva entrada en aquest Parlament per a primers d'any.

Tant la decisió de crear aquest Institut Català de Consum com l'avantprojecte de llei corresponent han estat consensuats pels representants dels ajuntaments i els dels consumidors en el Consell Assessor de la Generalitat en matèria de consum. Es tracta, per tant, d'una previsió que respon al compromís resultant d'una conformitat d'interessos i d'opinions prèviament manifestades i exposades. Conseqüents amb tot això, el nostre Grup tampoc l'acceptarà.

I amb això acabo la meua intervenció pel que fa a aquest grup d'esmenes presentades pel Grup Socialista.

Moltes gràcies, senyor President : moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Anem ara, doncs, a la votació d'aquestes esmenes. Es poden votar conjuntament? *(Pausa.)*

Són aquestes esmenes defensades pel senyor Cigarrán, i la 508 que el senyor Lucchetti ha demanat que s'ajuntessin a aquest conjunt.

Anem, doncs, a fer la votació conjunta.

Els qui hi siguin favorables, que facin el favor de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Les esmenes, doncs, han estat refusades per 24 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Ara ens hem d'ocupar de la 511, que correspon al Grup Mixt. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL : Gràcies, senyor President, m'aixeco amb l'esperança que aquesta pugui ser l'última esmena que s'accepta aquesta nit. *(Remor de veus.)* Bé, no, o sí, perquè si la raó per no acceptar centenars d'esmenes és la caritat envers el perjudicat per la baixa, en aquest cas no hi ha perjudicat per la baixa, perquè el Consorci de Promoció Comercial, al qual nosaltres demanem que se li doni una alta, aquesta alta és perquè el Gabinet del Conseller no hagi de fer la mateixa feina per a la qual hem creat el Consorci. Per tant, resulta que fent aquesta esmena, que és pràcticament purament tècnica, no es deixaria de fer cap feina, sinó, simplement que li faríem fer a l'especialista. Aquesta raó és la confiança que jo tinc que vostès l'aprovaran.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Coll i Majó.

El Sr. COLL I MAJÓ : Gràcies, senyor President. Si prosperés aquesta esmena, senyor Casals, quedarien gairebé reduïts a res els conceptes 229.04, «Campanyes informatives i publicitat», i 229.06, «Despeses per actes de promoció».

Quant al primer, ja n'hem parlat en les esmenes anteriors, i

quant al segon, «Despeses per actes de promoció», afecta les activitats protocol·làries i de representació del Departament.

Les accions de promoció, tant del comerç com de les inversions estrangeres, com del turisme, exigeixen la realització d'actes de recepció i representatius que nosaltres considerem absolutament necessaris, ineludibles per poder portar a terme l'esmentada promoció.

Per tant, lamentant-ho molt, senyor Casals, no podem acceptar aquesta dràstica reducció i, consegüentment, també hi votarem en contra.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Anem a procedir, doncs, a la votació d'aquesta esmena 511.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per un 1 vot a favor, 81 en contra i cap abstenció.

Ens toca ara l'esmena 512, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. El senyor Alay té l'autorització per parlar.

El Sr. ALAY : De l'escó estant, i demanaria que el senyor President em deixés acumular la 512 i la 521, per economia de temps, que no sembla que sigui la cosa habitual en aquest moment.

El Sr. PRESIDENT : D'acord, d'acord.

El Sr. ALAY : En fi, jo, que no fa gaires moments defensava una esmena del nostre Grup parlamentari sobre unes atencions protocol·làries d'un altre departament que no té res a veure amb el cas de 25 milions, ara resulta que em trobo en l'obligació de defensar, en fi, una esmena en contra de 26 milions, de reducció de 26 milions, que és la totalitat de l'esmena 512, que es refereix a un projecte d'informatització del Departament de Comerç, Consum i Turisme.

En fi, em sembla una mica insòlit que a aquestes altures, a aquestes alçades, en fi, en aquests moments, encara haguem de parlar de la creació d'un sistema informàtic en un departament com el de Comerç, Consum i Turisme, en el qual si no hi ha informàtica, gairebé no hi haurà gaire més cosa, en fi, i, aleshores, jo suposo que aquest servei ja devia estar creat, i, si estava creat, aleshores suposo que per al seu manteniment 26 milions de pessetes són extraordinàriament excessives, i si no estava creat, aleshores, doncs, almenys amb aquesta esmena manifesto una actitud de rebuig, per no haver-se fet abans. En tot cas, ja veurem què és el que diu, què és el que respon el Grup de Convergència i Unió.

Respecte a l'esmena 521 —que també defenso—, no en veiem la utilitat d'aquesta partida, ja que està destinada a promocionar informació i orientació als consumidors, però, en realitat, hi ha moltes d'altres variants, hi ha altres partides que estan obertes i, a més a més, convenientment dotades, per a la mateixa finalitat; aleshores, ens sembla que la duplicitat entre empresa pública i empreses privades sense finalitat de lucre però que siguin igualment finançades, ens sembla que això pot ser perjudicial. En tot cas, nosaltresensem que hi ha d'haver, o bé una partida que oficialment es dediqui a la informació, o si no, les partides que ja s'han votat, d'ajut a les associacions sense afany de lucre de consumidors en el nostre país.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Coll i Majó.

El Sr. COLL I MAJÓ : Gràcies, senyor President. L'acceptació de la primera esmena del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya suposaria la impossibilitat total de portar a terme el programa de millora dels serveis oferts a l'administrat.

Aquest programa no quedaria complert sense incloure un pla d'informatització de temes com el procediment sancionador al Registre General d'Empreses i Activitats Turístiques i d'altres. El volum quantitatiu d'empreses turístiques és suficientment elevat com per justificar, per si sol, la mecanització i la informatització d'aquestes dades; mecanització i informatització que ha de servir per obtenir el seguiment al dia de totes les incidències administratives dels establiments : altes, baixes, canvis de titularitat i categoria, ampliacions, etcètera. Considerant prioritari aquest programa de millora dels serveis oferts a l'administrat, nosaltres no podem acceptar la supressió de la partida, que en bona part l'ha de fer viable.

Pel que fa a l'altra esmena, proposa, el Grup d'Esquerra Republicana, la mateixa baixa que l'esmena anterior de la qual ja he parlat. Aquesta dotació va destinada a l'Institut Català de Consum, que serà creat ben aviat, esperem a primers d'any.

És d'aplicació, doncs, la mateixa argumentació que ja he exposat abans, de recordar només al senyor Alay, que l'acceptació d'aquesta esmena suposaria, en bona part, renunciar a la defensa del consumidor, que l'Estatut de Catalunya reconeix com a competència exclusiva de la Generalitat.

No coincidint, doncs, en aquest cas, amb els plantejaments del Grup d'Esquerra, nosaltres ens oposarem a les esmenes i, per tant, hi votarem en contra.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Alay té la paraula per...

El Sr. ALAY (*de l'escó estant*) : Senyor President, simplement, perquè potser serà una economia de temps, no és que estigui d'acord amb l'argumentació que s'ha donat, perquè no es tractava d'informatitzar, es tracta d'un projecte, que el trobo car; no es tracta de competències, les quals no neguem que les tenim tots, però, en fi, per economia de temps les retirem i, per tant, no demanem que es votin les nostres esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Les retira? Molt bé, gràcies, senyor Alay.

Anem ara a la 513, del Grup Popular. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Colomé.

El Sr. COLOMÉ (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President, per demanar-li que ens permeti agrupar, per a la seva defensa, la 513, la 516, la 523 i, al mateix temps, per demanar-li cordialment que, donat que a l'anterior Departament, la nostra defensa tan poc ajut ha donat a les nostres esmenes, ens acceptés les tres com a defensades i les passés a la votació. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT : Molt bé.

El Sr. COLOMÉ : Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Aquestes tres esmenes del Grup Popular són la 513, 516 i 523. Les sotmetem ara a votació.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat refusades per 4 vots a favor, 61 en contra i 21 abstencions.

Ara tenim a la vista... l'esmena 522, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Guitart.

El Sr. GUITART I DOMÈNECH : Gràcies, Molt Honorable senyor President. Senyores diputades i senyors diputats, que la Direcció General de Turisme no és cap bassa d'oli, no ha estat cap bassa d'oli, sembla un fet evident; que hi ha hagut enfrontaments en el mateix Govern, en la mateixa Conselleria, sobre el tema del turisme, sembla també evident, i ha aparegut així en els mitjans de comunicació; que dintre del partit de Convergència hi ha discrepàncies en la política de turisme, sembla també un fet evident, i si a aquestes circumstàncies afegim que en poc temps hem gaudit de la direcció de tres consellers, sembla que aquest és un altre element que hem de tenir en compte a l'hora de justificar la nostra esmena de devolució del projecte de pressupost de la Direcció General.

L'Honorable senyor Joaquim Molins va prendre possessió fa més de mig any, i sembla raonable pensar que aquest temps és suficient perquè s'hagi pogut fer càrrec de la seva situació i perquè nosaltres coneguem ja quina és la seva direcció, quines són les seves orientacions, i si hi ha o no un canvi en la política de la Direcció General.

No sembla que les coses vagin d'acord amb aquest canvi. El pressupost que se'ns proposa és, pel que fa a la Direcció General de Turisme, molt sensiblement igual als altres, amb una diferència amb els altres anys, i és que aquest any és més petit, hi ha menys diners que l'any passat.

És normal, des del nostre punt de vista és comprensible, que quan el senyor Conseller de Turisme intervé en actes públics, digui que farà una política bàsicament continuista; nosaltres ho trobem comprensible, però ens preocupa quan aquest continuisme no és una fórmula de compromís, sinó que es correspon, o es pugui correspondre a una política real.

Només des d'una visió molt superficial es pot creure que les coses del turisme van bé a Catalunya. Admetem que l'aparença pugui ser aquesta, sobretot per comparació amb altres coses que funcionen malament de manera més clara. La demanda, efectivament, és dinàmica, i les xifres d'afluència són elevades, però no es pot considerar una autèntica política de turisme la que consisteix, senzillament, en capitalitzar en triomfalisme un conjunt molt favorable, tan favorable que a curt termini — a uns quatre o cinc anys vista — és previsible una afluència poc oscil·lant, independentment de l'existència de la Direcció General de Turisme i, per tant, de la seva activitat; en alguns casos, hauríem de dir que «malgrat la seva activitat».

Però el que ens preocupa a nosaltres és el futur més a llarg termini, i els problemes que representa aquest futur no s'han estat afrontant ni, a la vista del projecte, tampoc s'afrontaran al llarg de 1987. Ens preocupa constatar com a molt plausible que el nou Conseller hagi rebut informació procedent d'una sola direcció, és a dir, de la seva estructura de col·laboradors. Per a tota la gent relacionada amb el sector, és evident que en la curta etapa del senyor Oliveres, el Director General treballava a les ordres directes de l'anterior conseller, i ens preocupa que això pugui continuar succeint encara en aquests moments.

Naturalment que en el pressupost hi ha coses positives, hi

ha elements positius que, cas de ser ben gestionats, tindrien efectes positius, també, però el que ens preocupa no són els temes puntuals, sinó la globalitat, que és la que justifica la nostra proposta de devolució d'aquest projecte de pressupost.

Però com que no podem posar cap èmfasi en els aspectes negatius del funcionament del Departament, que no tenen res a veure amb els pressupostos, deixarem aquests temes per a més endavant; més endavant en parlarem, d'aquests temes, i, en aquests moments, ens limitarem a argumentar el nostre rebuig —més endavant, no naturalment en aquest debat (*rialles*), en una altra ocasió—, ens limitarem a argumentar el nostre rebuig als pressupostos presentats. Li estalviarem, doncs, senyor Conseller, parlar-li dels incompliments, de la gradual degradació dels serveis turístics, del garbuix d'organismes que el Departament ha anat creant, de la gravetat de les mancances en matèria de coordinació interdepartamental, de qui realment governa a la Direcció General de Turisme; ho deixarem per un altre moment que no sigui avui.

Ens agradaria, per exemple —i entrant ja en els pressupostos— que els recursos destinats a la promoció exterior i a la promoció en general no signifiquessin un percentatge tan elevat —relativament parlant, és clar— com el que es preveu, sobretot sense endegar prèviament un procés de racionalització en l'ús d'aquests recursos, que passa per definir d'una vegada quins són els productes turístics, que passa també per estimular via pressupostos la correcta vertebració entre administracions, i d'aquestes amb el sector privat, i passa per una definició d'objectius amb criteris d'eficiència empresarial, com correspon a un acte econòmic, que no administratiu, com ho és la promoció turística.

Tot i així, és a dir, si aquest procés s'hagués produït, en cap cas la participació percentual és normal en pressupostos com aquests, i mai hauria de ser tan elevada, sense entrar en comparacions, en valor absolut.

No hi ha, llevat d'una tímida línia d'ajut a la modernització d'establiments hotelers —per cert que, fins ara, amb una aplicació ben discutible—, consignacions que ens permetin suposar que es vol afrontar la necessària transformació de l'oferta en la direcció de les avui perfectament previsibles tendències de l'evolució de la demanda.

Transformació de l'oferta vol dir, a més d'adequació i modernització de l'estructura privada, control de mínims de qualitat i de defensa del consumidor, i que l'Administració garanteixi l'acompliment dels contractes —cosa que no està fent—, però vol dir també protecció del territori i de tots els recursos i dotacions infraestructurals.

En aquest darrer sentit, sorprèn que —com el 86, i al contrari del 84 i del 85— no hi hagi pràcticament recursos aplicats a la col·laboració i ajut als ajuntaments, potencialment o efectivament receptors de turisme, per resoldre les seves necessitats específiques. L'eufòria —i creiem que imprudència— amb què el Conseller —pensem que mal aconsellat— explica el nou impost turístic, sense acord previ amb el sector privat i amb els mateixos ajuntaments, ens sembla gratuït i poc creïble, sobretot perquè crea enrenou i hi ha poques realitzacions.

En un altre sentit, cal recordar que ja el 1980 el Molt Honorable President de la Generalitat va anunciar la creació de l'Escola Oficial de Turisme de Catalunya. Sembla que passarà un any més sense que es posi fil a l'agulla d'aquest important

tema. Ens cal suposar —entre altres coses, probablement— que és degut a la pressió de les escoles privades, sobre les quals, per cert, hi ha tant a dir, encara que ho deixarem també per a un altre moment.

En canvi, fent volar coloms, ens estan parlant de la creació d'un centre d'investigació —que, a sobre, es diu, o es pensa dir, «europeu»—, dels quals tants en funcionen a Europa, sense que això realment es tradueixi en una concreció pràctica; per tant, podríem dir que continuem fent una política d'aparador.

Finalment, per acabar, cal dir que el pressupost global de 1.317 milions de pessetes suposa un 0,27 del total del Pressupost de la Generalitat; els 1.209 del 1985 suposaven un 0,3 del Pressupost de la Generalitat, és a dir, un percentatge superior. No es reflecteix, doncs, en el turisme, el nou model de finançament, i això contrasta amb la real importància econòmica del sector i contrasta, sobretot, amb el triomfalisme amb què es fa ús d'unes xifres —per cert, estadísticament poc fiables—, i amb una bona taxa d'ocupació, que no és mèrit del seu Departament, sinó que és fonamentalment fruit d'una conjuntura molt favorable i que, si bé a curt termini no, a mitjà i llarg termini perilla si no s'hi posa rigor i una certa visió de futur.

Senyor Conseller, ho repetirem una vegada més : reconduïm el turisme abans que calgui reconvertir-lo. Teníem l'esperança que havíem entrat en una nova etapa, esperança que volem dir, sincerament, que no hem perdut encara del tot, però, de moment, aquests pressupostos no es corresponen a aquesta esperança, i per això demanem la seva devolució.

I demanariem també de la influència de l'Honorable senyor Conseller de Turisme que organitzés millor el Consell Executiu, a fi que l'any que ve els Pressupostos els poguéssim discutir en unes condicions que permetessin a qui ho desitja fer ús del turisme en dates com aquestes.

Moltes gràcies. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Ilustre Diputat senyor Coll i Majó.

El Sr. COLL I MAJÓ : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, és realment sorprenent i se'ns fa difícil de comprendre que, després de la millor temporada turística de tots els temps a Catalunya, es presenti, per part del Grup Socialista, una esmena a la totalitat del projecte de pressupost de la Direcció General de Turisme.

Tot és opinable, ja ho sabem, i nosaltres som respectuosos amb totes les apreciacions, però, francament, senyor Guitart, ens costa d'entendre la seva petició de retorn al Govern del projecte de pressupost de la Direcció General de Turisme. I ens costa d'entendre si s'ha de basar, o s'ha de justificar, amb el que vostè acaba de manifestar i que per a nosaltres no és massa convincent.

Ens costa d'entendre perquè la temporada turística del 86 ha estat la millor temporada turística de la història a Catalunya. Des de tots els punts de vista, creiem que cal valorar positivament aquest èxit, sobretot pel que fa a l'augment del nombre de turistes que han escollit Catalunya per passar les seves vacances, ja que aquest augment ha estat aproximadament d'un 20%.

Hi ha un altre factor positiu, que és que una amplíssima part d'aquesta enorme massa de visitants són repetidors. Segons les dades de què es disposa, aproximadament un 90% ja havien

estat una o més vegades a Catalunya.

Per tant, la conclusió és molt lògica : Catalunya els agrada, els satisfà, fins al punt de repetir la visita, i, essent així, Catalunya s'ha convertit en la primera regió turística d'Europa. És clar, és evident que tot això també, i en bona part, és conseqüència d'una determinada política turística, la que s'ha vingut portant a terme fins avui i que nosaltres considerem ben dissenyada i molt positiva.

Tot això pel que fa a uns resultats, a un balanç, a una anàlisi de gestió política... és així, senyor Guitart. I podem afirmar sense cap mena de dubte que en el mateix sentit continuarà actuant la Direcció General de Turisme, amb una planificació coherent sobre la base dels seus programes de l'exercici del 87. M'hi podria referir, al contingut d'aquests programes (*remor de veus*), però no ho faré (*remor de veus i rialles*), estiguin tranquils, no ho faré.

Procurant ser al més breu possible, dues consideracions, només. Primera : pel que fa a la temporada turística del 86, els fets són els que són; inqüestionables, creiem nosaltres. Segona : de cara al 87, la Direcció General de Turisme presenta uns programes concrets d'actuació, programes que estan a l'abast de tots els senyors i senyores diputats.

Nosaltres, sobre la base d'aquestes consideracions, valorem molt positivament la trajectòria de la Direcció General, compartim plenament les seves actuacions, els seus plans i els seus projectes de cara al futur i confiem totalment en la seva aplicació, senyor Guitart.

En aquests moments en què ens trobem incorporats a la Comunitat Europea, si ja hem guanyat la batalla de la quantitat, ara ens cal guanyar la batalla de la qualitat, i aquest és el propòsit, aquest serà l'objectiu de la Direcció General de Turisme, que s'emmarca en la política del Departament, a la qual nosaltres, òbviament, hem donat i continuarem donant suport, i que per a la seva aplicació, per a la seva realització necessita, inexcusablement, unes dotacions pressupostàries que nosaltres considerem que són les previstes pel projecte que estem discutint.

És per tot això que el nostre Grup s'oposarà a aquesta esmena a la totalitat, i tanmateix votarà en contra.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Anem a sotmetre, doncs, a votació aquesta esmena.

Els qui siguin favorables a l'esmena 522, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 22 vots a favor, 60 en contra i 3 abstencions.

Un cop acabat el debat de l'articulat, aquesta Presidència ha d'anunciar que finalment posarem a votació els conceptes dels estats d'ingressos i de despeses als quals no s'han presentat esmenes o no han estat aprovats, juntament amb l'article primer —que havia quedat apartat—, l'Exposició de Motius i el títol de la Llei, i, a més, votariem també les parts del Dictamen —si n'hi hagués— que no haguessin estat posades a votació, atesa la llargada del debat.

Anem, doncs, a sotmetre a votació global aquests conceptes.

Els qui siguin favorables a aquest conjunt, que tinguin la

bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Bé, aquest conjunt ha estat votat per 65 vots a favor, 23 en contra i cap abstenció.

Ara, hi cap, doncs, donar lloc a l'explicació de vot. Aquesta Presidència, doncs, donarà explicació de vot de cinc minuts per a cada grup... (*Remor de veus. L'H. Sr. Armet demana per parlar.*) El senyor Armet.

El Sr. ARMET (*de l'escó estant*) : Senyor President, senyores i senyors diputats, en aquest debat, per donar una vessant positiva, una vessant d'estímul creatiu a un debat que ha estat feixuc, més aviat caracteritzat per la vulgaritat, per la precipitació i per l'esperit amb què el Grup de la majoria ha volgut embolcallar el conjunt del debat, jo destacaria com a una única nota realment positiva, que caracteritza al Grup de Convergència i Unió, cosa que em sembla estimulante des d'aquest punt de vista, ha estat realment l'aparició en tot el debat, com a fet novedós, d'un fotògraf que estava present aquí a la Cambra, i que anava reflectint el que podríem denominar nosaltres la primera comunió parlamentària dels diputats de Convergència (*Rialles.*) Aquest és el gran fet, aquest és el gran fet important per al Grup de Convergència i Unió en aquest debat. I ho dic perquè, d'una manera insòlita, s'ha bellugat per qualsevol racó de la Cambra, és a dir, la Cambra fins i tot ha acabat essent del fotògraf enviat de Convergència, per fotografiar els senyors de Convergència, cosa prohibidíssima a qualsevol Parlament normal. És a dir, aquest és un fet, per entendre'ns, que em sembla a destacar i té la seva importància.

I dic això perquè crec que això té un element positiu : no ens agermana més, això, però ens fa una mica més col·legues a tots, des del punt de vista de l'ús i abús del micròfon, això sense cap mena de dubte.

També dir-los que l'actitud, que podríem qualificar de picadora, trituradora de les més de cinc-centes esmenes que s'han produït en aquest debat, ha estat realment conduïda per un home que ha tingut una característica positiva, perquè aquesta actitud de trituradora, com a fet físic, ha anat acompanyada d'una càrrega, diguem-ne, dolça, amable i complaent, que és el Diputat senyor Escudé, que també no deixa de ser un contrast extraordinari entre la brutalitat d'aquesta trituració i el comportament d'aquest Diputat.

Element positiu que s'ha produït al mig d'aquest debat han estat, evidentment, els discursos del President —fets al carrer, no fets mai al Parlament—, quan llança aquest principi que diu : «Cal que acabem amb el mal estil polític; s'ha acabat, ja!» Ja ho sentència, és a dir, fa d'home del temps : «Ara estem bé, ara estem malament, ara s'acaba això, ara no s'acaba...», és a dir, va marcant les eres dels moments, de les sensibilitats del país, dels neguiteigs, de les impressions, etcètera.

Sincerament, jo crec que això és una cosa més seriosa del que sembla, i és positiva. Jo vull veure-la amb una certa vessant d'esperança. És a dir, si això vol dir acabar amb aquest ambient atípic de fer que quatre pressupostos de la Generalitat de Catalunya dels darrers anys es discuteixin en els dies d'anormalitat, sense cap tipus de transcendència a l'opinió pública, en un Parlament que no es distingeix pas per la seva febrilitat parlamentària quant a sessions plenàries, crec que avançaríem. Si quan diu aquesta frase es refereix que és bo que s'acabi d'una

vegada per totes aquesta nociva confusió per a Catalunya, i que fa molt de mal, profundament, al país, de cara enfora, de la confusió de Catalunya amb una persona, crec que també seria extraordinàriament positiu. Per tant, deixin-me assenyalar els motius que tinc d'esperança en relació amb aquestes paraules del President de la Generalitat.

Entrem molt breument en el tema. Tots els senyors diputats hauran observat que durant aquests mesos s'ha parlat que el finançament autonòmic ha anat molt bé, ha anat molt bé..., cadascú ha dit tal, hi ha una història per escriure, i s'ha intentat jugar amb aquest tema, però, lògicament, la pregunta que tothom s'ha de fer, que el ciutadà del carrer es fa, que l'home del carrer es fa és: «El finançament, per què? Per què si ha anat tan bé, són tants diners, ha estat un salt endavant, era un acte de justícia per a Catalunya». És cert, però, per què, per fer què? Significa o no significa un salt endavant? És evident que, si hagués significat un salt endavant per a la nostra autonomia, evidentment aquí tenim el senyor President de la Generalitat parlant-nos dels nous plans, de la nova iniciativa, de la promoció real, del benestar social, de les noves actuacions, dels nous projectes, de les noves inversions previstes... Com que, realment, estem davant d'un Pressupost de continuïtat, trist, avorrit i reaccionari, com jo he afirmat des d'aquesta tribuna, lògicament, què es fa? Ni apareix el President, i a tot estirar el qui parla és el portaveu del Govern, el senyor Cullell, i para de comptar.

Però, evidentment, l'èmfasi del debat se situa en un segon pla, perquè aquesta era la veritat del finançament autonòmic. La veritat del finançament autonòmic era el Pressupost de la Generalitat de Catalunya, en què es concretaven les actuacions a fer en el territori de Catalunya. Com que això, evidentment, no es podia ensenyar, sinó que era simplement i exclusivament un acte administratiu, no un canvi polític, sinó que això s'ha convertit en un acte administratiu, calia situar-lo en un segon pla situant tots els diputats en un període de marginalitat política —i saben vostès que, de marginalitat política, a l'any, n'hi ha deu dies—, o sigui, la Setmana Santa i els dies de Nadal; per tant, quan dic «marginalitat política» em refereixo a deu dies l'any. Situar-lo en aquest context, i, aleshores, anar continuant la cantarella de dir: «Catalunya està molt bé econòmicament, Catalunya està avançant, el finançament autonòmic ha estat més bé..., o més malament». I el problema, el problema que es produeix ara, sense cap mena de dubte —i ho hem denunciat nosaltres, ho havíem estat dient des de fa més d'un any—, és que, lògicament, les hipoteques del passat condicionaven el futur. I el gran problema amb què es troba l'autonomia de Catalunya és que possibilitats com aquestes no en trobarem més, perquè hem marcat el camí per a cinc anys vista i per tant durant cinc anys tindrem pressupostos de continuïtat! I, per tant, el salt endavant, el canvi qualitatiu que calia a l'autonomia de Catalunya no es produirà durant aquests cinc anys, perquè no s'ha produït en el moment que calia que es produís, perquè es podia produir.

I aquesta és la gran lliçó del debat parlamentari d'avui! I, de la mateixa manera que el Conseller d'Economia i Finances ha actuat com un trapezista amb xarxa, perquè tenia la gran excusa del finançament autonòmic, quan deixi el seu càrrec, el passarà a un altre senyor, que serà un funambulista sense xarxa, perquè les dificultats i les hipoteques del passat crearan

unes reals hipoteques en el funcionament del futur.

S'ha dit aquí, per part d'alguns diputats, que incrementem el benestar social. Jo afirmo i emfasitzo que aquest és un pressupost més reaccionari per una raó molt senzilla: perquè l'estabilitat de l'àrea de benestar social de les conselleries del Consell Executiu ha restat estabilitzada i reduïda.

Pressupost de modernització o d'impuls especial? En el camp de la indústria, o es vol penalitzar el Conseller d'Indústria, o continuem essent, encara avui, la Conselleria que menys diners per càpita gasta, de totes les conselleries importants a nivell de l'Estat espanyol. Per tant, primera nacionalitat industrial d'Espanya, vagó de cua de totes.

I què ha passat realment aquí? Doncs, ha passat una cosa elemental, senzilla, coneguda, que totes les decisions del passat, especialment el *boom* del 83, abans de les eleccions del 84, que va ser la gran política de contractació d'obres públiques, que posava 5 milions de pessetes en una anualitat i comprometia els pressupostos de 800, de 1.000, de 1.500 milions de pessetes...

El Sr. PRESIDENT: Prego a l'Honorable orador que tingui en compte que, encara que el llum no s'ha encès perquè en aquest moment no funciona, ha passat de sobres el temps que tenia destinat per a ell.

El Sr. ARMET: Sí. Sí, sí, ho intento, però, realment, m'estava, d'una manera o d'una altra, no escalfant, sinó situant-me en un camí, fins i tot, d'un cert interès. No ho faré, senyor President. (*Pausa.*)

Ha estat una tallada, en aquest cas, vull dir... Em permetran... És la primera vegada que em passa al Parlament, i ho entendran, vostès, no?

Continuo, molt breument. Evidentment, en un conjunt d'actuacions, el que s'ha vist realment és un fre. Què és el que ha condicionat aquest fre? L'ha condicionat el grau d'endeutament existent; lògicament, la situació d'un sector públic, i el que hem denominat nosaltres un increment de la burocratització, i, concretament dins de la burocratització, un apartat especial, que és la politització de l'Administració. És a dir, el salt espectacular que fa la Secretaria General de Presidència, que l'any 82 tenia un pressupost —i els el recordo— de 250 milions, i ara té un pressupost de 9.000 milions de pessetes, resulta que aquests salts espectaculars coincideixen sempre amb els períodes preelectorals. El primer salt es produeix el 83-84 i el segon salt es produeix en el pressupost del 87. Llavors, evidentment, el senyor Prenafeta, eh?, té més pes pressupostari que tres consellers, i té més pes polític que la resta de consellers, exceptuant-ne el President de la Generalitat, que és el que està al seu servei. Llavors, resulta que s'utilitza gran part de l'expansió de la despesa per a despesa burocràtica, més despesa política en el pitjor sentit de l'expressió —d'això en parlarem en el proper període de sessions—, la qual cosa vol dir que s'estan portant uns recursos que haurien de ser productius o amb un impacte social cap a un interès estrictament electoral. I, això, des d'un punt de vista objectiu, és un *despilfarro* de recursos que no té cap tipus de justificació política i que, a curt termini, pot tenir uns beneficis electorals, jo no n'he dubtat mai, però per al país, evidentment, és un element realment negatiu, realment frustrant, perquè no estan demostrant aquell principi del catalanisme polític que tenim tots l'obligació de demostrar, els que siguem més de dretes o més d'esquerres, tots

: que amb l'autonomia les coses han de funcionar millor i que determinats serveis són serveis exemplars a nivell de l'Estat, i que som la punta de llança, que som capaços de demostrar com es gestionen les coses. Quan situem la gestió que significa millora de serveis als ciutadans en un segon pla, i situem altres objectius polítics conjunturals i tàctics, com poden ser interessos electorals, en primer pla; aleshores, el que estem fent és capgirar, realment, la lògica.

Senyores i senyors diputats, tenia un conjunt de comentaris addicionals a fer..., però sí dir-los, per acabar, que hem iniciat un camí de determinisme negatiu, i aquest camí de determinisme ve iniciat per una lògica que s'inicià fa anys, i recordo que els ho vaig dir al principi : el que calia que fos un cert camí d'esperança, de canvi, de salt qualitatiu, es converteix en una estricta —estRICTA i, en aquest cas, permetin-me que els ho digui i els ho torni a repetir—, grisa i trista, i profundament reaccionària continuïtat.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació de vot? (Pausa.) L'Honorable, perdó, l'Illustre Diputat senyor Lucchetti —honorable, amb minúscula, però honorable, malgrat tot—, té la paraula.

El Sr. LUCCHETTI : Moltes gràcies, senyor President. Espero que se m'encengui el llum en el moment adequat. Amb tota cordialitat, jo voldria dir que aquests són els Pressupostos —jo, és el primer Pressupost d'aquesta segona legislatura que discuteixo, i haig de dir que noto un gran canvi en l'estil d'actuar, aquí, al Parlament, de tots nosaltres, i n'estic decebut— de la prepotència, tant pel mètode : la nul·la discussió en Comissió, els terminis d'urgència, el plenari apressat, contestacions —amb perdó de molts dels diputats amb els quals, fins i tot, amb algun d'ells m'he disculpat pel que els he dit— apressades, sense cap respecte al que estàvem dient els qui esmenàvem des d'aquí; amb esmenes, algunes esmenes transaccionades, però que eren allò que quan jo era petit en deien «la torna» i que ara, ja, els meus fills no saben el que és. Eren la «torna».

Jo crec que, per a vostès, senyors del Govern, el Parlament és un tràmit pesat, enutjós, que s'ha de passar com més de pressa, millor. Deia un tràmit administratiu, el senyor... Jo diria que és com si anessin al dentista, eh? Jo diria que és com si anessin al dentista, i això és molt preocupant. Aquest «s'ha acabat el mal estil», que deia ahir el President Pujol, sincerament, aquest Diputat i el nostre Grup no l'han notat, aquest canvi de mal estil. Ho diem sincerament. Jo crec, a més, que alguns diputats del Grup que dóna suport al Govern en són molt conscients, d'això, i no vull ara mirar ningú. Crec que en són molt conscients, i me n'alegro, que en siguin conscients i estiguin incòmodes en aquesta posició que han de tenir.

Aquest és un pressupost, el que hem aprovat avui, que sembla fora del temps i de l'espai. Perdonin, sembla fora del temps i de l'espai : no respon a les necessitats —sota el nostre punt de vista— de la Catalunya d'avui i d'aquí. Sembla com si el tema del finançament no s'hagués resolt. Sembla com si no estiguéssim en un moment econòmic diferent del de l'any passat. Sembla com si no s'estiguessin consolidant, aquí, a Catalunya, fenòmens tan perillosos com una taxa d'atur de prop del 20%, com una inestabilitat laboral perillosíssima, com una economia submergida que cada vegada està més estabilitzada i és més concreta, més palpable, més detectable aquí, a Catalunya.

De tot això, aquí, no se n'ha parlat. El Pressupost tot això ho deixa una mica de banda, anem a un pressupost de continuïtat, a augmentar les partides de l'any passat, discutint si les hem augmentat un 5 o un 10%, això sí : discutim si augmenten molt o poc.

Jo, en fer la meua esmena a la totalitat, en nom del meu Grup, deia que el problema era com s'exercia l'autogovern, aquí a Catalunya, la parcel·la petiteta d'autogovern que, segurament, encara tenim avui, aquí. Jo crec que aquests pressupostos ho expressen molt bé : vostès confonen gestionar amb repartir; vostès confonen administrar amb gastar; vostès confonen fer política amb mercadejar vots, i això no és el que avui és necessari aquí a Catalunya, i aquests Pressupostos ho han posat molt clarament sobre la taula.

Hi ha hagut esmenes que expressaven opcions polítiques diferents —jo entenc molt bé que vostès les votin en contra, que hi hagi un debat polític, que no hi ha estat, i que vostès, finalment, les votin en contra : això sí que hi ha estat, i això ho entenc molt bé—, però senyors de Convergència i Unió i senyors del Govern, hi ha hagut esmenes —em perdonaran, però la intel·ligència no és únicament propietat del Grup que dóna suport al Govern ni dels qui han confeccionat el Pressupost— intel·ligents, constructives, tècnicament ben fetes, que aportaven coses, que milloraven el Pressupost, i vostès s'han negat a votar-les a favor. Vostès s'han negat a votar-les a favor amb una miopia política que jo crec que caracteritza el moment polític que estem vivint aquí, a Catalunya.

A mi m'ha deixat molt preocupat, perquè, és clar, si esmenes de dir : «Senyors, dos i dos són quatre», però vostès diuen : «No, no, no, com que ho proposeu vosaltres, doncs, res, a votar en contra», demostren una gran miopia política, i d'esmenes d'aquestes, n'hi havia. Constructives, petitetes, que vostès podien haver fet el gest de votar a favor, i han perdut aquesta oportunitat de fer bon estil. Han perdut aquesta oportunitat, en aquesta discussió dels Pressupostos. Ha entrat un pressupost i sortirà exactament igual que quan va entrar, allò, amb alguna floreta posada entremig. Ha entrat un pressupost dolent que expressa aquesta política que jo estic dient, i sortirà —després de tres dies d'intens debat, que he calculat jo de trenta-sis hores de discussió aquí dintre— tan dolent com va entrar. Nosaltres no ens alegrem d'això.

El Sr. PRESIDENT : Per a una altra explicació de vot, tinc el gust de donar la paraula al Molt Honorable orador senyor Barrera.

El Sr. BARRERA : Senyores i senyors diputats, Molt Honorable senyor President, aniré directament al gra, explicant exactament el vot i el nostre criteri general sobre aquest Pressupost aprovat.

La major part de vegades, encara que, evidentment, com han vist, no sempre, hem votat a favor del Projecte presentat pel Govern, perquè no discutim de cap manera que és responsabilitat del Govern preparar el Pressupost; que si se li ha donat i se li manté la confiança, se li han de donar els mitjans necessaris per realitzar la seva tasca, però lamentem la nul·la flexibilitat demostrada per la majoria. S'han rebutjat pràcticament totes les esmenes, i sempre amb una argumentació estàndard : no es poden admetre les baixes. Cap esforç de conciliació, per exemple, quan l'alta era manifestament justificada, buscant, per exemple, la transacció, canviant la baixa.

Lamentem aquesta posició de no admetre absolutament cap baixa, perquè és una perillosa presumpció creure que s'ha assolit la perfecció, que res no s'ha de rectificar, que absolutament ningú no ha tingut cap idea que fos digna de ser presa en consideració. Les nostres esmenes eren de diversos tipus : algunes polítiques, d'altres tècniques, i la major part d'elles eren simplement una mena d'exemple, paradigmàtiques, podríem dir. En fèiem una sobre un tema determinat, que hauríem pogut repetir moltes vegades, però, perquè servís de mostra, d'exemple, de què pensàvem de la qüestió.

Hem intentat, per exemple, així —segurament amb molt poc èxit—, cridar l'atenció sobre l'excés de despeses superflues, excessives, poc justificades, sumptuàries, etcètera. Publicitat i propaganda, exposicions, despeses protocol·làries —em penso que aquesta tarda s'ha parlat d'un departament amb 25 milions per a aquest concepte—, subvencions d'utilitat molt dubtosa, estudis, etcètera.

Em sembla que tot l'aspecte sumptuari del Pressupost s'emporta una tallada massa important en detriment, evidentment, de les despeses que realment caldria fer. La impressió és que l'aparença preocupa més que la substància, i això, realment, ho lamentem. Tot i així no considerem dolent, en conjunt, el Pressupost. Per això la major part de vegades hem votat el Projecte.

De tota manera ens sembla que sí, que peca, més aviat, de conservador i de continuista, i vist que quan una despesa s'ha instal·lat en un dels anys anteriors és pràcticament impossible de desallotjar-la; el cas d'una esmena que jo vaig defensar, d'aquest Centre de Divulgació de la Informàtica, em sembla que és un cas típic.

En la desburocratització, per exemple, tampoc hem vist gens que s'hagi avançat, malgrat les promeses que ja daten de fa molt de temps.

I, en fi, ens sap greu l'augment del deute —no perquè tinguem objeccions a endeutar-se *per se*—, sinó perquè no tenim autonomia tributària. I, per tant, aquest deute, en el futur, pot ser molt perillós. Nosaltres hauríem preferit menys luxe i menys deute i, evidentment, un es demana : si ha anat tan bé això del finançament autonòmic, aleshores, una de dues, o bé no pot ser que sigui cert, si ens hem d'endeutar encara, per un pressupost que no és realment innovador ni creatiu, en 15.000 milions més, o bé resulta que, si el finançament ha anat bé i ens hem d'endeutar, és que malgastem molt.

Per acabar, voldria remarcar que el debat ha estat confús a causa, en primer lloc, de la pressa amb què s'ha tramitat el Projecte. El treball en Comissió, com vostès saben, ha estat totalment inexistent, i per això hem hagut de perdre el temps, moltes vegades, aquí, al Ple, en qüestions que hauria valgut més debatre amb més calma i segurament amb més eficàcia.

Jo estic d'acord que és desitjable —molt desitjable— complir la llei, i acabar abans de les dotze de la nit d'avui, però em sembla inadmissible que la càrrega, tota la càrrega del compliment de la llei correspongui al Parlament. M'hauria agradat que el Govern també hagués demostrat una mica més de celebritat, una mica més de ganes de complir la llei.

I, en aquest aspecte de la pressa, haig de dir que el que sí que he trobat que ha estat remarcable ha estat el comportament en general de tots els grups, inclòs el Grup de la majoria, que tots han fet un esforç considerable per marcar les seves posicions

en els punts importants, o que han cregut importants.

El debat resulta també confús —i aprofito l'ocasió per dir-ho i demanar perdó al Molt Honorable senyor President perquè m'allargui una miqueta, però acabo—, i és que la forma de presentació del Pressupost, i el procediment del seu tràmit parlamentari em semblen inadequats. Hi ha massa mimetisme amb el model —venerable— dels Pressupostos de l'Estat : un vocabulari obsolet, obscuritat intrínseca o, de vegades, volguda, en la denominació dels conceptes; una manca total de criteris homogenis sobre el que cal globalitzar i el que cal especificar; una documentació voluminosa, però de poca utilitat real, etcètera.

Jo crec que caldria plantejar-se en el futur, un canvi en la presentació, un canvi en el mètode de discussió parlamentària i, també, com deia avui mateix el meu company de Grup, el Diputat senyor Marc Aureli Vila, caldria plantejar-se, si realment volem fer una democràcia de debò, si no hauríem de mirar que el Pressupost, de manera entenedora, fos fàcilment accessible a tots els ciutadans que tinguessin curiositat de conèixer-lo.

En un règim parlamentari, la discussió del pressupost ha estat sempre important, i encara que potser aquests últims dècennis perdi una certa importància en els Parlaments plenament sobirans, en un Parlament com el nostre, que en té tan poca, de sobirania, jo crec que la discussió pressupostària és bàsica, ja que la nostra tasca més important és la d'impuls i control del Govern. Per això em sembla que hem de revisar, com deia, no solament la presentació, sinó també la manera de discutir-ho en el Parlament.

Bé, senyors diputats, per acabar voldria dir que aquesta nit, en què acostumen a formular-se bons desitjos de cara a l'any vinent, jo voldria també aquí formular un desig : fer vots perquè, malgrat que el Govern, a través del Grup majoritari, no ha acceptat pràcticament cap dels suggeriments que se li han fet, no ha acceptat cap esmena, volgués ara estudiar-les totes. Jo crec que, en el seu conjunt, han demostrat una voluntat de col·laboració, un esperit constructiu, i estic segur que, si el Govern les volgués estudiar i avaluar, en podria treure molt de profit.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Perquè faci també l'explicació de vot, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Esteve.

El Sr. ESTEVE I ORIOL : Moltes gràcies. Senyor President, senyores i senyors diputats, només tres reflexions en veu alta : una, sobre les circumstàncies del debat; una altra sobre unes consideracions jurídiques del debat en si mateix i, en darrer lloc, una reflexió numèrica sobre unes qüestions, al nostre entendre, cabdals en el Pressupost.

Les circumstàncies del debat, les circumstàncies de fet, del debat : no entrem si han estat buscades de manera deliberada o no. El nostre Grup creu convenient que s'ha de palesar, una vegada més, el lament, el retret que s'hagi fet pel procediment d'urgència i que s'hagi fet en dies i hores tan desavinents, que jo en els primers dies deia que això significava, gairebé, la circumstància agreujant de vacances, com de vegades ho hem atorgat a aquells decrets que surten al mes d'agost. Circumstàncies agreujants que, a més a més, serien de nocturnitat, perquè creiem que gairebé no és tanmateix humà exigir als diputats i a les seves famílies aquestes jornades seguides, cansades i, sobretot entenem que estèrils, de tretze hores de treball aquí,

que si ho volem fer seriosament, creiem que no es poden seguir.

I deixo de banda consideracions que diria al senyor Badia, si estigués aquí, respecte a les jornades nocturnes o el descans de l'entrepà, i ultrapassar el sostre de les nou hores diàries.

Junt amb aquestes circumstàncies del debat, volíem fer unes consideracions de tipus jurídic. El nostre Grup creu que aquesta manera de portar els treballs —i «treballs» ho dic entre cometes— en Comissió i en el Ple, són perfectament legals, però llanço una pregunta : consideren, les senyores i els senyors diputats, que aquesta manera de treballar és lícita? Nosaltres entenem que el debat s'ha fet formalment. Certament, s'ha complert, una vegada més, un ritu parlamentari, però, de manera real, de manera material, s'ha fet, el debat?

Jo vull només assenyalar que s'han acceptat, em sembla, cinc, sis o set esmenes. Diria que, dintre d'aquella política, en aquest cas també, de «repartidora», ens n'ha tocat una per grup. Creiem que amb això fem un bon favor a la democràcia? Creuen, les senyores i els senyors diputats de la majoria, que, pel fet ser majoria, sempre tenen la raó? Aquest monopoli de la raó, com es pot qualificar, per part del ciutadà? Llanço la pregunta. Les contestes poden ser diverses.

I una última reflexió de tipus numèric sobre el Pressupost : cal lamentar que no s'ha redreçat la situació que es denunciava des d'aquí, el primer dia, que les tres «ventafocs» —i perdonin-me un altre cop que empri el mateix mot— siguin Ensenyament, Sanitat i Treball. Tres drets fonamentals en la nostra Constitució, en els articles 27, 35 i 43 : el dret de tot ciutadà a la ciència i a la cultura, el dret a viure i el dret a sobreviure.

Moltes gràcies per la seva atenció. Gràcies a la Mesa per la seva direcció del debat.

El Sr. PRESIDENT : Per intervenir, encara falta... El senyor Subirà té la paraula, per parlar en nom del seu Grup.

El Sr. SUBIRÀ : Senyor President, senyores i senyors diputats, molt breument, perquè jo procuraré no utilitzar quatre cinquentes parts del temps assignat fent judicis sobre l'actuació —des de la tribuna o des de l'escó— de diputats d'altres grups parlamentaris.

El que sí que voldria dir és que el nostre Grup ha procurat, durant tot el debat, tal com ha reconegut un dels oradors que m'ha precedit, que —amb l'acord o el desacord dels contradictors— sempre es donés una respectuosa explicació de la nostra posició.

Senyores i senyors diputats, no vull fer comparacions, però fa molt pocs dies tots vam conèixer un debat de pressupostos en el qual l'argument estàndard de la majoria era : «Senyor President, per mantenir el text del Dictamen, dono per defensada l'esmena». Això també cal tenir-ho present. Nosaltres no hem volgut fer això, i no ho hem fet en cap moment. Una altra cosa és que s'estigui d'acord o no amb els arguments, o que els arguments s'expliquin amb més o menys encert, però s'ha volgut tenir aquest grau de respecte per les opinions dels altres grups parlamentaris.

Quant als dies del debat, senyores i senyors diputats, això passa amb molta freqüència, en molts Parlaments del món, de l'Estat espanyol i veïns. A mi m'agradaria recordar-los que el Parlament de la comunitat autònoma veïna, cap al sud, es va començar el debat de pressupostos el dia 29, també, i evi-

dentment, van acabar molt abans, perquè es van fer tres votacions : una, per a totes les esmenes de cada un dels grups parlamentaris que no eren el del Govern, i nosaltres tampoc no hem volgut fer això, ni ho voldrem fer mai.

Senyores i senyors diputats, voldria dir dues coses més, només : una, substantiva; una, referent als pressupostos, i, una altra, referent a la metodologia de treball. Referent als pressupostos, només vull remarcar un dels temes que va sortir en el debat de totalitat. Mirin, es tracta del tema del finançament. Aquí es va dir una cosa que a mi em va semblar d'una claredat meridiana i d'una importància cabdal : durant aquests cinc anys, s'ha estat lluitant per aconseguir portar a bon fi una negociació, i quan una negociació arriba a bon fi vol dir que totes dues parts han volgut que arribés a bon fi, això, que quedi ben clar; una negociació que el que ha fet ha estat restituir la situació a què es va arribar l'any 82, en els pactes Trias-Añoveros. Llavors, durant tots aquests anys, per no deixar la Generalitat reduïda a la indigència inversora, s'ha hagut d'anar a un nivell d'endeutament que s'haurà de procurar i buscar la manera d'anar-lo reduint en el futur, però ni l'acord és l'òptim —l'acord és el millor dins el marc possible, tal com deia el Conseller—, ni tampoc es pot carregar aquesta famosa hipoteca de l'endeutament sobre unes soles espatlles. N'hi ha bastantes que se l'han de repartir, aquesta càrrega.

I, finalment, senyores i senyors diputats, una reflexió en veu alta, també, sobre la qüestió del mètode de debat dels pressupostos. Jo els anuncio —no vull fer literatura, sobre això, vull fer un anunci concret— que el nostre Grup considerarà molt a fons la possibilitat que en la ponència que consideri —a iniciativa, precisament, d'una proposició del PSUC— la reforma del Reglament de la Cambra, nosaltres pensem que valdrà molt la pena estudiar una millora del mètode de debat del pressupost, que seria ociós que ara insinués en quines línies, però bàsicament en la línia que el debat de totalitat es pogués produir abans que el debat en Comissió, de tal manera que el debat en Comissió pogués desbrossar molta de la cosa que, en la situació actual del nostre Reglament, arriba després al Ple. Jo crec que això és una cosa constructiva, que ens permetrà un treball més útil en el futur.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats, i permetin-me que els desitgi molt bon any 1987.

Preguntes

El Sr. PRESIDENT : Bé, sembla que no hi ha cap altra petició d'explicació de vot, i, per tant, podem donar per acabat aquest debat que tan treballós ha estat, però que finalment s'ha vist coronat per l'esforç de tots plegats.

Hem de passar ara al punt següent de l'ordre del dia, que és : preguntes amb resposta oral, que, com que totes han estat o retirades o posposades, no té lloc, doncs, aquest punt de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els Programes Educatius de TV3

Hem de passar, doncs, ara, a les mocions. Com saben vostès, hi ha dues mocions; la primera d'aquestes mocions és la subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els

programes educatius de TV3, que formularà la Diputada Il·lustre senyora Eulàlia Vintró, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, a qui tinc el gust de donar la paraula.

La Sra. VINTRÓ : Senyor President, senyores i senyors diputats, sóc bastant conscient que aquest punt de l'ordre del dia, després del tema de pressupostos, no és precisament el més adequat per parlar de la qüestió que plantejàvem en la interpellació al senyor Conseller fa pocs dies.

Tanmateix, la Moció que nosaltres defensem en aquest moment, amb dos punts, pretén dos objectius que no tenen cap mena de cost econòmic, que són, jo diria, en la línia constructiva en què hi ha hagut també esmenes en la sessió de pressupostos, i que, malgrat anuncis verbals amablement fets prèviament a aquest debat, em temo que no resultarà acceptat.

Nosaltres, quan plantejàvem la interpellació, ens movíem en la preocupació que una televisió com la catalana, que va —des de pràcticament els seus inicis d'emissió regular— incorporar un programa educatiu, ens preocupava el fet de la seva desaparició.

Quan vàrem formular la interpellació, era només una preocupació. En aquests moments, ja tenim la certesa de la seva desaparició. La seva desaparició que, tanmateix —ha estat, més o menys, anunciat en els mitjans de comunicació— serà substituïda per un programa de traducció de la BBC, segurament ben fet, però que possiblement tingui bastant poc a veure amb qüestions d'educació permanent a casa nostra, perquè la realitat cultural, doncs, dels països anglosaxons no és exactament la mateixa que la realitat cultural catalana.

En aquest sentit, i també perquè el senyor Conseller, en la rèplica o en la resposta que va fer a la meua interpellació, va anunciar que des del Departament s'havien fet uns determinats estudis en relació amb quines serien les principals necessitats en matèria d'incorporar els mitjans àudio-visuals —i bàsicament la televisió— en aquesta educació permanent, la nostra primera proposta de la Moció és que el Consell Executiu faciliti als diputats de la Comissió de Política Cultural aquests estudis prospectius i les conclusions elaborades pel Departament d'Ensenyament, en relació amb la programació educativa de televisió. Creiem que si ja existeixen aquests estudis i aquests treballs que se sufraguen amb aquests pressupostos que acabem d'aprovar —tot i que normalment després nosaltres no en veiem els resultats—, seria bo que aquest treball passés al coneixement de tots els diputats de la Comissió de Política Cultural i, naturalment, als qui ho volguessin consultar.

La segona part de la Moció pretén que sigui la Comissió de Política Cultural la que, a la vista d'aquests estudis, a partir d'aquests estudis, elabori uns criteris que permetin que hi hagi una orientació de política educativa, utilitzant els mitjans àudio-visuals —i, especialment, la televisió—, que puguin esponsorar iniciatives, bé de la mateixa televisió, bé de la ràdio, bé dels mitjans de premsa, a incorporar progressivament programes educatius que permetin que la televisió compleixi quelcom que també reclamàvem en el debat anterior, que és el paper de ser un element de la normalització lingüística, un element de difusió cultural i un element de formació permanent d'adults. Aquests són els dos sentits de la Moció que he defensat.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Com que no hi ha esmenes, pertoca ja entrar en la intervenció dels grups parlamentaris. Els grups que vulguin intervenir, els prego que sol·licitin la seva intervenció.

No hi ha cap grup que vulgui intervenir? (*Ll. Sr. Descals demana per parlar.*) Ah!, perdó. L'Il·lustre Diputat senyor Descals té la paraula.

El Sr. DESCALS : Gràcies, senyor President. El nostre Grup parlamentari està en desacord amb la Moció presentada pel Grup del PSUC per les raons següents : primer, la programació educativa de TV3 no ha estat mai un resultat d'estudis prospectius del Departament d'Ensenyament; la correlació que s'ha establert entre l'ensenyament i TV3 ha estat diversa i sempre parcial, i tampoc no ha estat mai ni periòdica ni coordinada, en el sentit de globalitat.

Jo podria anunciar aquí una sèrie de programes puntuals que han estat fets a través de l'ajuda d'aquests dos organismes, però voldria refermar-me en el fet concret que no hi ha hagut mai cap tipus d'aspecte programàtic global i, per tant —ho repeteixo—, ha estat sempre puntual, escadusser i inconnex. Això pel que fa al primer punt.

Pel que fa al segon punt, nosaltres creiem que és possible l'elaboració d'uns criteris i orientacions bàsiques sobre programes educatius en els mitjans de comunicació —i específicament la televisió— i que s'hagin de fer algun dia, però el nostre Grup no veu com això es pugui dur a terme a través del punt dos de la Moció.

Simplificant la seva redacció, sembla que ens digui que el Parlament ha d'instar el Consell Executiu perquè digui a la Comissió de Política Cultural que elabori criteris i orientacions bàsiques sobre programes educatius. Nosaltres creiem que no correspon això a la feina de la Comissió i, per tant, nosaltres votarem en contra.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra intervenció? No.

Bé, voldria observar —i ja ha estat repartit als parlamentaris interessats— que hi ha unes correccions d'estil que espero que hauran estat acceptades. Hi ha, també, el mateix en l'altra Moció.

Anem, doncs, a la votació... (*La I. Sra. Vintró s'aixeca per parlar.*)

La Sra. VINTRÓ : Senyor President, estic d'acord amb les correccions d'estil sempre que se suprimeixi una «a» —que me l'han afegida i aquesta segur que és incorrecta.

El Sr. PRESIDENT : Bé, li agrairé que després m'ho comuniqui.

Bé, els qui estiguin a favor de la Moció, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta Moció ha estat refusada per 18 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

**Moció subsegüent a la interpellació
al Consell Executiu sobre el Compliment
de les Competències del Departament de Governació
en Matèria de Funció Pública**

Passem ara a la Moció següent, que és la que formularà l'Il·lustre Diputat senyor Rafael Ribó, del Partit Socialista Uni-

ficat de Catalunya, sobre el compliment de les competències del Departament de Governació en matèria de funció pública.

El Sr. LUCCHETTI : Senyor President, el senyor Ribó ha passat a millor vida i seré jo... (*rialles*) vull dir que està molt millor que nosaltres, volia dir... (*Rialles.*) No és millor vida? Suposo que saben tots que se n'ha anat a Roma per imperatius polítics, lògicament. (*Rialles.*)

El Sr. PRESIDENT : Senyor Lucchetti, per l'amor de Déu!, no faci determinades insinuacions, que no estan en l'ànim de ningú. (*Rialles.*)

El Sr. LUCCHETTI : La persona que té menys ànim que desitjar-li això al nostre president de grup sóc jo, segurament.

Bé, la Moció... jo la vaig a llegir... (*Remor de veus.*)

La vaig a llegir sense quasi cap comentari, per estalviar-los a vostès, perquè m'imagino que ningú la té, en aquest moment, a les mans. Aleshores, em sabria greu que votessin una cosa... (*Remor de veus*), sí, el que m'ha de contestar i el Vicepresident... Aleshores, em sabria greu que haguessin de votar en contra d'una cosa que no sabessin què és. Vaig a llegir-ho : Moció —saben que ve, després d'un debat sobre el tema de la funció pública— :

«1. El Parlament de Catalunya constata l'incompliment de la normativa vigent per part del Consell Executiu quant al repartiment de complements específics, en particular, i llur sistema retributiu, en general.

»2. El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a enviar a la Cambra la relació nominal, i per departaments i organismes autònoms, de les quantitats repartides en concepte d'incentius de productivitat», jo dic, ara, entre parèntesis, el tema de les «bufandes», «i de complements específics amb càrrecs a partides del Pressupost del 1986. Al mateix temps, es facilitarà una còpia a les centrals sindicals més representatives, i se li donarà l'adequada difusió dins dels departaments corresponents.

»3. El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a centralitzar en el Departament de Governació les competències sobre negociació general de les condicions de treball dels funcionaris públics i de les matèries a què fa referència l'acord del Consell Executiu de 17 i 21 de juliol de 1986. Així mateix, s'elaborarà, en el termini de tres mesos, per part del Govern, una normativa clara i negociada amb les centrals sindicals sobre el repartiment del complement de productivitat, dels complements específics i de tot el sistema retributiu.

»4. El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a dur a terme la implantació del sistema retributiu abans de l'1 d'octubre de 1987.

»5. El Parlament de Catalunya constata l'incompliment per part del Consell Executiu dels punts 1 i 5 de la Moció aprovada el 30 d'octubre del 86», els punts 1 i 5 fan referència a facilitar hores sindicals, locals, anuncis sindicals i material als sindicats més representatius, per una banda, el punt 1, i el punt 5, lliurar al Parlament un resum del cens de personal, tant de règim ad-

ministratiu com de règim laboral, etcètera, «i de la Proposició no de Llei sobre la Difusió de les Disposicions de l'Administració de la Generalitat, aprovades el 30 del X del 86», que parlava que s'havien de difondre aquestes disposicions. i això no s'ha fet.

«6. El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a modificar el Decret 274/1986, del 2 de setembre, pel qual es regula la composició i funcions de la Inspecció General de Serveis de Personal, tot augmentant el seu rang i facilitant la possibilitat que les centrals sindicals demanin la intervenció de la inspecció», augmentar el rang perquè se li faci cas, perquè ara existeix però ningú li fa cas, per tant, es demana que es tingui, com a mínim, rang de direcció general.

«7. El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a demanar la intervenció d'aquesta Inspecció de Serveis perquè investigui el repartiment d'incentius de productivitat i de complements específics, amb càrrec a partides del Pressupost del 1986.

Pensem que aquest servei ha de servir per a això; pensem que això ho hauria de demanar el Conseller de Governació, com que no ho demana, nosaltres proposem que ho demani el Parlament.

Jo acabo, amb això —és la meva intervenció de l'any—, desitjant-los a tots, en nom del Grup, un bon any, acabar bé aquest any, millor de com l'estem acabant. Millor bon any 1987 —sobretot del tema dels pressupostos— i que continuem mantenint la cordialitat que hem tingut fins ara.

Moltes gràcies.

(*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT : Passa, també, que no hi ha esmènes i, per tant, es dona pas ja a la intervenció dels grups. Els que vulguin intervenir que tinguin la bondat d'assenyalar-ho. No hi ha cap intervenció demanada?

Bé, doncs, podem passar a la votació.

Els qui siguin favorables a aquesta Moció, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta Moció ha estat refusada per 17 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Per tant, amb aquest acabament hem acabat la nostra tasca. Voldria observar a la senyora Vintó que té raó en les observacions que ha formulat, hi ha una «a» redundant absolutament, que no hi ha de ser i, a més, hi ha hagut un canvi en la titulació que està absolutament immotivat.

Bé, aquesta Presidència ha d'agrair molt sincerament l'esforç que han fet els nostres estimats diputats, i els desitjo que tinguin un bon acabament d'any —que ja els falta molt poc per a l'acabament— i, ni cal dir-ho, que tot l'any que ve sigui ben feliç, i tots els anys de la seva vida.

S'aixeca la sessió.

(*Són tres quarts de nou del vespre i dotze minuts.*)

ANNEX

*Esmena núm 455 (Disminució proporcional de la resta de les partides del capítol VI del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. Estat de despeses. *)*

10. Agricultura, Ramaderia i Pesca*10.01 Gabinet del Conseller i Secretaria General*

	<i>Altes</i>	<i>Baixes</i>
<i>611.01 Condicionament Mercat de la Flor</i>	0	-425.649
<i>611.02 Obres i condicionament edificis i altres</i>	0	-3.724.428
<i>621.01 Adquisició de vehicles</i>	0	-1.574.901
<i>641.01 Compra d'equips d'oficina, mobiliari i material inventariable en general</i>	0	-1.574.901
<i>651.01 Infraestructura organitzativa i informatització</i>	0	-3.671.222
<i>741.01 Ajuts per a millorar les condicions financeres de línies de foment</i>	0	-7.169.294
TOTAL	0	-18.140.395
VARIACIÓ	0	-18.140.395

10.02 Direcció General de Producció i Indústria Agroalimentària

<i>611.01 Adequació de Centres Tècnics</i>	0	-1.596.183
<i>621.01 Adquisició de vehicles. Serveis Centrals Sanitat Animal</i>	0	-2.660.305
<i>641.01 Compra d'equips d'oficina, mobiliari i material inventariable en general</i>	0	-1.596.183
<i>641.02 Dotació laboratori de llavors i estació mecànica agrícola</i>	0	-2.223.164
<i>641.03 Equips d'oficina, mobiliari i material inventariable</i>	0	-2.128.244
<i>671.01 Funcionament d'estacions d'avisos</i>	0	-2.137.609
<i>671.02 Material científic Laboratori Agrari</i>	0	-904.504
<i>671.03 Centre de Sanitat Avícola</i>	0	-532.061
<i>672.01 Prevenció i lluita contra els agents nocius vegetals</i>	0	-6.916.794
<i>673.01 Eradicació de la P.P.A.</i>	0	-7.661.680
<i>674.01 Inventaris agraris</i>	0	-3.308.994
<i>681.01 Unificació registral indústries alimentàries</i>	0	-319.237
<i>682.01 Previsió collites fluxos pol·línics atmosfèrics</i>	0	-546.533
<i>683.01 Inventaris i estudis específics del sector de la flor, planta ornamental</i>	0	-1.702.595
<i>685.01 Control i racionalització de l'ús de pinsos i farratge</i>	0	-532.061
<i>686.01 Programa pilot AGROTEX (Plagus-Rec)</i>	0	-798.092
<i>771.01 Orientació sector fruita dolça</i>	0	-3.943.112
<i>772.01 Ordenació i adequació del sector apícola</i>	0	-288.206
<i>773.01 Tècniques de reproducció ramadera i difusió de reproductors selectes</i>	0	-35.846
<i>775.02 Orientació sector fruits secs</i>	0	-716.929
<i>776.01 Orientació i foment de la flor i la planta ornamental i horticultura extensiva</i>	0	-215.079
<i>778.01 Foment de la producció equina</i>	0	-358.465
<i>781.01 Promoció fires ramaderes</i>	0	-716.929
<i>782.01 Foment de la producció i sanitat animal</i>	0	-2.079.095
TOTAL		-43.917.900
VARIACIÓ	0	-43.917.900

* Vegeu la pàgina 3679 d'aquest mateix Diari.

10.03 Direcció General de Promoció i Desenvolupament

	Altes	Baixes
611.01 Construccions complementàries i condicionament d'Escoles i Centres de Capacitació Agrària	0	-3.192.367
621.01 Dotació d'equips i maquinària per a les Escoles i Centres de Capacitació Agrària	0	-2.266.580
622.01 Adquisició de vehicles i altres equips	0	-1.276.947
641.01 Mobiliari i material inventariable de les Escoles i Centres de Capacitació Agrària	0	-1.702.595
741.01 Plans de modernització i desenvolupament integral d'E.F.A.	0	-501.850
741.02 Consolidació de la base territorial de les empreses familiars agràries (E.F.A.)	0	-501.850
771.01 A empreses familiars agràries amb caràcter pilot	0	-645.236
772.01 Ajut al finançament de millora dels processos de producció, transformació i comercialització	0	-4.301.576
772.02 Ajuts al finançament d'inversions de Cooperatives (PROFOCAC)	0	-2.150.788
772.03 Ajut a la millora de la gestió, especialització i política comercial de les cooperatives agràries	0	-3.584.647
781.01 Ajuts a inversions col·lectives en zones de muntanya	0	-358.465
782.01 Ajuts habitatge agricultors joves i millora habitatge per turisme rural	0	-71.693
784.01 Indemnitzacions compensatòries de muntanya	0	-3.226.182
TOTAL	0	-23.780.776
VARIACIÓ	0	-23.780.776

10.04 Direcció General del Medi Rural

601.01 Compra de finques per a l'augment de patrimoni públic forestal	0	-2.660.305
611.01 Restauració i adequació d'edificacions rurals en terrenys públics per a usos culturals i recreatius	0	-851.298
621.01 Adquisició d'equips i manteniment del Parc de Maquinària	0	-5.320.611
661.01 Comunitats de regants. Recs comunitaris	0	-9.577.099
661.02 Captació de recursos subterranis per a reg	0	-532.061
661.03 Aprofitament d'aigües residuals depurades per a reg	0	-2.128.244
661.04 Obres en grans zones de regadiu	0	-14.365.649
662.01 Acció sobre la infraestructura viària rural i xarxa de drenatge en àrees periurbanes	0	-3.192.367
662.02 Obres en zones d'ordenacions d'explotacions	175.000.000	0
662.04 Concentració parcel·laria	0	-19.154.199
663.01 Ordenació i millora de les produccions forestals i neteja de boscos	0	-444.803
664.01 Ordenació i millora de pastures i acció sobre la infraestructura de la ramaderia extensiva	0	-4.156.461
665.01 Acció sobre la fauna piscícola i cinegètica i sobre les espècies protegides	0	-4.288.412
666.01 Tractaments preventius de monts per a la lluita contra incendis forestals	0	-9.045.039
666.02 Programa extraordinari de restauració de zones afectades per incendis forestals	0	-8.906.703
666.03 Programa ordinari de repoblacions	0	-5.107.786
667.01 Xarxa viària rural i pla de camins del Pirineu i Pre-pirineu	0	-2.766.718
668.01 Pla de lluita contra l'erosió	0	-6.225.115
669.01 Adequació recreativa, reposició i conservació	0	-893.437
669.02 Parcs naturals i altres espais protegits	0	-5.905.878
671.01 Partionaments i fitacions per a la consolidació de la propietat forestal pública	0	-159.618
672.01 Vigilància i tutela de la riquesa forestal i cinegètico-piscícola	0	-1.766.443
673.01 Indemnitzacions per danys i perjudicis i despeses de les inversions	0	-106.412
761.01 Benestar social i desenvolupament comunitari en ZOE i zones de concentració parcel·laria	0	-8.316.382
762.01 A Corporacions locals per a millora d'infraestructures rurals	0	-3.269.198
763.01 Subvencions per afavorir les comunitats rurals en àrees naturals protegides	0	-3.656.340
771.01 Promoció de regadius privats i foment de l'estalvi d'aigua per a ús de reg	0	-14.338.588
771.02 Obres de millora de reg en col·laboració amb altres entitats	0	-5.735.435

	<i>Altes</i>	<i>Baixes</i>
772.01 Foment de la instal·lació de telèfons rurals i conveni amb les Diputacions i la CTNE	0	-8.259.027
774.01 Pla de lluita contra l'erosió. Conservació de sòls	0	-400.047
776.01 Subvencions i indemnitzacions derivades de la Llei de Foment de Producció Forestal	0	-1.147.087
776.02 Ajuts d'orientació i millora de la producció forestal i neteja de boscos	0	-1.527.060
777.01 Foment de les plantacions d'espècies aromàtiques	0	-119.727
778.01 Instal·lacions agràries d'ús comú en ZOE	80.000.000	0
TOTAL	255.000.000	-154.323.549
VARIACIÓ	100.676.451	0

10.05 Direcció General de Pesca Marítima

	<i>Altes</i>	<i>Baixes</i>
611.01 Construcció Centre Tècnic d'Aqüicultura i Habilitació Parcs Experimentals	0	-3.192.366
621.01 Instal·lacions i maquinària Centre Tècnic	0	-1.809.008
622.01 Unitats d'Inspecció Pesquera	0	-1.383.359
623.01 Instal·lacions i maquinària del Centre d'Assistència Tècnico-Pesquera	0	-319.237
624.01 Dotació per a l'avaluació de recursos marisquers estudis corrents marins i determinació tallers	0	-936.428
641.01 Dotació Centre Tècnic	0	-212.824
651.01 Informatització estadística de la producció pesquera	0	-595.908
661.01 Biòtops per a la fixació de la població piscícola	0	-1.276.947
662.01 Foment de l'aqüicultura	0	-425.649
671.01 Laboratori d'aqüicultura i adquisició de llavors	0	-532.061
681.01 Desenvolupament de xarxes de comunicació i registres	0	-244.748
682.01 Avaluació de recursos marisquers i pesquers i de caladors de la costa	0	-532.061
683.01 Estudis de corrents marins i contaminació	0	-532.061
684.01 Projectes d'aqüicultura i millora dels processos extractius	0	-478.856
741.01 Ajuts per a millorar les condicions de les línies de foment	0	-1.075.394
775.01 Ajuts per a millorar la infraestructura dels ports pesquers	0	-1.290.473
TOTAL	0	-14.837.380
VARIACIÓ	0	-14.837.380
TOTAL DEPARTAMENT	255.000.000	255.000.000
VARIACIÓ	0	0
CRÈDIT DEFINITIU		7.691.680.919

